

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ



ΕΤΟΣ 4 ΣΤ' (96) - ΤΕΥΧΟΣ 10 - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2019

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος

Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

Διορθώσεις δοκιμῶν: Κωνσταντῖνος Χολέβας, δρ Ζαμπία Ἀγριμάκη

Στοιχειοθεσία - Σελιδοποίηση: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμῖνα Μουσείδου

Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Υπευθύνος τυπογραφείου: Χρ. Κωβαῖος, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρυονέρι Ἀττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τίν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

Τεύχος-10ο
Νοεμβρίου 2019

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	948
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
• Εισήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας Γαβριήλ ἐνώπιον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα: «Τό φαινόμενον τῆς ὑπογεννητικότητος ὡς μείζον ἐθνικόν πρόβλημα»	949
• Εισήγησις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα: «Ἡ γενοκτονία τῶν συγχρόνων Ἑλλήνων καί τά δημιουργηθέντα ἐξ αὐτῆς προβλήματα»	970
ΟΜΙΛΙΑΙ	
Τά Ἀνθρώπινα Δικαιώματα καί τό δίκαιο τοῦ προσώπου στό πλαίσιο τῆς πατερικῆς ἀνθρωπολογίας ὑπό Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου	983
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
Χαιρετισμός τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στήν ἑναρξιν τοῦ Ἡ΄ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου γιά τό 1821	989
Χαιρετισμός τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου στό Ἡ΄ Ἐπιστημονικό Συνέδριο	990
Οἱ ἐργασίες τοῦ Ἡ΄ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου μέ θέμα: «Οἱ μεγάλες Προσωπικότητες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως - Ὁμοφυχία καί διχόνοια κατά τήν Ἐπανάσταση».	991
ΛΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα Αἰρέσεων καί Παραθρησκείας	996
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	999
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	1047
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	1054
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	1056

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σ ΤΟ τεύχος Νοεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τίς Εισηγήσεις τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Νέας Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ καί Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου στήν Τακτική Σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας (Οκτώβριος 2019). Οἱ ἐναπομένουσες δύο εισηγήσεις θά δημοσιευθοῦν στό ἐπόμενο τεύχος.

Στή στήλη τῶν Ὁμιλιῶν θά βρεῖτε τήν ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου πρὸς τοὺς Δικαστικούς μέ θέμα «Τά Ἀνθρώπινα Δικαιώματα καί τό δίκαιο τοῦ προσώπου στό πλαίσιο τῆς Πατερικῆς Ἀνθρωπολογίας», ἡ ὁποία ἐκφωνήθηκε στίς 3.10.2019.

Τά Συνοδικά Ἀνάλεκτα ἀναφέρονται στό Ἡ΄ Ἐπιστημονικό Συνέδριο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν Τουρκοκρατία καί τό 1821 καί στή ΛΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη γιά θέματα Αἰρέσεων καί Παραθρησκείας.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν καί τῶν Προκηρύξεων καθώς καί μέ τίς στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν εἰδήσεων.

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Εἰσήγησις
 τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ν. Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ
 ἐνώπιον τῆς σεπτῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
 μέ θέμα: «Τό φαινόμενον τῆς ὑπογεννητικότητος
 ὡς μείζον ἐθνικόν πρόβλημα» (Τετάρτη, 9 Ὀκτωβρίου 2019)

Μακαριώτατε Ἅγιε Πρόεδρε,
 Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ταπεινῶς καί εὐσεβιάστως ἐκφράζω τίς θερμότερες εὐχαριστίες μου πρὸς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα, καθώς καί στά σεπτά Μέλη τῆς παρελθούσης Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τήν τιμητική ἀνάθεση τῆς εἰσηγήσεως καί ἀναπτύξεως ἑνός τόσο σημαντικοῦ, ἐπίκαιρου καί μείζονος ἐθνικῆς σημασίας θέματος, ὑπό τόν τίτλο: «Τό φαινόμενον τῆς Ὑπογεννητικότητος ὡς μείζον ἐθνικόν πρόβλημα».

Ἐξαιτούμενος ἀρχικῶς τήν ἐπιείκεια τῆς κρίσεώς Σας, θά προσπαθίσω αὐθις νά διατυπώσω ὅσο τό δυνατόν ἀναλυτικότερα τίς κοινωνικές, οικονομικές, γεωπολιτικές καί θεολογικές προεκτάσεις τοῦ ὡς ἄνω θέματος καθώς καί τόν σημαντικό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅσον ἀφορᾷ τήν προσέγγιση, θέση καί ἀντιμετώπισή του.

Τά τελευταῖα ἔτη ἡ μικρή πληθυσμιακά πατρίδα μας ἔχει εἰσέλθει σέ ἕναν φαῦλο κύκλο πολλῶν μεγάλων, δυσεπίλυτων, ἀλλά καί συνεχῶς νέων ἀναφυόμενων κοινωνικῶν προβλημάτων. Ἀνεργία, δημόσιο χρέος, φτώχεια, μετανάστευση, ρατσισμός, βία καί ἐγκληματικότητα, κατάθλιψη καί αὐτοκτονίες, κοινωνική ἀσφάλιση, παιδεία –ὄλα αὐτά καί ἄλλα πολλά, ὡς ἀπόρροια τῆς βαθιᾶς καί παρατεταμένης οικονομικῆς κρίσεως πού μαστίζει τή χώρα μας ἀπό τά τέλη τοῦ 2009 εἶναι μερικά ἀπό τά πλέον ἀνησυχητικά ζητήματα πού ἀπασχολοῦν τό μεγαλύτερο μέρος τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας μας.

Ὑστερα ἀπό μία μακρά περίοδο πολιτικῶν διαβουλεύσεων καί πολύωρων διαπραγματεύσεων μεταξύ τῶν εὐρωπαϊῶν ἡγετῶν, ὑπό τίς προκλητικές μάλιστα, πολλές φορές, ἀπειλές διεθνῶν οικονομικῶν κύκλων, οἱ ὁποῖοι συνέβαλαν ἀποφασιστικά στή συμφωνία νέων οικονομικῶν προγραμμάτων οικονομικῆς προσαρμογῆς (Μνημόνια), ἡ ἑλληνική οἰκονομία δείχνει, μέ τά ἔως τώρα δεδομένα, νά διαφεύγει τόν κίνδυνο τῆς χρεοκοπίας, καίτοι ἡ οἰκονομική ὕφεση συνεχίζεται. Τό τρέχον μάλιστα ἔτος (2019), μέ τήν ὑποτιθέμενη ἔξοδο τῆς χώρας μας ἀπό τά οικονομικά αὐτά προγράμματα καί τήν περιβόητη «ἐπιστροφή στήν κανονικότητα», ἡ ἑλληνική οἰκονομία παύει τόσο νά ἐξαρτᾶται ἀπό τήν ἐπίβλεψη τῶν προγραμμάτων αὐτῶν, ὅσο καί νά θέτει σέ ἄμεσο κίνδυνο τήν κατάρρευση τοῦ ἐνιαίου ἐπισήμου νομίματος τῆς εὐρωζώνης.

Μολονότι ἡ χώρα μας εἰσέρχεται πλέον, ὅπως τουλάχιστον φαίνεται, σέ μία πιό σταθερή τροχιά δημοσιονομικῆς πολιτικῆς, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς ἐξέλιπε τά προηγούμενα ἔτη, ἐν τούτοις, φέροντας μαζί της τίς ἀνεπούλωτες πληγές τῆς οικονομικῆς κρίσεως, ξεκινᾷ τώρα νά ἀντιμετωπίζει τήν ἐπόμενη φάση τῆς ἀπειλῆς. Ἡ ἀπειλή αὐτή ἔχει νά κάνει μέ τήν ἐντυπωσιακή μείωση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων σέ σύγκριση μέ τόν ἀριθμό τῶν θανάτων, γεγονός πού ἔχει αὐξήσει κατά μεγάλο ποσοστό τήν πιθανότητα τοῦ τραγικοῦ φαινομένου μιᾶς ἀποδυναμωμένης, συρρικνωμένης, ἐξουθενωμένης ἢ καί «γηρασμένης» Ἑλλάδος τά χρόνια πού θά ἐπέλθουν. Ὁ λόγος βεβαίως, γιά τό «δημογραφικό» πρόβλημα ἢ τό πρόβλημα τῆς «ὑπογεννητικότητος», τό

όποιο άφορα έναν μεγάλο και ύπαρκτο κίνδυνο, ή, άς μάς έπιτραπει ή έκφραση, μία «ώρολογιακή βόμβα», ή όποία βρίσκεται στα θεμέλια τής χώρας μας και είναι πάνω και πέρα από όποιαδήποτε οικονομική και πολιτική κρίση. Ένα μείζον ζήτημα τής έλληνικής κοινωνίας πού διαρκώς έντείνεται και όδεύει προς μη άναστρέψιμη πορεία.

Η σημασία του προβλήματος

Τό ζήτημα τής ύπογεννητικότητας είναι ένα ιδιαίτερα πολυσύνθετο, πολυσυζητημένο και ζωτικής σημασίας πρόβλημα. Η αντιμετώπισή του δέ είναι έξαιρετικά δύσκολη εξαιτίας διαφόρων και πολυδιάστατων παραγόντων (οικονομικοί, κοινωνικοί, θρησκευτικοί, μεταναστευτικοί κ.λπ). Άποτέλεσμα τής ύπογεννητικότητας είναι ή συρρίκνωση του πληθυσμού. Αυτό σημαίνει ότι ή ύπαρξη του δείκτη τών γεννήσεων είναι χαμηλότερη σέ σύγκριση μέ τόν δείκτη πού άπαιτείται για τήν άνανέωση του πληθυσμού¹. Τό γεγονός αυτό καθιστά τό φαινόμενο τής ύπογεννητικότητας ως τό μεγαλύτερο πρόβλημα τής σύγχρονης Ελλάδος, τό όποιο λαμβάνει έθνικές διαστάσεις, άφου άπειλεί όχι μόνο τήν έθνική μας άνεξαρτησία και τήν έδαφική μας άκεραιότητα², αλλά και τό ίδιο τό μέλλον του έθνους μας. Η σημαντικότητα του προβλήματος άποδεικνύεται επίσης από τό γεγονός ότι ή Έλληνική Βουλή φρόντισε να τό συμπεριλάβει στο Έλληνικό Σύνταγμα μέ τήν άναθεώρηση του 2001, όπου στο άρθρο 21 παρ. 5 αναφέρεται: «Ο σχεδιασμός και ή έφαρμογή τής δημογραφικής πολιτικής, καθώς και ή λήψη όλων τών άναγκαίων μέτρων άποτελεί ύποχρέωση του Κράτους», άσχέτως βεβαίως άν κανένα από τά πολιτικά κόμματα πού κυβέρνησαν από τότε τή χώρα μας δέν έλαβαν υπόψιν τους τή συγκεκριμένη συνταγματική έπιταγή.

Όστόσο, σήμερα, μέ τά ύπάρχοντα δεδομένα, γινόμαστε, δυστυχώς, καθημερινά μάρτυρες τής έθνικής μας αυτοκτονίας. Οί προβλέψεις για τόν μέλλοντικό πληθυσμό τής πατρίδος μας είναι δυσοίωνες, τά ποσοτικά δεδομένα άδιαμφισβήτητα και οί αριθμοί άμείλικτοι, γεγονός πού ύποδεικνύει τήν άμεση και δίχως καθυστέρηση κινητοποίηση από όλους μας.

Συνεπώς, ή ανάγκη για να αντιμετωπισθεί τό έν λόγω φαινόμενο, ως ένα άμεσης και πρώτης προτεραιότητας έθνικό ζήτημα, είναι έπιτακτική. Η χώρα μας καλείται σήμερα έσπευσμένα, όχι μόνο να προτείνει διεξοδικές, άποτελεσματικές και ουσιαστικές λύσεις, αλλά και να λάβει τά άναγκαία εκείνα μέτρα, τά όποια όφείλουν να είναι μακρόπνοα και γενναϊόδωρα, ώστε να άνακοπει ή συνεχιζόμενη δημογραφική παρακμή του έθνους μας.

Είναι εύρέως γνωστό ότι τά αίτια τής οικονομικής αυτής κρίσεως έχουν βαθύτερες ρίζες. Η οικονομική κρίση είναι κυρίως κρίση πνευματική και ήθική, είναι κρίση αξιών και ιδανικών, είναι κρίση θεσμών, αλλά κυρίως είναι κρίση έλπίδος και όραμάτων. Δέν ώφελει να κρυβόμαστε άλλο. Η πνευματική μας παρακμή άποτέλεσε και άποτελεί τήν κύρια και βασική αίτια για τήν σημερινή κατάσταση πού βιώνουμε ως λαός, ως έθνος, ως πρόσωπα, αλλά και ως Έκκλησία. Η άπουσία όράματος είναι δυστυχώς τό κύριο χαρακτηριστικό τής σημερινής Ελλάδος. Δίχως όραμα δέν ύφίσταται βούληση. Δίχως βούληση δέν ύφίσταται άποφασιστικότητα, δέν ύφίσταται τόλμη και έμπνευση.

Έτσι, τό σύνθημα προβλήμα μέ τήν ελληνική νοοτροπία και βεβαίως μέ τίς εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις είναι ότι σχεδιάζουν μόνο για τό «σήμερα». Μελετούν τό «σήμερα» και σπάνια έως ποτέ δέν κοιτάζουν μπροστά. Βλέπουν τό «τώρα» δίχως να αντιλαμβάνονται τίς προκλήσεις του μέλλοντος και δίχως βεβαίως να λαμβάνουν τά άπαραίτητα μέτρα. Η άτολμία και ό στρουθοκαμπλισμός όδήγησαν τήν Ελλάδα στή σημερινή δυσχερή θέση.

Έτσι, χρειάσθηκαν να περάσουν σχεδόν 27 έτη από τή στιγμή πού ή Διακομματική Έπιτροπή τής Βουλής (1993) επικεντρώθηκε στο δημογραφικό πρόβλημα τής χώρας και διατύπωσε προτάσεις για τήν αντιμετώπισή του. Τό τραγικό είναι ότι από τότε ουδεμία από τίς προτάσεις αυτές υλοποιήθηκε³. Έπιπλέον, ή μη συνετή όργάνωση σέ έθνικό επίπεδο, ή έλλειψη φερέγγυων στατιστικών σειρών σέ συνδυασμό μέ τήν άνυπαρξία δημογραφικής παιδείας και έρευνας⁴ έπαιξαν καθοριστικό ρόλο ώστε να

φθάσουμε στο σήμερα. Αναμφίβολα, οι ευκαιρίες που απολέσαμε από τα χρόνια που πέρασαν ήταν πολύτιμες. Φυσικά και δεν φταίει η κρίση. Δεν μπορούμε όμως να στεκόμαστε στο παρελθόν. Και μόνον η σκέψη ότι η καταστροφική αδράνεια των προηγουμένων ετών μπορεί να συνεχισθεί προκαλεί από μόνη της τρόμο. Η σημερινή κατάσταση της πατρίδος μας δεν αφήνει χρόνο για μεμφίμοιρες κριτικές και πισωγυρίσματα. Ένωμένοι μεταξύ μας και αποφασισμένοι, όλοι οι Έλληνες μαζί, καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις ενός τόσο επικίνδυνου φαινομένου. Ός εκ τούτου, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε όλοι μας το μέγεθος και τη σημαντικότητα του προβλήματος καθώς και τις ιστορικές ευθύνες που έχουμε ως Έκκλησία, προκειμένου να συμβάλουμε στην επίλυσή του.

Στατιστικές αναφορές

Μία απλή και εύλογη έκδοχή που πρέπει να ακολουθείται, προκειμένου το ισοζύγιο μεταξύ γεννήσεων και θανάτων να είναι θετικό, είναι ότι θα πρέπει από ένα ζευγάρι να γεννιούνται τουλάχιστον δύο παιδιά, έτσι ώστε μετά τον θάνατό τους, να υπάρχουν οι απόγονοί τους. Η στατιστική όμως σε αυτό το σημείο είναι ιδιαίτερα απαισιόδοξη. Σύμφωνα με την Έλληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ)⁵, η οποία αποτελεί την αρμόδια υπηρεσία στην Ελλάδα για τη μελέτη της εξέλιξης του πληθυσμού και των χαρακτηριστικών του, το αρνητικό ισοζύγιο του αριθμού των γεννήσεων σε σχέση με αυτό των θανάτων στη χώρα μας, το οποίο ξεκίνησε το 2011, συνεχίστηκε και πέρυσι (2018), όπου οι θάνατοι υπερίσχυσαν των γεννήσεων. Τα ισοζύγια αυτά φέρουν σταθερά, μετά το 2010, αρνητικό πρόσημο και ως εκ τούτου ο πληθυσμός μας συνεχώς μειώνεται.

Πιο αναλυτικά, κατά την τελευταία απογραφή του 2011, ο μόνιμος πληθυσμός της χώρας μας ανερχόταν σε 10.816.286 κατοίκους⁶, λιγότερους σχεδόν κατά 118.000 (117.811) σε σχέση με την απογραφή του 2001. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ ο πληθυσμός της Ελλάδος μειώθηκε κατά 35.948 ανθρώπους το 2017 και την 1η Ιανουαρίου του 2018 έφθασε τους 10,7

έκατομμύρια κατοίκους. Το 2018 οι γεννήσεις ανήλθαν στις 87.074, ήτοι 33.812 λιγότερες από τους θανάτους, ο οποίος αποτέλεσε και αριθμό «ρεκόρ» τα τελευταία 80 έτη. Το 2017 ο αριθμός των γεννήσεων ήταν 88.553, καταγράφοντας μείωση κατά 4,7% σε σχέση με το 2016 που ήταν 92.898. Το 2018 ήταν το μοναδικό έτος στα τελευταία 80 έτη που οι γεννήσεις ήταν κάτω των 90.000 ατόμων. Ένα ακόμη θλιβερό στοιχείο αποτελεί η εκτίμηση, ότι στις επόμενες τέσσερις πενταετίες ο αναμενόμενος αριθμός των γεννήσεων θα είναι μικρότερος από αυτόν της πενταετίας 2010-2014. Εκτιμάται δέ ότι οι γεννήσεις θα κυμανθούν στο σύνολό τους για την επόμενη εικοσαετία από 1,7 (μέγιστο) έως 1,4 (ελάχιστο) εκατομμύρια, έναντι 2,1 εκατομμυρίων γεννήσεων κατά την εικοσαετία 1995-2014⁷.

Στόν αντίποδα βρίσκεται ο συνεχώς αυξανόμενος αριθμός των θανάτων. Η αύξηση αυτή οφείλεται στην προοδευτική γήρανση του πληθυσμού μας, ήτοι στην αύξηση του «βάρους» των ανθρώπων ηλικίας 65 ετών και άνω. Τα άτομα αυτά πενταπλασιάστηκαν σχεδόν ανάμεσα στο 1951 και το 2015 και το ποσοστό τους στον συνολικό πληθυσμό από 6,8% αυξήθηκε στο 20,9%. Την ίδια περίοδο ο αριθμός ανθρώπων ηλικίας 85 ετών και άνω δεκαπλασιάστηκε⁸. Ο αριθμός των θανάτων πέρυσι (2018) ανήλθε σε 124.501 και ήταν αυξημένος κατά 4,8% σε σύγκριση με το 2016 όποτε ήταν 118.792. Το 2017 αποτελεί έτος «ρεκόρ» των τελευταίων και πάλι 80 ετών στον αριθμό των θανάτων στη χώρα μας. Σύμφωνα με τα αριθμητικά δεδομένα της ΕΛΣΤΑΤ την εξαετία μεταξύ 2011-2017, ο πληθυσμός της Ελλάδος μειώθηκε κατά 355.000 ανθρώπους. Άξιοσημείωτο επίσης είναι ότι σε ποσοστό 86% των γεννήσεων που δηλώθηκαν το 2018, οι μητέρες είναι Ελληνίδες και στο 14% αλλοδαπές, ενώ το γεγονός ότι οι Ελληνίδες κάνουν παιδιά σε όλο και μεγαλύτερη ηλικία επιβεβαιώνεται από τα επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ.

Τα παραπάνω ανησυχητικά και συνάμα θλιβερά στοιχεία επιβεβαιώνουν ότι το φαινόμενο στην Ελλάδα είναι ιδιαίτερα οξύ. Στη στατιστική όμως δεν χωρούν συνασθηματισμοί. Την έντολή του Κυρίου μας: «αυξάνεσθε και πληθύνεσθε»⁹ την

παρακούσαμε και τί μετατρέψαμε σε «μειώνεσθε και συρρικνώνεσθε». Αυτό σημαίνει ότι εάν η υπάρχουσα κατάσταση δεν ανατραπεί, αν δεν παρθούν άμεσα τα αναγκαία μέτρα και δεν υπάρξουν ουσιαστικές ριζοσπαστικές τομές, σε λίγα χρόνια η ηλικιακή σύνθεση του πληθυσμού της χώρας μας θα έχει μεγάλο αριθμό υπερηλίκων ανθρώπων, γεγονός τό οποίο είναι ιδιαίτερα επικίνδυνο για τήν επιβίωση του έθνους μας, ενώ κάποιες άπαισιόδοξες φωνές όμιλουν για άφανισμό του.

Υπό τό πνεύμα αυτό και σύμφωνα μέ τούς ειδικούς έρευνητές, ό πληθυσμός της χώρας μας άναμένεται μέχρι τό 2035 νά μειωθεί, εκτός και αν οι είσοδοι τήν έπομένη εικοσαετία υπερκαλύψουν τίς εξόδους, ήτοι στήν περίπτωση πού τό μεταναστευτικό ίσοζύγιο είναι θετικότατο, άμβλύνοντας έτσι και μέ τόν τρόπο αυτό τίς έπιπτώσεις στόν συνολικό πληθυσμό τών άρνητικων φυσικων ίσοζυγιων. Και στήν περίπτωση όμως αυτή ό άναμενόμενος πληθυσμός της χώρας μας τό 2035 θά είναι μικρότερος από αυτόν του 2015, αφού τά εκτιμώμενα φυσικά ίσοζύγια εισόδων-εξόδων δέν είναι δυνατόν νά υπερσκελίσουν τά ιδιαίτερα άρνητικά φυσικά ίσοζύγια γεννήσεων-θανάτων της έπόμενης εικοσαετίας¹⁰. Πιο συγκεκριμένα τό 2035 ό πληθυσμός της Ελλάδος θά κυμαίνεται από 10,4 έως 9,5 εκατομμύρια, έναντι 10,85 εκατομμύρια τό 2015, ήτοι μειώσεις από 0,44 έως 1,4 εκατομμύρια¹¹. Τό έτος 2050 ό πληθυσμός της πατρίδος μας εκτιμάται από 10,0 (μέγιστο) έως 8,3 εκατομμύρια (ελάχιστο), ήτοι μειώσεις σε σχέση μέ τό 2015 κατά 794.000 και 2.543.000 αντίστοιχα σε άπόλυτες τιμές¹².

Τό φαινόμενο της ύπογεννητικότητας στήν Εύρώπη

Άποτελεί άδιάφευστη αλήθεια ότι τά τελευταία έτη γινόμασθε καθημερινά μάρτυρες μιας συνεχους ραγδαίας ή άκόμπ και άνεξέλεγκτης ανάπτυξης της βιοιατρικής επιστήμης, τών νέων τεχνολογιων, καθώς και του εκσυγχρονισμού τών συστημάτων ύγειονομικής φροντίδος. Η ραγδαία αυτή ανάπτυξη, σε συνδυασμό μέ τήν παροχή καλύτερης ποιότητας ζωής αύξησαν τόν

προσδόκιμο μέσο όρο ζωής τών Εύρωπαίων στά 81 έτη, ήτοι έννέα έτη πάνω από τόν παγκόσμιο μέσο όρο. Τό προσδόκιμο μάλιστα όρο ζωής του μέσου Εύρωπαίου προβλέπεται ότι θά αύξάνεται κατά δύο έτη ανά δεκαετία, σύμφωνα μέ τί μελέτη του Κοινοϋ Κέντρου Έρευνων (JRC) της Εύρωπαϊκής Έπιτροπής¹³. Στήν περίπτωση λοιπόν πού ή τάση αυτή όντως επιβεβαιωθεί, τότε τό 2060 τό 32% του πληθυσμού της Εύρωπαϊκής Ένωσης, δηλαδή σχεδόν ό ένας στους τρεις κατοίκους, θά έχει ηλικία άνω τών 65 έτων, έναντι ποσοστού 19% τό 2015 και μόνο 13% τό 1960.

Είναι λοιπόν προφανές ότι τό πρόβλημα της ύπογεννητικότητας πού μαστίζει τί χώρα μας επηρεάζει τί ζωή και τών εύρωπαίων κατοίκων. Η Εύρώπη λοιπόν γηράσκει και τό δημογραφικό έλλεμα, παρά τίς μεγάλες εισροές μεταναστών τά τελευταία έτη, είναι πλέον όλο και πιο έμφανές. Για νά κατανοήσουμε καλύτερα τό παραπάνω άρκει νά αναλογισθούμε ότι τό έτος 1950 ό παγκόσμιος πληθυσμός άνερχόταν σε 2,2 δισεκατομμύρια ανθρώπους. Τόν Οκτώβριο του 1999 ό Οργανισμός Ηνωμένων Έθνων καθιέρωσε τήν «Ημέρα τών 6 δισεκατομμυριών», ενώ σήμερα υπάρχουν στόν πλανήτη 7,7 δισεκατομμύρια κάτοικοι¹⁴. Πρίν όμως από έναν αιώνα ή Εύρώπη άντιπροσώπευε τό 15% του παγκοσμίου πληθυσμού, ήτοι τρεις φορές μεγαλύτερη απ' ό,τι περιμέναμε νά είναι τό 2050. Μέ τά σημερινά όμως δεδομένα, ύπολογίζεται ότι τό έτος 2050 ό εύρωπαϊκός πληθυσμός θά άντιπροσωπεύει μόλις τό 5% του παγκοσμίου πληθυσμού. Σύμφωνα μέ τά έπίσημα στοιχεία της Eurostat¹⁵, τήν 1η Ιανουαρίου 2017 ό εύρωπαϊκός πληθυσμός άνερχόταν σε 511,8 εκατομμύρια κατοίκους, αριθμός πού ίσοδυναμούσε μέ τό 7% του πληθυσμού της γής. Από τήν άλλη, οι χώρες του τρίτου κόσμου, πού είναι ύπεύθυνες για τό 95% της αύξίσεως του παγκοσμίου πληθυσμού, παρουσιάζουν συνεχώς αύξηση τών πληθυσμών τους¹⁶.

Έτσι, παρά τά σημαντικά έπιτεύγματα της ιατρικής επιστήμης και τί δεδηλωμένη έπιθυμία τών Εύρωπαίων νά κάνουν περισσότερα παιδιά, ό πληθυσμός της Εύρώπης εξακολουθεί νά

μειώνεται, αφού ο αριθμός των γεννήσεων είναι μικρότερος από τον αριθμό των θανάτων. Τό έτος 2014 γεννήθηκαν 5,1 εκατομμύρια παιδιά στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τό ποσοστό αυτό έχει μειωθεί από 16,4 εκατομμύρια τό 1970 σέ 12,8 τό 1985 καί σέ 10,6 τό 2000. Τό 2016 γεννήθηκαν 5,1 εκατομμύρια βρέφη καί απέβίωσαν 5,2 εκατομμύρια άνθρωποι. Τό επίσης θλιβερό είναι ότι τό ποσοστό γεννητικότητας στην Ελλάδα συγκαταλέγεται στή χαμηλότερα τής Ευρώπης¹⁷ (8,5 γεννήσεις ανά 1.000 κατοίκους). Ωστόσο, ή μεγαλύτερη μείωση πληθυσμού στην Ευρώπη καταγράφηκε στή Λιθουανία (-11,3%), στή Λετονία (-8,7%) καί στή Βουλγαρία (-6,7%), ενώ αντίθετα, ή μεγαλύτερη αύξηση πληθυσμού σημειώθηκε στον πλούσιο Βορρά, ήτοι στό Λουξεμβούργο (23,3%), στην Αυστρία (14,4%) καί στή Γερμανία (11,8%).

Αντιθέτως, σέ παγκόσμια κλίμακα, ό πληθυσμός αυξάνεται καί θά συνεχίσει νά αυξάνεται καί τίς επόμενες δεκαετίες. Μέ βάση τίς στατιστικές μετρήσεις, ό πληθυσμός του πλανήτη μας θά αγγίξει τό 2050 τά 9 δις. Θά είναι όμως όλο καί πιο γερασμένος καί τό ειδικό βάρος των πλέον ανεπτυγμένων χωρών, ήτοι καί τής Ευρώπης, θά μειωθεί ακόμη περισσότερο καθώς ή αύξηση αυτή θά προέλθει κυρίως από τήν Αφρική καί τήν Ασία. Συνεπώς, μία εύλογη παρατήρηση πού θά μπορούσε κάποιος νά κάνει γι' αυτήν τήν πληθυσμιακή πλημμυρίδα πού ξεκίνησε τον περασμένο αιώνα καί αφορά κυρίως στίς χώρες τής Αφρικής καί τής Ασίας καί όχι τής Ευρώπης είναι ότι προκαλεί ιδιαίτερα ανησυχητικές παρενέργειες τόσο στον παραγωγικό, όσο καί στον οικονομικό τομέα των χωρών αυτών, αφού κρίνεται υπέρμετρα δύσκολο νά καλυφθούν επαρκώς οί διατροφικές ανάγκες ενός τόσο μεγάλου αριθμού κατοίκων. Γιά τόν λόγο αυτό, τέτοιες ανυπέρβλητες δυσκολίες εξαναγκάζουν μεγάλα ρεύματα του πληθυσμού σέ μεταναστευτικές κινήσεις μέ κατεύθυνση κυρίως τίς ανεπτυγμένες χώρες του δυτικού κόσμου, γεγονός πού οί δυτικοί λαοί δέν αντιμετωπίζουν μέ θετική ή καί ευνοϊκή διάθεση, αφού αισθάνονται νά απειλούνται οί κοινωνικές καί πολιτισμικές τους αξίες.

Βεβαίως, δέν είναι έφικτό νά παρέμβουμε απο-τελεσματικά στην ανεξέλεγκτη αυτή αύξηση. Αξίζει όμως νά αναλογισθούμε ότι ή επιβίωσή μας στό άμεσο καί απώτερο μέλλον δέν εξαρτάται τόσο από τό μέγεθος του παγκοσμίου πληθυσμού, όσο βεβαίως από τίς επιλογές πού κάνουμε καί τίς αλλαγές πού επιδιώκουμε στον τρόπο πού σκεφτόμαστε, λειτουργούμε καί πράττουμε¹⁸.

Τά αίτια του φαινομένου

Τά αίτια τής υπογεννητικότητας είναι πολλά, πολύπλοκα καί διαφορετικά μέ μακρές προεκτάσεις πού δέν δύναται βεβαίως νά αναλυθούν επαρκώς σέ μία μόνο εισηγητική έκθεση. Χρειάζεται κλαδική μελέτη των μεταβλητών αυτών πού διαχρονικά επηρέασαν καί εν τέλει οδήγησαν τί χώρα μας σέ αυτήν τί δύσκολη κατάσταση. Υπό τό πνεύμα αυτό θά προσπαθήσουμε παρακάτω νά αναλύσουμε όρισμένες από τίς βασικότερες, κατά τήν ταπεινή μας άποψη, αιτίες του φαινομένου αυτού, πού προκαλούν τί μείωση των γεννήσεων στή χώρα μας, οί όποιες καί θά μπορούσαν νά αποτελέσουν τό έναυσμα γιά τί δημιουργία ενός σχετικού προβληματισμού.

Η κρίση του οικογενειακού θεσμού: Η κοινωνία μας περνά σήμερα ένα στάδιο μεταλλαγών καί ανακατατάξεων, όπου άμφισβητούνται ή καί καταρρίπτονται αξίες καί θεσμοί. Ούδεις βεβαίως μπορεί νά άμφισβητήσει ότι των κοινωνικών αυτών αλλαγών τον αντίκτυπο υπέστη καί ένας πανάρχαιος θεσμός, ό θεσμός τής οικογενείας, πού στίς ήμέρες μας περνάει βαθειά κρίση, όσον άφορᾷ τί δύναμη, τήν ταυτότητα καί τόν ρόλο του. Η οικογένεια σήμερα βρίσκεται ύπο τήν άπειλή τής έκκοσμηκείσεως καί του ήθικου σχετικισμού¹⁹. Τό σημερινό μοντέλο τής οικογενείας είναι σαφώς διαφοροποιημένο από εκείνο του παρελθόντος καί είναι απόλυτα προσαρμοσμένο τόσο στή νέα κοινωνικο-οικονομικά καί πολιτικά δεδομένα, όσο καί στον σύγχρονο γρήγορο τρόπο ζωής. Ωστόσο, στην όρθόδοξη πατρίδα μας, μπορούμε νά ισχυρισθούμε ότι ό θεσμός τής οικογενείας, καίτοι δέχεται άλλεπάλληλες επιθέσεις από πάμπολλες πλευρές, διατηρεί ακόμη τήν ισχύ του, λόγω των βαθύτατων ριζών στο όρθόδοξο εκκλησιαστικό ήθος.

Η κρίση του μυστηρίου του γάμου: Σήμερα, στο πλαίσιο των ρυθμιστικών κανόνων του κοσμικού κράτους και της έκκοσμηκευμένης λογικής, ο γάμος θεωρείται μία απλή σύμβαση με κάποιες νομικές συνέπειες καθώς και θεσμός απογυμνωμένος κάθε ιερότητας. Έτσι, η προστασία του θεσμού εμφανίζεται εξασθενημένη, δεδομένης και της ευκολίας με την οποία λύεται από νομικής απόψεως («αυτόματο διαζύγιο», «συναυετικό διαζύγιο» κ.λπ.). Σέ αντίθεση με τα προηγούμενα έτη, παρατηρούμε επίσης σήμερα την αναβολή του γάμου προς μεγαλύτερες ηλικίες, ήτοι στά 33 έτη μέσο όρο για τους άνδρες και στά 30 για τις γυναίκες. Έτσι, η αναβολή της γεννήσεως παιδιών προς την ηλικία των 30 ετών κατά μέσο όρο για τη γυναίκα εύλογο είναι να δημιουργεί επιπροσθέτως και βιολογικές πλέον δυσχέρειες στή σύλληψη παιδιών. Συνεπώς, τά στοιχειά αυτά συντελούν στή διατήρηση του συνολικού δείκτη γονιμότητας σέ ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα. Επιπλέον, παρατηρείται σήμερα όλο και συχνότερα τό φαινόμενο του περιορισμού των γάμων σέ συνδυασμό με τί διατήρηση του μεγαλύτερου μέρους των γεννήσεων εντός γάμου. Στήν Ελλάδα, διατηρούμε ακόμη τό μικρότερο ποσοστό γεννήσεων εκτός γάμου (9,4%) από οποιοδήποτε άλλο κράτος της Ευρώπης, καθώς σέ 11 άλλες χώρες οί γεννήσεις εκτός γάμου είναι περισσότερες από τίς γεννήσεις εντός (π.χ. στήν Ίσλανδία 7 στίς 10 γεννήσεις είναι εκτός γάμου)²⁰. Ολιβερή επίσης διαπίστωση αποτελεί ή μείωση της διάρκειας του γάμου σέ σχέση με τό παρελθόν, λόγω αύξημένης διαζυγιότητας²¹ καθώς και ό αριθμός των λεγομένων «πολιτικών γάμων», ό όποιος υπερισχύει σέ αριθμό των θρησκευτικών²². Σημαντικό επίσης αρνητικό ρόλο πού συμβάλλει στήν αύξηση της υπογεννητικότητας παίζουν οί νέες «μοντέρνες» μορφές γάμων μεταξύ όμοφυλοφίλων, άνύπανδρων γυναικών, συμφώνων συμβιώσεως κ.λπ.

Η οικονομική κρίση: Είναι γεγονός πώς ή οικονομική κρίση πού μαστίζει για σχεδόν 10 έτη τί χώρα μας έχει προκαλέσει τεράστιες κοινωνικές ανισορροπίες. Έξαιτίας της φτώχειας, της ανεργίας και της αρνητικής μεταναστεύσεως, τά ήδη χαμηλά ποσοστά γεννήσεων έπεσαν

ακόμη περισσότερο, όπως έγινε και σέ άλλες προβληματικές οικονομίες της νότιας Ευρώπης. Συνεπώς, πολλοί συνάνθρωποί μας, γνωρίζοντας πώς στήν εποχή μας είναι σημαντικό να διαθέτουν έστω και τά αναγκαία, αποφεύγουν να αποκτήσουν παιδιά, γνωρίζοντας πώς δέν μπορούν οικονομικά να προσφέρουν όλα όσα επιθυμούν και όνειρεύονται γι' αυτά.

Οί αλλαγές στή σύγχρονη κοινωνία: Αναμφίβολα, ή δομή της ελληνικής κοινωνίας έχει πλέον αλλάξει έντυπωσιακά. Ζούμε στήν κοινωνία της ταχύτητας, των συνεχών αλλαγών και της γρήγορης πληροφορίας. Οί καιροί άλλαξαν και ή νέα τεχνολογία κάνει τους νέους να αισθάνονται εικονικά έλεύθεροι και άτομικά ανεξάρτητοι δίχως ενεργό συμμετοχή στήν κοινωνική ζωή και δίχως διάθεση να αναλάβουν οιαδήποτε μορφή ευθύνης. Πλέον, μέσα σέ ελάχιστα δευτερόλεπτα και μέ τό πάτημα λίγων πλήκτρων έχουν όλόκληρο τόν κόσμο στά χέρια τους και αισθάνονται παντοδύναμοι. Έστω και εικονικά. Οί επιπτώσεις της αλλαγής αυτής είναι βαθιές και κλονίζουν τίς ανθρώπινες σχέσεις, δημιουργώντας παράλληλα ένα ανυπέρβλητο χάσμα μεταξύ των νέων και των ατόμων της τρίτης ηλικίας.

Η αλλαγή του ρόλου των συζύγων: Αναμφίβολα, ό ρόλος του άνδρα σήμερα έχει ύποστει και αυτός ριζικές αλλαγές σέ σχέση με τό παρελθόν. Σύμφωνα με διεθνείς έρευνες ό χρόνος πού περνά ένας πατέρας μόνος με τά παιδιά του ανέρχεται μόλις σέ μία ώρα την ήμέρα, εξαιτίας των απαιτητικών ώραρίων έργασίας του, μέ άμεση συνέπεια να απουσιάζει συνεχώς από τό σπίτι, αλλά και τίς ώρες πού βρίσκεται εκεί να αισθάνεται κουρασμένος. Τό γεγονός όμως αυτό διαταράσσει την οικογενειακή ίσορροπία καθώς και τόν ρόλο των μελών της οικογενείας, αφού σύμφωνα με έρευνες, όταν ό πατέρας είναι άπών, τό άγόρι δυσκολεύεται να ανακαλύψει την ανδρική του ταυτότητα, ενώ τό κορίτσι δείχνει να αντιμετώπιζει με καχυποψία τό άλλο φύλο²³. Οί αρνητικές όμως αυτές συνέπειες, όπως είναι λογικό, εμφανίζονται στό μέλλον και τά σύγχρονα γεγονότα τό μαρτυρούν. Από την άλλη, οί γυναίκες διεκδικούν σήμερα

μεγαλύτερη νομική ισότητα, έχουν περισσότερη ελευθερία στις κοινωνικές και σεξουαλικές τους σχέσεις, ενώ παράλληλα μπορούν να ελέγξουν τη γονιμότητά τους μέσω διαφόρων ιατρικών μεθόδων²⁴. Οι περισσότερες στοχεύουν αρχικά στην εξασφάλιση της επαγγελματικής τους αποκατάστασης, ή οποία και τους προσφέρει αφ' ενός μέν οικονομική άνεση, αφ' ετέρου δέ ελευθερία ή και ανεξαρτητοποίηση των κινήσεών τους. Αποτέλεσμα όμως της συνεχούς εργασίας των γυναικών αποτελεί ή αρνητική ή και καθυστερημένη απόφασή τους να κάνουν παιδιά, ή γέννηση των οποίων αποτελεί τροχοπέδη τόσο στις επιδιωκόμενες προσωπικές τους ανέσεις, όσο και στην ανεξαρτητοποίηση των κινήσεών τους.

Ό οικογενειακός προγραμματισμός: Αναφέρεται στο δικαίωμα του ζευγαριού να επιλέγει πότε και πόσα παιδιά επιθυμεί να αποκτήσει. Ό οικογενειακός προγραμματισμός φέρει ως σύνθημα: «Κάθε παιδί που ήρχεται στον κόσμο, να είναι επιθυμητό παιδί». Τά μέσα ελέγχου των γεννήσεων είναι, καθώς γνωρίζουμε, ή αντισύλληψη, ή αμβλωση και ή στειροποίηση.

Οι αμβλώσεις: Τό ζήτημα των αμβλώσεων στη χώρα μας αποτελεί ένα διαχρονικά ακανθώδες θέμα, αφού τά τελευταία ήτη παρουσιάζει έντονοτατη αύξηση. Πρόκειται ασφαλώς για ένα συνεχώς αυξανόμενο, αλλά και παράδοξο σέ σχέση μέ την κοινή λογική «έγκλημα» που συμβαίνει στην Ελλάδα. Εάν παρατηρήσουμε τά ανησυχητικά στατιστικά στοιχεία θά δούμε ότι 250.000 αμβλώσεις πραγματοποιούνται στη χώρα μας ήτησίως, αριθμός υπερδιπλάσιος των γεννήσεων, ενώ τό 25% αυτών αφορά νεαρά κορίτσια κάτω των 16 ήτων. Ωστόσο, υπάρχουν φωνές ειδικών που υποπτεύονται ότι τά περιστατικά ξεπερνούν τά 500.000. Η όρθόδοξη χώρα μας βρίσκεται δυστυχώς στην πρώτη θέση σέ αριθμό αμβλώσεων στην Εύρώπη και πέμπτη στον κόσμο. Επιπλέον, οι αμβλώσεις εκτός από την έμφανη απώλεια ζωών κατά τρόπο έμμεσα έγκληματικό, μπορούν έμμεσα να προκαλέσουν, όπως έχει αποδειχθεί και έπιστημονικά, σοβαρά προβλήματα γονιμότητας σέ γυναίκες που έχουν υποβληθεί σέ τέτοιου είδους επέμβαση.

Οι άπαιτητικές εργασιακές συνθήκες: Οι υποψήφιοι γονείς μπορεί να εργάζονται σε χώρους πολλά χιλιόμετρα μακριά από τον τόπο κατοικίας τους, γεγονός που δέν τους έπιτρέπει να άφωσιωθούν στη σωστή άνατροφή των παιδιών τους. Άξιοσημείωτο επίσης είναι τό γεγονός ότι οι άπαιτητικές και ανταγωνιστικές ανάγκες της έποχής καθιστούν άναγκαία τη συνεχή εκπαίδευση των ατόμων, προκειμένου να μπορέσουν να ανταποκριθούν στα νέα δεδομένα. Έτσι, οι νέοι άποπροσανατολίζονται από τον στόχο της δημιουργίας οικογενείας μέ συνέπεια είτε να τό αναβάλλουν, είτε να τό άκυρώνουν.

Η υποτίμηση της μητρότητας, που αποτελεί καρπό της γυναικείας χειραφέτησης και της έξόδου της γυναίκας στην αγορά εργασίας.

Ό έγωιστικός ατομικισμός και ή ευθυνοφοβία: Τό ζήτημα του έγωιστικού ατομικισμού, που έχει καθιερωθεί στις σύγχρονες κοινωνίες, άποτρέποντας τις σύγχρονες γενιές και κυρίως τις μικρότερες ήλικίες από την άνάληψη σημαντικών ευθυνών, υποχρεώσεων ή και δεσμεύσεων του γάμου και της γέννησης παιδιών μαστίζει ασφαλώς τη χώρα μας και επηρεάζει τους νέους μας. Θά μπορούσε λοιπόν να γίνει λόγος για την εξέλιξη μιας κοινωνίας που όλο και λιγότερο υπολογίζει τη συμμετοχή και τη διάθεση να μοιρασθεί κάποιος τον καλύτερο ή και χειρότερο έαυτό του. Είναι λοιπόν έμφανής ή αδυναμία των νέων μας όχι απλά μόνο να αναλάβουν στη ζωή τους σημαντικές ευθύνες, αλλά και να θυσιάσουν έστω και λίγο από τον έαυτό τους για τον άλλο. Μέ λίγα λόγια, θά τολμούσαμε να όμιλήσουμε για την άναπηρία τους να αγαπήσουν... να βγούν έξω από τό «έγώ» τους και να μοιρασθούν άφοβα και όλοκληρωτικά τη ζωή μέ τον/τή σύντροφό τους.

Οι θάνατοι από τροχαία δυστυχήματα και ναρκωτικά. Περί τους 2.500 ανθρώπους ήτησίως χάνουν τις ζωές τους από τροχαία δυστυχήματα και ναρκωτικά, που θεωρητικά είναι νέοι παραγωγικής ήλικίας. Σύμφωνα μέ την Έλληνική Στατιστική Αρχή²⁵ από τό 2010 έως και τον Ιούνιο του 2019 συνέβησαν σέ όλόκληρο τον έλλαδικό χώρο 114.510 τροχαία άτυχήματα κατά τά όποια 8.423 συνάνθρωποί μας έχασαν τη ζωή τους, 10.572 υπέστησαν βαρείς

τραυματισμούς και 131.410 τραυματίστηκαν έλαφρά. Πρόκειται δηλαδή για άκρως τραγικά αποτελέσματα που θά μπορούσαν κάλλιστα να συγκριθούν με τις συνέπειες μιᾶς αίματηρῆς πολεμικῆς συγκρούσεως. Στὴν πραγματικότητα, κατὰ τὸ παραπάνω χρονικὸ διάστημα, εἶναι σάν νά εξαφανίσθηκε μία ὁλόκληρη πόλη σάν τὴν Ἡγουμένιστα καὶ νά κατεστάθηνσαν βαριά ἀνάπηροι ὅλοι οἱ κάτοικοι μιᾶς πόλεως σχεδόν σάν τὸ Λουτράκι.

Ἡ ἔλλειψη βρεφονηπιακῶν σταθμῶν στὸν χῶρο ἐργασίας κάνει τίς ἐργαζόμενες γυναῖκες διστακτικὲς στό νά ἀποφασίσουν μία ἐγκυμοσύνη.

Ἡ ἔξαρση καὶ προβολή τῆς ὁμοφυλοφιλίας πού ἐνισχύθηκε μάλιστα ἀπὸ τὸ κράτος καθὼς ἔχουν ἐγκριθεῖ τὰ σύμφωνα συμβιώσεως, ἢ ἀλλαγὴ ταυτότητος φύλου κ.λπ.

Ἡ ἔλλειψη μακροχρόνιας καὶ σταθερῆς στρατηγικῆς (χρόνια παθογένεια τοῦ πολιτικοῦ συστήματος) καὶ ἡ προκλητικὴ ἀδιαφορία τῆς πολιτείας γιὰ ἓνα ζήτημα μείζονος ἐθνικῆς καὶ κοινωνικο-ἀνθρωπιστικῆς σημασίας.

Ἡ ἔλλειψη χρόνου: Λόγω τοῦ ἰδιαίτερα βεβαρημένου, σέ καθημερινή βάση, ἐργασιακοῦ ὥραριου, ἢ δυνατότητα κάποιου νά προσδώσει ἱκανὸ ἢ καὶ ποιοτικὸ χρόνο στὴν οἰκογένειά του δέν εἶναι ἐπαρκῆς, γεγονός πού δέν εὐνοεῖ τὴ λήψη ἀποφάσεως γιὰ τὴ γέννηση παιδιῶν, τὰ ὁποῖα φυσικά χρειάζονται σέ μεγάλο βαθμὸ τὴν ἀφιέρωση τῶν γονέων τους σέ αὐτά.

Τὸ φαινόμενο τῆς ὑπογονιμότητας: Ἡ μεγάλη ἀνάπτυξη τοῦ φαινομένου τῆς ὑπογονιμότητας, κυρίως τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐξαιτίας βεβαίως καὶ τῆς μόλυνσεως τοῦ περιβάλλοντος, δημιουργεῖ ἐπιπλέον προβλήματα στὴν αὔξηση τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων.

Ὁ καταναλωτισμός: Ἡ δυναμικὴ διεξόδου τοῦ μάρκετινγκ γιὰ τὰ καταναλωτικὰ προϊόντα στὴ χώρα μας ἔχει μετατρέψει τὴν κοινωνία μας σέ μία ἄκρως καταναλωτικὴ πραγματικότητα. Ἔτσι, ὁ λαός μας ἔχει ἀποκτήσει νέες καταναλωτικὲς συνήθειες μέ συνέπεια νά αὐξηθοῦν καὶ οἱ καταναλωτικὲς ἀνάγκες τῶν παιδιῶν. Αὐτὸ βεβαίως σημαίνει ἐπιπλέον κόστος γιὰ τὴν οἰκογένεια, γεγονός πού ἀποτρέπει τὴν ἀπόκτηση παιδιοῦ.

Ἡ λήθη τῆς παραδόσεως: Ὁ κεντρικὸς ἄξονας τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἔπαυσε πλέον νά εἶναι ἡ ἀγροτικὴ οἰκονομία, ἢ ὁποῖα εἶχε ὡς ἐπίκεντρο τὴν οἰκογένεια πού συνέβαλλε στὶς ἀγροτικὲς δραστηριότητες. Ἡ ἄλλοτε παραδοσιακὴ οἰκογένεια πού ὡς βασικὸ στόχο εἶχε τὴν πολυτεκνία ἔδωσε τὴ θέση τῆς στό μοντέλο τῆς πυρηνικῆς οἰκογενείας μέ ἓνα ἢ τὸ πολὺ δύο παιδιὰ²⁶.

Δυσκολίες στὶς διαπροσωπικὲς σχέσεις: ὁ ἔντονος ἀριβισμὸς πού ἐπικρατεῖ στὴ σύγχρονη κοινωνία, ὡς προσπάθεια προβολῆς ἢ καὶ ἀναδείξεως τοῦ «ἐγώ» σέ συνδυασμὸ μέ τὴν προσπάθεια ἐπιβολῆς μας στὸν «ἄλλο» προκαλεῖ ἀσυννενοσία καὶ σύγχυση μεταξύ τῶν συντρόφων καὶ καθιστᾷ τίς προσωπικὲς τους σχέσεις ἐπιδερμικὲς. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ἡ κατακόρυφη αὔξηση τῶν διαζυγίων.

Ὁ περιορισμένος χῶρος τῶν κατοικιῶν: Ἡ ζωὴ στὶς πολυκατοικίες τῶν μεγαλουπόλεων, μέ τὰ ὑψηλά πολλές φορές ἐνοίκια καὶ τὴν ἔλλειψη στοιχειώδους χώρου, δέν εὐνοοῦν δυστυχῶς μία ἁρμονικὴ συνύπαρξη πολλῶν προσώπων στὸν ἴδιο χῶρο.

Οἱ συνέπειες τοῦ φαινομένου

Κάθε μία ἀπὸ τίς αἰτίες τοῦ φαινομένου τῆς ὑπογεννητικότητας ἐπιφέρουν καὶ τίς ἀνάλογες συνέπειες ἢ καὶ ἐπιπτώσεις. Ἔτσι, τὸ μείζον αὐτὸ ζήτημα μέ τὴ δημογραφικὴ γήρανση τοῦ πληθυσμοῦ στὴ χώρα μας ἐπιφέρει σοβαρότατες κοινωνικὲς, οἰκονομικὲς, ἀσφαλιστικὲς, προνοιακὲς, γεωπολιτικὲς καὶ ὑγειονομικὲς προεκτάσεις. Πιο ἀναλυτικά: Σήμερα μέ τὴν ἀνάπτυξη τῆς τεχνολογίας καὶ τὴν καλύτερη ποιότητα ζωῆς, ὁ μέσος ἄνθρωπος ζεῖ πολὺ περισσότερο σέ σχέση μέ παλαιότερα, μέ συνέπεια, συνολικά, νά ὑφίσταται ἓνας σημαντικὰ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἠλικιωμένων καὶ νά μειώνεται αἰσθητᾶ, ἀντιστοίχως, ὁ ἀριθμὸς τῶν νέων. Οἱ πληθυσμιακὲς αὐτὲς ἐξελίξεις ἐπηρεάζουν ὁλόκληρο τὸν ἐθνικὸ ἱστό καὶ τὴν κοινωνικὴ συνοχή. Οἱ νέοι ἄνθρωποι ἀποτελοῦν τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ μέλλον κάθε χώρας. Δίχως νέους δέν ὑφίσταται μέλλον.

Οἱ κατὰ κεφαλὴν δαπάνες ὑγείας αὐξάνονται ἔντονα μέ τὸ πέρασμα τῶν ἐτῶν καὶ ἀκόμη περισσότερο ὕστερα ἀπὸ τὰ 80 ἔτη. Ἡ ὑψηλότερη

νοσηρότητα των ηλικιωμένων ατόμων, ή τάση τους για πολλαπλή νοσηρότητα, ή μεγαλύτερη σοβαρότητα και ό χρόνιος χαρακτήρας των παθολογιών που συνδέονται με την ηλικία, αποτελούν τους παράγοντες που εκτοξεύουν τις δαπάνες για την υγειονομική περίθαλψη. Επιπλέον, πολλές κλινικές και δημογραφικές μελέτες επισημαίνουν ότι τό 30% των ατόμων ηλικίας άνω των 65 έτων παρουσιάζουν ειδικές ανάγκες²⁷.

Η ύπογεννητικότητα άποτελεί σύγχρονο πρόβλημα που συνδέεται άφ' ενός μόν με την άστικοποίηση του πληθυσμού και τή συγκέντρωσή του στις πόλεις, άφ' έτέρου δέ με την αύξηση τής άπασχολήσεως των γυναικών, τήν έλλειψη κατάλληλης ύποδομής σέ βρεφονηπιακούς σταθμούς, τήν άνεπάρκεια των οικογενειακών έπιδομάτων και γενικότερα τή διαφοροποίηση των κοινωνικών άξιών.

Οί Έλληνες άπομακρύνονται άπό τό παραδοσιακό πρότυπο τής οικογενείας, με συνέπεια νά διαφοροποιούνται τά πρότυπα στήν κοινωνία και άρκετοί νά μίν προσανατολίζονται στή δημιουργία οικογενείας.

Στον ευαίσθητο τομέα τής παιδείας, ή μείωση των μαθητών συνεπάγεται μείωση του διδακτικού προσωπικού και έγκατάλειψη σχολικών έγκαταστάσεων.

Άξιόλογο έπιστημονικό προσωπικό τής χώρας μας μεταναστεύει στο έξωτερικό (brain drain). Όσοι άπό αυτούς έπιτυγχάνουν στή νέα τους πατρίδα, τόσο πίο μακρινή άρχίζει νά δείχνει ή προοπτική έπιστροφής τους στήν Ελλάδα. Η μετατροπή τής χώρας μας άπό τόπο έξαγωγής σέ κέντρο είσαγωγής μεταναστών, άποτελεί ένα σοβαρότατο νέο δεδομένο που άνατρέπει πολλά άπό τά παλαιότερα παραδοσιακά κοινωνικά, ηλικιακά, οικονομικά και έθνικά της χαρακτηριστικά.

Πλήττεται ό οικονομικός και παραγωγικός τομέας, καθώς μειώνεται τό έργατικό δυναμικό τής χώρας. άν για τήν άνανέωση του έργατικού μας δυναμικού και γενικά για τήν πορεία τής οικονομίας μας στηριχθούμε άποκλειστικά στους μετανάστες τής Άσίας και τής Άφρικής, τότε πολύ γρήγορα θά δημιουργηθούν προβλήματα σοβαρά με κοινωνικές και έθνικές προεκτάσεις,

όπως άλλωστε μās έχει διδάξει ή ιστορία με όσα έχουν συμβεί στις χώρες τής δυτικής Ευρώπης²⁸.

Μειώνονται οί εισφορές στα κοινωνικά ταμεία και τό κράτος πρόνοιας συρρικνώνεται.

Έρημοποιείται ή έλληνική έπαρχία, γεγονός που προκαλεί όχι μόνο πρόβλημα οικονομικό, αλλά και πρόβλημα έπιβιώσεως των περιοχών αυτών. Τά πληθυσμιακά κενά που δημιουργούνται σέ διάφορα άπομακρυσμένα γεωγραφικά διαμερίσματα (κυρίως νησιά) άναδεικνύουν τόν κίνδυνο νά καλυφθούν άπό άλλοδαπούς (κυρίως Μουσουλμάνους) με έξαιρετικά δυσμενή άπώτερα έπακόλουθα.

Έξαφανίζεται έστω και με βραδείς ρυθμούς ή πολιτιστική μας ταυτότητα και δέν άνανεώνεται ή ιστορική μας συνέχεια.

Η χώρα μας με τή δραματική μείωση των γεννήσεων τήν τελευταία δεκαετία διατρέχει μεγάλους κινδύνους, ειδικότερα στόν τομέα τής άμυνας, με τήν αύξηση των κονδυλίων για πολεμικούς έξοπλισμούς, τή μείωση του στρατεύσιμου πληθυσμού και τήν αύξηση τής διάρκειας τής στρατιωτικής θητείας. Άς μίλησουμε ότι τό 2050 ή γειτονική μας Τουρκία εκτιμάται ότι θά έχει πληθυσμό 95 εκατομμυρίων κατοίκων.

Η πρόκληση του μεταναστευτικού

Άναμφίβολα, ένας άπό τους σημαντικότερους παράγοντες που διαμορφώνουν δυναμικά τή δημογραφική δομή ενός πληθυσμού μās χώρας είναι ή μετανάστευση (είσροές-έκροές). Άν έξετάσουμε λοιπόν τή διεθνή βιβλιογραφία μελέτης και αναλύσεως του μεταναστευτικού φαινομένου, θά παρατηρήσουμε ότι κύρια και δεσπόζουσα θέση κατέχει ή διερεύνηση των έπιδράσεων του μεταναστευτικού στήν οικονομία, τόν πληθυσμό, τό έργατικό δυναμικό, τήν κοινωνική άσφάλιση κ.λπ. των χωρών προελεύσεως και ύποδοχής. Άπό τήν άλλη, όλοι μας γνωρίζουμε ότι ένα έθνος που δέν είναι σέ θέση νά άνανεώνει τόν πληθυσμό του είναι καταδικασμένο νά έξαφανισθεί. Υπό τό πνεύμα αυτό, τήν τελευταία δεκαετία (2009-2019), ό έλληνικός πληθυσμός θά σημείωνε άπειληπτική στασιμότητα ή μάλλον επικίνδυνο έλλειμμα έξαιτίας τής σφοδρής

οικονομικής κρίσεως και του μεγάλου κύματος μεταναστεύσεως Ελλήνων στο εξωτερικό²⁹, αν δεν μεσολαβοῦσε η ὀρμητική εισροή πάνω σχεδόν από 1,2 ἑκατομμυρίων ὁμοεθνῶν παλιννοστούντων και προσφύγων ἄλλοεθνῶν ἢ και λαθρομεταναστῶν³⁰. Ἡ εισροή αυτή μετέτρεψε τή χώρα μας από τόπο ἐξαγωγῆς σέ κέντρο εισαγωγῆς μεταναστῶν, γεγονός που επέφερε ἕνα ιδιαίτερα σοβαρό νεό και ἀνατρεπτικό δεδομένο, ἦτοι τήν καθοριστική συμβολή τους στή ἰσοζύγια γεννήσεων-θανάτων. Τό ἰσχυρό αυτό πλεονασματικό ἰσοζύγιο τῶν ἄλλοδαπῶν ἀντιστάθμισε σημαντικά τό ἀρνητικό φυσικό ἰσοζύγιο τῶν Ἑλλήνων.

Πιο συγκεκριμένα, ἐάν συγκρίνουμε τίς ἐκτιμῆσεις τῆς Eurostat γιά τή χώρα μας τό 2007 (Europop 2007), μέ τίς ἐκτιμῆσεις τοῦ Ἰουλίου τοῦ 2017 που ἀποτυπώνονται στό Ageing Report 2018³¹, διαπιστώνεται ὅτι τό ἔλλειμμα, μεταξύ τῶν ἄλλων, πληθυσμοῦ και ἐργατικοῦ δυναμικοῦ που δημιούργησαν στή χώρα μας οἱ ἀσκούμενες μνημονιακές πολιτικές τῆς ὑφεσης και τῶν περικοπῶν τήν περίοδο 2010-2017 ἐπιδεινώνεται. Συγκεκριμένα, ὁ μέσος δείκτης γονιμότητος (ἀριθμός παιδιῶν ἀνά γυναίκα ἀναπαραγωγικῆς ἡλικίας ἀπό 1,5 που ἦταν τό 2007, τό 2017 μειώνεται στό 1,3. Ὁ δείκτης παραγωγικότητος ἀκολουθεῖ ἀντίστοιχη καθοδική πορεία. Ὅλα αυτά μαζί συμπαρασύρουν πτωτικά τόν πληθυσμό και τό ἐργατικό δυναμικό. Τήν ἴδια περίοδο, ἡ μεταναστευτική εισροή, ἀποτελεῖ σημαντική προσθήκη στόν πληθυσμό και τό ἐργατικό δυναμικό, συγκρατώντας τούς δείκτες. Καί αυτό διότι συνήθως οἱ μετανάστες βρίσκονται σέ ἡλικία ἐργασίας (15-64 ἐτῶν), προκαλώντας ἐπιδράσεις στήν οἰκονομία τῆς χώρας ὑποδοχῆς τόσο σέ βραχυπρόθεσμο-μεσοπρόθεσμο, ὅσο και σέ μακροπρόθεσμο ὀρίζοντα. Θά πρέπει λοιπόν νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι ὁ πληθυσμός τῆς Ἑλλάδος εἶναι πλέον «πολυεθνικός» και ἡ παρουσία τῶν ἄλλοδαπῶν ἐπέδρασε και ἐπιδραῖ πολλαπλῶς στή δομή τοῦ πληθυσμοῦ μας.

Ἔτσι, σέ βραχυπρόθεσμο και μεσοπρόθεσμο ὀρίζοντα, οἱ ἄλλοδαποὶ ὀδηγοῦν σέ αὔξηση τοῦ ΑΕΠ, διότι οἱ μεταναστευτικές ροές προκαλοῦν δημογραφική ὀθηση στόν πληθυσμό τῆς χώρας, δημιουργώντας μία πιο νεανική δημογραφική

δομή τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ μέ μεγαλύτερο δείκτη παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας, ἐνῶ μακροπρόθεσμα, ὅσο οἱ μετανάστες ἐργάζονται και ἀσφαλιζονται, ταυτόχρονα δημιουργοῦν και ὑποχρεώσεις τόσο γιά τό συνταξιοδοτικό σύστημα, ὅσο και γιά ἄλλες κοινωνικές παροχές, ὅπως οἱ δαπάνες ὑγειονομικῆς περίθαλψης³².

Στό πλαίσιο αυτό, οἱ ἐπιδοματικές πολιτικές που ἐπί δεκαετίες οἱ ἐκάστοτε κυβερνήσεις τῆς χώρας μας ἐπιχείρησαν, προκειμένου νά ἐνισχύσουν τόν θεσμό τῆς τρίτεκνης και πολύτεκνης οἰκογενείας δέν πέτυχαν κάτι οὐσιαστικό, ἀφοῦ δέν κατάφεραν νά ἀντιστρέψουν τά ἀρνητικά πρόσημα. Ἡ μή λήψη ἀναγκαίων μέτρων γιά τήν ἀνάπτυξη λειτουργικῶν δομῶν και ὑπηρεσιῶν ὑπῆρξε καθοριστική. Συνεπῶς, ἐφόσον ὁ πληθυσμός τῆς χώρας μας σήμερα, ὅπως εἶδαμε, δέν αὐξάνεται, τούναντίον μάλιστα μειώνεται, ὁ μόνος τρόπος γιά νά ἀντιστραφεῖ τό ἀρνητικό πληθυσμιακό πρόσημο δέν εἶναι ἄλλο, παρά ἡ προσέλκυση νέου πληθυσμοῦ. Ἡ πρόταση μάλιστα αὐτή ἐνισχύεται και στήν περίπτωση ἢ και στήν πιθανότητα ἐπιστροφῆς Ἑλλήνων που ἔφυγαν κατά τή διάρκεια τῆς κρίσεως, ἡ ὁποία, σύμφωνα μέ μελέτες, δέν θά ἦταν ἀρκετή, ἀφοῦ ἡ ὑπογεννητικότητα, ὡς φαινόμενο στή χώρα μας, προϋπῆρχε τῆς κρίσεως.

Ἐπιπλέον, τήν ὥρα που ξένα κεφάλαια ἀγοράζουν κρίσιμες παραγωγικές μονάδες, κινητή και ἀκίνητη περιουσία και ἑλληνικές ἐταιρεῖες, πολλοὶ ἀπό ἐμᾶς νιώθουμε ἀπειλή ἀπό τή μετανάστευση και ἀρνούμαστε νά δώσουμε εὐκαιρίες στήν ἔνταξη. Ὁ κίνδυνος ὁμως δέν εἶναι ἡ ἔνταξη και ἡ πολιτογράφηση τῶν μεταναστῶν, ἀλλά ἡ γήρανση τοῦ πληθυσμοῦ και ἡ αὔξηση τῆς ὑπογεννητικότητος. Ὅσο ὁμως φοβόμαστε τό πρῶτο, τόσο εἶναι πιθανότερο νά ἐπιταχύνουμε τό δεύτερο. Ἄλλωστε, στήν Ἐκκλησία μας δέν ἔχουν θέση οἱ ἐθνικές, φυλετικές και κάθε εἶδους ἄλλες διακρίσεις. Αὐτή ἡ οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας περιχωρεῖ τήν ποικιλία στήν ἔκφραση τῆς ζωῆς και τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ὁ σεβασμός στήν ἀνθρώπινα δικαιώματα πρέπει νά ἐκφράζεται μέ τόν σεβασμό και τή χορήγηση ἴσων εὐκαιριῶν πρὸς ὅλους, ἀφοῦ κάθε ἄνθρωπος ἀποτελεῖ ζῶσα εἰκόνα τοῦ Ζῶντος Θεοῦ.

Συνεπώς, η συμβολή των άλλοδαπών τά τελευταία έτη είναι καθοριστική για τή δημογραφική ισορροπία της χώρας μας τόσο σε έθνικό, όσο και σε περιφερειακό επίπεδο³³. Για τόν λόγο αυτό η άμεση λήψη μέτρων για τήν άρμονική και ήπια ένσωμάτωσή τους στην κοινωνία μας είναι όχι μόνο επιτακτικά αναγκαία, αλλά και σωτήρια, μέ γνώμονα όμως τήν ενίσχυση και διατήρηση των δικών μας στοιχείων έθνικης ταυτότητας και θρησκευτικής παραδόσεως.

Ο ρόλος της Έκκλησίας της Ελλάδος

Αναμφίβολα, στο μείζον αυτό διαχρονικό έθνικό ζήτημα πού άφορα τήν έλληνική κοινωνία μας, η Έκκλησία της Ελλάδος έχει να διαδραματίσει έναν σπουδαιότατο, αλλά και συνάμα καθοριστικό ρόλο. Ανέκαθεν, η ποικιλιώδη ευθύνη της Έκκλησίας μας απέναντι στα κοινωνικά άδιέξοδα του όρθοδόξου ποιμνίου της άποτελοΰσε μαρτυρία άνιδοτελοΰς αγάπης και φιλανθρωπίας, καθώς και έκφραση της γνησιότητας του ευαγγελικού έργου της.

Η ιστορία μας έχει διδάξει ότι σε κάθε έθνική δοκιμασία, σε κάθε δυσκολία και πρόβλημα, η Έκκλησία στάθηκε πάντοτε δίπλα στους άγώνες του Έθνους μας, στηρίζοντάς το με τή σωτήρια δράση, φωνή και άποστολή της. Άλλωστε, η Έκκλησία έπιτελεί τό σωστικό της έργο όχι με εκείνα πού συνήθως πράττει, ούτε με εκείνα πού λέγει, αλλά κυρίως με αυτό πού «είναι». Έτσι, στο πέραςμα του χρόνου, η Έκκλησία δημιούργησε άρρηκτους δεσμούς με τό έλληνικό Έθνος, δεσμούς άκλόνητους, ισχυρούς, αίματηρης αγάπης, θυσίας και θριάμβου. Τό φαινόμενο της ύπογεννητικότητας άποτελεί μία άκόμη μεγάλη δοκιμασία για τή χώρα μας και πρόκληση για τήν Έκκλησία μας. Τό μέλλον της πατρίδος μας άπειλείται δυστυχώς με άργό άφανισμό, άφου ό πληθυσμός της χώρας μας από τό 2011 μειώνεται συνεχώς, γεγονός πού συμβαίνει για πρώτη φορά μετά τόν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, όπως προαναφέραμε.

Υπό τό πνεΰμα αυτό, η πατρίδα μας καλείται πλέον να συμμετάσχει σε έναν άκέρυκτο δημογραφικό πόλεμο και όπως σε κάθε πόλεμο καλούνται σε συστράτευση όλες οι δυνάμεις της χώρας, έτσι και η Άγιωτάτη Έκκλησία μας καλείται να συστρατευθεί και σε αυτή τή δύσκολη μάχη,

όχι βεβαίως με όπλα και άρματα, αλλά με ενεργό συμμετοχή, με ρηξικέλευθες πρωτοβουλίες και ουσιαστικές προτάσεις. Ωστόσο, δέν θά πρέπει να λησμονούμε τόσο τή θέση, όσο και τής πράγματι αξιέπαινες πρωτοβουλίες πού είχε στο παρελθόν λάβει για τήν άντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος. Τέτοιες είναι:

Τό έτος 1999, η Έκκλησία της Ελλάδος πρωμοδότησε οικονομικώς τή γέννηση του τρίτου τέκνου στην πλέον πολύπαιτη δημογραφικά περιοχή της Θράκης, ύστερα από έμπνευσμένη πρωτοβουλία του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Άθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χριστοδούλου και έγκριση της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας μας, καθώς και με τήν καθοριστική ύποστήριξη της Τραπεζής Πειραιώς. Αυτό σημαίνει ότι κάθε οικογένεια πού έχει η άποκτά τρίτο παιδί έπιχορηγείται κατά μήνα μέχρι τή στιγμή πού τό παιδί θά συμπληρώσει τό δωδέκατο έτος της ηλικίας του. Όταν τό πρόγραμμα ξεκίνησε, οι πρωμοδοτούμενες οικογένειες ήταν μόλις 250. Τό 2005 έφθασαν τής 900, ενώ σύμφωνα με τά τελευταία στοιχεία, τό πρόγραμμα σήμερα ενισχύει πάνω από 780 οικογένειες με τήν καθοριστική οικονομική συμβολή, πλέον, του Ίδρυματος «Σταΰρος Νιάρχος». Τό ποσό πού άπαιτείται για τήν κάλυψη του προγράμματος καλύπτεται από τήν ΕΚΥΟ (Οικονομική Υπηρεσία της Έκκλησίας της Ελλάδος). Πιο συγκεκριμένα, από τό 1999, όταν και τό πρόγραμμα ξεκίνησε, έως και σήμερα, η Έκκλησία της Ελλάδος έχει δαπανήσει η καλύτερα επενδύσει στο πρόγραμμα αυτό τό ποσό των 14.700.937,32€. Τό 1999 προσέφερε σε έτήσια βάση τό ποσό των 50.000€, ενώ τό 2006, τό έτήσιο ποσό άγγιξε σχεδόν τά 1.200.000€. Φέτος, (έως και 15/9/2019) τό ποσό ανήλθε στις 290.400,00€

Η δημιουργία Έκκλησιαστικών Παιδικών Σταθμών σε όλες τής Ι. Μητροπόλεις της Έκκλησίας της Ελλάδος, με τή γενναία έπιχορήγηση της Ιεράς Συνόδου, αλλά και λοιπών κρατικών και ιδιωτικών φορέων. Με τόν τρόπο αυτό οι μητέρες μπορούν να εμπιστευθούν τά παιδιά τους στην Έκκλησία και με τήν εργασία τους να συνεισφέρουν στα οικονομικά της οικογενείας.

Σε όλες τής Ιερές Μητροπόλεις της Έκκλησίας της Ελλάδος αναπτύσσεται συστηματικά η

Ποιμαντική τῆς οικογενείας, πού ἀπευθύνεται σέ γονεῖς ἢ καί υποψηφίους γονεῖς καθώς καί στούς νέους πού ἀποφασίζουν νά εἰσέλθουν στὸν ἔγγαμο βίο, ξεκινώντας τὴν κοινὴ ζωὴ τους μὲ τὴν τέλεση τοῦ θρησκευτικοῦ Γάμου.

Ἡ δημιουργία Σχολῶν Γονέων μὲ τὴ συμμετοχὴ μεγάλου ἀριθμοῦ ζευγαριῶν, ὅπου διδάσκουν ἢ καί συμβουλεύουν εἰδικοί στὶς σχέσεις τῶν συζύγων καί στὴν τέχνη τῆς οικογενειακῆς ζωῆς.

Ἡ δημιουργία Κέντρων Συμπαραστάσεως Οἰκογενείας ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν μέχρι καί τίς παραμεθόριες γεωγραφικά Ἱ. Μητροπόλεις τῆς πατρίδος μας, ὅπου προσφέρεται κάθε εἶδους βοήθεια, ὑλική καί ἠθική, σέ ἄπορες ἢ μονογονεϊκές οἰκογένειες.

Ἡ σύσταση καί δημιουργία εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καί Δημογραφικοῦ προβλήματος (Κανονισμός 135/1999).

Ἡ συνεργασία τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὸν Μὴ Κερδοσκοπικὸ Ὄργανισμὸ “Hope Genesis”, πού ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα τῆς ὑπογεννητικότητας στὴν Ἑλλάδα καί ὡς ἀποστολή ἔχει τὴν παροχὴ ὀλοκληρωμένης ἰατρικῆς περιθάλψεως καί φροντίδος σέ γυναῖκες ἀπὸ τὴ στιγμή πού μένουν ἔγκυες ἕως τὴν ἡμέρα τοῦ τοκετοῦ τους μὲ συμμετοχὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σύρου κ. Δωροθέου.

Ἀξίζει ἐπιπλέον νά ἀναφερθεῖ ὅτι πολλὰ παιδιά εἶδαν τὸ φῶς τῆς ζωῆς, ἐπειδὴ οἱ γονεῖς τους, ἐμπνεόμενοι καί διδασκόμενοι ἀπὸ τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας καί τὴν ὅλη παράδοσή της καί ἔχοντας ἀκλόνητη πίστη στὸν Θεὸ ἐπιθύμησαν νά τὰ φέρουν στὴ ζωὴ, παρὰ τίς ἀντίξοες συνθῆκες καί τίς ποικίλες δυσκολίες πού συνάντησαν ἢ συναντοῦν στὸ δρόμο τους.

Συνεπῶς, τὸ φαινόμενο τῆς ὑπογεννητικότητας ἀποτελεῖ γιὰ τὴν Ἐκκλησία μας ὄχι ἀπλᾶ μόνον μία τεράστια πρόκληση γιὰ νά ξαναβρεῖ τὸν χαμένο δίαυλο ἐπικοινωνίας καί διαλόγου μὲ τὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, ἀλλὰ καί μία ἐξαιρετικὰ μεγάλῃ εὐκαιρία γιὰ νά ἀκουσθεῖ ὁ Εὐαγγελικὸς λόγος Της σέ μία γενιά, πού, ὅπως φαίνεται, ἔχει χάσει τὸν σωτηριολογικὸ τῆς προσανατολισμὸ, τὴ διάθεση γιὰ πνευματικὴ εὐτυχία καί ὀλοκλήρωση.

Πράγματι, ἡ κατάσταση τῆς σημερινῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας εἶναι ἀρκετὰ ἀπογοητευτικὴ. Τὰ

στοιχεῖα ἄλλωστε πού μελετοῦμε καί ἀναφέραμε τὸ ἀποδεικνύουν. Ἡ νέα γενιά τῆς πατρίδος μας, μολονότι εἶναι εὐφύεστερη, δείχνει νά πλέει σέ φουρτουνιασμένο πέλαγος δίχως πυξίδα, δίχως ὄραμα καί ιδέες γιὰ τὴ βελτίωση τῆς λειτουργίας τοῦ κοινωνικοῦ γίνεσθαι. Δείχνει, μᾶλλον, νά ἔχει ἀπολέσει κάθε ἔχνος ἐνδιαφέροντος, ἀγγίζοντας τὰ ὄρια τῆς ἀπαθείας. Βεβαίως, ὅταν ὀμιλοῦμε γιὰ ἀπάθεια ἐννοοῦμε εἴτε παραίτηση καί ἀδιαφορία, εἴτε ἄρνηση καί ἀποστροφή ἀπὸ τὰ κοινωνικά, πολιτικά, θρησκευτικά καί κάθε εἶδους δρώμενα.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτὸ, παρατηροῦμε καθημερινὰ δίπλα μας σκηνές ἀπὸ ἀνθρώπους, κυρίως νέους, οἱ ὁποῖοι δίνουν τὴν ἐντύπωση πὼς εἶναι κυριολεκτικά «χαμένοι», ἢ ἄλλιως, ὅπως θὰ λέγαμε ἀπλᾶ, στὸν «κόσμο τους». Γιὰ νά τὸ διατυπώσουμε στὴ σημερινὴ διάλεκτο, πρόκειται γιὰ τοὺς λεγόμενους «smombies»³⁴, λέξη πού προέρχεται ἀπὸ τὴ σύντμηση τῶν λέξεων «zombie» καί «smartphone». Αὐτὴ ἡ καθημερινὴ μας ἐξάρτηση ἀπὸ τίς ὀθόνες τῶν «ἔξυπνων» συσκευῶν μας (*smartphones*) ἔχει παίξει καθοριστικὸ ρόλο στὸ φαινόμενο τῆς ὑπογεννητικότητας πού μαστίζει τὴ χώρα μας.

Ἡ μικρὴ ὀθὸν ἑνὸς κινητοῦ τηλεφώνου ἀποτελεῖ τὴν εἴσοδο γιὰ τὴν ἐξερεύνηση ἑνὸς μεγάλου κόσμου ἐντυπωσιακῶν εἰκόνων. Πολύ γρήγορα, εὐκόλα, οἰκονομικά καί κυρίως ἀνώδυνα. Βεβαίως, τὸ γεγονός ὅτι ἡ τεχνολογία καί ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα ἐπικοινωνίας πού ὑπάρχουν πλέον στὴ ζωὴ μας, ἥτοι τὰ *smartphones* καί οἱ ἐφαρμογές τους, τὰ μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης (*social media*) καί ἡ ἀπεριόριστη πλοήγηση στὸ διαδίκτυο ὀδηγοῦν στὴν ἀποξένωση καί στὴ μελαγχολία, ἀφοῦ ἡ ἐπικοινωνία πλέον πραγματοποιεῖται κυρίως ἠλεκτρονικά, δὲν ἀποτελεῖ κάτι τὸ καινούργιο. Διάφορες μελέτες ἔχουν καταγράψει αὐξημένα ποσοστὰ μοναξιάς ἢ καί καταθλίψεως σέ νεαρὰ ἄτομα πού περνοῦν ἀμέτρητες ὥρες στὸ διαδίκτυο³⁵. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ἡ ἀτομικὴ ἀπομόνωση, ἡ ἐσωστρέφεια, ἡ μοναξιά καί ἡ ἀπώλεια τῆς προσωπικῆς ἐπικοινωνίας. Δίχως ὅμως τὴν ἐπικοινωνία ὁ ἀνθρώπος δὲν μπορεῖ οὔτε νά ἐξελιχθεῖ, οὔτε νά ὀρμάσει, ἀλλὰ οὔτε καί νά κοινωνικοποιηθεῖ.

Πράγματι, τὸ πρόβλημα τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἀπλᾶ ὅτι δυσκολεῖται νά

έπικοινωνήσει, αλλά ότι δεν μπορεί, ή ακόμη χειρότερα, δεν θέλει να έπικοινωνήσει. Αποφεύγει την προσωπική επικοινωνία και άρέσκεται κυρίως στην ηλεκτρονική, ή όποια κρατά τα πρόσωπα σε μία απόσταση ασφαλείας. Ό καθένας δηλαδή στον δικό του κόσμο, ή αλλιώς, «από μακριά και αγαπημένοι». Προτιμά να καταφεύγει στην ασφαλή και ήσυχη απομόνωση μιας αποχωνωτικής διαδικτυακής πλοηγίσεως, παρά σε μία προσωπική επικοινωνία, συζήτηση ή και ανταλλαγή λόγων, σκέψεων και ιδεών. Στο παρελθόν οι άνθρωποι αφιέρωναν χρόνο σε συναντήσεις, σε συζητήσεις, σε προσωπική επικοινωνία. Άκουγαν, παρατηρούσαν, πρόσεχαν και έδιναν σημασία στα λόγια και στις κινήσεις του άλλου, κατανοούσαν. Κάλυπταν τις κοινωνικές τους επιθυμίες με την προσωπική επαφή. Σήμερα, με τη δημιουργία της εικονικής πραγματικότητας που έφεραν στο προσκήνιο τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης (social media) κανείς δεν γνωρίζει κανέναν, κανείς δεν ακούει κανέναν, κανείς δεν προσέχει κανέναν. Έπαψαν οι άνθρωποι να νοιάζονται ο ένας για τον άλλον.

Όλο και περισσότερος κόσμος και κυρίως οι νέοι έχουν περιορίσει την επικοινωνία τους μέσω μηνυμάτων των social media (facebook, viber, instagram κλπ). Συζητούν τα νέα τους, την καθημερινότητά τους, τα προβλήματά τους μέσα από απρόσωπα μηνύματα και σύμβολα, τα λεγόμενα «emojicons». Είμαι στεναχωρημένος; Στέλνω μία θλιμμένη φατσούλα. Έχω νεύρα στέλνω μία νευριασμένη φατσούλα. Χάρηκα με κάτι που μου είπε κάποιος; Στέλνω φατσούλα με χαμόγελο. Μου άρεσει κάποια στέλνω καρδούλες. Αντικαταστάθηκε ο συναισθηματικός κόσμος του ανθρώπου με αυτοκόλλητα, εικόνες, χερράκια και καρδούλες. Πώς είναι δυνατόν να καταλάβει κάποιος αν είμαι καλά ή όχι μέσα από σύμβολα; Και αν ακόμη μπει στη διαδικασία να γράψει τί αισθάνεται εκεί ξεκινάει άλλη ιστορία... Τό είδε; Δεν τό είδε; Δεν απάντησε. Γιατί δεν απάντησε; Πότε θα απαντήσει; Μία κατάσταση άγχωτική που αντί να λύνει τό πρόβλημα τό μεγεθύνει. Λυπούμαι, αλλά έχω την έντύπωση ότι λησμόνησαν πια οι άνθρωποι να αγαπούν. Τό πρόβλημα ξεκινάει από εδώ.

Επιπλέον, ή εύκολη πρόσβαση στο διαδίκτυο σε παιδιά μικρής ηλικίας σηματοδοτεί την έξερσηση ή και ανακάλυψη ενός κόσμου, ακόμη και ήθικά ανεπίτρεπτου ήδη από πολύ νωρίς. Σε αυτό, σημαντικό ρόλο έχει παίξει ή απώλεια έλέγχου από την πλευρά των γονέων, αφού με τη διάθεση ενός τάμπλετ στα χέρια του μικρού παιδιού, ή ζωή τους γίνεται πιο ήσυχη, πιο άνεμελη και δίχως ευθύνες. Έτσι από μικρή κίολας ήλικία τα παιδιά γνωρίζουν σχεδόν τα πάντα. Αύτός όμως ο χορτασμός και ή υπερπλήρωση της γνώσεως των πάντων από μικρή ήλικία, κυρίως σε ζητήματα σεξουαλικής άγωγής, μεταμορφώνουν τον άνθρωπο μελλοντικά σε ένα απαθές όν. Όταν μεγαλώσει πλέον τό παιδί δεν έχει κάτι νέο να ανακαλύψει. Αναζητά συνεχώς την άτομική του απόλαυση, μία έξαψη ήδονής, βυθίζοντας τον έαυτό του σε μία μοναξιά και έναν αυτοερωτισμό που δημιουργεί πνευματικά και ψυχικά προβλήματα. Άκόμη και τα άνδρόγυνα, που συστηματικά και εκ προγράμματος αποφεύγουν την τεκνογονία, προτιμούν να καταφεύγουν σε άτομικές ήδονικές απολαύσεις, παρά να εργασθούν προς τί μεταξύ τους έρωτική όλοκλήρωση.

Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω, οι ρίζες του προβλήματος της υπογεννητικότητας είναι βαθύτερες από τα αίτια που αναφέραμε και έχουν να κάνουν με την έλλειψη πνευματικότητας ή και πνευματικής ασθένειας στον κόσμο. Συνεπώς, τό πρόβλημα είναι πνευματικό! Και εδώ είναι ή μεγάλη ευθύνη της Έκκλησίας μας.

Σύμφωνα με τον ιερό Χρυσόστομο, ή Έκκλησία είναι «ιατρείο πνευματικό»³⁶, ή όποια μπορεί να προσεγγίσει και να θεραπεύσει τους πλανεμένους αδελφούς. Τό γεγονός λοιπόν ότι υπάρχουν πολλοί συνάνθρωποι μας, οι όποιοι πάσχουν από πνευματική ασθένεια, σηματοδοτεί ότι οφείλουμε, ως Έκκλησία, αφ' ενός μόν να έντατικοποιήσουμε τον άγώνα μας, λαμβάνοντας δραστικότερα μέτρα πνευματικής θεραπείας, αφ' έτέρου δέ να αναλογισθούμε τις ευθύνες μας για τον μεγάλο αυτό αριθμό «ασθενών» και κατόπιν να αποδείξουμε, κατά τρόπο μεθοδικό, ότι έχουμε να παρουσιάσουμε συγκεκριμένη θεραπευτική που θά αποτελέσει μία άληθινή πνευματική ιατρική για τον όλο άνθρωπο.

Δυστυχῶς σήμερα, καί οἱ συνέπειες εἶναι ἐμφανεῖς, χάσαμε τήν ἐπαφή μας μέ τόν κόσμο, γι' αὐτό καί ὁ κόσμος, εἰδικά οἱ νέοι, δέν ἀσχολοῦνται μέ ἐμᾶς, ὅσο θά ἐπιθυμούσαμε. Δέν μᾶς γνωρίζουν, διότι δέν ὁμιλοῦμε πλέον τή γλῶσσα τους. Κατηγορηθήκαμε πολλές φορές, ὄχι πάντα ἀδίκως, γιά ἐκκοσμίκευση, ἡ ὁποία συνιστᾶ νοθεΐα τῆς αὐθεντικότητας καί δέν δώσαμε πάντοτε τό καλό παράδειγμα, ὄχι βεβαίως εὐσεβιστικά καί ὑποκριτικά, ἀλλά σάν ἐλεύθερη καί συνειδητή ἐπιλογή ἑνός τρόπου ζωῆς. Παρατηρούσαμε πολλές φορές τήν πνευματική κατάρρευση τῆς κοινωνίας μας καί δέν προβήκαμε ἀποτελεσματικά στίς ἀπαιτούμενες ἀντιδράσεις. Γίναμε ἐνίοτε πομπώδεις καί λιγότερο οὐσιαστικοί καί αὐθεντικοί. Τρομάξαμε τόν κόσμο μέ τά «ὄχι» καί τά «μή» καθώς καί μέ τόν «τιμωρητικό» μας λόγο ἀπέναντι στίς προγαμιαῖες σχέσεις καί δέν ὁμιλήσαμε μέ ἀγάπη γιά τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ κηρυκτικός μας λόγος παρουσίασε σημάδια ἐγκαταλείψεως τῆς Θεολογίας καί τῆς Πατερικῆς διδασκαλίας καί ἀπώλεσε τήν ἐπαφή μέ τήν πραγματικότητα καθώς καί τόν διάλογο μέ τίς πνευματικές ἀναζητήσεις τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Δέν εἶχαμε σαφῆ καί ξεκάθαρο λόγο πού νά ἀκολουθεῖ μία κοινή θεολογική γραμμί. Ἀναφερθήκαμε πολλές φορές στά κανονικά μας δικαιώματα, ὄχι ὅμως καί στίς κανονικές μας εὐθύνες.

Συνεπῶς, ἡ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας μας γιά τή σημερινή κοινωνική κατάσταση πού βαραίνει τήν πατρίδα μας εἶναι ἐξίσου σημαντική. Τό ἐρώτημα ὅμως πού τίθεται εἶναι τί μποροῦμε νά κάνουμε ἀπό δῶ καί στό ἐξῆς καί ποιές οὐσιαστικές προτάσεις ἔχουμε νά προτείνουμε, ὥστε νά κάνουμε τήν κοινωνία μας καλύτερη καί τό δημογραφικό μέλλον τῆς πατρίδος μας ἀσφαλέςτερο, συμβάλλοντας οὐσιαστικά στήν ἐνδυνάμωση τοῦ ἱεροῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας.

Προτάσεις

Ὑπό τίς προαναφερθεῖσες συνθήκες πληθαίνουν οἱ παρεμβάσεις φορέων καί ἐπιστημόνων πού θέτουν ἐπιτακτικά τήν ἀναγκαιότητα ἀφ' ἑνός μὲν τῆς χαράξεως μιᾶς ἐνεργοῦ καί κοινῆς δημογραφικῆς πολιτικῆς, ἀφ' ἑτέρου δέ τῆς

λίψεως ἐπείγοντων μέτρων ἢ καί προτάσεων ἐποικοδομητικῶν πού θά στοχεύουν στήν ἀναπαραγωγή καθώς καί στήν ἀντιμετώπιση τοῦ φαινομένου τῆς ὑπογεννητικότητας. Τήν παρούσα στιγμή ἡ Ἐκκλησία μας καλεῖται νά λάβει σαφείς θέσεις, προβαίνοντας σέ τολμηρές, ἀλλά ἀποτελεσματικές ἐνέργειες γιά τήν ἀνακοπή τῆς δημογραφικῆς παρακμῆς τοῦ Ἑθνους. Τό φαινόμενο τῆς ὑπογεννητικότητας, ὅπως ἦδη ἀναφέραμε, ἀποτελεῖ γιά τήν Ἐκκλησία μας μία τεράστια εὐκαιρία ἀφ' ἑνός μὲν νά ἀναδείξει τήν προβληματική τοῦ φαινομένου καί τίς εὐρύτερες διαστάσεις του, ἀφ' ἑτέρου δέ νά προβάλλει τό μεγαλεῖο τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου. Γιά τόν λόγο αὐτό προτείνουμε:

Συνεχῆ Θεολογικά Συνέδρια καί Ἡμερίδες χρονικῆς διάρκειας δύο ἐτῶν μέ τή συμμετοχή ὄχι μόνο εἰδικῶν δημογράφων καί θεολόγων, ἀλλά καί κληρικῶν πού θά εἰδικεύονται σέ θέματα γάμου καί οἰκογενείας ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ συνεργασία μέ τήν εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καί Δημογραφικοῦ προβλήματος, καθώς καί τοῦ συνόλου τῆς ἀκαδημαϊκῆς κοινότητας.

Προωθητική διαφημιστική καμπάνια, ἠλεκτρονικά καί ἔντυπα, μέσῳ τηλεόρασης, ραδιοφώνων, διαδικτύου, στά ΜΜΜ, σέ κάθε στάση λεωφορείου, μετρό ἢ τραμ, σέ ἐφημερίδες καί περιοδικά καθώς καί σέ ἀθλητικούς χώρους. Ἔχει ἀνάγκη ἡ κοινωνία μας μία σύγχρονη, μία «μοντέρνα» Ἐκκλησία, πού θά μιλάει τή γλῶσσα τοῦ κόσμου, θά παραμένει ὅμως πιστή στίς παραδόσεις Της, διακρίνοντας τά ὄρια τῆς ἐκκοσμίκευσης. Γιά τήν προώθηση τῆς καμπάνιας προτείνουμε τή χρήση ἑνός σύντομου συνθήματος, δυνατοῦ, ἔξυπνου, ἐνθουσιώδους ἀκόμη καί προκλητικοῦ, ἑνός συνθήματος πού θά ὑπάρχει παντοῦ, θά ἐμφανίζεται παντοῦ μέ στόχο νά γίνει συνήθεια, σάν σλόγκαν, στά μάτια καί στά χεῖλη τοῦ κόσμου (π.χ., παιδί...δέν σέ φοβάμαι!).

Τήν ἀνάδειξη τοῦ προβλήματος τῆς χώρας μας σέ εὐρωπαϊκό ἐπίπεδο. Στό πλαίσιο αὐτό, προτείνουμε τή σύσταση εἰδικῆς ἀντιπροσωπίας κληρικῶν, ἀνωτάτου ἀκαδημαϊκοῦ ἐπιπέδου, πού θά γνωρίζουν ἐπαρκῶς εὐρωπαϊκές γλῶσσες, οἱ ὁποῖοι θά μεταβοῦν στήν ἔδρα τῆς Εὐρωπαϊκῆς

Ἐνώσεως, στίς Βρυξέλλες, σέ συνεργασία μέ τό γραφείο τῆς εἰδικῆς Ἀντιπροσωπίας τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπου μέ κατ' ἰδίαν ἐπικοινωνία καί συναντήσεις θά ἐνημερώσουν ὑπεύθυνα τούς ἐμπλεκόμενους φορεῖς. Ἄς μή λησμονοῦμε ὅτι στίς ἀναπτυσσόμενες χῶρες τοῦ δυτικοῦ κόσμου τό δημογραφικό ζήτημα ἀποτελεῖ τόν κεντρικό ἄξονα τόσο τῆς λειτουργίας τοῦ μηχανισμοῦ πού παράγει τόν καταναλωτισμό, ὅσο καί τό βασικό ἐκεῖνο γρανάξι τῆς διεθνoῦς οἰκονομίας καί τῶν στρατηγικῶν σχεδιασμῶν. Καλό εἶναι ἐπίσης νά γνωρίζουμε ὅτι οἱ χῶρες αὐτές σχεδιάζουν ἀπό τώρα τό μέλλον τους βάσει τοῦ δημογραφικοῦ, λαμβάνοντας ὅλα τά ἀπαραίτητα μέτρα πού χρειάζονται γιά νά ἐπιβιώσουν, σέ ἀντίθεση βεβαίως μέ τή δική μας χρόνια νοσηρή ἀπραξία.

Τήν ἀνάθεση τοῦ ζητήματος σέ ἐπίπεδο Ὑπουργῶν. Στό σημείο αὐτό εἶναι ἀπαραίτητη μία ἀρμονική καί συνάμα ὑπεύθυνη συνεργασία μεταξύ Ἐκκλησίας-Πολιτείας. Ὑπό τό πρῖσμα αὐτό, προτείνεται ἡ σύνταξη ἐπιστολῆς, ἀπευθυνόμενῃ στόν ἴδιο τόν Πρωθυπουργό πού θά καλεῖται νά ὀρίσει ἀντιπροσωπία Ὑπουργῶν, ἀρμοδίων γιά τό δημογραφικό, ἔτσι ὥστε νά ἀναπτυχθεῖ ἕνας συνεχῆς καί μόνιμος διάλογος ἐπικοινωνίας μεταξύ τῶν δύο πλευρῶν γιά τή χάραξη μιᾶς ἐνιαίας καί κοινῆς στρατηγικῆς κράτους-Ἐκκλησίας.

Τή συνεργασία Ἐκκλησίας-Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης, ἔτσι ὥστε νά ἀξιοποιηθοῦν ἢ καί νά βρεθοῦν δημόσιοι χῶροι ἢ χῶροι ναῶν, οἱ ὅποιοι θά πληροῦν βεβαίως τίς ἀπαραίτητες προϋποθέσεις καί προδιαγραφές, προκειμένου νά λειτουργήσουν ὡς παιδικοὶ σταθμοί. Ἔτσι, θά δημιουργηθοῦν περισσότερες θέσεις γιά παιδιά, ὅσο οἱ γονεῖς τους ἐργάζονται. Τή δημιουργία δηλαδή περισσοτέρων παιδικῶν σταθμῶν.

Τή δημιουργία-σύσταση καί ὑπεύθυνη ἀνάθεση μιᾶς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς Ἀρχιερέων, οὕτως ὥστε νά ἀναζητήσουν συγκέντρωση κεφαλαίων (fund-raising) μέσα ἀπό μία χρηματοοικονομική καμπάνια σέ δημόσιους καί ἰδιωτικούς φορεῖς, δημιουργώντας ἕνα εἰδικό ταμεῖο, μέ πλήρη διαφάνεια, μέ σκοπό τόσο τή διατήρηση ἢ καί τήν ἐνίσχυση τοῦ ἐπιδόματος πού ἀφορᾷ τή γέννηση τοῦ τρίτου τέκνου στή Θράκη, ὅσο καί τήν ἐνίσχυση τοῦ τρίτου τέκνου στίς λοιπές παραμεθόριες

περιοχές τῆς πατρίδος μας, ἥτοι τήν ἐπέκταση τοῦ προγράμματος γιά τό τρίτο τέκνο τῆς Θράκης σέ ὀλόκληρη τήν ἑλληνική ἐπικράτεια.

Ἐντονότερη καί συστηματικότερη ποιμαντική δράση γιά τήν ἐνίσχυση καί προβολή τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογενείας. Στό πλαίσιο αὐτό, προτείνεται ἡ χάραξη μιᾶς ἄμεσης ποιμαντικῆς πολιτικῆς, μέσα ἀπό τίς σχολές γονέων, ἀπό τά κατηχητικά, ἀπό τίς ἐνοριακές δράσεις, ἀπό τά κυριακάτικα κηρύγματα καθώς καί ἀπό τίς συνάξεις νέων, πού ἀφ' ἑνός μὲν θά δεκνύουν τίς πραγματικές ἀνάγκες τῆς οἰκογενείας στήν κοινωνία, ἀφ' ἑτέρου δέ θά ἀναδεικνύουν τήν ἀξία τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου καί τήν ἰσχυροποίησή του μέσα στήν κοινωνία. Ἔχουμε χρέος ὡς Ἐκκλησία νά ὑπερτονίσουμε ὅτι ὁ σκοπός τοῦ γάμου δέν εἶναι ἡ τεκνοποίηση μόνον καί ὅτι ὁ γάμος δέν ἀποτελεῖ μία ἀπλή συμφωνία ἢ μία ἔνωση, ἡ ὁποία βασιζέται στήν ἀμοιβαία ἀγάπη τῶν συζύγων, ἀλλά Μυστήριο καί ὅπως τό ἀποκαλεῖ ὁ ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος «μυστήριον μέγα»³⁷, τό ὁποῖο ἐνισχύεται μέσα ἀπό αὐτή τήν ἀμοιβαία ἀγάπη, τήν ἀλληλοβοήθεια, τή συνεργασία καί τήν ὁμοτιμία τῶν συζύγων. Νά προτρέψουμε τούς νέους νά ἀναλάβουν τίς εὐθύνες τους μέ τή δική μας ὑποστήριξη.

Τή θέσπιση εἰδικῶν σεμιναρίων γιά κληρικούς σχετικά μέ τόν γάμο καί τήν οἰκογενειακή ζωή καί τήν ὑποχρεωτική, ἀπό αὐτούς, συμμετοχή καί παρακολούθηση. Στά σεμινάρια αὐτά θά συμμετέχουν ἔμπειροι εἰσηγητές καί θά διοργανώνονται ἀπό τίς Ἱ. Μητροπόλεις. Ἔτσι θά ὑπάρξει βαθύτερη καί ποιοτικότερη γνώση στους κληρικούς μας καί ἡ ποιμαντική ἀπέναντι στό μυστήριο τοῦ γάμου καί τῆς οἰκογενείας θά ἐφαρμόζεται μεθοδικότερα.

Συγκεκριμένη πρόταση πρὸς τό Ὑπουργεῖο Παιδείας καί Θρησκευμάτων γιά τήν ἐνίσχυση ἢ καί ἀναδιεύθυνση τοῦ μαθήματος τῆς «Οἰκιακῆς Οἰκονομίας» πρὸς τήν κατεύθυνση τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος. Προτείνεται ἐπίσης ἡ διδασκαλία του ἀπό τήν Γ' τάξη τοῦ Δημοτικοῦ ἕως καί τήν Γ' τάξη τοῦ Γυμνασίου.

Τή θέσπιση, ἀπό τίς κατά τόπους Ἱ. Μητροπόλεις, «σεμιναρίων γάμου» ἢ «σεμιναρίων μελλονύμφων», μικρῆς διαρκείας πρὶν λάβει τό ζευγάρι

τήν ἄδεια γάμου. Τά σεμινάρια αὐτά, γιά νά γίνουν ἐλκυστικά καί ὄχι ἀπωθητικά, καλόν εἶναι νά μὴν ἔχουν ὑποχρεωτικό χαρακτήρα, ἀλλά νά παρέχονται ἐλκυστικά ὀφέλη στά ζευγάρια πού θά συμμετάσχουν (π.χ. κλήρωση γιά ἕνα ταξίδι κ.λπ.). Ἐπιπλέον, εἶναι προτιμότερο οἱ εἰσηγητές νά εἶναι νέοι κληρικοί, πού θά γνωρίζουν καί θα χρησιμοποιοῦν τίς νέες τεχνολογίες, μέσα ἀπό τίς ὁποῖες θά ἀναπτύσσουν, κατά τρόπο ἀπλό καί κατανοητό, τή θεολογία τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου καί τά πνευματικά του ὀφέλη. Ἔτσι θά διαμορφωθεῖ ἕνα δυναμικό μοντέλο ὀρθοδόξου οἰκογενείας μέσα ἀπό τίς ἐκφράσεις τῆς παραδοσιακῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς.

Τήν ἴδρυση Κέντρων γάμου καί οἰκογενείας μέ σκοπό τόσο τήν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων, ὅσο καί τήν πρόληψή τους καθὼς καί τήν παρακολούθησι τῶν διεθνῶν ἐξελίξεων καί δημογραφικῶν ἀλλαγῶν, σέ συνεργασία μέ τά ἀντίστοιχα κρατικά.

Τήν προσφορά συμβολικοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιδοματος ἀπό τίς Ἱ. Μητροπόλεις στά παιδιά πολύτεκνων οἰκογενειῶν γιά τήν κάλυψη μέρους ἐξόδων σέ σχολικά εἶδη.

Τήν ἴδρυση κέντρων προστασίας μί ἐργαζομένων ἀγάμων μπτέρων καί τέκνων.

Τή δημιουργία ἐδικῶν ἐνημερωτικῶν προγραμμάτων πού θά ἀφοροῦν καί θά ἀπευθύνονται σέ ὅλα τά μέλη τῆς οἰκογενείας σχετικά μέ τήν ἐκκλησιαστική ζωή, τίς ἐνοριακές δράσεις καί τήν ἀντιμετώπιση διαφόρων καθημερινῶν προβλημάτων, οἰκογενειακῶν καί μί.

Τήν καλλιέργεια προσωπικῆς σχέσεως καί τήν ἐπιδίωξη συνεχοῦς ἐπικοινωνίας μεταξύ τῶν ἐφημερίων τῶν Ἱ. Ναῶν, κυρίως τῶν πνευματικῶν, μέ τά ζευγάρια πού πρόκειται νά προσέλθουν στόν γάμο. Ἡ διαδικασία συμπληρώσεως τῶν ἐντύπων καθὼς καί τῶν ὑπολοίπων δηλώσεων γιά τήν ἔκδοσι τῆς ἄδειας γάμου ἀποτελεῖ μία καλή εὐκαιρία γιά τήν ἐναρξη τέτοιου εἴδους ποιμαντικῆς ἐπαφῆς.

Τόν προκαθορισμό ἑνός συγκεκριμένου ποσοῦ ὑποτροφιῶν σέ φοιτητές ἢ σπουδαστές πολυτέκνων οἰκογενειῶν μέ χαμηλό εἰσόδημα.

Τόν συντονισμό ἐθελοντικῆς δράσεως μέ νέα παιδιά (ἐθελοντές), κυρίως μέσα ἀπό τά

κατηχητικά ἢ καί τίς συνάξεις νέων, μέ σκοπό τή συλλογή σχολικοῦ ὑλικοῦ, σέ κάθε ἐναρξη σχολικοῦ ἔτους, γιά οἰκογένειες πού ἔχουν ἀνάγκη. Ἡ δράσι αὐτή θα συντονίζεται εἴτε ἀπό τοὺς ὑπευθύνους Νεότητος τῶν Ἱ. Μητροπόλεων, εἴτε μέσα ἀπό τίς ἐνορίες.

Τήν εὐγενική παρότρυνσι πρὸς τοὺς πνευματικούς πατέρες νά ἀποφεύγουν τήν ἐνοχοποίηση στοὺς συζύγους, ὅσον ἀφορᾷ τίς εὐαίσθητες πτυχές τῆς προσωπικῆς συζυγικῆς ζωῆς καί σχέσεώς τους.

Τή συνεργασία τῶν κληρικῶν μας μέ γονεῖς καί ἐδικούς ἐπιστήμονες, μέ σκοπό νά δημιουργηθοῦν κέντρα ἐνημερώσεως τῶν νέων γιά θέματα τοῦ γάμου καί τῆς σεξουαλικῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν.

Τή θέσπισι ἐδικῶν συμβουλευτικῶν κέντρων μέ σκοπό τήν ἐνημερωτική διαδικασίά τόσο γιά τήν ἀποφυγή τῶν ἐκτρώσεων, ὅσο καί γιά τήν πολυπλευρη τόνωσι (ἠθική καί ὕλική) τῆς ἐγκύου.

Τή σύστασι σώματος βοηθῶν μπτέρων, ὑπὸ τήν ἐπίβλεψι καί τήν καθοδήγησι τῶν προϊσταμένων τῶν Ἱ. Ναῶν, πού θά ἀναπληρῶνουν τίς ἐργαζόμενες μπτέρες καί θά φυλάττουν τά παιδιά.

Τήν ἐνταξι μαθημάτων διδασκαλίας πάνω στίς βασικές ἀρχές τοῦ Κώδικα Ὀδικῆς Κυκλοφορίας, ἥδη ἀπό τά κατώτερα κατηχητικά τμήματα πρὸς ἀποφυγή θανατηφόρων ἀτυχημάτων.

Φυσικά, οἱ προτάσεις δέν ὀλοκληρῶνονται ἐδῶ. Θά μπορούσαν νά διατυπωθοῦν ἀκόμη καί ἄλλες, πολλές περισσότερες. Οἱ παραπάνω ὡστόσο ἔχουν ἕναν προφανῆ σκοπό καί ὁ σκοπὸς δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα διαλόγου μεταξύ Ἐκκλησίας καί κοινωνίας καί συνάμα τή δημιουργία ἑνός ὁράματος. Βεβαίως, ἀναγνωρίζουμε τὸν βαθμὸ δυσκολίας γιά τήν ἐμπρακτικὴ ἐφαρμογή ὅλων τῶν παραπάνω προτάσεων. Ὅλα ὅμως ἐπιτυγχάνονται μέ ἰσχυρή βούλησι καί ἀποφασιστικότητι, ἐδικά μάλιστα ὅταν ὁ χρόνος δέν ἀποτελεῖ σύμμαχό μας. Τόσα ἔτη πέρασαν, ἀκούγοντας προτάσεις, λύσεις καί ιδέες. Καιρὸς πλέον νά περάσουμε στή δράσι καί νά συνδυάσουμε πολλές ἀπὸ αὐτές μέ τήν οἰκονομική μας αὐτοτέλεια.

Ὁφείλουμε, ὡς Ἐκκλησία, νά προσεγγίσουμε τὸν κόσμο... ὀφείλουμε νά ἀνοιχθοῦμε στόν κόσμο καί νά συνδιαλεχθοῦμε μέ τὸν κόσμο.

Έχουμε χρέος όχι μόνο να διδάξουμε τά θεϊα καί σωτήρια διδάγματα του Ευαγγελίου, αλλά καί τήν ἐλευθερία πού πηγάζει ἀπό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Δίχως ὑποκρισία. Πρῶτα ὅμως ὀφείλουμε νά τόν ἐμπνεύσουμε καί γιά νά τόν ἐμπνεύσουμε πρέπει νά ὁμιλήσουμε στή γλῶσσα του. Νά κατανοήσουμε τόν ταραγμένο ἐσωτερικό του κόσμο καί νά τόν θεραπεύσουμε.

Βεβαίως, ἡ Ἐκκλησία δέν ἀποτελεῖ μόνο καταφύγιο τῆς ψυχικῆς ἠρεμίας τοῦ καθενός, ἀλλά καί τό φῶς τοῦ κόσμου γιά τήν πνευματική μεταμόρφωσή του, τόν κατ' ἐξοχήν τόπο θεώσεως, ἀλλά καί τόν μοναδικό χῶρο κοινωνίας τοῦ Θεοῦ μέ τόν ἄνθρωπο, ἀφοῦ εἶναι τό Σῶμα τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου³⁸. Γι' αὐτό εἶναι καί πέλαιος φιλανθρωπίας. Ἄλλωστε, σκοπός Της ἦταν καί εἶναι νά εἶναι σωτηριολογικά δίπλα στόν κόσμο, δίπλα στόν κάθε ἄνθρωπο, προσκαλώντας τον σέ ἐνότητα, ἀφοῦ ὅπως χαρακτηριστικά ἀναφέρει ὁ ἱ. Χρυσόστομος ἡ Ἐκκλησία εἶναι «ἐνώσεως καί συμφωνίας ὄνομα»³⁹. Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό, θά πρέπει νά σταθοῦμε δίπλα στήν κάθε εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, δίπλα στόν κάθε κουρασμένο καί ταλαιπωρημένο ἄνθρωπο, ἀκολουθώντας τόν λόγο τοῦ Κυρίου μας: «Δεῦτε πρός με, πάντες οἱ

κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς»⁴⁰. Νά σταθοῦμε δίπλα στους νέους, σέ αὐτούς πού ἔχουν ἀπολέσει τόν δρόμο καί ἀναζητοῦν τό νόημα τῆς ζωῆς. Δίπλα σέ αὐτούς πού διροῦν γιά Θεό.

Συνεπῶς, τό φαινόμενο τῆς ὑπογεννητικότητας ἀποτελεῖ πράγματι ἕνα μείζον ἐθνικό πρόβλημα καί μία τεράστια ἐθνική ἀπειλή. Ἀποτελεῖ ὅμως καί γιά τήν Ἐκκλησία μία ἐξίσου τεράστια πρόκληση πού ἀπαιτεῖ ἄμεσες καί ἀποφασιστικές κινήσεις καί δράσεις. Δέν ὑπάρχουν πλέον περιθώρια ἄλλου χαμένου χρόνου. Δέν ὑπάρχει πλέον χρόνος γιά ἐγωισμούς καί μισαλλοδοξίες.

Σέ αὐτή τήν ιδιαίτερα εὐαίσθητη ἱστορική στιγμή χρειάζεται ἀπό ὅλους μας σύνεση, νηφαλιότητα καί ὁμοψυχία, προκειμένου νά ἀντιμετωπισθεῖ τό κρίσιμο αὐτό ζήτημα ἐποικοδομικά καί ἀποτελεσματικά. Ἡ ἀγάπη, ἡ ἐνότητα, ἡ συνεργασία καί ἡ συνεννόηση μεταξύ μας ἀποτελοῦν τά μοναδικά ἐχέγγυα γιά νά τό ἐπιτύχουμε. Ἀρκεῖ μόνο νά κοιτάζουμε ὅλοι μας πρός τό ἴδιο σημεῖο.

Νά βάλουμε πάνω ἀπό ὅλα τό ἐθνικό ὄφελος, τό καλό τοῦ τόπου μας γιά ἕνα ἀσφαλές καί ἀξιοπρεπές μέλλον γιά τά παιδιά μας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ὑπουργεῖο Ὑγείας καί Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης (2008). *Ἐθνικό Σχέδιο Δράσης γιά τήν Ἀναπαραγωγική καί Σεξουαλική Ὑγεία, 2008-2012*. Ἀνακτήθηκε ἀπό: http://www.ygeianet.gov.gr/HealthMapUploads/Files/ANAPARAGOGIKI_TELIKO.pdf, σ. 14-16.
2. Βλ. *Πόρισμα Διακομματικῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς γιά τή μελέτη τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος τῆς χώρας καί διατύπωση προτάσεων γιά τήν ἀποτελεσματική ἀντιμετώπισή του*, Ἀθήνα, Φεβρουάριος 1993, σ. 1.
3. Ἡ Διακομματική Ἐπιτροπή πρότεινε νά συσταθεῖ: «1ον) Ἐθνικό Συμβούλιο Οἰκογένειας καί Πληθυσμοῦ ὑπό τήν ἄμεση ἐποπτεία τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Σ' αὐτό θά συμμετέχουν εἰδικοί ἐπιστήμονες, προσωπικότητες τῆς δημόσιας ζωῆς πού ἀσχολήθηκαν μέ τό θέμα, ἐκπρόσωποι κομμάτων, τῶν ἐπιστημονικῶν φορέων καί συναφῶν ἰδρυμάτων, τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν καί ἐκπρόσωποι ἐργοδοτῶν καί ἐργαζομένων. Οἱ εἰσπγγελίσεις του θά πρέπει νά εἶναι δεσμευτικές γιά τήν ἐκάστοτε κυβέρνηση. 2ον) Μόνιμη Διακομματική Ἐπιτροπή τῆς Βουλῆς γιά τό δημογραφικό πρόβλημα, πού θά ἐπεξεργάζεται τίς ἀπαραίτητες προτάσεις καί οἱ ὁποῖες μέ τή μορφή νομοσχεδίου θά ἔρχονται στήν ὀλομέλεια τοῦ σώματος. Ἐπίσης ἡ ἐπιτροπή αὐτή θά παρακολουθεῖ τήν ἐφαρμογή

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

των νομοθετημένων μέτρων και θά συντάσσει κάθε χρόνο έκθεση προς τήν ολομέλεια. 3ον) Στο ΥΠΕΘΟ νά όρισθαι ύφυπουργός με άποκλειστική άρμοδιότητα νά συντονίζει όλα τά θέματα τής δημογραφικής πολιτικής και με έγγραφή άνάλογων πιστώσεων στον προϋπολογισμό. 4ον) Ίνστιτούτο Δημογραφικών Μελετών και Έρευνών που θά λειτουργεί υπό τήν έποπτεία του ΥΠΕΘΟ και θά ενεργεί σαν συντονιστικό όργανο για τήν έκπόνηση έπιστημονικών έρευνών και μελετών σχετικά με τήν εξέλιξη του πληθυσμού τής Ελλάδος. Τό προσωπικό τό διοικητικό και Έπιστημονικό θά άπαρτίζεται από ειδικούς έπιστήμονες με διαφορετικό, συναφές προς τό θέμα, γνωστικό άντικείμενο π.χ. Δημογραφίας, Οικονομίας, Κοινωνιολογίας, Στατιστικής, Ίατρικής, Πληροφορικής, Άστικού και Περιφερειακού Σχεδιασμού, Γεροντολογίας κλπ, θά συντονίζει τή διεπιστημονική έρευνα στο χώρο αυτό με δυνατότητα προκήρυξης ή άνάθεσης μελετών-έρευνών προς ειδικούς φορείς, πανεπιστήμια και ειδικούς έπιστήμονες. 5ον) Θέσεις Διδακτικού Έρευνητικού Προσωπικού για τί Δημογραφία σε όλα τά ΑΕΙ τής χώρας, οι όποιες πρέπει νά προκηρυχθούν και νά πληρωθούν τό γρηγορότερο δυνατόν». Βλ. *Πόρισμα Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Έπιτροπής για τί μελέτη του δημογραφικού προβλήματος τής χώρας και διατύπωση προτάσεων για τήν άποτελεσματική άντιμετώπισή του*, Αθήνα, Φεβρουάριος 1993, σ. 42-43.

4. Β. Κοτζαμάνης, *Οί προβληματισμοί για τήν πορεία τής γεννητικότητας και τής γονιμότητας στην Ελλάδα, λόγος και αντίλογος*, σ. 9. Ανακτήθηκε από: <www.demography-lab.prd.uth.gr/Papers/5_KOTZAMANIS%20problimatismoi_2009.pdf>.

5. Σκοπός τής ΕΛΣΤΑΤ είναι ή συστηματική παραγωγή έπισήμων στατιστικών καθώς και ή διενέργεια έπιστημονικών έρευνών και ή κατάρτιση μελετών. Οί άρμοδιότητες της περιγράφονται άναλυτικά στο άρθρο 11 του Νόμου 3832/2010. Βλ. σχετικά στον ίστότοπο: <http://www.statistics.gr/>.

6. Βλ. Έλληνική Στατιστική Αρχή, *Έλλάς με άριθμούς*, Οκτώβριος-Δεκέμβριος 2018, σ. 15

7. Β. Κοτζαμάνης, «Αναπόφευκτη ή αύξηση των θανάτων και ή μείωση των γεννήσεων στην Ελλάδα τήν έπόμενη εικοσαετία», *Δημογραφικά Νέα, Έργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Άναλύσεων (ΕΔΚΑ)*, τεύχος 28, 2017, σ. 3.

8. Β. Κοτζαμάνης, «Αναπόφευκτη ή αύξηση των θανάτων και ή μείωση των γεννήσεων στην Ελλάδα τήν έπόμενη εικοσαετία», *Δημογραφικά Νέα, Έργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Άναλύσεων (ΕΔΚΑ)*, τεύχος 28, 2017, σ. 2.

9. *Γεν.* 1, 28.

10. Β. Κοτζαμάνης, «Αναπόφευκτη ή αύξηση των θανάτων και ή μείωση των γεννήσεων στην Ελλάδα τήν έπόμενη εικοσαετία», *Δημογραφικά Νέα, Έργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Άναλύσεων (ΕΔΚΑ)*, τεύχος 28, 2017, σ. 3.

11. Β. Κοτζαμάνης, «Έλλάδα, δημογραφικές εξελίξεις και δημογραφικές προκλήσεις», *Δημογραφικά Νέα, Έργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Άναλύσεων (ΕΔΚΑ)*, τεύχος 35, 2019, σ. 3.

12. Β. Κοτζαμάνης, «Ο πληθυσμός τής Ελλάδας στον όρίζοντα του 2050», *Δημογραφικά Νέα, Έργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Άναλύσεων (ΕΔΚΑ)*, τεύχος 27, 2016, σ. 3.

13. Βλ. Demographic Scenarios for the EU, Migration, Population and Education, European Luxembourg, Publications Office of the European Union, 2019.

14. Βλ. ίστότοπο: <https://www.worldometers.info/gr/>

15. Eurostat Statistics Explained, *People in the EU - statistics on demographic changes*. https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=People_in_the_EU_-_statistics_on_demographic_changes

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

16. Βλ. *Δημογραφικό τό έλλειμμα τής Εϋρώπης: ζητούνται παιδιά!*. Ανακτήθηκε από τον ιστότοπο του Εϋρωπαϊκού Κοινοβουλίου: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-%2F%2FEP%2F%2FTEXT%20IM-PRESS%2020080204FCS20431%200%20DOC%20XML%20V0%2F%2FEL&fbclid=IwAR1eN2SZ7Tatr5wzjT_g3QmVNRAclWGGH1D_A-ZbK5Y3-XfKc-w-hUgAPdA>
17. Eurostat Statistics Explained, βλ. ιστότοπο: <<https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Beginners:Population/el>>
18. Β. Κοτζαμάνης, «Ο πληθυσμός του πλανήτη: 7 δις τό 2011, 9 δις τό 2050»; *Δημογραφικά Νέα, Έργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων* (ΕΔΚΑ), τεύχος 15, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2011, σ. 4.
19. Βλ. *Αγία και Μεγάλη Σύνοδος τής Όρθοδόξου Έκκλησίας, Τό Μυστήριο του Γάμου και τά κωλύματα αυτού*, παρ. 1, Κρήτη, Ιούνιος 2016.
20. Βλ. τήν έρευνα τής Διανέοσις στον ιστότοπο: <https://www.dianeosis.org/2019/01/elliniki-oikogeneia-kai-dimografiko-provlima/?utm_source=newsletter&utm_campaign=ca6888008a-EMAIL_CAMPAIGN_2019_01_28_07_25&utm_medium=email&utm_term=0_5bd715c0d4-ca6888008a-145006661>
21. Βλ. αναλυτικό πίνακα διαζυγίων 2012-2016. Έλληνική Στατιστική Αρχή, *Έλλάς μέ αριθμούς*, Όκτώβριος-Δεκέμβριος 2018, σ. 24.
22. Τό 2017 ό αριθμός τών πολιτικών γάμων έφθασε τούς 25.163, ενώ τών θρησκευτικών τούς 24.975. Βλ. Έλληνική Στατιστική Αρχή, *Έλλάς μέ αριθμούς*, Όκτώβριος-Δεκέμβριος 2018, σ. 23.
23. R. Parke, *Ό πατέρας. Η συμβολή του στη διαμόρφωση του παιδιού*, Αθήνα, 1987, Κουτσούμπος.
24. Βλ. Δ. Τσαρδάκη, *Διαδικασίες κοινωνικοποίησης*, Αθήνα, 1984.
25. Βλ. ιστότοπο: <<http://www.statistics.gr/statistics/-/publication/SDT03/->>
26. Βλ. αναλυτικό πίνακα: Έλληνική Στατιστική Αρχή, *Έλλάς μέ αριθμούς*, Όκτώβριος-Δεκέμβριος 2018, σ. 22.
27. Βλ. Ί. Ύφαντόπουλος, *Τά Οικονομικά τής Ύγείας*, Αθήνα, 2006.
28. *Πόρισμα Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Έπιτροπής για τί μελέτη του δημογραφικού προβλήματος τής χώρας και διατύπωση προτάσεων για τήν άποτελεσματική αντιμετώπισή του*, Αθήνα, Φεβρουάριος 1993, σ. 31-32.
29. Σύμφωνα μέ τίς έκτιμήσεις τής Γενικής Γραμματείας Απόδημου Έλληνισμού περισσότεροι από 5.000.000 πολίτες έλληνικής καταγωγής ζούν σέ χώρες του έξωτερικού. Βλ. ιστότοπο: <<https://www.news247.gr/kosmos/chartis-posoi-kai-roy-einai-oi-ellines-toy-exoterikoy.6482970.html>>
30. Βλ. στατιστικά τής Ύπατης Αρμοστίας, στον ιστότοπο: <https://www.unhcr.org/gr/%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%84%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AC>
31. Βλ. ιστότοπο: https://ec.europa.eu/info/news/economy-finance/policy-implications-ageing-examined-new-report-2018-may-25_en
32. Βλ. Σ. Ρομπόλη-Β. Μπέτση, «Συγκρατούν τούς δείκτες», Έφημερίδα «Καθημερινή», 7.10.2018.
33. Β. Κοτζαμάνης-Μ. Ν. Ντυκέν, «Η συμβολή τών άλλοδαπών στο δημογραφικό δυναμισμό τής Ελλάδας», *Δημογραφικά Νέα, Έργαστήριο Δημογραφικών και Κοινωνικών Αναλύσεων* (ΕΔΚΑ), τεύχος 15, Μάιος-Ιούνιος 2012, τεύχος 19, σ. 4.
34. Βλ. σχετικά στον ιστότοπο: <https://en.wikipedia.org/wiki/Smartphone_zombie>.
35. M. G. Hunt, R. Marx, C. Lipson, J. Young, «No More FOMO: Limiting Social Media Decreases Loneliness and Depression», *Journal of Social and Clinical Psychology*, 2018.
36. Ιωάννου Χρυσοστόμου *Είς τήν Γένεσιν*, PG53, 22.: «ιατρειόν έστι πνευματικόν ή Έκκλησία και

δει τοὺς ἐνταῦθα παραγενομένους κατάλληλα τὰ φάρμακα λαμβάνοντας καὶ τοῖς οἰκείους τραύμασιν ἐπιτεθέντας, οὕτως ἐπανιέναι».

37. Ἐφ. 5,32.

38. Ἰ. Χρυσοστόμου, Ὁμιλία πρὸ τῆς ἐξορίας, β', PG 52, 429.

39. Ἰ. Χρυσοστόμου, Ὁμιλία εἰς τὴν Α' Κορινθίους, 1,1, PG 61, 13: «τὸ γὰρ τῆς Ἐκκλησίας ὄνομα οὐ χωρισμοῦ, ἀλλ' ἐνώσεως ἐστὶ καὶ συμφωνίας ὄνομα».

40. Ματθ. 11, 28

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

-Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Ὁμιλία πρὸ τῆς ἐξορίας, PG 52.

-Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Εἰς τὴν Γένεσιν, PG 53.

-Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, Ὁμιλία εἰς τὴν Α' Κορινθίους, PG 61.

-ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, *Τὸ Μυστήριον τοῦ Γάμου καὶ τὰ κωλύματα αὐτοῦ*, Κρήτη, Ἰούνιος 2016..

-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ, *Ἑλλάς μέ ἀριθμούς*, Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 2018.

-DEMOGRAPHIC SCENARIOS FOR THE EU, *Migration, Population and Education*, European Luxembourg, Publications Office of the European Union, 2019.

-ΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ Β., «Ἀναπόφευκτη ἡ αὔξηση τῶν θανάτων καὶ ἡ μείωση τῶν γεννήσεων στὴν Ἑλλάδα τὴν ἐπόμενη εἰκοσαετία», *Δημογραφικά Νέα, Ἐργαστήριο Δημογραφικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἀναλύσεων* (ΕΔΚΑ), τεῦχος 28, 2017.

-ΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ Β., «Δημογραφικὲς ἐξελίξεις καὶ δημογραφικὲς προκλίσεις», *Δημογραφικά Νέα, Ἐργαστήριο Δημογραφικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἀναλύσεων* (ΕΔΚΑ), τεῦχος 35, 2019.

-ΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ Β., «Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδας στὸν ὀρίζοντα τοῦ 2050», *Δημογραφικά Νέα, Ἐργαστήριο Δημογραφικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἀναλύσεων* (ΕΔΚΑ), τεῦχος 27, 2016.

-ΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ Β., «Ὁ πληθυσμὸς τοῦ πλανήτη: 7 δις τὸ 2011, 9 δις τὸ 2050; *Δημογραφικά Νέα, Ἐργαστήριο Δημογραφικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἀναλύσεων* (ΕΔΚΑ)», τεῦχος 15, Σεπτέμβριος-Ὀκτώβριος 2011.

-ΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ Β. -ΝΤΥΚΕΝ Μ.Ν., «Ἡ συμβολὴ τῶν ἀλλοδαπῶν στὸ δημογραφικὸ δυναμισμό τῆς Ἑλλάδας», *Δημογραφικά Νέα, Ἐργαστήριο Δημογραφικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἀναλύσεων* (ΕΔΚΑ), τεῦχος 15, Μάιος-Ἰούνιος 2012, τεῦχος 19.

-HUNT M.G., MARX R., LIPSON C., YOUNG J., “No More FOMO: Limiting Social Media Decreases Loneliness and Depression”, *Journal of Social and Clinical Psychology*, 2018.

-PARKE R., *Ὁ πατέρας. Ἡ συμβολὴ τοῦ στί διαμόρφωση τοῦ παιδιοῦ*, Ἀθήνα, 1987.

-ΠΟΡΙΣΜΑ ΔΙΑΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ γιὰ τὴ μελέτη τοῦ δημογραφικοῦ προβλήματος τῆς χώρας καὶ διατύπωση προτάσεων γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ ἀντιμετώπισή του, Ἀθήνα, Φεβρουάριος 1993.

-ΡΟΜΠΙΟΛΗ Σ. - ΜΠΙΕΤΣΗ Β., «Συγκρατοῦν τοὺς δείκτες», Ἐφημερίδα «Καθημερινή», 7.10.2018.

-ΤΣΑΡΔΑΚΗ Δ., *Διαδικασίες κοινωνικοποίησης*, Ἀθήνα, 1984.

-ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (2008). *Ἐθνικὸ Σχέδιο Δράσης γιὰ τὴν Ἀναπαραγωγικὴ καὶ Σεξουαλικὴ Ὑγεία, 2008-2012*.

-ΥΦΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ι., *Τὰ Οἰκονομικά τῆς Ὑγείας*, Ἀθήνα, 2006.

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ: <<http://www.statistics.gr/>> - http://www.statistics.gr/statistics/-/publication/SDT03/--<https://ec.europa.eu/info/news/economy-finance/policy-implications-ageing-examined-new-report-2018-may-25_en>
- ΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ Β., *Οί προβληματισμοί για την πορεία της γεννητικότητας και της γονιμότητας στην Ελλάδα, λόγος και αντίλογος*: <www.demographylab.prd.uth.gr/Papers/5_KOTZAMANIS%20problimatismoi_2009.pdf >
- EUROSTAT STATISTICS EXPLAINED, PEOPLE IN THE EU-STATISTICS ON DEMOGRAPHIC CHANGES: <https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=People_in_the_EU_-_statistics_on_demographic_changes>
- EUROSTAT STATISTICS EXPLAINED: <<https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Beginners:Population/el>>
- ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ (2008). *Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Αναπαραγωγική και Σεξουαλική Υγεία, 2008-2012*.: <http://www.ygeianet.gov.gr/HealthMapUploads/Files/ANAPARAGOGIKI_TELIKO.pdf>
- ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΟΤΖΑΜΑΝΗ: <<https://www.healthpolicycongress.gr/team/βύρων-κοτζαμάνης/>>- Worldmeters: <<https://www.worldometers.info/gr/>>
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, *Δημογραφικό τό έλλειμμα της Εύρώπης: ζητούνται παιδιά!*: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=%2F%2FEP%2F%2FTEXT%20IM-PRESS%2020080204FCS20431%200%20DOC%20XML%20V0%2F%2FEL&fbclid=IwAR1eN2SZ7TAttr5wzjT_g3QmVNRAclWGGHID_A-ZbK5Y3-XfKc-w-hUgAPdA>
- ΔΙΑΝΕΟΣΙΣ:<https://www.dianeosis.org/2019/01/elliniki-oikogeneia-kai-dimografiko-provlima/?utm_source=newsletter&utm_campaign=ca6888008a-EMAIL_CAMPAIGN_2019_01_28_07_25&utm_medium=email&utm_term=0_5bd715c0d4-ca6888008a-145006661>
- ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΠΟΔΗΜΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ: <<https://www.news247.gr/kosmos/chartisposoi-kai-poy-einai-oi-ellines-toy-exoterikoy.6482970.html>>
- ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΙΑ:<<https://www.unhcr.org/gr/%CF%83%CF%84%CE%B1%CF%84%CE%B9%CF%83%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AC>>
- SMARTPHONE ZOMBIE-Wikipedia: <https://en.wikipedia.org/wiki/Smartphone_zombie>

Εισήγησης τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου ἐνώπιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ θέμα «Ἡ “γενοκτονία” τῶν σύγχρονων Ἑλλήνων καί τά δημιουργηθέντα ἐξ αὐτῆς προβλήματα» (9 Ὀκτωβρίου 2019)

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ἐν πρώτοις ἐπιτρέπατέ μου μέ πολύ σεβασμό καί αἰσθήματα ἀγάπης πρός ὅλους σας νά σᾶς εὐχαριστήσω γιά τήν ἀνάθεση σέ μένα τῆς παρουσίας τοῦ θέματος: «Ἡ “γενοκτονία” τῶν σύγχρονων Ἑλλήνων καί τά δημιουργηθέντα ἐξ αὐτῆς: ἐργασιακόν πρόβλημα (ἀνεργία νέων), ἀδυναμία δημιουργίας νέων οἰκογενειῶν, ἀμβλυνσις τῶν ἠθῶν, μονογονεϊκές οἰκογένειες, ὁμόφυλα ζευγάρια».

Τό ὅλο θέμα μέ τίς ἐπί μέρους παραμέτρους του εἶναι τεράστιο. Ἐχει ἐξετασθεῖ κατά καιρούς, ὅταν εὐρίσκεται κυρίως σέ ἔξαρση, τόσο στή σεπτή Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καί στίς ἀρμόδιες γιά ποικιλικά, οἰκογενειακά καί κοινωνικά θέματα Συνοδικές Ἐπιτροπές, ἀλλά καί ἀπό τίς κατά τόπους Ἱερές Μητροπόλεις μέ πρωτοβουλία τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν σέ εἰδικά συνέδρια Ἱερέων ἢ καί εὐρύτερα τοιαῦτα ἢ ἀκόμη καί ἀπό πολλούς φορεῖς ἢ ὀργανισμούς οἱ ὁποῖοι στό συνολό τους ἀγωνιοῦν γιά τήν ἔκβαση ἑνός τέτοιου προβλήματος μέ τίς παραμέτρους του.

Ἐχω τήν αἴσθησι καί αὐτό εἶναι ἀληθές καί ὀπωσδήποτε τήν ἄποψη αὐτή τήν συμερίζεσθε ὅλοι ὅτι τό ὑπό ἐξέταση θέμα εἶναι ἀκανθῶδες καί θά ἀπαιτοῦσε χρόνον πολύν γιά νά ἀναλυθεῖ καί περισσότερον νά δοθοῦν λύσεις σ' αὐτό. Εἶναι ἀκόμη βέβαιο ἀπό τήν ἐξέλιξη τῶν πραγμάτων καί τίς ραγδαῖες κοινωνικές καί πολιτικές ἀλλαγές ὅτι τό ὑπό ἐξέτασιν θέμα δέν πρέπει νά ἀναλύεται μόνον μέ τήν προοπτική λύσεώς του. Γιατί; Διότι δυστυχῶς οἱ ἐξελιξίεις μᾶς ἔχουν προλάβει καί μᾶς ἔχουν ξεπεράσει. Τά νομοθετούμενα ἀπό τίς ἐκάστοτε Κυβερνήσεις,

οἱ πρωτοβουλίες τῶν Μ.Κ.Ο., οἱ Σύλλογοι, οἱ Ὄργανισμοί ἐργάζονται γιά τήν ἀνατροπή τῶν πάντων. Πρέπει νά καταβληθεῖ κάθε δυνατή προσπάθεια νά περισωθοῦν ἔστω καί τώρα τά συντρίμματα. Δέν θά πρέπει μόνον νά θεωροῦμε ἢ νά ἀντιμετωπίζουμε ὡς ζήτημα πού χρήζει μόνον προληπτικῶν μέτρων, ἀλλά κατασταλτικῶν γιατί ἐνώπιόν μας ἔχουμε μιά τεράστια ἀνοικτή πληγή.

1. Τί εἶναι γενοκτονία

Ἡ Γενική Συνέλευσι τοῦ ΟΗΕ χαρακτήρισε ἐπισήμως τή γενοκτονία ὡς ἔγκλημα πού τιμωρεῖται μέ βάση τό Διεθνές Δίκαιο. Μάλιστα ἀπετέλεσε καί τόν κύριο κατηγορητήριο ὄρο στή Δίκη τῆς Νυρεμβέργης. Αὐτή ὀρίζεται ὡς ἑξῆς: Γενοκτονία ἀποτελεῖ ὀποιαδήποτε ἀπό τίς ἀκόλουθες πράξεις ἢ ὀποία διαπράττεται μέ σκοπό τήν καταστροφή, ἐξ ὀλοκλήρου ἢ ἐν μέρει μιᾶς ἐθνικῆς, ἐθνοτικῆς, φυλετικῆς ἢ θρησκευτικῆς ὀμάδος:

- α) Ἡ δολοφονία μελῶν τῆς ὀμάδος.
- β) Ἡ πρόκλησι σοβαρῆς σωματικῆς ἢ διανοητικῆς βλάβης σέ μέλη τῆς ὀμάδος.
- γ) Ἡ ἐθελούσια ἐπιβολή στήν ὀμάδα συνθηκῶν διαβιώσεως πού ἀποσκοποῦν στήν ὀλοσχερή ἢ μερικῆ φυσική ἐξόντωσή τους.
- δ) Ἡ ἐπιβολή μέτρων πού ἀποσκοποῦν στήν παρεμπόδιση τῶν γεννήσεων στό ἐσωτερικό τῆς ὀμάδος καί
- ε) Ἡ διά τῆς βίας μεταφορά τῶν παιδιῶν τῆς ὀμάδος σέ μιά ἄλλη ὀμάδα.

2. Γενοκτονία τῶν Ποντίων

Ὡς πρός τό ἀνοικτό ἀκόμη πρόβλημα τῆς Γενοκτονίας τῶν Ποντίων ἐν παρενθέσει καί

εκτός θέματος θά πρέπει νά αναφέρουμε γιά νά τό συνδέσουμε μέ τί σύγχρονη «Γενοκτονία» ὅτι ἡ Γενοκτονία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἓνα ἱστορικό ἀδιαμφισβήτητο πλέον, σχεδόν ἀπ' ὅλους τοὺς εἰδήμονες, γεγονός. Χρονικά χωρίζεται σέ δύο φάσεις: Ἡ πρώτη πρὶν καί κατά τί διάρκεια τοῦ Α' Παγκοσμίου πολέμου, ἐνῶ ἡ δεύτερη μετά τὴν ἀφιξη τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ στὴν Ἀνατολία τὸν Μάιο τοῦ 1919 ἕως τό ξερίζωμα τῶν Ποντίων ἀπὸ τίς πατρογονικές τους ἐστίες τό 1923. Τό 1915 οἱ διαδοχικές ἤττες τῶν Ὀθωμανικῶν στρατευμάτων στόν Καύσασο καί ἡ ἐπιχείρηση τῶν Ἀγγλογάλλων στά Δαρδανέλλια δημιούργησαν ἐλπίδες στοὺς ὑπόδουλους λαοὺς τοῦ Σουλτάνου ὅτι τό τέλος τῶν δεινῶν τους πλησιάζει. Ἰδιαιτέρως οἱ Ἕλληνες καί οἱ Ἀρμένιοι δέν ἔκρυψαν τί χαρά τους, γεγονός πού ἐξόργισε ἀκόμη περισσότερο τοὺς Τούρκους. Οἱ τελευταῖοι προχώρησαν στή γενοκτονία τῶν Ἀρμενίων –«Ἐρυθρά σφαγή»– γιά νά τοὺς ἐκδικηθοῦν ἀλλά καί νά ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ ἓναν μισπτό ἐχθρό. Κύριος σκοπός τους ἦταν ἡ ἐξόντωση τῶν Χριστιανῶν. Τό ἔργο αὐτό ἀνέλαβαν τόσο οἱ ἐπίσημες Ἀρχές ὅσο καί ὁμάδες ἀτάκτων, τῶν διαβόπτων Τσετῶν. Αὐτοὶ ἔστειλαν χιλιάδες Ἕλληνες στά Τάγματα Ἐργασίας –«Λευκή σφαγή»– ὅπου οἱ συνθήκες διαβίωσης ἦταν ἀθλιές καί οἱ ἄνθρωποι πέθαιναν κατά χιλιάδες.

Ἡ 19η Μαΐου εἶναι ἡ Μ. Παρασκευή τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου καί ὅλης τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Εἶναι ὁμως καί ἡμέρα ἄλωσης τῆς ἐθνικῆς καί πολιτισμικῆς ταυτότητας πολλῶν μουσουλμανικῶν ἐθνοτήτων πού ἀντιδρῶσαν καί ἀντιδρῶν στὴν πολιτική τουρκοποίησης τῶν κεμαλικῶν καί μετακεμαλικῶν κυβερνήσεων. Ὁ Ποντιακός Ἑλληνισμός ἀτύχησε, ὅπως οἱ Ἀρμένιοι καί οἱ Ἀσσύριοι, νά δοκιμάσει ὅλες τίς κατηγορίες πού ἀναφέρονται στή Σύμβαση τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, ὡς πράξεις Γενοκτονίας. Ἡ «Ἐρυθρά Σφαγή» τῶν Ἀρμενίων ὀλοκληρώθηκε μέ τί «Λευκή Σφαγή» τῶν Ἑλλήνων τοῦ Πόντου, τὴν ἀργή ἐξόντωση ἀπὸ τὴν κακομεταχείριση, τίς ἐκτοπίσεις, τίς ἐξορίες, τὰ τάγματα ἐργασίας, τό κρύο, τὴν παρατεταμένη στέρηση νεροῦ καί τροφῆς, τὸν ἀποκλεισμό σέ μπουντρούμια καί

χίλια δύο ἄλλα πού νοῦς ἀνθρώπου δέν χωρεῖ. Σέ ὀλόκληρο τὸν Πόντο περιόδευε ὁ θάνατος μέ τίς πιό φρικτές μορφές του. Ὅλο αὐτό τό δράμα τό ἐξιστορεῖ μέ ζωντάνια καί ρεαλισμό ἡ κουρδικῆς καταγωγῆς κοινωνικῆ ἀνθρωπολόγος Pervin Erbil πού διδάσκει στό Πανεπιστήμιο τῆς Ἄγκυρας, στό βιβλίο της μέ τίτλο: *Ἡ Νιόβη θρηνοῦσε γιά τί Μικρὰ Ἀσία*.

Ὁ Πόντος κάτω ἀπ' αὐτές τίς συνθήκες εἶχε τό δικό του Ζάλογγο καί τὴν Ἀραπίτσα. Ὅμως ἡ ἔλλαδοκεντρικὴ θεώρηση τῆς Ἱστορίας, ἡ ὁποία μετεξελίχθηκε σέ κυρίαρχη ἰδεολογία τοῦ ἑλλαδικοῦ κράτους, κι αὐτό τό σημειῶνω γιά τό κεντρικὸ θέμα τῆς εἰσπησίσεως, ἀφῆσε συνειδητὰ νά καταποντιστοῦν πλευρές τῆς Ἱστορίας, οἱ ὁποῖες ἀφοροῦσαν ζωντανὰ κύτταρα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δέν τιμᾶ καί δέν συμφέρει ἐθνικά ἡ ἀπουσία τῆς Ἱστορίας τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὰ σχολικά ἐγχειρίδια. Τό Κίλ Καλεσί, τό «Κάστρο τῆς Κοπέλας» ὅπως ὀνομάστηκε μετά τό 1620, εἶναι γιά τοὺς Ποντίους τοῦ Δυτικοῦ Πόντου καί εἰδικότερα τῆς Πάφρας, ὅ,τι τό Ζάλογγο γιά τοὺς Σουλιῶτες καί ἡ Ἀραπίτσα γιά τοὺς Ναουσαίους. Μόνο πού ἡ δική τους θυσία προηγήθηκε κατά 140 χρόνια περίπου.

Ἡ 19η Μαΐου εἶναι ἡμέρα μνήμης, τιμῆς καί χρέους. Εἶναι, λοιπόν, ὥρα νά ἀρχίσουμε ν' ἀναγνωρίζουμε τί συνεισφορά αὐτὴ καί νά τιμοῦμε στὴν πράξη τί μνήμη τῶν περίπου 353.000 Ἑλλήνων τοῦ Πόντου πού ἔπεσαν θύματα μιᾶς ἀπάνθρωπης ἐθνοκάθαρσης. Δίδαξαν καί διέδωσαν πολιτισμό, ἀλλά σφαγιασθηκαν. Διώχθηκαν καί ξεριζώθηκαν. Ἐκαναν τίς κοινωνίες τους νά εὐμερήσουν, ἀλλά ἀντιμετώπισαν τὴν καταστροφὴ. Ὅσοι ἐπέζησαν ἔγιναν πρόσφυγες σέ ξένους τόπους καί λησμονήθηκαν πολλές φορές ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Πατρίδα τους. Ὅλοι, ὅπου κι ἂν βρέθηκαν, κράτησαν βαθειὰ τὴν ἀγάπη τους γιά τὴν Ἑλλάδα πού ὁμως τοὺς πίκρανε. Γιατί κι αὐτό εἶναι ἀλήθεια. Ἄς εἶναι αἰωνία ἡ μνήμη τῶν ἀθῶων προγόνων μας.

Ὅμως, Μακαριώτατε καί Σεβασμιώτατοι, ἐξετράπην τοῦ λόγου καί τοῦ θέματος. Τάχιστα ἐπανέρχομαι γιά νά ἐξετάσουμε: Ποιές εἶναι οἱ

σύγχρονες μορφές γενοκτονίας; Αυτές αφορούν όλους μας, με πρώτους τούς πνευματικούς, εκκλησιαστικούς και θρησκευτικούς ηγέτες. Δεν οφείλονται πάντοτε σε έξωγενείς παράγοντες αλλά πολλές φορές ίσως σε μη όρθη εκτίμηση τῶν προβλημάτων και τῶν συνεπειῶν τους.

3. Μετανάστευση - Άνοιχτή πληγή διαρκoῦς Γενοκτονίας

Με τὴν εὐκαιρία τῆς ἐκδήλωσης τῆς 24ης Ἰουνίου στὸ Καλλιμάρμαρο Στάδιο στὴν Ἀθήνα, με συναυλία πρὸς τιμὴν του, ὁ κ. Μίκης Θεοδωράκης ἀπηύθυνε ἕνα καὶ πλέον μῆνα πρὶν, στίς 17 Μαΐου, δυνατό μῆνυμα μέσα στὸ ὁποῖο περιέχονται καίριες ἀλήθειες.

Πρωτίστως ὁ παγκοσμίως γνωστός μουσικο-συνθέτης τόνισε ὅτι θεωρεῖ τὴ συναυλία «σάν ἕνα προσκλητήριο στὴν ἐνότητα τῶν Ἑλλήνων». Διότι ὅπως σημειώνει «στὶς κορυφαῖες στιγμές τῆς ἱστορίας μας οἱ Ἕλληνες ἦταν ἐνωμένοι» ἐνῶ ἀντίθετα «ὁ ἐθνικός διχασμός ἦταν ὑπαίτιος γιὰ τὰ δεινά πού ἔζησε ὁ λαός μας».

Στὴ συνέχεια σημειώνει ὅτι κατὰ τὴν περίοδο τῆς οικονομικῆς κρίσεως «ἢ πιο μεγάλη ἴσως ἀπώλεια, ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας, εἶναι τὸ γεγονός ὅτι χάθηκε ὁ ἀνθός τοῦ ἔθνους. Οἱ ἑκατοντάδες χιλιάδες νέες καὶ νέοι, μορφωμένοι καὶ ἐπιστήμονες οἱ πιο πολλοί, με ἄλλα λόγια ἢ ἀτμομηχανή πού θά μᾶς ὀδηγοῦσε πρὸς τὸ μέλλον».

Γι' αὐτὸ καὶ με «σφιγμένη καρδιά» γιὰ τὴ μεγάλη αὐτὴ ἀπώλεια, ἐκφράζει τὴν ἐπιθυμία νά βοηθήσουν τὰ τραγούδια του νά ἐνωθοῦμε οἱ Ἕλληνες «γύρω ἀπὸ αὐτὸν τὸν μέγιστο στόχο: Νά ξαναφέρουμε τὰ παιδιά μας στὴν Πατρίδα».

Ἀλλά νά τὰ ξαναφέρουμε πού; Ὅχι σέ μιὰ πατρίδα ὅπου οἱ μισοὶ θέλουν νά ἐξαφανίσουν τοὺς ἄλλους μισοὺς τὴν ὥρα πού ἡ χώρα μας βγαίνει ἀργά καὶ βασανιστικά ἀπὸ τὴν κρίση, ἐνῶ παράλληλα τὰ ἀπειλητικά σύννεφα στὴ γειτονία μας γίνονται κάθε μέρα πιο μαῦρα κυρίως στὰ ἀνατολικά μας σέ Αἰγαῖο καὶ Κύπρο.

Γι' αὐτὸ καὶ φωνάζει δυνατὰ πρὸς ὅλους «ΕΝΩΘΕΙΤΕ». Βάλτε τὴν ἀμαξοστοιχία «Ἑλλάς» πάνω στίς ράγες τῆς συνεργασίας, τῆς δημιουργίας

καὶ τῆς προόδου. Φέρτε ξανά τὴν ἀνοχὴ καὶ τὴν εὐγένεια στὴν πολιτικὴ καὶ στὴν καθημερινότητά μας. Βοηθήστε τὸν Λαό μας νά ξαναγίνει αὐτὸς πού με τὴ λάμψη του κάποτε κέρδισε τὸν παγκόσμιο θαυμασμό. Ξαναφέρετε πίσω τὰ φωτεινά μυαλά τῆς νέας γενιᾶς».

Καὶ τελειώνει με τὴν ἐπιθυμία νά βροντοφωνάξει με βεβαιότητα μέσα ἀπὸ τὴ συναυλία: «Εἶσαι Ἕλληνας! Αὐτὸ πού ἦσουν κάποτε, θά γίνεις ξανά».

Αὐτὸ με λίγα λόγια εἶναι τὸ μῆνυμα ἑνὸς σπουδαίου ἀνθρώπου τοῦ τόπου μας. Καὶ ὅλοι μας εἶμαι βέβαιος ὅτι στίς ἐπαρχίες μας ζοῦμε τὴν τραγικότητα τῆς καταστάσεως. Χάνουμε διαρκῶς, χάσαμε τοὺς νέους ἀνθρώπους μας. Στίς μικρὲς πόλεις μας καὶ στίς περιοχές μας νέους βλέπουμε μέχρι τὴν ἡλικία τῶν μαθητῶν τοῦ Λυκείου. Μετά ὅλοι παίρνουν τὸν δρόμο τῆς ξενιτιάς χωρὶς ἐπιστροφή γιὰ ἐσωτερικὴ καὶ οἱ περισσότεροι γιὰ ἐξωτερικὴ μετανάστευση. Ξέρετε πότε βλέπουμε νέους ἀνθρώπους; Ἀπὸ τὴν 1η καὶ βία μέχρι τὴν 31η Αὐγούστου ὅποτε καὶ ἔρχονται ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς νέας διαμονῆς τους γιὰ διακοπές. Μετά πάλι νέκτρα. Ὅλοι φεύγουν καὶ μένουν σέ μᾶς νά ἀνθοῦν τὰ ΚΑΠΗ καὶ τὰ νεκροταφεία. Οἱ γάμοι πλέον λιγοστοί, οἱ βαπτίσεις ἐλάχιστες καὶ οἱ κηδεῖες ἀμέτρητες. Γιὰ παράδειγμα σέ χωριό-κωμόπολη τῆς ἐπαρχίας Σιδηροκάστρου στὰ 12 χρόνια ἐφημερίας τοῦ νέου κληρικοῦ τὸν ὁποῖον ἐδιόρισα, ἐτελέσαμε μόνον 34 γάμους καὶ 260 κηδεῖες. Ὁ πληθυσμός τῆς ἐνορίας ἦταν πρὸ δεκαπενταετίας 1200 κάτοικοι καὶ τώρα δέν ἔμειναν παρά μόνον βία 600. Τὰ σχολεῖα, καὶ δέν μιλάμε γιὰ Γυμνάσια καὶ Λύκεια, αὐτὰ οὔτε νά διανοηθοῦμε ὅτι ὑπάρχουν ἐκεῖ πού πρὶν ἔσφυζαν ἀπὸ ζοφί, τώρα μόνον Δημοτικὰ βλέπετε νά ὑπολειποῦν ἢ καὶ δέν λειτουργοῦν καθόλου ἐδῶ καὶ δεκαετίες. Ἐνορία πού πρὶν 30 χρόνια εἶχε 300 μαθητὲς στὸ δημοτικὸ, σήμερα τὸ σχολεῖο της δέν λειτουργεῖ. Εἶναι κλειστὸ ἐδῶ καὶ 10 χρόνια. Εἶναι δυνατόν νά νοηθεῖ Δημοτικὸ με 8 παιδιά σέ κάποιες ὄρεινές περιοχές, προερχόμενα ἀπὸ 3 ἢ 4 ἄλλες ἐνορίες ἢ 15 καὶ βία 30 με 40 παιδιά στίς πεδινές περιοχές. Σχολεῖα με 250 καὶ 300 μαθητὲς ἔκλεισαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Καὶ τὸ πρόβλημα αὐτὸ ταλανίζει,

εἶμαι βέβαιος, τίς πλείστες Ἰ. Μητροπόλεις τῆς ὑπαίθρου ἐξαιρουμένων βέβαια τῶν ἀστικῶν κέντρων ὅπου καί ἐκεῖ τά πράγματα κατ' ἀναλογίαν δέν εἶναι καί σέ καλύτερη κατάσταση ἀφοῦ διαρκῶς συγχωνεύονται Σχολεῖα.

Οἱ πολιτικοί νομίζουν ὅτι ὅλα τά προβλήματα θά λυθοῦν ἂν ἀναπτυχθεῖ ὁ τουρισμός. Λάθος. Τεράστιο λάθος. Ὁ τουρισμός εἶναι σάν τή μόδα. Ἀνθεῖ γιά μερικά χρόνια καί μετὰ μετακινεῖται σέ ἄλλους τόπους. Τόν ἔχουμε γιά λίγο στά χέρια μας ἀλλά αὐτοστιγμῇ φεύγει καί χάνεται. Ὑπενθυμίζω στήν ἀγάπη σας τό τεράστιο πρόβλημα τῶν ἡμερῶν μέ τήν Thomas Cook, μεγάλο τουριστικό κολοσσό καί τήν πτώχευσή της. Οὔτε καί θά λυθοῦν ὄλων τά προβλήματα ἂν προοδεύσει ὁ τουρισμός σέ Μύκονο καί Σαντορίνη μέ τίς τόσες καί τόσες διαστροφές του.

Θά ἔλεγα λοιπόν μέ δυνατή φωνή: Πίσω ὀλοταχῶς. Ἐπιστροφή τῶν νέων ἀνθρώπων στήν πατρίδα μας καί στά χωριά μας. Στήν πατρίδα μας, στίς ρίζες μας. Ἀλλά μέ τί κίνητρα; Ἀνάπτυξη τῶν πρωτογενῶν μορφῶν παραγωγῆς καί ἐργασίας. Ἐπιστροφή στά χωράφια μας καί στά ζῶα μας. Στή θάλασσά μας. Στήν ἀγροτική καί κτηνοτροφική ἐργασία καί τήν ἀλιεία. Δέν εἶναι κακό. Οὔτε ὑποτιμητικό. Ὁ τόπος μας εἶναι πλούσιος καί ἔχει τόσες ἐναλλακτικές μορφές νά προσφέρει. Στό ἐξωτερικό δέν ἐργάζονται ὄλοι σέ γραφεῖα. Οἱ πλείστοι εἶναι ἐργάτες καί κάνουν χειρωνακτικές ἐργασίες πολύ χειρότερες καί βαρύτερες πού δέν τίς κάνουν οἱ Εὐρωπαῖοι, παρὰ μόνον μετανάστες, ἀπ' ὅ,τι ἂν δούλευε κανεῖς σ' ἓνα κτῆμα ἢ σ' ἓνα ποιῆμιο. Οἱ δικοί μας δυστυχῶς καί αὐτοί πού ἔμειναν προτιμοῦν νά μένουν ἀνεργοί, νά κάθονται ὀλημερίς, καλύτερα ὀλονυκτίς σέ μιά καφετέρια, νά περιμένουν χρήματα ἀπό τή σύνταξη τοῦ πατέρα ἢ τοῦ παπποῦ, παρὰ νά ἐργαστοῦν. Δουλειές ὑπάρχουν. Ὅταν οἱ ξένοι Ἀλβανοί, Βούλγαροι, Πακιστανοί καί τόσοι ἄλλοι βρίσκουν δουλειές, οἱ δικοί μας γιατί ὄχι; Δέν θέλουν. Βλέπετε εἴμαστε ἀριστοκράτες. Εὐρωπαῖοι καί μορφωμένοι μέ ἓνα “ψευτοχαρτί” τοῦ Λυκείου ἢ κάποιου ΤΕΙ καί μέ ὀλιγοστές λέξεις μιᾶς ξένης γλώσσας κι αὐτό μᾶς κάνει νά θεωροῦμε ὑποτιμητικό νά ἐργαστοῦμε χειρωνακτικά.

Ἐν πάσῃ εὐλικρινεῖα σᾶς καταθέτω μέ μάρτυρες τόν Ἅγιο Σερρῶν καί τόν Ἅγιο Ζιχνῶν ὅτι ὀλόκληρος ὁ Νομός Σερρῶν καί εἰδικότερα ἡ ἐπαρχία Σιντικής καί Ἡρακλείας, ὅπου διακονῶ γιά 18 τώρα χρόνια εἶναι ἓνας εὐλογημένος τόπος. Εἶναι καταπράσινος ὄλο τόν χρόνο. Παράγει τά πάντα γιατί ἔχει χωράφια εὐφορα καί νερά ἀπεριόριστα. Εἶναι πλούσιος τόπος μέ φτωχούς ὅμως ἀνθρώπους μᾶλλον σέ μυαλά, πού δέν θέλουν νά ἀξιοποιήσουν τίς δυνατότητές τους καί νά ἀναπτύξουν τή δυναμική τῆς γῆς μας. Δέν παίρνουν πρωτοβουλία νά φτιάξουν γεωργικά καί κτηνοτροφικά πάρκα, ὁργανωμένα. Πρώτιστα Τυροκομεῖα καί συσκευαστήρια. Πρόγραμμα μου, καί τό ἔβαλα στόχο, εἶναι νά ἰδρῦσω ἓνα πρότυπο Τυροκομεῖο. Κατάφερα νά ἰδρυθεῖ Σχολή Τυροκομίας στά ΙΕΚ Σιδιπροκάστρου. Γιατί οἱ γαλακτοβιομηχανίες ἀγοράζουν στήν ἐλάχιστη τιμή τό γάλα ἀπό τούς παραγωγούς μέ ἀποτέλεσμα νά τούς πνίγουν κυριολεκτικά, ἀφοῦ συγχρόνως εἰσάγουν καί γάλα ἀπό τή Βουλγαρία σέ πολύ χαμηλές τιμές.

Σέ ἐρώτησή μου τελευταία σέ φίλο νέο παραγωγό σέ χωριό μας πῶς πᾶνε οἱ δουλειές ἢ ἀπάντηση ἦταν «πολύ καλά», πλὴν ὅμως δέν ὑπάρχουν χέρια γιά τή συγκομιδή τοῦ καπνοῦ καί οἱ δικοί μας δέν προθυμοποιοῦνται νά ἐργαστοῦν. Τά συμπεράσματα τοῦ καθενός μας. Ἐμεῖς σάν Ἐκκλησία στίς ἀγροτικές καί ὀρεινές περιοχές ὀφείλομε συστηματικά διά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ἔντυπου ὕλικου πού θά μᾶς προμηθεύουν εἰδικοί συγγραφεῖς νά δια φωτίσουμε καί νά κατευθύνουμε τόν λαό μας. Τοῦτο δέν εἶναι μόνον εὐθύνη καί ἔργο τοῦ Κράτους μας, ἀλλά ὄλων μας.

4. Γενοκτονία στους Ἑλληνικούς δρόμους

Δυστυχῶς τό πρόβλημα αὐτό εἶναι τεράστιο καί ἄλυτο. Γιατί δέν γνωρίζουμε ἢ δέν μπορούμε νά διευθύνουμε πολιτεία, τροχαία, κατά τόπους ἀρμόδιοι γονεῖς ἢ καί φορεῖς, σχολεῖα κ.λπ. τά πράγματα. Δέν μπορούμε νά διαχειριστοῦμε σωστά τίς καταστάσεις.

Στοιχεῖα πού σοκάρουν κάθε νουνεχῆ καί νομίμο-να ἄνθρωπο ἔρχονται στό φῶς τῆς δημοσιότητας

καί καταγράφουν τήν όδική συμπεριφορά τών Ἑλλήνων τά τελευταία πενήντα χρόνια. Ἀριθμοί ἀδιανόητοι πού προκαλοῦν ἴλιγγο. Ὁ γνωστός όδηγός αγώνων Τάσος Μαρκουῖζος ἡ Ἰαβέρης ἀποκαλύπτει: «Τά τελευταία πενήντα χρόνια στήν Ἑλλάδα ἔχουμε 120.000 νεκρούς ἀπό τροχαία δυστυχήματα, 350.000 ἀναπήρους καί δύο ἑκατομμύρια τραυματίες. Εἶναι πραγματική γενοκτονία, ἀφανισμός τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς χωρίς τέλος». Οἱ ἀριθμοί μιλοῦνε μόνοι τους καί εἶναι συγκλονιστικοί.

Κάθε μέρα θρηνοῦμε 3-4 νεκρούς καί ἄλλοι τόσοι καθημερινά μένουν ἀνάπηροι. Πρὸ μινός κηδεύσαμε στή Μνηρόπολή μας καί στό ἴδιο χωριό δύο παλληκάρια 20 καί 26 ἐτῶν πού σκοτώθηκαν μέ μηχανή λόγω ὑπερβολικῆς ταχύτητας. Τά Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης, οἱ ἀρμόδιοι φορεῖς, ἀλλά καί ἡ κοινή γνώμη δέν δίνουν τήν πρέπουσα βαρύτητα στό μέγεθος τοῦ προβλήματος. Γενοκτονία συντελεῖται στους ἑλληνικούς δρόμους καί εἶναι ἀπαραίτητο νά ἀνατρέψουμε αὐτή τήν ὀλέθρια γιά τήν Πατρίδα μας κατάσταση.

Τό ἄσχημο όδικό δίκτυο, ἄρα ἡ Ἑλληνική Πολιτεία, ἐνοχοποιεῖται σέ μεγάλο βαθμό γιά τήν πληθώρα τῶν ἀτυχημάτων. Κυρίως ὅμως ἐνοχοποιεῖται ἡ ἔλλειψη όδικῆς παιδείας καί συμπεριφορᾶς τῶν Ἑλλήνων. Ἀντιμετωπίζουμε πολλές φορές μέ ἐλαφρότητα κανόνες πού σώζουν ζωές: Λέει χαρακτηριστικά ὁ Ἰαβέρης: «Ἀρκετοί Ἑλληνες μόλις βλέπουν πορτοκαλί, ἀντί νά σταματήσουν πατοῦν γκάζι. Καί τό πορτοκαλί γίνεται κόκκινο καί τό ἀτύχημα εἶναι πρὸ τῶν πυλῶν». Ἡ όδήγησι θέλει ὑπομονή, διαύγεια καί σύνεση. Φόβο Θεοῦ. Τό ἐπιχείρημα ὅτι τά ἀτυχήματα εἶναι γιά τούς ἄλλους καί σέ μένα δέν θά συμβεῖ εἶναι τουλάχιστον γελοῖο.

Ὁ κώδικας όδικῆς κυκλοφορίας καθορίζει ἀκριβῶς τήν όδική μας συμπεριφορά. Ζώνες ἀσφαλείας καί κράνη ταυτίζονται μέ τόν όδηγό, ἀλλά καί μέ ὅσους ἀποτελοῦν συνεπιβάτες. Καθορίζεται ἀκριβῶς πού μποροῦμε νά τρέξουμε καί μέ ποιά ταχύτητα, πότε παραχωροῦμε προτεραιότητα, πού παρκάρουμε καί πού μποροῦμε νά σταθμεύσουμε προσωρινά καί

πολλές ἄλλες λεπτομέρειες, πού ἂν τίς τηρήσουμε οἱ ἀριθμοί τῶν νεκρῶν, τῶν ἀναπήρων καί τῶν τραυματιῶν ἀπό ἀτυχήματα θά μειωθοῦν καθοριστικά. Κυρίως ὅμως ὀφείλουμε νά μάθουμε στά παιδιά μας, τόν σωστό τρόπο πού πρέπει νά όδηγοῦν. Ἡ όδική συμπεριφορά «χτίζεται» ἀπό τήν παιδική ἡλικία καί γίνεται στήν ἐνηλικίωση τρόπος ζωῆς.

Μετά λύπης μου ἀναφέρω ὅτι σέ μεγάλη κωμόπολη τῆς ἐπαρχίας Σιδηροκάστρου οἱ γονεῖς, παρὰ τίς ἐκκλήσεις μας καί τίς ἔντονες παρατηρήσεις στά κηρύγματά μας, ἀπό τῆς ἡλικίας τῶν 12-15 ἐτῶν χορηγοῦν μηχανάκια στά παιδιά τους, τά ὁποῖα ὄχι μόνον τρέλλες δέν κάνουν ἀλλά οὐσιαστικά τά όδηγοῦν στήν αὐτοκτονία. Τούς ἐπιτρέπουν νά όδηγοῦν γεωργικούς ἐλκυστήρες χωρίς ἄδεια, χωρίς δίπλωμα, δίχως ἀσφάλεια. Καί μεῖς, ὅταν συμβεῖ τό μοιραῖο, τρέχουμε ἐνώπιον τῶν ὀδυρομένων καί τῶν περιλύπων νά ἐκφωνοῦμε ἐπικηδεῖους. Οἱ χειρότεροι όδηγοί μας εἶναι οἱ ἐκ Γερμανίας ἐρχόμενοι τά καλοκαίρια μετανάστες, οἱ ὁποῖοι δέν τηροῦν κανένα κανόνα όδικῆς κυκλοφορίας γιά νά «βγάλουν τό ἄχτι» τους ἀπό τούς περιορισμούς πού ἔχουν σέ ὅλα στόν τόπο πού διαβιοῦν.

Ἐχάρηκα τό καλοκαίρι ὅταν διάβασα στό διαδίκτυο τήν πληροφορία ὅτι σέ Κατασκίνωση κάποιος Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐκλήθη ἀρμόδιος Ἀξιωματικός Τροχαίας καί ἔδωσε μαθήματα όδικῆς συμπεριφορᾶς πέραν τῶν ἄλλων πνευματικῶν ὀμιλιῶν. «Καί τοῦτο ἔδει ποιεῖσαι κάκεινο μὴ ἀφιέναι».

Ἄς ἐπιστρατεύσουμε ὅλες τίς δυνάμεις μας γιά νά μπορέσουμε νά βοηθήσουμε τήν Πατρίδα μας. Στά Κατηχητικά μας, στίς Κατασκηνώσεις μας, στους κύκλους μας, γιατί ὄχι καί στά κηρύγματά μας, νά δώσουμε μαθήματα ἠθικῆς καί όδικῆς συμπεριφορᾶς. Εἴμαστε πολύ λίγοι οἱ Ἑλληνες καί δέν ἔχουμε τήν πολυτέλεια νά θυσιάζουμε χιλιάδες συνανθρώπους μας στήν ἄσφαλτο. Ἡ Ἀποστολική Διακονία θά μποροῦσε νά ἐκδώσει καί νά προμηθεύσει ἔντυπο ὕλικό όδικῆς, κυρίως ἠθικῆς συμπεριφορᾶς. Θά ἦταν καί πρωτότυπο καί πρωτοποριακό καί πολύ χρήσιμο.

5. Έκτρώσεις - Ήθελμμένη Γενοκτονία

Οί έκτρώσεις: Άλλη μιά πληγή του Φαραώ όπως τότε στην Αίγυπτο αποτελεί και την κύρια αιτία του δημογραφικού προβλήματος. Η Ίερά Σύνοδος της Έκκλησίας διά του Μακαριωτάτου Προέδρου μας καθιέρωσε επίσημα: «Ήμέρα κατά των έκτρώσεων». Μάλιστα ονόμασε τον έορτασμό «Ήμέρα του αγέννητου παιδιού». Ειδικότερα, όπως αναφέρεται σε σχετική έγκυκλιο, ή απόφαση έλήφθη με στόχο την προστασία του παιδιού και για να αντιμετωπιστεί τό δημογραφικό πρόβλημα. Ός ήμέρα υπόμνησης της θέσης της Έκκλησίας κατά των έκτρώσεων έπελέγη ή πρώτη Κυριακή μετά τά Χριστούγεννα. Μία ακόμη υπόμνηση για τό έγκλημα των έγκλημάτων, τίς έκτρώσεις. Τά γεγονότα σ' αυτό τό άκανθώδες πρόβλημα είναι συγκλονιστικά.

Είπαν και είναι σωστό πώς μιά κοινωνία που δέν δέχεται πιά τά παιδιά της, σε όποια φάση της αναπτύξεώς τους, όπως και εκείνη που απορρίπτει τούς γέροντες, τούς άσθενείς και αναπήρους, δέν είναι άξια να επιζήσει. Δέν είναι κοινωνία ανθρώπων, είναι ζούγκλα. Αυτόκαταργείται. Ίδιαίτερα μιά γυναίκα που αποφασίζει να σκοτώσει τό παιδί της, έστω και κυοφορούμενο δέν παύει να είναι παιδί της. Άν δέν διώκεται ποινικά, δέν σημαίνει πώς παύει να διώκεται συνειδησιακά. Αυτή τί συνείδηση ποιός θά την καθησυχάσει; Έστω κι αν προσωρινά της επιβληθούν περιοριστικά μέτρα, δέν φμώνεται. Έρχεται ώρα που έξεγείρεται και μαστιγώνει ανελέητα. Διότι ή έκτρωση δέν είναι απλό έγκλημα. Είναι μοναδική έγκληματική διαστροφή. Δέν υπάρχει χειρότερη διαστροφή από τό να δολοφονεί ή ίδια ή μπτέρα τό σπλάχνο της. Την ώρα εκείνη διαστρέφει τί φύση της, τό μητρικό φίλτρο, την ίδια την αγάπη. Χτυπάει τίς ρίζες της ζωής.

Τό θέμα έχει ευρύτερες διαστάσεις. Παράλληλα με τί διαστροφή που προκαλεί στην ψυχή της μπτέρας, δέν είναι μικρότερη ή φθορά που δημιουργεί στη συνείδηση των γιατρών. Δέν είναι πιά γιατροί. Δέν υπηρετούν τί ζωή. Υπηρετούν τόν θάνατο. Με άμβλυμένη συνείδηση είναι άκατάλληλοι για την άσκηση του ιερού λειτουργήματός τους.

Η άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος δνόμισυ χιλιάδες σχεδόν χρόνια τώρα βασίζεται στον όρκο του Ίπποκράτη. Σύμφωνα με τόν όρκο αυτό, ό ιατρός θεραπεύει ή ανακουφίζει τόν άνθρωπο από τόν πόνο, ενώ σε καμμιά περίπτωση δέν είναι επιτρεπτό να προβεί σε ενέργεια, ή οποία θά μπορούσε να προκαλέσει βλάβη της υγείας όποιουδήποτε ανθρώπου από τί στιγμή της σύλληψής του μέχρι τόν βιολογικό του θάνατο.

Ό υπέρτατος σεβασμός προς τί μοναδικότητα και την ιερότητα του καθενός ανθρώπινου προσώπου ήταν πάντοτε τό άλλο βασικό αξίωμα στην άσκηση του ιατρικού λειτουργήματος. Την πεμπτουσία του όρκου του Ίπποκράτη επιβεβαίωσε ή διακήρυξη της Παγκόσμιας Ένωσης των Ιατρών στη Γενεύη τό έτος 1948, επιβεβαιωθείσα και στη διακήρυξη των Παρισίων τό έτος 1974, σύμφωνα με την οποία ό σεβασμός προς την ανθρώπινη ζωή, από τί στιγμή της σύλληψης, συνιστά τό ύψιστο καθήκον του ιατρού. «Θά διατηρήσω τόν ύψιστο σεβασμό για την ανθρώπινη ζωή από τί στιγμή της σύλληψης». Στην ίδια διακήρυξη τονίζεται ή υπόσχεση ότι: «άκόμη και υπό άπειλή δέν θά χρησιμοποιήσω τίς ιατρικές μου γνώσεις για αντι-άνθρωπιστικές ενέργειες».

Άπό τό ίδιο πνεύμα διαπνέονται και όλες οι διακηρύξεις της «Παγκόσμιας Ένωσης Ιατρών» οι όποιοι σέβονται την ανθρώπινη ζωή με 210.000 μέλη σε όλο τόν κόσμο, οι διακηρύξεις του Helsinki των έτων 1964 και 1975, αλλά και εκείνης του ΟΗΕ για τά ανθρώπινα δικαιώματα άρθρο 3, σύμφωνα με τό όποιο κάθε άνθρωπος έχει τό δικαίωμα στη ζωή. Περαιτέρω οι ιατροί όρκίζονται με τόν όρκο του Ίπποκράτη για την ευσυνείδητη άσκηση του λειτουργήματός τους. Ό όρκος αυτός, ειδικότερα, απαγορεύει ρητώς στον ιατρό τί διακοπή της έγκυμοσύνης: «οὐδέ γυναικί πεσσόν φθόριον δώσω», αναγράφεται χαρακτηριστικά.

Στην Ελλάδα ισχύει ό νόμος 1609/1986 σύμφωνα με τόν όποιον είναι επιτρεπτή ή άμβλωση μέχρι τί 12η εβδομάδα της έγκυμοσύνης με απλή δόλωση της έγκυμονούσης, χωρίς να είναι απαραίτητη άλλη προϋπόθεση. Επιπροσθέτως επιτρέπεται ή άμβλωση μέχρι την 24η εβδομάδα

της έγκυμοσύνης, έφ' όσον υπάρχουν άπλές ένδείξεις σοβαρής συγγενούς άνωμαλίας του έμβρύου.

Καιρός όμως νά δούμε και κάποιους άριθμούς. Φοβάμαι ότι θά σάς απογοητεύσω και θά σάς στεναχωρήσω:

Στήν Ελλάδα καθημερινώς φονεύονται μέ τίς άμβλώσεις μέ τόν πλέον θηριώδη τρόπο του διαμελισμού συνήθως, πολλές έκατοντάδες άνυπεράσπιστες υπάρξεις των όποιων τό αίμα βοά. Τό γεγονός των καθημερινώς τελουμένων άμβλώσεων θά έπρεπε σύμφωνα μέ τους ύπερασπιστές της ζωής των εμβρύων, νά μās συντρίβει και νά μās αναλύει σε καρδιακό θρήνο κατά τόν λόγο του Προφήτου Ίερειού: «Έκχεον ως ύδωρ καρδίαν σου άπέναντι προσώπου Κυρίου. Άρον προς αυτόν χείρας σου περι ψυχής νηπίων σου». και τό «τίς δώσει κεφαλή μου ύδωρ και όφθαλμοίς μου πηγην δακρύων και κλαύσομαι τόν λαόν τουτόν ήμέρας και νυκτός...», και όχι νά άποτελει «έπιχείρημα» νομομοποίησης του έγκλήματος. Άλλοίμονο εάν ό,τι γίνεται ένομομοποιείτο. Τότε θά έπρεπε κατά τήν ίδια λογική μέ έλαφρότερη μάλιστα συνείδηση, νά νομομοποιηθεί ή έλεύθερη διακίνηση και χρήση και των «σκληρών» ναρκωτικών, ή κλοπή και τόσων άλλων άνόμων ενεργειών που διαπραττονται καθημερινώς.

Ό έπίσιος άριθμός των χειρουργικών άμβλώσεων για πολλούς λόγους είναι δύσκολο ή και άνεφικτο νά προσδιορισθεί ακριβώς. Κατά τίς χειρουργικές άμβλώσεις τό έμβryo διαμελίζεται και τά τεμάχια του άπορροφώνται μέ ειδική συσκευή. Έκτιμάται ότι στην Ελλάδα αυτός ύπερβαίνει, κατά τους μετρίότερους ύπολογισμούς τίς 150.000, ενώ άλλοι θεωρούν ότι ύπερβαίνει τίς 300.000. Πιθανώς μεγαλύτερος είναι ό άριθμός των άμβλώσεων οι όποιες έπιτελούνται μέ όρμονικά παράγωγα ή άλλους τεχνητούς τρόπους και δέν γίνεται άντιληπτός. Έπιπροσθέτως αδύνατη είναι ή εκτίμηση του μεγάλου άριθμού των εμβρύων τά όποια καταστρέφονται κατά τίς διάφορες εφαρμογές της έξωσωματικής γονιμοποίησης. Μεγάλος είναι και ό έπίσιος άριθμός των άμβλώσεων, ύπολογίζεται σε 30.000 - 40.000 έτησίως σε έφηβες μικρότερες των 18 έτων.

Όφείλω από τή θέση αυτή νά συχαρώ ιδιαίτερος τόν κ. Γιάννη Ναυπλιώτη, Ίδρυτή του

Συλλόγου Προστασίας Αγέννητου Παιδιοϋ, μέ τόν Όργανισμό Κοινωνικής Φροντίδας «Θεόφιλος» για τίς υπεράνθρωπες προσπάθειες που κάνει εδώ και 20 χρόνια και κυρίως μέ τά έντυπα που εκδίδει και που τόσο καλά άποτελέσματα έχουν. Σημειωτέον ένταϋθα ότι κυριολεκτικά ή πρόταση της Ρωσικής Έκκλησίας προς τό Ρωσικό Κράτος για άπαγόρευση των άμβλώσεων έκαμε μεγάλη αίσθηση και ξεσήκωσε πλήθος άντιδράσεων. Ό Πρωθυερέας του Πατριαρχείου Μόσχας Δημήτριος Σμυρνώφ, έπικεφαλής της Έπιτροπής για θέματα Οικογενείας, έδήλωσε ότι στή Ρωσία οι άμβλώσεις άνέρχονται στα ... 5.000.000 έτησίως. Άλλά και στή Μολδαβία ή εκεί τοπική Έκκλησία διοργάνωσε γιγαντιαία διαδήλωση κατά της ήθικης κατάπτωσης που προωθούν οι εκεί κυβερνώντες. Έμεις εδώ άραγε τί κάνουμε; Άφήσαμε τά πράγματα στα χέρια άσυνείδητων μητέρων και πατέρων και γιατρών, αλλά και της νόμω κρατούσης Πολιτείας και όδεύουμε όλοταχώς προς τόν άφανισμό. Πραγματική γενοκτονία.

6. Τό Δημογραφικό Πρόβλημα: Γενοκτονία κατά συρροήν

Τό σημαντικότερο για τή διάσωση και τήν επιβίωση του Νέου Έλληνισμού πρόβλημα, μέσα στην ιστορία, είναι τό Δημογραφικό. Ίδιαίτερο ενδιαφέρον επιδεικνύεται από πολλούς ειδικούς και μη, ύπευθύνους και άνευθύνους, και που παρά τήν αναντίρρητη σοβαρότητά του, ούτε άντιμετωπίστηκε, ούτε άντιμετωπίζεται από τήν ύπεύθυνη Έλληνική Πολιτεία μας. Η κρατική αυτή άπραξία είναι άδικαιολόγητη, δεδομένου ότι τό ζήτημα αυτό παρακολουθείται από κάθε οργανωμένο Κράτος, που βάσει των συγκεντρωμένων στοιχείων μελετά και εφαρμόζει τή λήψη κάποιων μέτρων.

Η μείωση του πληθυσμού της χώρας μας σημαίνει αύξηση του άριθμού των άτομων γεροντικής ήλικίας μέ τίς ακόλουθες συνέπειες.

- 1) Μείωση παραγωγικότητας.
- 2) Έσωτερικός και έξωτερικός τουρισμός.
- 3) Κρίση στο ασφαλιστικό σύστημα.
- 4) Μείωση του άριθμού των μαθητών.
- 5) Στέρηση των ένόπλων δυνάμεων από στρατευσίμους και

6) Παράταση στην παραμονή των γερόντων στις θέσεις δράσεως και εξουσίας. Δεν θα επιχειρήσουμε σύγκριση της αύξησης του πληθυσμού της Ελλάδας με την αύξηση του πληθυσμού της Τουρκίας, πρώτον μὲν διότι είναι συντριπτική ή αναλογία για μᾶς, δεύτερον δὲ διότι οἱ Τούρκοι υπερβάλλουν σὲ προβλέψεις ἀφοῦ μάλιστα στίς μετρήσεις τους ὑπολογίζουν καὶ τούς Κούρδους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸν μεγαλύτερο δείκτη γεννητικότητας. Πάντως οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Ἀλβανοὶ διπλασιάζονται κάθε 25 χρόνια. Στίς 9 Σεπτεμβρίου ἄνοιξαν τὰ Σχολεῖα στὴν Τουρκία. Ξέρετε πόσοι ἦταν οἱ ἐγγεγραμμένοι μαθητές; 18.000.000.

Ποῦ ὀφείλεται ὅμως ἡ ὑπογεννητικότητα τοῦ πληθυσμοῦ στὴν Ἑλλάδα γενικά;

1) Στὴν ἀλλαγὴ τῆς νοοτροπίας καὶ τοῦ φρονήματος τοῦ Νεοέλληνα γιὰ τὴ ζωὴ. Εὐδαιμονισμός, χρηματολατρία, ἀνευθυνότητα καὶ εὐκόλες λύσεις γιὰ τὰ βασικὰ προβλήματα.

2) Στὴν ἀνακάλυψη καὶ ἀποδοχὴ νέων ἰδανικῶν πού προσδιορίζουν νέες μεθόδους γιὰ τὴ ζωὴ. Κύριος σκοπὸς τὸ ἰδιωτικὸ αὐτοκίνητο. Ἄνετη κατοικία, ἀλλὰ καὶ θερινὴ κατοικία. Ἐσωτερικὸς καὶ ἐξωτερικὸς τουρισμός, γλέντια καὶ διασκέδαση χωρὶς ὄρια.

3) Στὴν ἀστυφιλία πού ὀδήγησε ἐκτός τῶν ἄλλων στὴ νέα μορφή οἰκογενειακῆς ἐγκαταστάσεως. Τὸ τυπικὸ διαμέρισμα τῆς πολυκατοικίας δυσχεραίνει τὴν ἀπόκτηση παιδιῶν.

4) Στὴν ἀπάνθρωπη δόμηση τῶν πόλεων. Χάθηκε ἡ γειτονιά καὶ οἱ χῶροι ἀναψυχῆς καὶ παιχνιδιοῦ. Καὶ οἱ λίγες πλατεῖες πού ἔμειναν ἔγιναν χῶροι ἀνομίας.

5) Στὴν ἔλλειψη ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ βρεφοκομικῶν παιδικῶν σταθμῶν καὶ νηπιαγωγείων.

6) Στὴν ἀπαίτηση τῆς γυναίκας νὰ ἐργάζεται, γιὰ νὰ ἀυξηθῆ τὸ οἰκογενειακὸ εἰσόδημα.

7) Στὴ μετανάστευση ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ καὶ στό αἶσθημα ἀνασφάλειας στίς ἀκριτικές περιοχές τῆς χώρας.

8) Στὴν κρατικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀδιαφορία γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν.

9) Στὴ διευκόλυνση καὶ νομιμοποίηση τῶν ἐκτρώσεων καὶ

10) Στὴν ἀπομάκρυνση πολλῶν ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς

Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τὴ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἀπὸ τὴ δεκαετία τοῦ '80, μᾶλλον ὅμως ἀπὸ τὴ μεταπολίτευση καὶ μετὰ, ξεθεμελιώθηκαν δυστυχῶς τὰ πάντα ἀπὸ δεξιές καὶ ἀριστερές Κυβερνήσεις.

Ἡ εὐθύνη τῶν ἐκάστοτε κυβερνῶντων στὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία καὶ τῶν διοικητικῶν ὀργάνων τῆς ἐναντι τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν, εἶναι μιά μεγίστη ὑπόθεση εὐρύτατης κοινωνικῆς καὶ ἐθνικῆς σημασίας. Ἀπευθυνόμενοι πρὸς ὅλους τούς ἀρμοδίους μποροῦμε νὰ τούς ζητήσουμε γιὰ τὴ λύση τοῦ προβλήματος:

1) Νὰ καλλιεργήσουν στὴν πατρίδα μας τὸν σεβασμὸ πρὸς τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξη καταργώντας τὸ νομιμοποιημένο ἔγκλημα τῶν ἐκτρώσεων.

2) Νὰ ἀναγνωρίσουν δημόσια τὴν ξεχωριστὴ προσφορά τῶν πολυτέκνων πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν Ἐκκλησία χορηγώντας τους τὰ πρέποντα.

3) Νὰ χορηγήσουν κοινωνικὸ μισθό, σὲ κάθε πολύτεκνη μτέρα, ξεκινώντας ἀπὸ τὰ 4 παιδιά. Ὅχι ὅμως πρόσκαιρα, γιὰ ψηφοθηρικούς λόγους.

4) Νὰ ἐπιδοτηθεῖ κάθε οἰκογένεια πού ἀποκτᾶ τρίτο παιδί, ἀφοῦ τὸ τρίτο παιδί μπορεῖ νὰ λύσει τὴ δημογραφικὴ παρακμὴ τῶν Ἑλλήνων.

5) Νὰ σταματήσουν οἱ χρηματοδοτήσεις μὲ δισεκατομμύρια τοῦ Δημοσίου γιὰ τὴν κάλυψη χρεῶν Κομμάτων, Ὄργανισμῶν καὶ πλείστων ἄλλων φορέων ἀμφιβόλου νοοτροπίας καὶ ἐπιδιώξεων.

6) Νὰ θεσμοθετήσουν τὴ χορήγηση διαιτητοῦς ἀδείας μὲ ἀποδοχὲς σὲ κάθε γυναίκα πού ὑπηρετεῖ ὡς δημόσιος υπάλληλος, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν ἀπόκτηση τοῦ τρίτου παιδιοῦ.

7) Νὰ ἀυξήσουν τὰ εὐεργετήματα σὲ διαγωνισμούς, διορισμούς, προσλήψεις καὶ σὲ μετεγγραφές στὴν τριτοβάθμια ἐκπαίδευση γιὰ τούς πολυτέκνους.

8) Νὰ βελτιώσουν τὶς προϋποθέσεις συμπαράστασης στίς ἄγαμες μτέρες καὶ στὴν ἐξασφάλιση ἀνατροφῆς καὶ ἀγωγῆς στὰ ἐξώγαμα παιδιά.

9) Νὰ ἐμπνεύσουν αἶσθημα ἀσφάλειας στὸν λαὸ μας γιὰ νὰ σταματήσει ἡ μετανάστευση καὶ νὰ ἐπιστρέψουν οἱ χιλιάδες ἀποδήμιον Ἑλλήνων στὴν πατρίδα μας ὅπου πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν θέσεις ἐργασίας γιὰ τὴν ἐξασφάλιση ἐργασίας μὲ προτεραιότητα πάντοτε γιὰ τούς πολυτέκνους.

Αυτά και πολλά άλλα μπορούν και πρέπει να γίνουν, εάν θέλουμε να σταματήσει ή φθίνουσα πορεία του ιστορικού λαού μας. Η πολιτική, ή θρησκευτική και ή πνευματική ήγεσία της Ελλάδος έχει επί του Δημογραφικού ζητήματος τεράστια ευθύνη. Τήν ανάλογη ευθύνη έχει και ο λαός μας που δέν είναι άμοιρος ευθυνών, αλλά πρέπει να διδαχθεί με τό παράδειγμα των ήγετων του ότι ή ζωή δέν είναι μόνον «βρώσις και πόσις» αλλά και θυσία και προσφορά. Ό αγώνας για τί διάσωση και τήν επιβίωση του Έλληνισμού ανήκει στίς ψυχές και στους ώμους όλων μας. Σημειώνω έδω και υπενθυμίζω στήν αγάπη σας τά όσα έλέχθησαν προηγουμένως, στήν παράγραφο για τήν επιστροφή και τήν ανάπτυξη των πρωτογενών μορφών παραγωγής και ανάπτυξης δηλαδή γεωργίας, κτηνοτροφίας, άλιείας, καθώς και τό επισυναπτόμενο σχετικό τευχίδιο.

Ός πρός τήν παράγραφον τήν όποιαν και πραγματευόμεθα, ό μακαριστός Μητροπολίτης Πατρών Νικόδημος στήν εισήγησή του περί του δημογραφικού προβλήματος στήν τακτική Συνεδρίαση τής Ιεράς Συνόδου τής Ιεραρχίας τόν Όκτώβριο του 1978, δηλαδή πριν από 41 χρόνια έγραφε: «Θά ενόμιζέ τις ότι ή επιτευχθείσα κατά τά τελευταία έτη βελτίωσις των οικονομικών συνθηκών έν γενεί, και αί ιατρικά πρόοδοι αί μειώσασαι κατά πολύ τούς κινδύνους έν τή μαιευτική θά περιώριζον τούς δισταγμούς και τούς φόβους πολλών και θά καθίστων αυτούς αποφασιστικώτερος εις τήν συνέχισιν τής τεκνογονίας. Έν μέσφ άφθονοτέρων αγαθών και προηγμένων ιατρικών μέσων και συνθηκών νύξήθη ό δισταγμός και ό περιορισμός τής τεκνογονίας.

Που όφείλεται τούτο; Πρωτίστως εις τήν υποβάθμισιν τής ευσεβείας και του φόβου του Θεου. Είναι υποτονικός εις πολλούς ό φόβος Κυρίου και ό ζήλος διά τάς έντολάς και τά προστάγματά του. Δέν είναι πολλοί οι πορευόμενοι “έν πάσαις ταίς έντολαίς και τοίς δικαιώμασι Κυρίου άμεμπτοι” ως ό Ζαχαρίας και ή Έλισάβετ οι γονείς του Τιμίου Προδρόμου, κατά τήν μαρτυρίαν του Ευαγγελίου περί αυτών.

Άλλά προστεθήσαν επ’ εσχάτων και άλλοι συντελεσταί τής άποφυγής τής τεκνογονίας.

Πρωτον ή άστυφιλία και τά έπακόλουθά της. Δεύτερον ή έργασία των γυναικων έξω του οίκου και μακράν τής οικογενείας... ή δέ πολυτεκνία αντιμετώπιζεται παρά των πολλών σήμεραν ως ουτοπιστική» και πολλά άλλα γράφει ό μακαριστός Ιεράρχης, τά όποια επιβεβαιώνουν τίς δικές μας τοποθετήσεις.

7. Τά σύγχρονα έργασιακά προβλήματα και κυρίως ή ανεργία των νέων. Είναι ένα δύσκολο πρόβλημα έμμεσης ψυχικής γενοκτονίας.

Ό χώρος έργασίας είναι συνήθως ένα περιβάλλον στό όποιο άλληλεπιδρούν άνθρωποι μέ διαφορετικές προσωπικότητες, στυλ επικοινωνίας και κοσμοθεωρίες. Αυτές οι διαφορές άποτελούν μία μεγάλη πηγή ζητημάτων στόν χώρο έργασίας και μπορεί τελικά να όδηγήσουν σέ άγχος και ένταση για όσους εμπλέκονται. Παρ’ όλο που όλοι οι έργαζόμενοι έχουν τό δικαίωμα να αντιμετώπιζονται δίκαια και να αισθάνονται άσφαλείς στόν χώρο έργασίας τους όρισμένοι υπάλληλοι αντιμετώπιζουν έκφοβισμό, παρενόχληση ή και διακρίσεις. Ένδέχεται να αισθάνονται δυσαρέσκεια για τήν έργασία τους, να αγωνίζονται μέ τίς επιδόσεις τους.

Τά έργασιακά προβλήματα μπορούν να όδηγήσουν σέ μειωμένη άπόδοση παραγωγικότητας, άπώλεια θέσεων έργασίας, μειωμένη ίκανοποίηση, άγχος και μεγάλη ποικιλία θεμάτων ψυχικής υγείας. Η παρενόχληση στόν χώρο έργασίας μπορεί να όδηγήσει σέ μεγάλα ψυχολογικά και νομικά προβλήματα. Όλοι οι παραπάνω λόγοι είναι άνασταλτικοί παράγοντες δημιουργίας οικογένειας και άπόκτησης παιδιών.

Μελέτες που πραγματοποιήσε ό μή κυβερνητικός όργανισμός «Prince’s Trust» άποκαλύπτουν πώς σχεδόν ό ένας στους δύο νέους υποφέρει από κατάθλιψη, κρίσεις πανικού, διαταραχές ύπνου έξαιτίας τής ανεργίας ή όποία τόν Δεκέμβριο του 2018 στό ποσοστό των άνέργων 15 έως 25 έτων ανήλθε στό 39,5%. Η ίδια μελέτη έδειξε ότι ό ένας στους έξι νέους θεωρεί τήν ανεργία έξ ίσου στρεσογόνο έρέθισμα μέ τί διάλυση τής οικογενείας του, ένω ό ένας στους όκτώ ειπε πώς έξαιτίας της έχει τό βράδυ έφιάλτες. Όταν μάλιστα οι νέοι είναι μακροχρόνιοι άνεργοι (για

περισσότερο από ένα χρόνο), ή ψυχική τους κατάσταση επιδεινώνεται τόσο πολύ, ώστε έχουν διπλάσιες πιθανότητες από τους μεγαλύτερης ηλικίας άνεργους να προκαλέσουν σκόπιμη βλάβη στον έαυτό τους (Self Harm).

Κάθε μέρα βομβαρδιζόμαστε από πληθώρα πληροφοριών σχετικών με τό θέμα, όμως λίγοι είναι εκείνοι που μπορούν να «μπούν» πραγματικά στή θέση και τήν ψυχολογία του άνεργου.

Αυτό που φαίνεται για τό άνεργο άτομο είναι ότι αναζητάει εργασία. Και πιστέψτε με, είναι μιά διαδικασία ψυχοφθόρα με άτελειωτες ώρες έξερευνησης, χάνοντας τόν έαυτό του μέσα στά «site» και τίς προκηρύξεις. Κάτι τέτοιο, όμως, κρύβεται μόνο στήν έπιφάνεια. Κατά βάθος τό άτομο αυτό ψάχνει άπεγνωσμένα τίς περισσότερες φορές για ένα στήριγμα, τό όποιο προφανώς δέν είναι μόνο οικονομικό. Ψάχνει να βρει τό κίνητρο που θά του δώσει άλλον άερα στή ζωή και κυρίως έλπίδα για να συνεχίσει να ζει και να αναπτύσσεται. Γιατί αυτό άκριβώς είναι ό νέος. Ένα πλάσμα που βρίσκεται στήν πιά δημιουργική φάση τής ζωής του. Πού ξεχειλίζουν μέσα του ή λαχτάρα και ό πόθος για δημιουργία. Ένα πλάσμα που έχει ανάγκη συνεχώς να όνειρεύεται, έχει ανάγκη κάποιας «Ίθάκης» που πάνω της θά στηρίξει τά όνειρα και τή ζωή του. Αυτή ή «Ίθάκη» είναι τό όραμα, ό ύψηλός στόχος, ή αξία που νομιματοδοτεί τή ζωή του άνθρώπου και «σφυρηλατεί» τό ψυχικό του μέταλλο στήν προσπάθειά του να τή φτάσει. Όταν παύει να φαίνεται στον όρίζοντα αυτή ή Ίθάκη, ό νέος όδηγείται στό κενό, στήν άβεβαιότητα, στήν έσωτερική γύμνια. Άποσυντίθεται. Καταστρέφεται. Ποιά οικογένεια να δημιουργήσει και ποιά κοινωνία να στηρίξει.

Αυτό άκριβώς έχει «καταφέρει» και ή άνεργία σήμερα. Να «έγκλωβίσει» τόν νέο σε ένα «φαύλο κύκλο», όπου ή άβεβαιότητα και ή ανασφάλεια για τό μέλλον του τόν όδηγούν στήν άπογοήτευση, τή μελαγχολία και τό στρες, αλλά και τό αντίστροφο. Όλα αυτά μπορούν να όδηγήσουν τόν νέο σε συγκρούσεις με τά κοντινά του πρόσωπα, σε σεξουαλικές δυσλειτουργίες, άκόμη και σε άγχώδεις διαταραχές και στήν

κατάθλιψη. Έδώ κρίνεται εύεργετική ή παρουσία τής Έκκλησίας. Με τούς φωτισμένους Αρχιερείς, τούς Ίερείς και τούς συνεργάτες τους. Να δημιουργήσουν μηχανισμούς στήριξης, συμπαράστασης και βοήθειας στους νέους μας. Οί μέθοδοι ποικίλουν από περιοχή σε περιοχή και τό έργο τεράστιο και επικίνδυνο. Τό βάρος, Σεβασμιώτατοι, πέφτει περισσότερο στους ώμους όσων ποιμαίνετε άστικές και πολυάνθρωπες Ί. Μητροπόλεις όπου και μεγαλύτερα προβλήματα αντιμετώπιζετε και μεγαλύτερο και εις βάθος έργο πρέπει να γίνεται.

8. Μονογονεϊκές οικογένειες. Σύγχυση ή μόδα; Διάλυση τής οικογένειας, τής κοινωνίας, τής Έκκλησίας;

Πολλές γυναίκες σήμερα παίρνουν τήν άπόφαση να μεγαλώσουν μόνες τους ένα παιδί. Μιά έγκυμοσύνη που δέν είναι έπιθυμητή και από τούς δύο γονείς, αναγκάζει πολλές θαρραλέες γυναίκες να μεγαλώσουν μόνες τους τό παιδί τους. Άλλες φορές πάλι, γυναίκες χωρίς μόνιμο σύντροφο-σύζυγο, άποφασίζουν να υιοθετήσουν ένα παιδί άφοϋ οί σπουδές, ή καριέρα, ή οί προσωπικές έπιλογές δέν άφησαν χώρο για «συμβατικά πράγματα» γι' αυτές, όπως ό γάμος και ή δημιουργία οικογένειας με τόν γνωστό τρόπο. Και φυσικά δέν είναι λίγες οί φορές που ή ζωή έχει άποφασίσει για κάποια παιδιά να μεγαλώσουν με τόν έναν από τούς δύο γονείς τους, στερώντας τους βίαια τόν άλλον. Μιά άπώλεια έχει αλλάξει status σε πολλές οικογένειες, μετατρέποντάς τες σε μονογονεϊκές.

Μονογονεϊκές στήν πραγματικότητα είναι ό γονιός (μητέρα ή πατέρας) που μεγαλώνει μόνος του τό παιδί ή τά παιδιά του. Μονογονεϊκές δέν είναι άπαραίτητα όσοι επέλεξαν να μεγαλώσουν μόνοι τους ένα παιδί, ή όσοι έχασαν τόν σύντροφο τους. Μονογονεϊκές θεωρούνται και οί διαζευγμένοι γονείς όταν σε πολλές περιπτώσεις -δυστυχώς- ό πατέρας ή ή μητέρα δέν αναλαμβάνει τίς ύποχρεώσεις του. Οί νόμοι, ώστόσο, δέν είναι τόσο έλαστικοί με άποτέλεσμα να ύπάρχει σύγχυση σχετικά με τό τί θεωρείται μονογονεϊκή και κατ' επέκταση μονογονεϊκή οικογένεια για τό έλληνικό Δημόσιο. Κάπως έτσι, γίνονται

ἀπίστευτες ἀδικίες σέ βάρος ἀνθρώπων πού πασχίζουν προκειμένου νά μεγαλώσουν μόνοι τους τό παιδί τους ἢ τά παιδιά τους καί οἱ ὅποιοι δέν ἀπολαμβάνουν τῶν ἰδίων διευκολύνσεων πού ἀποδίδει ὁ νόμος σέ ἄλλους μονογονεῖς.

Δυστυχῶς, κάθε δημόσια ὑπηρεσία ἀντιλαμβάνεται καί ἀντιμετωπίζει διαφορετικά τί εἶναι ὁ μονογονέας καί ποιά εἶναι ἡ μονογονεϊκή οἰκογένεια. Σαφῶς ὑπάρχουν οἱ ξεκάθαρες περιπτώσεις τῶν μονογονεϊκῶν οἰκογενειῶν μέ τά πολύ συγκεκριμένα χαρακτηριστικά. Οἰκογένεια μέ τέκνο υἱοθετημένο ἀπό ἕναν μόνο γονέα, ἀνύπανδρη μητέρα μέ μή ἀναγνωρισμένο τέκνο, ὀρφανό τέκνο πού μεγαλώνει μέ τόν ἕνα γονέα, σέ περιπτώσεις τῶν διαζευγμένων ἢ μιᾶς μητέρας πού δέν ἔχει τήν ἐπιμέλεια ἑνός τέκνου ἐκτός γάμου ἀλλά ἀναγνωρισμένου ἀπό τόν πατέρα, παραμένουν περιπτώσεις θολές γιά τό ἑλληνικό Δημόσιο. Ἐξαρτᾶται, δηλαδή, ἡ ἀναγνώριση τοῦ γονέα ὡς «μονογονέα» ἀπό τόν κάθε νόμο καί τόν ὄρισμό πού ἔχει δώσει στή λέξη «μονογονέας» ἀνάλογα μέ τόν σκοπό του.

Σύμφωνα μέ στοιχεία τῆς Eurostat, στήν Εὐρώπη τό 15% τῶν οἰκογενειῶν εἶναι μονογονεϊκές οἰκογένειες. Τό χαμηλότερο ποσοστό μονογονεῶν πού μεγαλώνουν παιδιά εἶναι αὐτό τῆς Κροατίας μέ 5%, ἀκολουθεῖ ἡ Ρουμανία μέ 7%, ἡ Ἑλλάδα μέ 8%. Τά ὑψηλότερα ποσοστά μονογονεϊκῶν οἰκογενειῶν παρουσιάζει ἡ Δανία μέ 30%, ἡ Λιθουανία μέ 28%, ἡ Σουηδία μέ 25%, τό Ἡνωμένο Βασίλειο μέ 21% καί ἡ Γαλλία μέ 20%. Ἡ τάση στήν Εὐρώπη δείχνει ἀνοδική στό πέρασμα τῶν χρόνων. Ἡ αὔξηση τῶν διαζυγίων καί ἡ ἀπόφαση πολλῶν γυναικῶν νά γίνουν μητέρες ἐκτός γάμου εἶναι κάτι πολύ κοινό κυρίως γιά τίς χῶρες τῆς Βόρειας Εὐρώπης. Οἱ προκλήσεις πού ἔχουν νά ἀντιμετωπίσουν οἱ μονογονεῖς, εἶναι πολλές καί σοβαρές. Τό ταξίδι, ὅπως οἱ περισσότεροι μαρτυροῦν, δέν εἶναι καί περίπατος.

Ἄς μῖν ξεχνᾶμε ὅτι στή χώρα μας στό σύνολο σχεδόν τῶν πολιτῶν (πλὴν ὅσων ἀπό ἰδεολογία εἶναι ἀντίθετοι) ἀντιλαμβάνονται τόν θεσμό τῆς οἰκογένειας μέ τά πολύ εἰδικά χαρακτηριστικά του: Πατέρας, μητέρα, παιδιά ... ἐκτός ἂν αὐτό τό ἀλλάξει κάποιο «θέλημα Θεοῦ». Ἀρκετοί θέτουν ἀκόμα καί σήμερα ἠθικά ζητήματα στή γενναία

ἀπόφαση μιᾶς γυναίκας νά προχωρήσει μόνη της στό ταξίδι τῆς μητρότητας ἢ στήν ἀπόφαση δύο ἀνθρώπων, πού πιά δέν ζοῦν εὐτυχισμένοι μαζί, νά πάρουν διαζύγιο. Οἱ μονογονεϊκές οἰκογένειες δέν εἶναι λιγότερο οἰκογένειες καί αὐτό πρέπει κάποτε νά γίνει γενική ἀλήθεια μας. Οἱ ἔρηνες μαρτυροῦν πῶς τά παιδιά τῶν μονογονεϊκῶν οἰκογενειῶν εἶναι εὐτυχισμένα καί γίνονται ἄνθρωποι πολῦτιμοι γιά τήν κοινωνία.

Δέν θά ἐπεκταθοῦμε ἄλλο. Τό ζήτημα εἶναι σοβαρό. Τά στοιχεία συντριπτικά. Ἡ πορεία τῶν πραγμάτων δυστυχῶς προδιαγεγραμμένη. Κλείνουμε μέ τό ἀρχικό ἐρώτημα: Μονογονεϊκές οἰκογένειες. Σύγχυση ἢ μόδα; Πορεία πρὸς τή διάλυση τῆς Οἰκογένειας, τῆς Κοινωνίας καί τῆς Ἐκκλησίας; Ἡ θετική πορεία γιά τήν ἐπίλυση ὅλων τῶν προαναλυθέντων ζητημάτων;

9. Ὁμόφυλα ζευγάρια

Ἀνάδοχοι γονεῖς μποροῦν νά γίνονται πλέον καί ὁμόφυλα ζευγάρια, ὅπως προβλέπει τό σχέδιο νόμου «Μέτρα γιά τήν Προώθηση τῶν Θεσμῶν τῆς Ἀναδοχῆς καί Υἱοθεσίας» τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καί Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης πού κατατέθηκε στή Βουλή. Εἶναι ὅμως αὐτός ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ; Εἴμεθα προσπλωμένοι στήν πίστη καί στήν παράδοσή μας; Στά ἰδεώδη τῆς φυλῆς μας ἢ πιθηκίζουμε ἀντιγράφοντας ὅ,τι χειρότερο ἔχουν νά μᾶς σεβρίζουν οἱ ξένοι; Ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία ἐκπέμπουμε σῆμα κινδύνου καί κρούουμε τόν κώδωνα μᾶλλον εἰς «ὄτα μὴ ἀκουόντων». Τό νά ἐπιβάλλουμε τίς ἀπόψεις μας θεωρῶ ὅτι εἶναι δύσκολο ἕως καί ἀνέφικτο, ὅμως θά μπορούσαμε σιγά-σιγά καί συστηματικά νά καλλιεργοῦμε στή συνείδηση τῶν Χριστιανῶν μας τήν πίστη στίς ἀξίες, τήν ἠθική στήν παράδοση. Εἴτε τό θέλουμε εἴτε ὄχι πρέπει νά δουλέψουμε πνευματικά μέ τήν «μικρὰν ζύμην» πού ζυμᾶνει ὅλο τό φύραμα. Ζοῦμε σέ πολύ δύσκολους καιρούς. Στήν Ὀρθόδοξη Ἑλλάδα μιλοῦμε πιά γιά οὐδετερόθηρσκο κράτος. Γιά κατάργηση τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν καί ἀφαίρεση τῶν συμβόλων. Γιά περισσότερα προνόμια στούς 150.000 ξένους πού ἤλθαν στήν πατρίδα μας ἀπ' ὅ,τι στούς πτωχότερους Ἴλληνες. Ἡ φτώχεια καί ἡ ἐγκληματικότητα περισσεύουν. Τό ἴδιο καί

ή αναιδεια και οι ελευθερίες σε όσους δεν έχουν ίχνος έντροπης.

Ή αν αυτές είναι προϋποθέσεις για να ανακάμψει ή δύσμοιρη Ελλάδα, τότε είμεθα άξιοι της μοίρας μας. Ή ίσως να δουλεύει συστηματικά για μας ο Θεός παρά εμείς οι ίδιοι. Και γεννᾶται τό έρώτημα:

10. Ποιά είναι ή ήθική στάθμη της εποχής μας;

Είναι στά χρόνια μας ήθικά πιο διεφθαρμένος ο άνθρωπος από άλλοτε; Ή επειδή έχει λυτρωθεί από τις προλήψεις έγινε λιγότερο υποκριτικός και, επομένως, τιμότερος;

Είναι διάχυτη ή αντίληψη ότι ή έκλυση των ήθων σάν τί σημερινή δύσκολα θά μπορούσαμε να συναντήσουμε σ' άλλη περίοδο της ιστορίας. Μήπως όμως ή έντύπωση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι άλλοτε οι άνθρωποι έπρεπε και ήξεραν να κρύβουν τις παρεκτροπές τους, ενώ στην εποχή μας οι προφυλάξεις του είδους τούτου έγιναν περιττές και όλα έρχονται στην επιφάνεια; Ή ελιπε βέβαια ή ντροπή και αυτό είναι μεγάλη ζημιά. Αλλά περιορίστηκε και ο φαρισαισμός και αυτό είναι χωρίς άμφιβολία κέρδος. Ήπειτα προσέχουμε τά σημερινά σκάνδαλα και τά θεωρούμε πρωτοφανή. Ή αν γνωρίζαμε, όμως, καλύτερα τους παλαιότερους καιρούς, πού από άπλοικότητα τους φανταζόμαστε παραδεισιακούς, δεν θά ήταν δύσκολο να πεισθοῦμε ότι δεν είμαστε ίσως πολύ χειρότεροι από τους μακρινούς προγόνους μας.

Ο τελευταίος πόλεμος μας έδωσε την ευκαιρία να φριξουμε με την έκταση πού πήραν μερικά χαρακτηριστικά για τί διαφθορά του ανθρώπου. Φαινόμενα όπως ή έγκληματική κερδοσκοπία της «μαύρης αγοράς». τά βασανιστήρια μέσα σε στρατόπεδα αιχμαλώτων και όμήρων και ή άγριότητα του έμφυλίου, του άδελφικού σπαραγμού. Ή αν διαβάσουμε για παράδειγμα τον Κώδικα του Χαμουραμί και τον Κατά σιτοπωλών λόγο του Λυσία, θά βεβαιωθοῦμε ότι στο μαυρεμπόριο ούτε χειρότερη, ούτε καλύτερη από άλλες εποχές υπήρξε ή δική μας. Οι ευσεβείς Πέρσες βασάνιζαν σκληρά τους αιχμαλώτους τους και παλαιότερα οι Ασσύριοι

ήταν πολύ έφευρετικοί σε τέτοια μαρτύρια. Τέλος, ο Θουκυδίδης μας έχει διασώσει σκηνές άγριότητας και έμφυλίου πολέμου πού δεν υπολείπονται από τις σύγχρονες θηριωδίες.

Ή ήρεμη και άντικειμενική κρίση του Θουκυδίδη έθεσε, νομίζω, όρθά και όριστικά τό ζήτημα τούτο. Νά τί γράφει: «Μέ τις στάσεις πολλά και μεγάλα δεινά έπεσαν στις πόλεις. Τέτοια πού γίνονται και πάντα θά γίνονται, αφού ή φύση των ανθρώπων είναι ή ίδια. Κάποτε τά γεγονότα αυτά είναι πιο ήσυχα και παραλλάζουν στή μορφή, ανάλογα με τον τρόπο πού γίνονται κάθε τόσο οι μεταβολές στα συμβαίνοντα. Βέβαια στους χρόνους της ειρήνης και της πολιτικής ήσυχίας, και οι πόλεις και οι ιδιώτες είναι πιο καλόγνωμοι, γιατί δεν πέφτουν σε άθελος ανάγκες. Ο πόλεμος όμως, επειδή αφαιρεί την ευκολία της καθημερινής ζωής, είναι βίαιος δάσκαλος και έξομοιώνει τις όργές των πολλών σύμφωνα με την περίσταση».

Είναι λοιπόν, πιθανό να μίν είμαστε σήμερα ούτε χειρότεροι ούτε λιγότερο διεφθαρμένοι από τους ανθρώπους άλλων εποχών και άλλων πολιτισμών. Ή εξέλιξη, με τό νόημα της προόδου, δεν φαίνεται πολύ καθαρά στην ιστορία της ήθικής ζωής και δικαιολογημένα τό θέμα τούτο είναι από τά πιο δύσκολα προβλήματα.

Όστόσο υπάρχει στους χρόνους μας μιά βαθύτατη ήθική κρίση, τέτοια πού ο νεοευρωπαϊκός πολιτισμός, με τους τέσσερις αιώνες της ιστορίας του πρώτη φορά ζει σε τόσο πλάτος και τόση ένταση. Ή κρίση αυτή έκδηλώνεται όχι στή μεγαλύτερη από κάθε εποχή έκλυση των ήθων (τούτο, καθώς είδαμε, δεν μπορεί να θεωρηθεί άναμφισβήτητο), αλλά σ' ένα φαινόμενο πολύ πιο σοβαρό: Ή άλλοτε ο άνθρωπος έκανε τό κακό κι έπειτα τον βασάνιζε τό πικρό συναίσθημα της ένοχής. Σήμερα κάνει τό κακό χωρίς τύψεις. Ο άνθρωπος δηλαδή στά χρόνια μας έγινε ή πάει να γίνει ήθικά άδιάφορος (AMORAL). Ή όχι ή καταπάτηση των ήθικών κανόνων (immoralité), αλλά ή άδιαφορία προς τους ήθικούς κανόνες (amoralité) του σύγχρονου ανθρώπου δείχνει τί βαθειά ήθική κρίση πού περνά...

Τό συμπέρασμά μας είναι ότι δεν παραβαίνουμε τους ήθικούς νόμους περισσότερο από άλλοτε, αλλά ότι τους περιφρονοῦμε όσο ίσως ποτέ δεν

τόλμησαν άνθρωποι άλλης εποχής νά τό κάνουν. Αὐτή τί νέα ποιότητα ἔχει ἡ ἠθική διαφθορά τοῦ καιροῦ μας.

Καί κάτι τελευταῖο κλείνοντας, πού ἀφορᾷ μόνον ἐμᾶς τούς κληρικούς ὁποιοδήποτε βαθμοῦ. Φαίνεται πώς τόσο ὁ ἱερός κληρικός γενικά ὅσο καί ὁ λαός κινδυνεύουμε νά χάσουμε τήν πνευματική κληρονομιά μας. Φοβούμεθα ὅμως περισσότερο νά μή χάσουμε τήν ὑλική εὐημερία μας. Ἐδῶ ἔχουν ἐφαρμογή οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου: «Οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενεάν τὴν ἐαυτῶν εἰσί». Δέν πιστεύουμε οἱ Χριστιανοί, ἀκόμη καί οἱ κληρικοί, στὴν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας, ὅσο πιστεύουν στὶς θεωρίες τους οἱ ὑλιστές, οἱ ἄθεοι καί οἱ τεχνοκράτες. Ἡ κάμψη τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν καί ἡ ἀπώλεια τῆς προσδοκίας γιὰ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ὀργανικοῦ δεσμοῦ μας μέ τὴν ἐπίγεια πολιτεία. Καί αὐτό εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ μαρτυρίου καί τοῦ δράματος τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκείνη μᾶς

δείχνει τὸν οὐρανὸ καί ἐμεῖς κοιτάζουμε τὴ γῆ. Γι' αὐτὸ καί δέν ἔχουμε ἥρωικό φρόνημα οὔτε πνεῦμα θυσίας. Γι' αὐτὸ καί οἱ μικρές ἢ οἱ μεγαλύτερες ἐπαναστάσεις ὅπως τὶς προαναφέραμε μαίνονται γύρω μας. Καταλάβαμε ἄραγε ὅτι γύρω μας ξεθεμελιώνονται τὰ πάντα; Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μεγάλη μας πνευματική οἰκογένεια. Μέσα σ' αὐτὴν τὴν οἰκογένεια εἴμεθα ὅλοι κοινωνία ἀδελφῶν. Ἄς ἀναλάβουμε ὁ καθένας τὴν εὐθύνη του καί κυρίως ἐμεῖς οἱ Ἐπίσκοποι γιὰ νά ἐπουλώσουμε τὰ τραύματά της. Νά σταματήσουμε τὴ φθίνουσα πορεία τῶν πιστῶν της. Νά κοιτάξουμε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον στά μᾶτια καί ὅλοι μαζί τὸν Χριστὸν καί ἅς τοῦ ποῦμε: Κύριε, εἴμεθα ἔτοιμοι γιὰ τὸ Ὄνομά Σου καί τὴν Ἐκκλησία Σου νά πέσουμε καί εἰς τὸ πῦρ καί εἰς τὴν θάλασσαν. Προσδοκοῦμε Κύριε ἀνάστασιν καί ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ἐν εὐγνωμοσύνῃ σᾶς εὐχαριστῶ.

ΟΜΙΛΙΑΙ

Τά Ἀνθρώπινα Δικαιώματα καί τό δίκαιο τοῦ προσώπου
στό πλαίσιο τῆς πατερικῆς ἀνθρωπολογίας
ὑπό Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Καθηγητοῦ ΕΚΠΑ
στήν αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν
(3.10.2019, ἑορτή Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἄρεοπαγίτου)

Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ·
Ἀξιότιμοι Πρόεδροι καί Εἰσαγγελεῖς τῶν
Ἀνωτάτων Δικαστηρίων·
Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε τῆς Ἐνώσης Δικαστῶν
καί Εἰσαγγελέων·
Ἀξιότιμε Κύριε Δήμαρχε Ἀθηναίων·
Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε τοῦ Δικηγορικοῦ
Συλλόγου Ἀθηνῶν·

Τό σημερινό βῆμα προσφέρεται γιά νά τιμηθεῖ
ἕνας κορυφαῖος θεσμός τῆς Χώρας μας, ἡ
Ἑλληνική Δικαιοσύνη. Τό γεγονός μάλιστα ὅτι οἱ
Ἐνώσεις τῶν Δικαστῶν καί τῶν Εἰσαγγελέων τῆς
χώρας πρωτοστατοῦν διοργανωτικά καί πάλι στήν
παροῦσα ἐκδήλωση ἐπιμαρτυρεῖ ὅτι ἡ «λαμπάς
τῆς συνειδήσεως τοῦ (Ἑλλῆνος) δικαστοῦ»
παραμένει διαρκῶς φωτεινή καί κανένας ἄνεμος
τῆς θυελλώδους ἐποχῆς μας δέν εἶναι ἱκανός νά
ἀμαυρώσει τό φέγγος τῆς.

Ἡ συνείδηση τοῦ Ἑλλῆνα Δικαστῆ δέν ἐπιθυμεῖ
νά φωτίζεται ἀπλᾶ καί μόνο ἀπό τίς Ἐπιστῆμες,
τίς Τέχνες καί τά Γράμματα. Ἐγκολπώνεται ὡς
ἀναγκαῖο ὁδηγός τῆς τίς πνευματικές καί ἠθικές
ἀξίες, κληρονομιά τῆς μακραίωνης παράδοσης
τοῦ Γένους μας, στήν ὁποία ἔχει συνυφανθεῖ
ἀριστοτεχνικά ἡ γνώση μέ τήν πίστη, τό δίκαιο
μέ τήν ἀγάπη, ἡ Χάρη μέ τήν Ἀλήθεια.

Ἡ ἀπό πολλῶν ἐτῶν καθιέρωση τοῦ Ἄρεοπαγί-
τη ἁγίου Διονυσίου, ὡς προστάτη τῶν δικαστῶν
τῆς Χώρας μας, σημειολογεῖ ἐπίσης ὅτι ὁ
Ἑλλῆνας Δικαστής στήν ἐνάσκηση τῆς λεπτῆς καί
ἐργώδους κοινωνικῆς διακονίας του δέν ἀρκεῖται
ἀποκλειστικά στά ἀναγκαῖα προαπαιτούμενα

τοῦ ὀρθοῦ λόγου καί τῆς ἐπιστημονικῆς νομικῆς
ἐγκράτειας, ἀλλά ἀντλεῖ πνευματικά ἐφόδια
καί ἀπό τό βάθος τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, ὅπως
αὐτή διαμορφώθηκε καί διαπλάστηκε ἀπό τόν
ἐκχριστιανισμένο ἑλληνικό λόγο, τήν ἐποχή ἰδίως
τῶν μεγάλων θεολόγων καί σοφῶν Πατέρων τῆς
Ἐκκλησίας. Κατά τοῦτο θεωρῶ ὅτι ἡ ἐπιλογή
τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἄρεοπαγίτου ὡς
προστάτη τῶν Δικαστῶν, δέν ὀφείλεται ἀπλᾶ
καί μόνο στή συνειρμική διασύνδεση τοῦ ἀνδρός
πρός τή δικαστική του ιδιότητα, ἀλλά καί στό
ὅτι τό συγκεκριμένο ἱστορικό καί ἀγιασμένο
πρόσωπο μᾶς ἀνάγει στήν πίστη καί τό ἥθος
τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος.

Ὁ Ἄρεοπαγίτης Διονύσιος διεσώθη στήν ἱστορία
ὡς σύμβολο ἄριστου συνδυασμοῦ Θεολογίας καί
Δικαιοσύνης. Ὁ ἐν λόγῳ συνδυασμός ἀποτελεῖ
τό ὑπόβαθρο καί τήν προϋπόθεση τῆς σημερινῆς
μας ὁμιλίας, σέ ἕνα θέμα ἀρκετά ἐπίκαιρο, ὅπως
αὐτό τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί τοῦ
δικαίου τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου.

1. Μέ βάση τήν παροῦσα θεματολογία κάποιος
θά ἀναζητοῦσε -διστακτικά ἴσως- κάτι τό κοινό
μεταξύ Ἐκκλησίας καί δικαστηρίου, νόμου καί
χάριτος, ἐνῶ οἱ περισσώτεροι θά ἐστίαζαν σέ
πολλά διάφορα ἢ καί ἀντιθετικά. Ἡ ἀντίθεση
μεταξύ νόμου καί Εὐαγγελίου προβάλλει ἥδη
κατά τήν πρώτη ἐμφάνιση τοῦ Χριστιανισμοῦ καί
ἀπεικονίζεται στίς ἐπιστολές τοῦ Ἀποστόλου
Παύλου. Πολλοί μίλησαν καί μιλοῦν γιά τό
ἀσυμβίβαστο μεταξύ Χριστιανικῆς θεολογίας καί
δικαίου. Ὁ νόμος εἶναι ἄτεγκτος, τό Εὐαγγέλιο
κηρύττει τή συγγνώμη πρὸς ὅλους «ἕως ἑβδομη-

κοντάκις ἑπτὰ» (Ματθ. 18,22). Ὁ νόμος ἀποδίδει στόν καθένα αὐτό πού τοῦ ἀξίζει, ἀλλά ὁ Θεός τοῦ Εὐαγγελίου ἐμφανίζεται νά πληρώνει μέ τό ἴδιο νόμισμα ἐκεῖνον πού ἐργάστηκε ἔνδεκα ὥρες μέ αὐτόν πού ἐκοπίασε μία ὥρα (βλ. Ματθ. 20, 1-16) καί χαρίζει τίς δωρεές του σέ δικαίους καί ἀδίκους (βλ. Ματθ. 5,45).

Τό Εὐαγγέλιο διακηρύττει τήν ἐπιείκεια (Φιλιπ. 4,5) σέ μία κοινωνία πού ζυμώθηκε ἀπό τή ρωμαϊκή φιλοσοφικοκοινωνική καί νομική προσέγγιση περὶ τοῦ σκληροῦ πλὴν ὅμως ἀπαραίτητου νόμου: «dura lex, sed lex». Παρά ταῦτα, ἥδη ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Ἀριστοτέλη ἐπιείκεια καί δικαιοσύνη θεωροῦνται ὡς ἄριστος συνδυασμός (Ἠθικά Νικομάχεια Ε') ἐνῶ ὁ νομοφύλακας Ἀρμενόπουλος στόν Πρόλογο τῆς *Ἐξαβίβλου* του ἐξυμνεῖ τόν συνδυασμό δικαιοσύνης καί ἐπιεικείας, ὡς ὠραῖο κατόρθωμα.

Τά προαναφερθέντα τελικά μᾶς βεβαιώνουν, ὅτι θεολογία καί δίκαιο δέν συμπίπτουν πλήρως, ἀλλά ἡ δημιουργική καί σέ βάθος συνάντησή τους καθίσταται ἐπωφελής, ἂν ὄχι ἀναγκαία, γιά τήν ἐκπλήρωση τοῦ χρέους τῶν δύο αὐτῶν πνευματικῶν μεγεθῶν πρὸς τόν ἄνθρωπο, τόν ὁποῖον ὑπηρετοῦν. Τή συνάντηση αὐτή ὀρίζει σήμερα ὡς ἀναγκαία καί δυνατή, ἡ κεντρική σημασία, τήν ὁποία ἀποκτᾶ διαρκῶς καί περισσότερο στόν χῶρο τοῦ δικαίου ἡ ἔννοια τοῦ προσώπου καί μάλιστα σέ σχέση πρὸς τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου.

Σήμερα γίνεται ἀρκετός λόγος γιά τά «ἀτομικά δικαιώματα» καί τίς λεγόμενες «ἀτομικές ἐλευθερίες», ὡς μία προσπάθεια διεκδίκησης καί προστασίας τοῦ ἀτόμου ἔναντι τῆς αὐθαιρεσίας κάθε μοναρχικῆς ἐξουσίας, μέ ἀποτέλεσμα νά σημαίνουν τήν «ἐξουσία τοῦ αυτοκαθορισμοῦ», μέ τήν ὁποία ἀποκλείεται ἡ περιορίζεται κάθε ἐπέμβαση τοῦ κράτους, καί ὄχι μόνο σύμφωνα μέ τήν ἀρχή τῆς τριτενέργειας, σέ ὀρισμένο χῶρο ἐλεύθερης ὑπαρξης καί δράσης τῶν κυβερνωμένων. Πρόκειται, συνεπῶς, περὶ μᾶς ἀτομοκρατικῆς θεώρησης τοῦ δικαίου.

Ἡ ἀτομοκρατική αὐτή θεώρηση τοῦ δικαιώματος ὅμως, ὡς αυτοκαθοριζόμενο καί αὐτοτελές δικαίωμα, ἀποδεικνύει μέ βάση καί τούς

συνταγματικούς περιορισμούς τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος πόσο προβληματική εἶναι, ὅπως καί ἡ ἀτομοκρατική θεώρησή του, στό δίκαιο.

Στό ἰσχύον Σύνταγμα, στό ἀρθρο 5,1 ὀρίζεται ὅτι «ἕκαστος δικαιούται νά ἀναπτύσσει ἐλευθέρως τήν προσωπικότητά του καί νά συμμετέχη εἰς τήν κοινωνικήν, οἰκονομικήν καί πολιτικήν ζωὴν τῆς χώρας, ἐφ' ὅσον δέν προσβάλλει τά δικαιώματα τῶν ἄλλων καί δέν παραβιάζει τό Σύνταγμα ἢ τά χρηστά ἥθη».

Οἱ τρεῖς αὐτοὶ συνταγματικοὶ περιορισμοί, οἱ ὁποῖοι τίθενται ὡς πρὸς τά ἀτομικά δικαιώματα, ἀποδεικνύουν ὄχι μόνο τήν προβληματική ἀλλά θέτουν κυρίως καί τό ἐρώτημα: «μέ ποιό τρόπο μποροῦν νά ὀριοθετηθοῦν τά δικαιώματα τῶν ἄλλων», ὅταν αὐτά θεωροῦνται ὡς δικαιώματα αυτοκαθοριζόμενα καί ὄχι ἑτεροκαθοριζόμενα;

Ἡ λέξη δικαίωμα, ὡς γνωστόν, σημαίνει τήν ἀπαίτηση - ἀξίωση κάθε ἀτόμου, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπό κάποιο δίκαιο, τό ὁποῖο ὀριοθετεῖ καί κρίνει πράξεις ἢ σχέσεις (αὐτοτελῆ ἀτομική αὐτουργία ἢ κοινωνική λειτουργικότητα).

Ὑπὸ τήν ἔννοια τῆς κοινωνικῆς λειτουργικότητας ὅμως τό δίκαιο πῶς συγκεκριμένα ὀριοθετεῖ τίς σχέσεις καί καθορίζει τήν ἀμοιβαιότητα, ὡς προτεραιότητα κοινωνίας τῆς ζωῆς, ὡς ἐλευθερίας ἐπιλογῶν καί ὡς ἱεραρχίσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς. Μόνο τότε τό δίκαιο ἀφ' ἑνός λειτουργεῖ ἀφαιρετικά πρὸς κάθε ἐνδεχόμενο ἀλλοτριώσεως μᾶς σχέσης καί τῶν ὄρων - συντελεστῶν τῆς κοινωνίας καί ἀφ' ἑτέρου ὡς συνάρτηση σέ κάθε συγκεκριμένη κοινωνία γιά τό τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ποιά ἡ ἰδιαιτερότητά του καί τό «νόημα» τῆς ὑπαρξης του, ποιός ὁ στόχος τῆς βιοτῆς καί τῆς καθημερινότητάς του. Ὑπ' αὐτήν τήν προοπτική τό δίκαιο ὑπηρετεῖ τόν ἄνθρωπο καί ὁ ἄνθρωπος θεωρεῖται ὡς ὑποκείμενο δικαίου, ὅταν δηλαδή καί οἱ δύο, ἄνθρωπος καί δίκαιο, ἐκφράζουν ἀποκλειστικά καί μόνον μία κοινή ἀντίληψη γιά κάθε οὐσιαστική καί πραγματική νοηματοδότηση τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας καί τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων στήν καθημερινότητά τους.

Τό δίκαιο, λοιπόν, ὡς πηγὴ ἀπορροῆς τοῦ δικαιώματος λειτουργεῖ σέ συνάρτηση πρὸς κάθε κοινωνία καί πρὸς τό ἐρώτημα τί εἶναι ὁ

άνθρωπος, αφού τό ίδιο τό δίκαιο, ως γνωστόν, καθορίζει τήν ιδιαιτερότητα τοῦ ἀνθρώπου, τό νόημα τῆς ὑπαρξῆς του, τόν στόχο τῆς βιοτῆς του καί τῆς καθημερινότητάς του.

Πῶς κατανοεῖται ὁμως αὐτή ἡ σχέση δικαίου καί δικαιώματος ἀναφορικά πρός τόν ἄνθρωπο, τή ζωή καί στό πλαίσιο τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων;

Τό συγκεκριμένο ἐρώτημα μᾶς ἀναγκάζει νά ὀμιλήσουμε γιά τόν ἄνθρωπο σέ σχέση πρός τήν ἔννοια τοῦ δικαιώματος, γιατί δέν μπορούμε νά ἀγνοήσουμε τή μεγάλη σημασία «τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου», ὅπως αὐτά ἐμφανίζονται στή σύγχρονη πραγματικότητα.

Ἡ προσέγγιση ὁμως τοῦ θέματος ἀπό ἄποψη θεολογική μᾶς προσανατολίζει σέ μία ἄλλη προβληματική ὡς πρός τή διερεύνηση τῶν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ἐπειδή ὁ ὀρισμός τῆς ταυτότητας τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ ἀπάντησις στό ἐρώτημα τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖ γιά τούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας τό «κλειδί» γιά τήν κατανόηση τῆς ὅλης προβληματικῆς.

2. Ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος στό ἐρώτημα τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἀπαντᾷ, ἐπισημαίνοντας ὅτι «ὁ γε ἑαυτῷ ζῶν μόνῳ καί πάντων ὑπεροχῶν περιττός ἐστι, καί οὐδὲ ἄνθρωπος, οὐδὲ τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου» (PG 63,722), ἀποδυναμώνοντας μέ τόν ὀρισμό αὐτό τήν ἄποψη τοῦ Ἀριστοτέλη, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ ὡς ἄνθρωπο τόν «ἑαυτοῦ ἔνεκα καί μὴ ἄλλον ὄντα» (*Μεταφυσικά* 982β). Στόν ἀριστοτελικό αὐτό ὀρισμό -σέ ἀντίθεση πρός τήν πατερική σκέψη- ἐμπεριέχεται ἡ κατανόηση τῆς ζωῆς ὑπό τήν ἀπόλυτη ἔννοια τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος.

Στήν πατερική διδασκαλία ὁμως τό περὶ ἀνθρώπου ἐρώτημα σχετίζεται ἄμεσα μέ τό περὶ τῆς ζωῆς ἐρώτημα, τό ὁποῖο ἀπαντᾶται μέ ἕνα περιγραφικό σχῆμα τοῦ πῶς καί ὄχι τοῦ τί, ἡ δέ σύνθεσις τῶν δύο αὐτῶν πατερικῶν ἀπαντήσεων προσανατολίζει σέ μία ἄλλη ἐρμηνευτική προσέγγιση, τόσο ὡς πρός τήν ἔννοια *ἄνθρωπος* ὅσο καί ὡς πρός ἐκείνην τοῦ δικαιώματος.

Εἶναι γνωστό ἀπό τήν πατερική ἀνθρωπολογία ὅτι ἡ ζωή τοῦ ἀνθρώπου δέν καθορίζεται ἀποκλειστικά καί μόνο ἀπό τή φύση του, ἀλλά καί ἀπό τή ψυχοσωματική του ἐνότητα, καί ἀπό

τή σχέση του πρός τόν Θεό, τούς συνανθρώπους καί τό περιβάλλον του.

Ἡ ἐρμηνευτική αὐτή προσέγγισις τῆς ζωῆς, ὡς σχέσις τοῦ ἀνθρώπου πρός τό περιβάλλον του, ἐντοπίζεται ἤδη ἀπό τόν Μ. Βασίλειο στό ἔργο του *Ἐξαήμερος*, ὅπου ὁ ἄνθρωπος καί τό περιβάλλον ἐξελίσσονται μέσα ἀπό μία διαδικασία κίνησης, συμβιωτικῆς πορείας καί ἀλληλοπεριχώρησης, ἐνῶ στό ἐπίπεδο τῆς ὑπαρξῆς καί τῆς ὄντολογίας περιγράφεται μέ τίς ἀξιοσημειώτες ἐρμηνευτικές προσεγγίσεις τῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Γρηγορίου Νύσσης.

Ἐπιπλέον, ἡ παρούσα πατερική ἐρμηνευτική προσοδίδει στή σχέση αὐτή τὰ ποιοτικά στοιχεία τοῦ ἑτεροπροσδιορισμοῦ καί τῆς διάρκειας, μέ τὰ ὁποῖα κατανοεῖται ὄχι μόνο ἡ ιδιαιτερότητα τοῦ γεγονότος τῆς ζωῆς γιά τόν ἄνθρωπο ἀλλά καί ἡ ἐξελικτική του ἀνάπτυξη, πορεία καί διαφοροποίηση, δηλαδή ὁ ἴδιος ὁ σκοπός τῆς ζωῆς.

Αὐτή ἡ συνεχῆς σχεσιακή κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου, ὡς τό οὐσιῶδες χαρακτηριστικό τῆς ὑπαρξῆς καί τῆς ζωῆς του, καί ὡς ἕνα συνεχῆς γεγονός κοινωνίας, παρέχει τή δυνατότητα στόν ἄνθρωπο νά κατανοήσει ὅτι δέν ὑφίσταται ὡς κάτι τό μεμονωμένο ἀλλά ὡς κάτι τό ὁποῖο ἀποτελεῖ τό κέντρο καί τό *sine qua non* μιᾶς σχέσις κοινωνίας καί ὑπαρξῆς, μέ τήν ὁποῖα ἀφενός προσδιορίζεται τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος καί ἀφετέρου τί εἶναι ἡ ζωή.

3. Ἡ παρούσα ὁμως πατερική ἀρχή περὶ τοῦ ὀρισμοῦ καί τῆς ταυτότητος τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος καί τί εἶναι ἡ ζωή προσοδίδει, ἐπίσης, καί μία ἄλλη προοπτική καί σέ αὐτό ἀκόμη τό περιεχόμενο τῆς ἔννοιας *ἄνθρωπος*. Ὡς ἄνθρωπος δέν θεωρεῖται πλέον τό λογικό καί σκεπτόμενο ὄν, τό ὁποῖο ἔχει ἀπλᾶ ἕνα «ρόλο» στό ὅλο σύστημα, οὔτε ἐπειδή μπορεί νά αὐτοπροσδιορίζεται ὡς ἄτομο, οὔτε πάλι γιατί ζῆ ἀπομονωμένος, ἀρκούμενος στή δυνατότητα πού ἔχει νά σκέπτεται καί νά ἔχει γνώση καί λογική, ἀλλά ἐπειδή εἶναι πρόσωπο, ἐπειδή βρίσκεται σέ μία συνεχῆ σχέση κοινωνίας καί ἀναφορᾶς πρός κάθε τι, τό ὁποῖο εἶναι ἔξω ἀπό τόν ἑαυτό του, καί μέσα ἀπό αὐτήν τή σχέση κοινωνίας μέ τόν ἄλλον,

τόν ἕτερον, ἐπιβεβαιώνει τή μοναδικότητα καί τό ἀνεπανάληπτο τοῦ τρόπου τῆς ὑπαρξίης του, μέσω τοῦ ὁποίου βρίσκει τήν καταξίωσή του.

Δέν εἶναι λοιπόν ὁ ἄνθρωπος μόνον ὡς πρὸς τήν ταυτότητά του γεγονός κοινωνίας καί σχέσης, δηλαδή πρόσωπο, ἀλλά καί ἡ ἴδια ἡ ζωή του ὡς ἓνα συνεχές, δυναμικό καί αἰώνιο γεγονός κοινωνίας καί σχέσης, γι' αὐτό καί δέν ὑπάρχει ζωή ἔξω ἀπό αὐτήν τή σχέση κοινωνίας¹.

Ἡ θεολογική θεώρηση τῆς ζωῆς, ὡς σχέση κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τό περιβάλλον του, καθὼς καί ἡ μοναδικότητά του σέ ἀναφορά πρὸς αὐτή τή σχέση, ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό τίς σύγχρονες ἐπιστημονικές θεωρίες τῆς φυσικῆς καί τῆς κοσμολογίας, ὅπως λ.χ. ἀπό τή λεγόμενη «κοσμολογική ἀνθρωπική ἀρχή», ὅσο καί ἀπό τήν ἀνάπτυξη τῆς βιοτεχνολογίας καί τῆς γενετικῆς μηχανικῆς, ὅπου ἡ «γονιδιακή ταυτότητα» τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ ζωτική σχέση τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τό περιβάλλον του σαφῶς ἀλληλοεξαρτῶνται καί ἀλληλοπροσδιορίζονται.

4. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, ἂν καί περιέγραψαν τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος καί ὀριοθέτησαν τί εἶναι ἡ ζωή, ἐντούτοις δέν μίλησαν ἄμεσα γιά τήν ἔννοια τοῦ δικαιώματος. Ἀντίθετα, ὡς πρὸς αὐτό, περιέγραψαν τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖον τό δικαίωμα ὡς ζωή μπορεῖ νά βρεῖ τήν ἐκπλήρωσή του στό περί ἀνθρώπου ἐρώτημα, προσεγγίζοντάς το ὑπό τήν προοπτική τοῦ γεγονότος τῆς σχέσης κοινωνίας. Συγκεκριμένα τό δικαίωμα γιά ζωή βρίσκει τήν ἐκπλήρωσή του σέ αὐτό τό περιεχόμενο τοῦ ὅρου *ἄνθρωπος*.

Ἡ ἀναφορική σχέση κοινωνίας τοῦ ἀνθρώπου ὡς προσώπου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ὁποιαδήποτε ἐκδοχή δικαιώματος στήν προοπτική μιᾶς ἀποκλειστικά ἀτομοκεντρικῆς χρησιμοθηρίας ἀποτελεῖ ἀλλοτρίωση τῆς σχέσης κοινωνίας καί μὴ ἀποδοχή τοῦ ἀνθρώπου ὡς προσώπου.

Σ' αὐτήν τήν ἀναφορική σχέση κοινωνίας καί ἡ ἐλευθερία ἀκόμη ὡς δικαίωμα δέν ἐμπεδώνεται ὡς διεκδίκηση ἀλλά κατανοεῖται ὡς κατάκτηση καί κατόρθωμα μέσα ἀπό ἓνα πλέγμα σχέσεων, ὅπου ἐπιτυγχάνεται μία συνεχῆς αὐθυπέμβαση, καί ὡς μία συνεχῆς κίνηση δηλ. πρὸς τόν «ἄλλον»².

Ἡ παρούσα ἀνθρωπολογική προοπτική τῶν Πατέρων συνεπάγεται ὅτι:

α) Τό δικαίωμα χωρίς ἀναφορά στόν «ἄλλον», τόν συνάνθρωπο, εἶναι ἰδεολόγημα καί λειτουργεῖ καταστροφικά γιά τήν ἴδια τήν κοινωνία.

β) Ἡ ἐλευθερία χωρίς ἀναφορά στόν «ἄλλον» μπορεῖ νά καταστρεῖ ἀσυδοσία (πρὸβλ. *Ῥωμ.* 15, 1-2), γιατί στούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐλευθερία κατανοεῖται ὡς ἐπιβεβαίωση καί ὡς ἀποδοχή τοῦ «ἀσκητικοῦ δικαιώματος καί κατορθώματος» μέσα ἀπό τό ὁποῖο ἐκφράζεται ὁ σεβασμός καί ἡ ἀποδοχή τοῦ συνανθρώπου καί ὄχι ἡ διαδικασία ἱκανοποίησης ἀποκλειστικά καί μόνο ἀτομικῶν δικαιωμάτων. Ἔτσι ἡ ἐλευθερία διαμορφώνει σχέση κοινωνίας καί βέβαια δέν ὀδηγεῖ στόν ἀπομονωτισμό ἢ τόν αὐτοπροσδιορισμό.

γ) Τό δικαίωμα, ὅταν λειτουργεῖ στά ὄρια τῆς ἀτομικῆς αὐτοτέλειας ἐκφράζει ἀπλᾶ τήν «ἐξουσία τοῦ αὐτοκαθορισμοῦ»³.

Υπάρχει λοιπόν ἀτομικό δικαίωμα, σύμφωνα μέ ὅσα οἱ Πατέρες ἀνέφεραν γιά τόν ἄνθρωπο καί τή ζωή; Ἡ ἀρνητική ἀπάντηση δέν εἶναι καί τόσο αὐτονόητα ἀποδεκτὴ ἀλλά καί ἡ κατάφαση δέν μπορεῖ νά ἀμφισβητηθεῖ ἢ νά ὑπερβασθεῖ.

Ἡ ὁποιαδήποτε κοινωνική ἀντίληψη ἀνθρωπίνου δικαιώματος, ὡς ἀτομικοῦ δικαιώματος ἀποκλειστικά καί μόνον ἀποτελεῖ κατ' οὐσίαν θωράκιση τῶν ἐνστικτωδῶν ἀπαιτήσεων μιᾶς ἀτομικῆς κατασφάλισης, ἐπιθυμίας ἡδονῆς ἢ διεκδίκησης ἐναντι τῆς ὁποιασδήποτε συλλογικῆς συμβίωσης καί συνύπαρξης ἀπό τήν ὁποῖαν πιστεύεται, ὅτι κινδυνεύει ὁ βίος τοῦ κάθε ἀτόμου καί οἱ ὠφελμιστικές διεκδικήσεις του⁴, ἐνῶ ἡ κοινωνία ἐμφανίζεται ἀπλᾶ ὡς ἓνα ἐξωτερικό πλαίσιο ἱκανοποίησης τοῦ κάθε ἀτόμου⁵. Μέ αὐτό ἀκριβῶς τό περιεχόμενο μαρτυροῦνται στό πρῶτο ἄρθρο τῆς Οἰκουμενικῆς Διακρηύξεως οἱ ὅροι «ἀτομικά δικαιώματα» καί «ἀτομικές ἐλευθερίες» καί μέ αὐτό εἰσέρχονται καί στή σύγχρονη νομική ὀρολογία καί ἐπιστήμη, γι' αὐτό καί δημιουργοῦν ἀρκετά προβλήματα κυρίως ὡς πρὸς τήν ἐρμηνεία τους καί τήν ἐφαρμογή τους.

Ἐπὶ αὐτήν τήν προβληματική ὅμως θά πρέπει νά κατανοηθεῖ καί νά ἀξιολογηθεῖ ἡ ὁποιαδήποτε ἀντίδραση τῆς Ἐκκλησίας, ἀπέναντι σέ κάθε κρατικό νομοθέτημα, μέ τό ὁποῖο ἐξυπηρετεῖται ἡ ἱκανοποίηση τοῦ λεγόμενου ἀτομικοῦ δικαιώματος, τῆς κάθε μορφῆς δηλαδή ἀτομικῆς

«ἐπιθυμίας», ἡ ὁποία ἐνεργεῖ ἐρήμην τοῦ «ἄλλου» πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ ἀτομικοῦ τοῦ καθενός⁶. Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται σήμερον ὅταν ἐν ὀνόματι ἐνός «δικαιοδοτισμοῦ» καταλύονται οἱ σχέσεις, ὑπαρξιακές καὶ διαπροσωπικές, μεταξύ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τὸ κάθε δικαίωμα ἐκφράζει μίαν μορφή «ἐξουσίας καὶ αὐτοκαθορισμοῦ».

Ὅταν ὁμως τὸ δικαίωμα καταστρεῖ τὸς ὑπαρξιακὸν καὶ στάση ζωῆς, δηλαδὴ γεγονὸς κοινωνίας, τότε παράγει πολιτισμὸν γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα καὶ ἀποκτᾷ οἰκουμηνικὸν ἦθος, κῦρος καὶ ἀποδοχὴ καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καμμία νομοθετικὴ κατοχύρωσιν. Ἡ ἐκδοχὴ τοῦ δικαίωματος στὴν ἀποκλειστικὴ προοπτικὴ τῆς ἀτομοκεντρικῆς χρησιμοθηρίας ἐπιβάλλει τὴν ἀλλοτριώσιν τῶν σχέσεων κοινωνίας καὶ ἄρα τῆς ἐτερότητας καὶ ἐγκαταλείπει δίχως ἀνθρωπολογικοὺς στόχους καὶ χωρὶς νόημα τὸ κοινωνικὸν γεγονός.

Τελικὰ τὸ δικαίωμα πρέπει νὰ ὑπηρετεῖ τὴν διαφορὰ καὶ ὄχι τὴν διαίρεσιν. Τὸ δικαίωμα πρέπει νὰ συμβάλλει στὴν ἐνότητα καὶ ὄχι στὴν ἀτομοκεντρικὴ ἀπομόνωσιν.

Πῶς κατανοεῖται ὁμως τὸ δικαίωμα σὲ σχέσιν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν;

Ἡ ἀπάντησιν προϋποθέτει δύο ἀξιωματικὰς ἀρχάς, τίς ὁποῖες ὑπαγορεύει ἡ ἐννοία τοῦ προσώπου, ὄχι μόνον ὡς τρόπον ἐκφρασεως τῆς κοινωνίας ἀλλὰ καὶ σὲ σχέσιν πρὸς τὴν ἐτερότητα.

α) Ἡ ἐλευθερία δὲν περιορίζεται στὰ ὅρια τῆς ἀτομικῆς αὐτοτέλειας ἀλλὰ ἀνοίγεται καὶ προσφέρεται πρὸς τὸν «ἄλλον», καὶ

β) Τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας δὲν ἐξαντλεῖται στὰ ὅρια τῆς ἀτομικῆς ἀντάρκειας.

Τί συνιστοῦν ὁμως οἱ δύο αὐτὲς ἀξιωματικὰς ἀρχές; Τὴν βεβαιότητα τῆς πατερικῆς ἀνθρωπολογίας, ὅτι ἡ ὑψιστὴ ἐκφραση τῆς ἐλευθερίας ἐπιτυγχάνεται, ὅταν ὁ ἄνθρωπος θυσιάζει ἐλεύθερα ἀκόμιν καὶ τὰ ἀτομικὰ του δικαίωματα ἔχοντας ὡς κίνητρο τὴν ἐμπέδωσιν τῆς κοινωνίας καὶ ὄχι τὴν χρησιμοθηρικὴν αὐτοϊκανοποίησίν του. Ὅταν, δηλαδὴ, τὸ δέον περὶ τοῦ ἀνθρώπου ὑπερβαίνει σὲ δύναμιν τὸν ἀπλό ὀρίζοντα τῶν ἀνθρωπίνων δικαιομάτων καὶ τῶν ἀτομικῶν

ἐλευθεριῶν, τότε τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας ἀξιολογεῖται σὲ ἓνα ἄλλο ἐπίπεδο, στὸ ἐπίπεδο ζωῆς καὶ σωτηρίας καὶ ἡ ἀτομικὴ ἐλευθερία καθίσταται προσωπικὴ. Τὸ δικαίωμα λοιπόν, εἴτε ἀτομικὸν εἴτε ἀνθρώπινον, πρέπει νὰ ἐκφράζει τὴν ἀποδοχὴν πρὸς τὴν ἐτερότητα καὶ αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται ὅταν ἡ αὐτοδιάθεσιν τοῦ ὑποκειμένου πραγματοποιεῖται καὶ φανερώνεται μέσα ἀπὸ ἐνεργήματα ἀποκλειστικὰ καὶ μόνον σχέσης.

Τότε μόνον τὰ ἀνθρώπινα δικαίωματα σχετίζονται πραγματικὰ καὶ οὐσιαστικὰ μὲ τὸ ἀγαθὸ τῆς ἐλευθερίας.

5. Παραμένει ὁμως τὸ ἐπίκαιρον ἐρώτημα ὡς πρὸς τὴν ἐννοία τῶν ἀτομικῶν δικαιομάτων καὶ τοῦ δικαίωματος τῆς ἐλευθερίας, τὸ ὁποῖον σχετίζεται πρὸς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον μποροῦν νὰ ὀριοθετηθοῦν τὰ δικαίωματα τῶν «ἄλλων», ὅταν μάλιστα αὐτὰ τὰ δικαίωματα θεωροῦνται ὡς δικαίωματα αὐτοκαθορισμοῦ καὶ ὄχι ἐτεροκαθορισμοῦ (π.χ. καύσιν τῶν νεκρῶν, εὐθανασία, δωρεὰ ὀργάνων, αὐτοκτονία, ἐκτρώσεις), θέματα ἐπίκαιρα, τὰ ὁποῖα ἀγγίζουσι τὰ ὅρια τῆς ταυτότητας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξιακῆς καὶ ζωῆς⁷.

Ἐπ' αὐτοῦ θεωρῶ ὅτι ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ θεολογία, χωρὶς νὰ ὑποτιμᾷ τὴν νομικὴν σημασίαν καὶ κοινωνικὴν διάστασιν τῆς ὅλης προβληματικῆς περὶ τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίωματος, θὰ πρέπει νὰ ἐμπνεύσει τὸν νομικὸν κόσμον στοχεύοντας στὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἀτομοκρατικῆς θεώρησιν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ μίαν γνήσιαν προσωποκεντρικὴν προσέγγισιν, συμβάλλοντας μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν στὴν ἀνάπτυξιν ἐνός πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ σέβεται τὸ ἀνθρώπινον πρόσωπον ὡς εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ διασώσει⁸, καὶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ὡς δικαίωμα γιὰ ζωὴν.

Αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται μόνον ὅταν ἡ ἀνθρωπολογικὴ καταξίωσιν τοῦ δικαίωματος ἀποτελεῖ προτεραιότητα ζωῆς καὶ ἐλευθερίας ἱεράρχησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπαρξιακῆς, καὶ συγχρόνως ἀπορρίπτει κάθε δικαίωμα γιὰ αὐτοδιάθεσιν ὀλόκληρης τῆς ὑπόστασίνος μας, ἀφοῦ ὡς μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας, ὑπάρχουμε στὴν Ἐκκλησία καὶ ἀνήκουμε συνεχῶς σ' αὐτήν καὶ ὄχι μόνον στὸν ἑαυτὸν μας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ιωάννου Ζηζιούλα (Μητροπολίτου Γέροντος Περγάμου), «Τί είναι ο άνθρωπος», *Νέα Εύθύνη* 364 (2002) 145-147. Τοῦ ἰδίου, «Ἄνθρωπος καί Περιβάλλον»: «Ὁρθόδοξη θεολογική προοπτική», *Ἐπιστῆμες, τεχνολογίας αἰχμῆς καί Ὁρθοδοξία*, ἔκδ. Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Ἀθήνα 2002, 275-284. Χρυσοστόμου Σαββάτου (Μητροπολίτου Μεσσηνίας), *Τό ἐρώτημα τί εἶναι ζωή καί τό δικαίωμα γιά ζωή. Θεολογική καί ἀνθρωπολογική προσέγγιση*, Ἀθήνα 2018.
2. Κ. Δελικωσταντῆ, *Τά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου. Δυτικό ἰδεολόγημα ἢ οἰκουμενικό ἦθος*; Θεσσαλονίκη 1995, 79. Ἄν. Μανιτάκη, «Ὁρθοδοξία καί δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου», *Ὁρθοδοξία καί Νεωτερικότητα*. Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος. Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν, ἔκδ. Ἰνδικτος, Ἀθήνα 2007, 207.
3. Ἀρ. Μάνεση, *Συνταγματικά δικαιώματα. Α΄ Ἀτομικές ἐλευθερίες*, Θεσσαλονίκη 1982, 10 κ. ἐξ. καί 26 κ. ἐξ.
4. Χρ. Γιανναρά, *Ἡ ἀπανθρωπία τοῦ δικαιώματος*, ἔκδ. Δόμος, Ἀθήνα 1998, 51.
5. Κ. Marx, *Die Frühschriften*, ἐπιμ. S. Landshut, Stuttgart 1971, 194.
6. *Ἰακωβ. 1,14*. Στ. Γιαγκάζογλου, «Σύγχρονες περὶ ἀνθρώπου ἀντιλήψεις καί τό νόημα τῆς ὀρθόδοξης ἀνθρωπολογίας», *Φρέαρ* 12-13 (2015), 495-502.
7. Πρβλ. Ιωάννου Ζηζιούλα (Μητροπολίτου Γέροντος Περγάμου), «Τό δίκαιον τοῦ Προσώπου», *Πρακτικά τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν* 72 (1997), 585-602. Τοῦ ἰδίου, «Τό Πρόσωπον καί οἱ γενετικές παρεμβάσεις», *Ἰνδικτος* 14 (2001), 63-72.
8. Ἀρχιμ. Γρηγορίου Παπαθωμᾶ, «Ἐκκλησιολογία καί Ἀνθρώπινα Δικαιώματα», *Δίκαιον Ὁφλημα. Τιμητικός τόμος ἐπί τῆ πεντηκονταετηρίδι Ἀρχιερατείας τοῦ Μητροπολίτου Καρυστίας καί Σκύρου κ.κ. Σεραφεῖμ*, Ἀθήνα 2018, 737-748.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Χαιρετισμός του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου
στήν ἔναρξη τοῦ Ἡ΄ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου γιά τό 1821
(18.10.2019)

Ὁ ἑορτασμός τῶν 200 ἐτῶν ἀπό τή Μεγάλη Ἑλληνική Ἐπανάσταση τοῦ 1821 εὐρίσκεται ἤδη στό ἐπίκεντρο τῶν συζητήσεων καί τοῦ δημοσίου διαλόγου στήν ἑλληνική κοινωνία. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἔχει ξεκινήσει τή δική της προετοιμασία ἐδῶ καί πολλά χρόνια καί τό ὀργανωτικό μέρος ἔχει ἀνατεθεῖ στήν Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Πολιτιστικῆς Ταυτότητος μέ Πρόεδρο τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο.

Μία ἀπό τίς πρωτοβουλίες τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι καί ἡ διοργάνωση 10 (δέκα) Ἐπιστημονικῶν Διεθνῶν Συνεδρίων μέ θέμα τήν Τουρκοκρατία καί τό 1821. Ἦδη ἔχουμε στά χέρια μας τούς τόμους τῶν 7 πρώτων συνεδρίων καί παρατηροῦμε ὅτι σχηματίζεται μία χρήσιμη βιβλιοθήκη γιά κάθε ἐνδιαφερόμενο μέ πλούσιο ὕλικό, ἱστορικά καί ἐπιστημονικά τεκμηριωμένο.

Τό Ἡ΄ Ἐπιστημονικό Συνέδριο, τό ὁποῖο ἀρχίζει σήμερα, ἔχει ὡς θέμα τήν παρουσίαση τῶν μεγάλων προσωπικοτήτων τῆς Ἐπανάστασης ἀλλά καί τή διερεύνηση τῶν αἰτίων πού ὀδήγησαν στή διχόνοια καί στίς ἐμφύλιες διαμάχες. «Ἡ διχόνοια πού βαστάει ἕνα σκῆπτρο ἡ δολερή» ἔχει καταγραφεῖ ἀπό τόν Ἐθνικό ποιητή μας Διονύσιο Σολωμό ὡς ἕνα ἀπό τά ἐλαττώματα τοῦ Ἔθνους μας καί γνωρίζουμε ὅτι κατά καιρούς μᾶς ὀδήγησε σέ ἀποτυχίες καί τραγωδίες.

Μέ ιδιαίτερη χαρά ἐπισημαίνω ὅτι στό ἑφετεινό Συνέδριο θά παρουσιασθοῦν μεταξύ ἄλλων ὀρισμένες σπουδαίες ἐκκλησιαστικές μορφές, ὅπως ὁ Ἐθνομάρτυς Ἀρχ. Κύπρου Κυπριανός,

ὁ ἐπίσης Ἐθνομάρτυς Ἐπίσκοπος Ρωγῶν Ἰωσήφ, ὁ ἀγωνιστής Ἐπίσκοπος Ἀνδρούσης Ἰωσήφ, ὁ Παπαφλέσσας καί ὁ ἱεροδιάκονος Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, ὁ ὁποῖος οὐσιαστικά διετέλεσε πρῶτος Ὑπουργός Παιδείας τῆς ἀγωνιζομένης Ἑλλάδος. Σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία ἀμφισβητοῦνται τά πάντα, ἀκόμη καί τά αὐτονόητα, εἶναι χρήσιμο νά θυμόμαστε τόν ρόλο τοῦ Ὁρθοδόξου Κλήρου στά δύσκολα χρόνια τοῦ Ἀγῶνος γιά τήν Ἐλευθερία.

Ὁ Γαλαξειδιώτης Ἱστοριοδίφης Κωνσταντῖνος Σάθας βρῆκε σέ μία ἐφημερίδα τῆς Τεργέστης τήν *Προκήρυξη* πού ἐξέδωσαν τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1821 ὁ μετέπειτα Ἐθνομάρτυς Ἐπίσκοπος Σαλῶνων Ἡσαΐας καί ὁ Ἀθανάσιος Διάκος. Ἐκεῖ δὶλῶναν ὅτι «ἀγωνίζονται γιά τόν Χριστό καί τόν Λεωνίδα»! Ἡ Χριστιανική Πίστη καί ἡ συνείδηση ὅτι εἴμαστε ἀπόγονοι τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων καθοδηγοῦσε τό ἐπαναστατημένο Ἔθνος, κληρικούς καί λαϊκούς.

Εὐχομαι καλή ἐπιτυχία στίς ἐργασίες τοῦ Ἡ΄ Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου καί σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θά καταβάλει κάθε προσπάθεια ὥστε, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, νά ἑορτασθεῖ μέ τόν ἀρμόζοντα τρόπο τό 2021. Μέ σεβασμό πρὸς τούς ἡρωϊκῶς ἀγωνισθέντες καί πεσόντες, ἀλλά καί μέ περίσκεψη γιά τήν ἀντληση ὠφελίμων διδαγμάτων.

Ἄξιζει νά ἀντλοῦμε διδάγματα ἀπό τό παρελθόν γιά νά παραμείνουμε ἐλεύθεροι στό παρόν καί στό μέλλον!

Χαιρετισμός του Προέδρου
της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητας
Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος και Άλμυρου κ. Ίγνατίου
στό Η΄ Επιστημονικό Συνέδριο για το 1821
(18.10.2019)

Πανοσιολογιώτατε Ἅγιε Πρωτοσύγκελλε τῆς
Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ. Βαρνάβα,
Ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,

Σεβασμιώτατοι καί Θεοφιλέστατοι Ἱεράρχες,
Ἀξιότιμη κυρία Γενική Γραμματεῦ,
Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ
Κοινοβουλίου,

Πατέρες καί Ἀδελφοί,
Ἑλλογιώτατοι Σύεδροι,

Τό θέμα του Η΄ Διεθνoῦς Ἐπιστημονικοῦ
Συνεδρίου ἀφορᾷ τίς μεγάλες Προσωπικότητες
τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, καθὼς καί τὴν
ὁμοψυχία καί τὴ διχόνοια κατὰ τὴν Ἐπανάσταση
τοῦ 1821.

Μέ χαρά καί ἐφέτος χαιρετίζω τὴν ἔναρξη
τοῦ Συνεδρίου, τό ὅποιο ἀποτελεῖ συνδετικό
κρίκο στὴν πορεία τῶν δέκα (10) Διεθνῶν
Ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων, πού ὁραματίστηκε
ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί
πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος καί μέ τὴν εὐλογία
τοῦ Θεοῦ καί τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος, ὑλοποιοῦν τὰ Μέλη τῆς Εἰδικῆς
Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος,
τῆς ὁποίας ἔχω τὴν ἐξαιρετικὴ τιμὴ νὰ προΐσταμαι,
μέ αἴσθημα σεβασμοῦ καί ἐπίγνωση τῆς ὑψηλῆς
εὐθύνης τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς.

Οἱ μεγάλες προσωπικότητες τοῦ ἐπαναστατικοῦ
ἀγῶνα τοῦ 1821 ἐνσάρκωσαν τίς ιδέες καί τὰ
ιδανικά τῆς πίστεως στὸν Χριστό, τῆς ἐλευθερίας,

τῆς φιλοπατρίας καί παρήγαγαν τὰ γεγονότα,
γιὰ τὰ ὅποια θὰ μᾶς ὀμιλήσουν οἱ ἀξιόλογοι
Εἰσηγητές τοῦ Συνεδρίου μας.

Ἡ γνώση τῶν γεγονότων αὐτῶν, τὰ ψυχικά
χαρακτηριστικά τῶν μεγάλων μορφῶν τῆς Ἑθνικῆς
Παλιγγενεσίας, οἱ βαθύτερες ἐπιθυμίες καί οἱ
ἐπιδιώξεις πού ἀναδύθηκαν μετὰ τὴν ἔναρξη τοῦ
Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος, μᾶς προσφέρονται
σήμερα, λίγο πρὶν ἀπὸ τὴν λαμπρὴ ἐπέτειο τῆς
συμπληρώσεως τῶν διακοσίων (200) ἐτῶν ἀπὸ
τό ἱστορικὸ γεγονός τοῦ 1821, ὡς δωρεὰ ἀλλὰ καί
ὡς εὐθύνη ἐθνικῆς αὐτοσυνειδησίας.

Εἶναι ἐξαιρετικὰ σημαντικό νὰ ἀγαποῦμε τίς
ἀξίες, οἱ ὁποῖες διατήρησαν ἀδούλωτο τό φρόνη-
μα τῶν ἡρώων προγόνων μας καί δημιούργησαν
τό κριτήριο τῆς ἐπιλογῆς ἀνάμεσα στὴ ζωὴ
καί στὸν θάνατο, ἀνάμεσα στὴν ἐλευθερία ἢ
τὴ δουλεία. Αὐτό τό κριτήριο τῆς ἐπιλογῆς, τό
ὅποιο θέτει τὴν τιμὴ πάνω ἀπὸ τὴ ζωὴ, εἶναι ἡ
δύναμη τῆς ὑπερβάσεως, τῆς ἡρωικῆς καί τῆς
μαρτυρικῆς ὑπερβάσεως, ὅπου ἡ θυσία γίνεται
χαρὰ στὸ ὄνομα τῶν βαθύτερων ἀξιώσεων καί
ἀπαιτήσεων τοῦ περιεχομένου τῆς ζωῆς.

Εὐχομαι καλὴ ἐπιτυχία σέ ὅλους τους Εἰσηγητές,
οἱ ὅποιοι συμμετέχουν στὸ ἐφετεινὸ Η΄ Διεθνές
Ἐπιστημονικό Συνέδριο!

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
† Ὁ Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Η Διεθνές Επιστημονικό Συνέδριο με θέμα:
«Οι μεγάλες Προσωπικότητες της Έλληνικής
Επαναστάσεως - Όμοψυχία και διχόνοια
κατά την Επανάσταση»*

Οι εργασίες της πρώτης ημέρας

Άρχισαν στις 18 Οκτωβρίου 2019 οι εργασίες του Η' Διεθνούς Επιστημονικού Συνεδρίου, τό οποίο διοργανώνει η Ίερά Σύνοδος τής Εκκλησίας τής Ελλάδος διά τής Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητος στό Συνοδικό Μέγαρο τής Εκκλησίας τής Ελλάδος μέ τίτλο: «Οι μεγάλες Προσωπικότητες τής Έλληνικής Επανάστασεως - Όμοψυχία και διχόνοια κατά τήν Επανάσταση».

Τό παρόν Συνέδριο έντάσσεται σ' έναν κύκλο δέκα Επιστημονικών Συνεδρίων μέ γενικό θέμα: «1821-2021: 10 Επιστημονικά Συνέδρια γιά τά 200 χρόνια τής Έλληνικής Επανάστασης».

Τόν έναρκτήριο χαιρετισμό του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου ανέγνωσε ό εκπρόσωπος Αύτου, Παν. Αρχιμ. κ. Βαρνάβας Θεοχάρης, Πρωτοσύγκελλος τής Ί. Αρχιεπισκοπής Αθηνών. Ό Μακαριώτατος στό μήνυμα Του τόνισε: «Ό έορτασμός τών διακοσίων έτών από τή Μεγάλη Έλληνική Επανάσταση του 1821 εύρίσκεται ήδη στό επίκεντρο τών συζητήσεων και του δημοσίου διαλόγου στην έλληνική κοινωνία. Η Έκκλησία τής Ελλάδος έχει ξεκινήσει τή δική της προετοιμασία έδω και πολλά χρόνια και τό οργανωτικό μέρος έχει άνατεθεί στην Ειδική Συνοδική Επιτροπή Πολιτιστικής Ταυτότητος μέ Πρόεδρο τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος και Άλμυρού κ. Ίγνάτιο. Μία από τίς πρωτοβουλίες τής Εκκλησίας μας είναι και η διοργάνωση 10 (δέκα) επιστημονικών Διεθνών Συνεδρίων μέ θέμα τήν Τουρκοκρατία και τό 1821. Ήδη έχουμε στά χέρια μας τούς τόμους τών 7 (έπτά) πρώτων συνεδρίων και παρατηρούμε ότι σχηματίζεται μία χρήσιμη βιβλιοθήκη...

Τό Η' Επιστημονικό Διεθνές Συνέδριο, τό οποίο αρχίζει σήμερα, έχει ως θέμα τήν παρουσίαση τών μεγάλων προσωπικοτήτων τής Επανάστασεως αλλά και τή διερεύνηση τών αιτίων πού όδήγησαν στην διχόνοια και στις εμφύλιες διαμάχες. Σε μία εποχή κατά τήν όποία άμφισβητούνται τά πάντα, άκόμη και τά άυτονόητα, είναι χρήσιμο νά θυμόμαστε τόν ρόλο του Όρθοδόξου Κλήρου στά δύσκολα χρόνια του Άγώνος γιά τήν Έλευθερία... Άξίζει νά άντλοΰμε διδάγματα από τό παρελθόν γιά νά παραμείνουμε έλεύθεροι στό παρόν και στό μέλλον!».

Ακολουθως έλαβε τόν λόγο η εκπρόσωπος του Ύπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Γ. Γραμματέας Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης κ. Σίσσυ Γκίκα η όποία και άνέφερε ότι: «...Η Έλληνική Επανάσταση, όπως όλοι γνωρίζουμε υπήρξε ένα γεγονός - σταθμός τόσο γιά τήν έλληνική όσο και γιά τήν ευρωπαϊκή ιστορία. Οι Έλληνες μέ πνεΰμα άυτοθυσίας όρθωσαν, μέ τή βοήθεια φωτισμένων χριστιανών Ίερέων, τό άνάστημά τους άπέναντι στον Τουρκο κατακτητή, προκειμένου νά άνακτήσουν τό άναφαίρετο δικαίωμα κάθε άνθρώπου στην Έλευθερία...».

Στή συνέχεια έλαβε τόν λόγο ό βουλευτής Άν. Άττικής και εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Πάνος Σκουρολιάκος, ό όποιος άνέφερε στον χαιρετισμό του μεταξύ άλλων: «...Είναι πολύ σημαντική η ενεργεια τής Εκκλησίας τής Ελλάδος και τής Επιτροπής τής Πολιτιστικής Ταυτότητος νά διοργανώσουν αυτά τά διεθνή Συνέδρια. Τό θέμα τής όμοψυχίας, τής διχόνοιας και τών προσωπικοτήτων τής Έλληνικής Επανάστασης είναι έξαιρετικά σημαντικό γιά άναστοχασμό και άναζήτηση. Τό έλάττωμα τής διχόνοιας πού μäs ταλαιπωρεί από τόν Πελοποννησιακό πόλεμο έως σήμερα, ως ευχνηθούμε νά άποτελέσει θέμα συνεδρίου στό μέλλον πού δέν θά άφορα τό παρόν, αλλά μόνο τό παρελθόν».

Χαιρετισμό άπνύθυνε στό Συνέδριο και ό κ. Δημήτρης Κωνσταντόπουλος, βουλευτής Αιτωλο-ακαρνανίας και εκπρόσωπος του Κινήματος Άλλαγής, ό όποιος άνέφερε μεταξύ άλλων: «...πολλές επώνυμες προσωπικότητες μπήκαν

μπροστά στον αγώνα του 1821 κατά τον οποίο τερράστια ήταν η συμβολή της Έκκλησίας και των κληρικών για τη διατήρηση του Έλληνισμού με τον Χριστιανισμό, της ελπίδας για ζωή και έλευθερία. Ο Επίσκοπος Μεσσήνης ο από Ανδρούσης Ίωσήφ, ο Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, ο Γρηγόριος-Δικαίος Παπαφλέσσας, ο Ρήγας Φεραῖος... ἀφιέρωσαν τη ζωή τους στον αγώνα των Ἑλλήνων».

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος και Ἄλυρου κ. Ἰγνάτιος, Πρόεδρος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος μεταξύ ἄλλων ἀνέφερε ὅτι: «...Εἶναι ἐξαιρετικά σημαντικό νά ἀγαποῦμε τίς ἀξίες οἱ ὁποῖες διατήρησαν ἀδούλωτο τό φρόνημα τῶν ἡρώων προγόνων μας καί δημιούργησαν τό κριτήριο τῆς ἐπιλογῆς ἀνάμεσα στή ζωή καί τόν θάνατο, ἀνάμεσα στήν ἐλευθερία ἢ τή δουλεία. Αὐτό τό κριτήριο τῆς ἐπιλογῆς, τό ὁποῖο θέτει τήν τιμή πάνω ἀπό τή ζωή, εἶναι ἡ δύναμη τῆς ὑπερβάσεως, τῆς ἡρωικῆς καί τῆς μαρτυρικῆς ὑπερβάσεως, ὅπου ἡ θυσία γίνεται χαρά στό ὄνομα τῶν βαθύτερων ἀξιώσεων καί ἀπαιτήσεων τοῦ περιεχομένου τῆς ζωῆς...».

Ξεκίνησαν οἱ ἐργασίες τοῦ Συμποσίου σέ πρώτη Συνεδρία μέ προεδρεύοντα τόν Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιο, καί ὁμίλησαν οἱ παρακάτω εἰσηγητές ἀναφερόμενοι στά ἐξῆς θέματα:

Ο πρῶτος εἰσηγητής Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Λήδρας (Κύπρου) κ. Ἐπιφάνιος ἀνέπτυξε τό θέμα: «Κύπρου Κυπριανοῦ: Δογματική συνείδηση καί ἐκκλησιολογικό ἦθος». Ο ὁμιλητής διεξῆλθε τό θέμα μέ περισσὴ ἐκκλησιαστική καί ἐπιστημονική ἐνάργεια, φωτίζοντας ὅψεις τοῦ ὡς ἄνω θέματος μέ ἰδιαίτερα ἱστορικά στοιχεῖα.

Η δεύτερη εἰσήγηση, ἔγινε ἀπό τήν Δρα κ. Ἐλένη Παλιούρα, τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Χρυσάνθου Καρατζαφέρη ἀπουσιάζοντος, καί παρουσίασε τό θέμα: «Ίωσήφ Ανδρούσης: “ὁ τῆς Θρησκείας” πρῶτος Ὑπουργός». Η ὁμιλήτρια τόνισε ὅτι: «Ο Ίωσήφ Ανδρούσης ὑπῆρξε ὁ πρῶτος Ὑπουργός Θρησκευμάτων ἀναλαμβάνοντας θέση αὐξημένης εὐθύνης σέ μία πολιτικά καί κοινωνικά ρευστή περίοδο...». Σέ αὐτή τήν εἰσήγηση παρουσιάστηκε

ἀρχαιακό ὑλικό ἀπό τὰ ΓΑΚ καί ἀπό τὰ ἀρχεῖα Ἑλληνικῆς Παλλιγγενεσίας.

Η τρίτη εἰσήγηση εἶχε ὡς θέμα: «Γρηγόριος Κωνσταντᾶς: Ἕνας κληρικός πού διαφώτισε ὀρθόδοξα. Η συνεισφορά του στήν παιδεία τοῦ Ἀγῶνος». Ο Εἰσηγητής Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. κ. Θεμιστοκλῆς Μουρτζανός ἀνέφερε μεταξύ ἄλλων τὰ κάτωθι: «... Ο Γρηγόριος Κωνσταντᾶς ὑπῆρξε ἄνθρωπος μέ ἀσκητική ζωή καί ἐκκλησιαστικό φρόνημα, πάλεψε πίστη καί πατρίδα νά συνοδοιπορήσουν καί ἀγωνίστηκε ὄχι μέ τὰ ὄπλα, ἀλλά μέ τόν λόγο καί τὰ γράμματα γιά τήν ἐλευθερία τοῦ Γένους. Μετά τήν ἴδρυση τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους ἀποσύρθηκε στίς Μηλιές καθότι δέν θέλησε νά συνεργαστεῖ μέ τούς Βαυαρούς...».

Ο τέταρτος εἰσηγητής Ἑλ. κ. Κωνσταντῖνος Νιάρχος, λόγω ἀσθενείας δέν μπόρεσε νά παραστῆ. Η ὁμιλία του θά κατατεθεῖ στά πρακτικά.

Ο πέμπτος ὁμιλητής, Ἑλλογιώτατος κ. Βασίλειος Σύρος, παρουσίασε τό θέμα: «Ο Vittorio Alfieri καί ἡ Ἑλληνική Ἐπανάσταση». Ο εἰσηγητής παρουσίασε μέ γλαφυρότητα τὰ διδάγματα πού ἀπορρέουν ἀπό τό θεωρητικό ὑπόβαθρο τῶν ἰδεῶν πού θεμελίωσαν τόν αγώνα τῶν Ἑλλήνων κατά τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ. Περιέγραψε τήν πολιτική σκέψη τοῦ Ἰταλοῦ διανοητῆ, ὅπως αὐτή ἀρθρώνεται στό περίφημο ἔργο του *Della Tirannide (Περί τυραννίας)*, ὡς μᾶς ἐξέχουσας προσωπικότητας ἡ ὁποία ἐπηρέασε διάφορους Ἑλλήνες θεωρητικούς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως.

Η ἕκτη εἰσηγήτρια κ. Ἀθηνᾶ Κονταλῆ, Δρ. Θεολογίας, παρουσίασε τό θέμα: «Οἱ ἀγωνίστριες Λασκαρίνα Πινότση καί Μαντώ Μαυρογένους». Η ὁμιλήτρια ἀνέφερε πῶς: «...Οἱ δύο ἀγωνίστριες εἶχαν διαφορετική καταγωγή, προέρχονταν ἀπό διαφορετική κοινωνική τάξη, εἶχαν διαφορετική μόρφωση, ἀλλά παρουσιάζουν πολλά κοινά στοιχεῖα στή δράση τους. Μετά τήν ἔναρξη τῆς Ἐπανάστασης ἀνηφοῦν κινδύνους, ἐνεργοῦν ἐκτός τοῦ πλαισίου πού καθόριζε ἡ θέση τῆς γυναίκας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς καί ἐπιδεικνύουν χαρακτηριστική περιφρόνηση πρὸς τό συμφέρον τῆς περιουσίας τους, τήν ὁποία καί προσφέρουν γιά τήν ἀπελευθέρωση τοῦ Γένους...».

Ἡ ἑβδομεισίγηση εἶχε ὡς θέμα: «Ἡ διαμόρφωση τοῦ ἰδεότυπου τοῦ «παιδευμένου πατριώτη» κατὰ τὴν Ἑλληνικὴ Ἐπανάσταση: ὁ Γεώργιος Γλαράκης ὡς δημόσιος λειτουργός» καὶ εἰσηγητὴν τὸν Ἴλλογ. κ. Γεώργιο Διέλλα, ὁ ὁποῖος μεταξύ ἄλλων ἐτόνισε: «...Μεταξύ τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ Γλαράκη εἶναι ἡ διαπραγμάτευση καὶ ὑπογραφή τῆς διπλωματικῆς πράξης τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδας τὸ 1827 καὶ ἡ συμβολή του συχνά ὑπὲρ τῆς κατάπαυσης τῶν Ἐθνικῶν ἐμφυλίων παθῶν καὶ τῆς συμφιλίωσης τῶν ἀντιμαχομένων.».

Ὁ ὄγδοος εἰσηγητὴς Ἴλλογ. κ. Νικόλαος Κανελλόπουλος, παρουσίασε τὸ θέμα: « "...com'batte-d'un Greco contro di 15. Egiziani almenò...": ὁ Γρηγόριος Δικαῖος Παπαφλέσας καὶ ἡ μάχη στὸ Μανιάκι (20 Μαΐου 1825)». Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνεφέρθηκε μεταξύ ἄλλων στὸν πρωταγωνιστικὸ ρόλο τοῦ Παπαφλέσσα μὲ βάση τὰ στοιχεῖα ποὺ παραθέτουν Ἕλληνες καὶ ξένοι γιὰ τὰ γεγονότα. Μέσα ἀπὸ τὴν παρουσίαση ἱστορικῶν πηγῶν κατέστησε σαφές ὅτι ἀπὸ πολὺ νωρὴς οἱ φίλοι καὶ κυρίως οἱ ἐχθροὶ ἀναγνώρισαν τὴν ἠρωικὴ δράση καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τοῦ Παπαφλέσσα.

Κατὰ τὴν τελετὴ τῆς ἐνάργεως παρέστησαν ἐπίσης ὁ Παν. Μητρ. Βελεστίνου κ. Δαμασκηνός καὶ οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν: Ἀρχιμ. Δαμασκηνός Πετράκος, ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ, Ἀρχιμ. Νικόλαος Λιόλιος, ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης κ. Ἀνδρέου, Πρωτοπρ. Χρῆστος Μπάρδης καὶ Πρωτοπρ. Γεώργιος Σχοινᾶς, ἐκπρόσωποι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμπτῶν κ. Δανιὴλ, Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Γκόνος, ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Χρυσοστόμου, Ἀρχιμ. Δωρόθεος Βενετσάνοπουλος, ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου, Πρωτοπρ. Νεκτάριος Δημητριάδης, ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Κλήμεντος καὶ Ἀρχιμ. Παῦλος Κίτσος, ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καὶ Θάσου κ. Στεφάνου. Ἐπίσης παρέστησαν ἀκαδημαϊκοὶ διδάσκαλοι, ἐλλογμῶτατοι καθηγητὲς, κληρικοὶ φοιτητὲς καὶ πλῆθος κόσμου.

Λήξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἡ' Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου

Συνεχίσθηκαν στίς 19 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. οἱ ἐργασίες τοῦ Ἡ' Διεθνοῦς Ἐπιστημονικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖο διοργανώνει ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος στὸ Συνοδικὸ Μέγαρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μὲ τίτλο: «Οἱ μεγάλες Προσωπικότητες τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως - Ὁμοψυχία καὶ διχόνοια κατὰ τὴν Ἐπανάσταση».

Τὸ παρὸν Συνέδριον ἐντάσσεται σ' ἓναν κύκλο δέκα Ἐπιστημονικῶν Συνεδρίων μὲ γενικὸ θέμα: «1821-2021: 10 Ἐπιστημονικὰ Συνέδρια γιὰ τὰ 200 χρόνια τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης». Συνεχίσθηκαν οἱ ἐργασίες τοῦ Συμποσίου σὲ δευτέρη καὶ τρίτη συνεδρία μὲ Προεδρεύοντες ἀντίστοιχα τούς: κ. Ἐμμανουὴλ Βαρθούνη, Πρόεδρο τοῦ Τμήματος Ἱστορίας καὶ Ἐθνολογίας τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος καὶ Κωνσταντῖνο Χολέβα, Μέλος τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος. Ὁμίλησαν οἱ παρακάτω εἰσηγητὲς ἀναφερόμενοι στὰ ἐξῆς θέματα:

Ὁ πρῶτος εἰσηγητὴς, Ἐλλογμῶτατος κ. Ἰωάννης Σαραντάκης, Ἱστορικός, ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος: Ἀπὸ τὴν δράση του στὸ Βουκουρέστι μέχρι τὴν Ἀ' Ἐθνοσυνέλευση τῆς Ἐπιδαύρου (1812-1822)». Ὁ ὁμιλητὴς ἀνάμεσα στὰ ἄλλα ἀνέφερε πῶς: «...Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος ὑπῆρξε μίαν ἐντονὴ προσωπικότητα τοῦ 1821... Ἐμποτισμένος μὲ ἐθνικὸ φρόνημα καὶ πατριωτισμὸ, ὁργανώνει μαζί μὲ ἄλλους ὁμογενεῖς Ἕλληνες τὴν κάθοδο πρὸς τὰ πάτρια ἐδάφη. Ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος εἶναι αὐτὸς ποὺ ἐφάρμοσε τὴν πολιτειολογία τοῦ Γεώργιου Σέκερη καὶ μετέστρεψε τὴν "εἰκόνα" τῶν ἐπαναστατημένων Ἑλλήνων στὴν Εὐρώπη. Μὲ τὴν διακήρυξη τοῦ Προσωρινοῦ Πολιτεύματος δέ, ἔθεσε τὴν βάση τοῦ μετέπειτα σύγχρονου ἑλληνικοῦ κράτους ...».

Ὁ δεύτερος εἰσηγητὴς, Ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Καραμπάτσος, παρουσίασε τὸ θέμα: «Τὸ πρόσωπο

του Ἀρχιεπισκόπου Ἀργολίδος Γερασίμου Παγώνη». Ὁ ὁμιλητής τόνισε ὅτι: «...Ὁ Γεράσιμος κατά κόσμον Γεώργιος Παγώνης ἢ Παγωνόπουλος γεννήθηκε τό 1792 στήν Μικρή Μαντίνηια Ἀβίας, κοντά στήν Καλαμάτα... Συμμετείχε ἐνεργά τόσο στήν ἐπίλυση ἐκκλησιαστικῶν ὄσων καί πολιτικῶν ζητημάτων, ἕως ὅτου ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Ἀργολίδος τό 1852. Ἀπεβίωσε τήν 30ή Μαρτίου τοῦ 1867...».

Ἡ τρίτος εἰσηγητής, Δρ. κ. Ἰωάννης Μπουγάς, ἀνέπτυξε τό θέμα «Ὁ Ἐπίσκ. Μεσσήνης Ἰωσήφ (ὁ ἀπό Ἀνδρούσης). Ὁ πρῶτος μινίστρος τῆς Θερασκείας καί τοῦ Δικαίου τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδας» καί ἀνέφερε ὅτι: «...ὑπῆρξε Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, διάδοχος τῶν Ἀποστόλων καί τῶν μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν μορφῶν τῆς Ὁρθοδοξίας... ὑπῆρξε ἐκ τῶν πρώτων, ἴσως καί ὁ πρῶτος Ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος ἀντιτάχθηκε στή ἀλλοτρίωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπό τοὺς Βαυαρούς ἀντιβασιλεῖς...».

Ὁ τέταρτος εἰσηγητής Δρ. κ. Χαράλαμπος Στεργιούλης, παρουσίασε τό θέμα: «Ἡ σκιαγράφηση τῆς προσωπικότητας τοῦ Σπ. Τρικούπη μέσα ἀπό τοὺς σωζόμενους πανηγυρικούς λόγους του». Ὁ εἰσηγητής ἐπισήμανε πῶς: «...Ἡ μελέτη τῶν λόγων τοῦ Τρικούπη μᾶς δίνει τήν εὐκαιρία νά κατανοήσουμε καλύτερα τό κλίμα ἐκείνης τῆς περιόδου – εἰδικότερα τῶν ἐτῶν 1825-1827, τοὺς πρωταγωνιστές καί τά κινητρά τους, ἀλλά καί ν' ἀντιληφθοῦμε τί θέση καί τί στάση τοῦ πολιτικοῦ ἀπέναντι στά ὄσα δραματικά συνεβησαν στοὺς τελευταίους χρόνους τῆς Ἐπανάστασης. Οἱ σωζόμενοι λόγοι του ἀποτελοῦν ἄμεση πηγή στήν προσπάθεια ἀνασύνθεσης τῆς ἱστορικῆς πραγματικότητας κατά τήν περίοδο τῆς Ἐπανάστασης...».

Ὁ πέμπτος εἰσηγητής, Ἀξιότιμος κ. Κωνσταντίνος Σπανός, ἀπουσίαζε καί ἡ ὁμιλία του μέ θέμα «Ἡ πατρίδα τοῦ Ἰωσήφ τῶν Ρωγῶν (Τσαρτισανιώτης καί ὄχι Ἀμπελακιώτης)» θά κατατεθεῖ στά πρακτικά.

Ὁ ἕκτος εἰσηγητής, Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. κ. Ἡλίας Δροσινός, παρουσίασε τό θέμα: «Ὁ Ἀγωνιστής, Φιλικός καί Ἰατρός Χρονίας Ἰω. Δροσινός (Ἀμπελάκια 1792-Πόρος 1866). Ἡ συμβολή του στὸν Ἀγῶνα τῆς Ἀνεξαρτησίας».

Ὁ ἕβδομος εἰσηγητής, Ἐλλογιώτατος κ. Κων/νος Κωτσιόπουλος, Καθηγητής Α.Π.Θ., παρουσίασε τό θέμα: «Τό πολιτικό ὄραμα τοῦ Ρήγα Φεραίου. Ἡ περίπτωση τῆς Νέας Πολιτικῆς Διοίκησης».

Ἡ ὄγδοη εἰσηγήτρια, Δρ. Εἰρήνη Ἀρτέμυ, παρουσίασε τό θέμα: «Ἰωσήφ Ρωγῶν, ὁ ματωμένος ἐπίσκοπος στήν πολιορκία τοῦ Μεσολογγίου». Ἡ ὁμιλήτρια ἀνέφερε: «...Ὁ ρόλος τῆς θρησκείας καί κατά συνέπεια τῆς Ἐκκλησίας γιά τή συντήρηση τῆς ἰδιοπροσωπίας τῶν ὑπόδουλων Ἑλλήνων ὑπῆρξε ἀποφασιστικός: στίς συνθήκες τῆς μακροαίωνης Κατοχῆς, ὁ ἔλληνισμός ἐπιβίωσε διά τῆς ὀρθοδοξίας. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ὑπῆρξε ὁ Ἰωσήφ, ἐπίσκοπος Ρωγῶν».

Ὁ εἰσηγητής κ. Ἰωάννης Καργάκος, μίλησε μέ θέμα: «Ὁ Λάμπρος Κατσώνης σήμερα».

Ὁ Ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Καραμπελιᾶς ὁμίλησε μέ θέμα: «Ἡ Κωνσταντινούπολη ὡς νευραλγικό κέντρο τοῦ Ἑλλητισμοῦ γιά τήν Φιλική Ἐταιρεία: Ἐγκατάσταση τῆς ἡγεσίας, σχέδια ἀπελευθερώσεως, προσπάθειες, ἔκβαση». Ὁ ὁμιλητής ἀναφέρθηκε μέ ἱστορική ἐνάργεια στήν ἐξαιρετικά σημαντική αὐτή πτυχή τῆς προετοιμασίας τῆς Ἐπανάστασης.

Ἡ Ἀξιότιμη κ. Κωνσταντίνα Παναγάκη ὁμίλησε μέ θέμα: «Ἡ εἰσβολή τοῦ Ἰμπραήμ πασᾶ στή λακωνική γῆ καί ἡ θυσία τῶν κατοίκων στό Παλαιομονάστηρο τοῦ Βρονταμᾶ».

Ἡ Ἀξιότιμη κ. Μαρίνα Μπάντιου εἶχε ὡς θέμα: «Οἱ ἐξελίξεις τῆς ἑλληνικῆς ἐπανάστασης κατά τό 1828-1829 ὅπως ἀποτυπώθηκαν στή γαλλόφωνη ἐφημερίδα Courrier d'Orient». Ἡ εἰσηγήτρια ἀπουσίαζε καί ἡ ὁμιλία της θά κατατεθεῖ στά πρακτικά.

Μετά τή συζήτηση καί τό διάλειμμα ἐπαναλήφθηκαν οἱ ἐργασίες μέ τήν Τρίτη Συνεδρία ὑπό τήν προεδρία τοῦ κ. Κωνσταντίνου Χολέβα, Μέλους τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητας.

Ὁ πρῶτος εἰσηγητής, Ἐλ. κ. Ἀπόστολος Νικολαΐδης, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡ διχόνοια ὡς βασική ἀρνητική σταθερά τοῦ Ἑλλητισμοῦ». Ὁ Ἐλλογιώτατος ἀναφέρθηκε στοὺς λόγους ποῦ ὀδηγοῦν τοὺς Ἑλλήνες στή διχόνοια. Ἐκανε ἀπολογισμό τῶν συνεπειῶν της στά ἔθνηκα ζητήματα, τήν κοινωνία καί τοὺς Ἑλλήνες,

παραπέμποντας τόσο στην ιστορική και κοινωνική εμπειρία, όσο και σε γνώμες των αρχαίων φιλοσόφων και εκκλησιαστικών συγγραφέων. Τέλος έκανε περιγραφή των τρόπων υπέρβασης και οικοδόμησης της έθνικης όμόνοιας.

Η δεύτερη Εισήγηση είχε ως θέμα: «Από τά δύο Συντάγματα στους δύο Έμφυλους της Έπανάστασης» και εισηγητή τόν Έλλογμώτατο κ. Αριστείδη Χατζή. Ο κ. Χατζής δέν μπόρεσε νά παρευρίσκειται και ή όμιλία του θά κατατεθεί στά πρακτικά.

Η τρίτη εισήγηση είχε ως θέμα: «Η πολεμική δράση του Παναγιώτη Καρατζά στον άπελευθερωτικό Αγώνα, του πρώτου θύματος τοπικών έρίδων στην Άχαία». Ο Εισηγητής Έλλογμώτατος κ. Νικόλαος Τόμπρος αναφέρθηκε στον έπιφανέστερο μεταξύ των αξιόμαχων στρατιωτικών Παναγιώτη Καρατζά, ό οποίος υπήρξε τό πρώτο «πολιτικό» θύμα έξαιτίας των τοπικών αντιπαλοτήτων πού έπικρατούσαν στην Άχαία.

Η τέταρτη εισήγηση αναφέρθηκε στό θέμα: «Ιστορία της Δυτικής (Χέρσου) Ελλάδος – ποίημα άπλου, έν Μεσολογγίω 1824 άνωνύμου ποιητού: Πρώτη υπό του ύπογραφομένου χρήση ως ιστορική πηγή πού διαφωτίζει πτυχές της διχόνοιας και της έμφύλιας διαμάχης μεταξύ Πολιτικών και Στρατιωτικών προσωπικοτήτων της Έλληνικής Έπανάστασης του 1821». Ο Εισηγητής κ. Ίωάννης Νεράτζης λόγω άσθενείας κατέθεσε τήν όμιλία του στά πρακτικά.

Ο πέμπτος εισηγητής Έλλογμώτατος κ. Δημήτριος Μαλέσης ανέπτυξε τό θέμα: «Η όργάνωση του ένόπλου άγώνα: τακτικός ή άτακτος στρατός; Προτεραιότητες και έμφύλιες διαμάχες». Ο όμιλητής αναπτύσσοντας τό θέμα του αναφέρθηκε στά ζητήματα πειθαρχίας, έπιμελτείας των στρατευμάτων και άπονομής αξιωματών τά όποια πυροδότησαν αντιπαραθέσεις όταν διακυβευόταν ή ίδια ή έθνική άπελευθέρωση.

Ο έκτος εισηγητής Αξιότιμος κ. Κωνσταντίνος Δανούσης ανέπτυξε τό θέμα: «Κοινωνικές, Πολιτικές και Θρησκευτικές αντιπαραθέσεις στην Τήνο της Έπανάστασης (1821-1827)». Ο όμιλητής μεταξύ άλλων ανέφερε ότι: «Στήν Τήνο οί προεπαναστατικές αντιθέσεις, κατά κύριο

λόγο πολιτικές και ριζοσπαστικά κοινωνικές, στά χρόνια της Έπανάστασης έλαβαν νέα διάσταση έξαιτίας της μόνιμης καχυποψίας των δύο θρησκευτικών κοινοτήτων ένα φαινόμενο πού διάρκεσε πολλές δεκαετίες άκόμη».

Ο έκτος εισηγητής Δρ. κ. Έλευθέριος Περωτής ανέπτυξε τό θέμα: «Η έρμηνεία και ή άποδόμηση του Έμφυλιού Πολέμου στά άπομνημονεύματα του Μακρυγιάννη και ή συμμετοχή του σ' αυτό τό γεγονός».

Ο έβδομος εισηγητής κ. Γ. Τσοϋτσος ανέπτυξε τό θέμα: «Η διχόνοια των Έλλήνων για τόν χαρακτήρα του νέου Έλληνικού κράτους πριν και μετά άπό τόν Έμφύλιο Πόλεμο 1823-1825». Ο όμιλητής αναφέρθηκε στή διάκριση των ένδογενών και έξωγενών στοιχείων διαίρεσεως των ύποδοϋλων Έλλήνων, στά ιδεολογικά και πολιτικά ρεύματα της Όθωμανικής Αυτοκρατορίας, στην έξωτερική πολιτική και διπλωματία των Μεγάλων Δυνάμεων και στον χαρακτήρα της ύπαρξιακής αναζήτησης για τί δημιουργία ενός κράτους, τό όποιο δέν θά εξασφαλίζει μόνο τίς πολιτικές έλευθερίες αλλά και τήν πνευματική ιδιοσυστασία του Νέου Έλληνισμού.

Η ένατη εισήγηση είχε ως θέμα: «Οί στρατηγικές και πολιτικές αντιπαραθέσεις του Άνδρέα Λόντου μέ τόν Θ. Κολοκοτρώνη, τόν Ίω. Καποδίστρια και τόν Βασιλέα Όθωνα». Ομιλήτρια ήταν ή αξιότιμη κ. Εϋανθία Μπεντεβή-Στυροπούλου.

Η δέκατη εισήγηση είχε ως θέμα: «Οί έμφύλιες διαμάχες κατά τήν Έπανάσταση του 1821 και ή άποτύπωσή τους στά κείμενα των ιστοριογράφων και άπομνημονευματογράφων του Αγώνα». Τό θέμα εισηγήθηκε ή Αξιότιμη κ. Σοφία Καρύμπαλη-Κυριαζή, ή όποία ανέφερε μεταξύ άλλων: «Οί διενέξεις και οί έμφύλιες συρράξεις της περιόδου 1823-1825, έπληξαν άνεπανόρθωτα τί φιλοπατρία των άγωνιστών και παρολίγον νά όδηγήσουν στην όριστική καταστολή της Έπανάστασης».

Η ένδεκάτη εισήγηση είχε ως θέμα: «Της ιδιοπροσωπίας του Γένους μας: Ναυμαχία της Σαλαμίνας και Μάχη στά Δερβενάκια. Θεμιστοκλῆς και Εϋρυβιάδης – Θεόδωρος Κολοκοτρώνης και Πετρομπές Μαυρομαχάλης». Η εισηγήτρια Δρ. Όλγα Δάσιου αναφέρθηκε στά κοινά στοιχεία

τῶν προσωπικοτήτων τῆς Ἀρχαιότητος καί τῆς Νεώτερης Ἱστορίας καθὼς καί στίς διαφορές τους, ἀναδεικνύοντας τὰ διαχρονικά προβλήματα τῆς διχόνοιας, τὶς ἐγκεντρικὲς βλέψεις, ἀλλὰ καί τὶς εὐεργεσίες τῆς ὁμοφυχίας».

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς δευτέρας ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου παρέστησαν, οἱ Θεοφ. Ἐπίσκοποι: Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος καί Ρωγῶν κ. Φιλόθεος καί οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν: Ἀρχμ. Νικόλαος Λιόλιος ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτισης κ. Ἀνδρέου, Πρωτοπρ. Χρῆστος Μπάρδης καί Πρωτοπρ. Γεώργιος Σχοινᾶς ἐκπρόσωποι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμπτου κ. Δανιὴλ, Ἀρχμ. Σεραφεῖμ Γκόνης ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τριφυλίας καί Ὀλυμπίας κ. Χρυσοστόμου, Ἀρχμ. Ἀθανάσιος Ντέτσικας, ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Ὁρωποῦ κ. Κυρίλλου, Ἀρχμ. Δωρόθεος Βενετσανόπουλος ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Παροναξίας κ. Καλλινίκου, Πρωτοπρ. Νεκτᾶριος Δημητριάδης ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Κλίμεντος καί Ἀρχμ. Παῦλος Κίτσος ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Στεφάνου. Ἐπίσης παρέστησαν ἀκαδημαϊκοὶ διδάσκαλοι, ἐλλογιμώτατοι καθηγητές, κληρικοὶ φοιτητές καί πλῆθος κόσμου.

Ὁ Πανος. Ἀρχμ. κ. Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδης, Γραμματέας τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, εὐχαρίστησε ἐκ προσώπου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνατίου, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμο, τοὺς εἰσηγητές τοῦ συνεδρίου, τοὺς ἱεράρχες, τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καί Πολιτικῶν ἀρχῶν, πού παραβρέθηκαν στίς ἐργασίες του καθὼς ἐπίσης καί τὸ φιλόστοργο ἀκροατήριον.

Εὐχαρίστησε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ γιὰ τὴ ραδιοφωνικὴ μετάδοση τοῦ Συνεδρίου καί τὸν κ. Ἀλέξανδρο Κατσιάρα, Διευθυντὴ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὴν προβολή του.

Ἐπίσης, εὐχαρίστησε τὰ μέλη τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος καί τὰ μέλη τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἀναφέρθηκε στὴν ἔκδοση τῶν Πρακτικῶν τοῦ Ζ΄ Ἐπιστημονικοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου. Ὁ τόμος διατίθεται κεντρικὰ ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙ καθὼς καί σέ κάθε βιβλιοπωλεῖο.

Τέλος ἀνακοίνωσε τὰ θέματα τοῦ Θ΄ καί τοῦ Ι΄ Ἐπιστημονικῶν Διεθνῶν Συνεδρίων, πού ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Α) Θ΄ Ἐπιστημονικό Διεθνές Συνέδριο: «Τὰ οικονομικά τοῦ Ἀγῶνος – Ἡ ἐπίτευξη καί ἡ ἀναγνώριση τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας» καί χρόνος διεξαγωγῆς του τό φθινόπωρο τοῦ 2020.

Β) Ι΄ Ἐπιστημονικό Διεθνές Συνέδριο: «Ἡ ἐπίδραση τοῦ 1821 στή Λογοτεχνία, τὴν Ποίηση καί τὴν Τέχνη» καί χρόνος διεξαγωγῆς του, τό φθινόπωρο τοῦ 2021.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου*

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*ΛΑ΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη
Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί
Ἱερῶν Μητροπόλεων γιὰ θέματα Αἱρέσεων
καί Παραθρησκείας*

Οἱ ἐργασίες τῆς πρώτης ἡμέρας

Ἄρχισαν στίς 22 Οκτωβρίου ἐ.ἔ., στό Ἱερό Προσκύνημα Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου στή Ζόγκα Ἑλληνικοῦ Ἄργους, οἱ ἐργασίες τῆς «ΛΑ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱ. Μητροπόλεων διὰ θέματα αἱρέσεων καί παραθρησκείας», μέ θέμα: «Ὅψεις τοῦ μυστηρίου τῆς ἀνομίας. Ἀντιπριαδικές-Ἀποκρυφιστικές-Νεοπαγανιστικές δοξασίες περὶ Θεοῦ». Οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως τελοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Συμμετέχουν Ἐντεταλμένοι Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης καί τῆς Δωδεκανήσου. Ἡ Συνδιάσκεψη διεξάγεται ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἰρέσεων, καί φιλοξενεῖται ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀργολίδος κ. Νεκτάριο καί μέ τή φροντίδα τοῦ Ὄσιολογιώτατου Ἱερομονάχου π. Ἰγνατίου Γρηγοριάτη.

Στήν ἀρχή ἐτελέσθη Ἁγιασμός ἀπό τόν Σεβ. Μητροπολίτη Ἀργολίδος κ. Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος καί ἐχαιρέτησε τή Συνδιάσκεψη καί ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν τά μνηύματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Στό μῆνυμά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος, μεταξύ τῶν ἄλλων, ὑπογράμμισε τά ἑξῆς: «Κατά τούς Ἱερούς καί θεοφόρους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, κάθε Ἀντιχριστιανική διδαχή πού ἐπιχειρεῖ νά συμκρύνει, νά ἀλλοιώσει ἢ καί νά παραμορφώσει τή χριστιανική περί Θεοῦ πίστη καί ἐμπειρία, Ἀποτελεῖ ἔκφραση τοῦ “μυστηρίου τῆς ἀνομίας” (Β΄ Θεσ. 2,7). Οἱ Ἀντιτριαδικές-Ἀποκρυφιστικές καί νεοπαγανιστικές δοξασίες περί Θεοῦ, οἱ ὁποῖες ὡς γνωστόν τυγχάνουν Ἀπολύτως ἀσυμβίβαστες μέ τήν Ὁρθόδοξη Θεολογία, ἀποτελοῦν θανάσιμο πνευματικό καί ὑπαρξιακό κίνδυνο, καθῶς τυχόν ἀποδοχή Ἀντιχριστιανικῆς ἢ αἰρετικῆς ἐκδοχῆς περί Θεοῦ συντελεῖ στήν ἔξοδο τοῦ πλανηθέντος συνανθρώπου μας ἀπό τό Ἐκκλησιαστικό σῶμα».

Στήν ἐναρκτήρια τελετή παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν αἰρέσεων Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ καί οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ, Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνός (Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο), Πτολεμαΐδος κ. Ἐμμανουήλ (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας), Λύδης κ. Δημήτριος (Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων), Νευροκοπίου κ. Σεραφεῖμ (Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας), καί ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Στρατονικείας κ. Στέφανος.

Ἐπίσης ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, Σερβίας καί Κύπρου.

Πρώτη εἰσήγηση στή Συνδιάσκεψη ἦταν αὐτή τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνοῦ καί εἶχε ὡς

θέμα: «Οἱ περί Θεοῦ Ἀντιλήψεις τῆς Νέας Ἐποχῆς». Ὁ ὁμιλητής, στήν ἐμπεριστατωμένη καί μεστή θεολογικῆς τεκμηρίωσης εἰσήγησίν του ὑπογράμμισε ὅτι: «Βασικές διδασκαλίες στίς περί Θεοῦ Ἀντιλήψεις τῆς “Νέας Ἐποχῆς” εἶναι: α) Δέν ὑπάρχει προσωπικός Θεός ἀλλά ἀπρόσωπη ζῶσα ἐνέργεια τοῦ σύμπαντος, β) Ἡ τελείωση ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπό τή συνειδητοποίηση τῆς θεϊκῆς ιδιότητος τοῦ ἴδιου τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι τή θέση τῆς πίστεως λαμβάνει ἡ γνώση (αὐτογνωσία) καί μάλιστα ἡ ἀπόκρυφη καί ἀντικαθίσταται μέ διαλογισμό, γίγγκα σέ ἕνα ἀλλεπάλληλο κύκλο μετενσαρκώσεων πού μόνο πόνου καί θλίψη προξενοῦν».

Οἱ ἐργασίες τῆς δευτέρας ἡμέρας

Συνεχίσθηκαν τήν 23η Ὀκτωβρίου, οἱ ἐργασίες τῆς «ΛΑ΄ Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱ. Μητροπόλεων διά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας».

Στήν πρωινή συνεδρία προήδρευσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων καί Ἀντικυθήρων κ. Σεραφεῖμ. Τήν πρώτη εἰσήγηση πραγματοποίησε ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Ἐπικούρος Καθηγητής Α.Π.Θ., μέ θέμα: «Οἱ Ἀντιτριαδικοί Πεντηκοστιανοί». Στήν Εἰσήγησίν του ἀναφέρθηκε στους Ἀντιτριαδικούς Πεντηκοστιανούς, τήν ἱστορική ἀφετηρία τους, τή διεθνή παρουσία τους καί τήν ἐκπροσώπησίν τους στόν ἑλληνικό χῶρο καί στή συνέχεια παρουσίασε τίς θεολογικές ἀντιτριαδικές δοξασίες τους. Ὁ εἰσηγητής κατέληξε στήν κριτική θεώρησίν του ὑπογραμμίζοντας ὅτι οἱ Ἀντιτριαδικοί Πεντηκοστιανοί ὡς πρὸς τίς κακοδοξίες τους οὐσιαστικά ἐπαναλαμβάνουν τίς θέσεις τοῦ ἀρχαίου Τροπικοῦ Μοναρχιανισμοῦ.

Στή συνέχεια τόν λόγο ἔλαβε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Αὐγουστίνος Μύρου (Δρ. Θ.), ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: «Θρησκευτικός συγκρητισμός καί ἐμμονή ἀλλοιώσεως τοῦ ἀναλλοιώτου Θεοῦ». Ὁ εἰσηγητής ἀνέφερε ὅτι «ὁ θρησκευτικός συγκρητισμός μέ τήν ὑποτίμηση τῶν βασικῶν διακρίσεων τῆς Ὁρθοδόξου

Θεολογίας με τόν αυθαίρετο επιλεκτικό δανεισμό στοιχείων από όλες τις θρησκείες και τί μίξη των αμίκτων αυτών στοιχείων, οδηγεί αποφασιστικά στη σχετικοποίηση της αλήθειας για τόν Θεό. Πιο συγκεκριμένα καταργεί τί μοναδικότητα της ύπαρξης του άποκεκαλυμμένου Τριαδικού Θεού, τήν αποκλειστικότητα της σωτηρίας από αυτόν και τήν αναντικατάστατη αληθινή λατρεία του. Τελικά υποβιβάζει τόν αληθινό Θεό σε κτιστό ανθρώπινο έφεύρημα του μεταπτωτικού ανθρώπου”.

Άκολούθησε ή εισήγηση του Πανοσιολ. Αρχιμανδριτου κ. Θεοφίλου Λεμοντζή (Δρ. Θ.) με τόν τίτλο: «Δοξασίες και αντιλήψεις περί Θεού της Θεοσοφικής Έταιρείας». Ο εισηγητής τόνισε ότι «ή εικόνα του Θεού που παρουσιάζει ή θεοσοφική εταιρία είναι ή ανεστραμμένη εικόνα του ζώντος Θεού της Βίβλου, ένας “Deus inversus”, όπως λέγει ή Μπλαβάτσκυ, και γι’ αυτό είναι εκ διαμέτρου αντίθετη με αυτή της Όρθόδοξης Θεολογίας που καταγράφεται στα συγγράμματα των Πατέρων της Έκκλησίας. Έφ’ όσον ή χαρακτηρισ των θεοσοφικών δοξασιών περί Θεού είναι απαράδεκτος έξ έπόψεως Όρθόδοξου Θεολογίας, κατά συνέπεια τό θρησκευτικό σύστημα της θεοσοφικής εταιρίας αποδεικνύεται ψευδώνυμος γνώση». Ο εισηγητής επιπλέον κατέδειξε τόν έκδηλο αποκρυφιστικό χαρακτήρα της κινήσεως και τίς αντίστοιχες αναλογίες του άρχέγονου Γνωστικισμού.

Επόμενος όμιλητής ήταν ή Αϊδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Σωτήριος Άθανασούλιας (ΜTh) με θέμα: «Η έρμηνευτική κακοποίηση της Άγίας Γραφής στις περί Θεού δοξασίες της εταιρείας “Σκοπιά”». Ο εισηγητής υπογράμμισε ότι: «Η Έταιρεία “Σκοπιά” των “Μαρτύρων του Ίεχωβά”, από τίς πιο γνωστές παραχριστιανικές οργανώσεις, προβάλλει μιά χονδροειδή ανθρωπομορφική αντίληψη περί Θεού, άπορρίπτοντας τίς θεμελιώδεις χριστιανικές αλήθειες για τήν Άγία

Τριάδα, για τήν όμοουσιότητα του Υιού και του Άγίου Πνεύματος με τόν Θεό Πατέρα, για τήν Άνάσταση του Χριστού κ.ά. Επιχειρώντας να στηρίξει τίς περί Θεού πεπλανημένες δοξασίες της στην Άγία Γραφή, εμφανίζεται με τό προσωπειο του άπόλυτου σεβασμού στά ιερά κείμενά της, ενώ στην πραγματικότητα τά κακοποιεί βάνουσα άλλοιώνοντάς τα όπου αυτά δέν εύνουουν τίς πεπλανημένες αντιλήψεις τους. Η λεγόμενη “Μετάφραση Νέου Κόσμου”, που χρησιμοποιεί ως διήθεν κείμενο της Άγίας Γραφής, θεωρείται μία από τίς μεγαλύτερες κακοποιήσεις του ιερού κειμένου παγκοσμίως».

Μετά τό γεύμα πραγματοποιήθηκε προσκύνημα στον Ίερό Ναό του Άγίου Λουκά, Αρχιεπισκόπου Συμφερουπόλεως, στα Λευκάκια.

Η άπογευματινή συνεδρία έλαβε χώρα υπό τήν Προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφεύμ. Ο τελευταίος όμιλητής θεολόγος κ. Λάμπρος Σκόντζος, στην εισήγησή του, ανέπτυξε τό θέμα: «Νεοπαγανιστικές άπόψεις περί Θεού». Ο εισηγητής άνάφερε πως οι περί Θεού άπόψεις του παγκόσμιου νεοπαγανιστικού φαινομένου είναι ταυτόσημες με αυτές της «Νέας Έποχής». Οι πολυπληθείς και έτερόκλητες νεοπαγανιστικές ομάδες συναντώνται στη νεοεποχίτικη περί άπροσώπου «Θεού» δοξασία, ή οποία κατανοείται ως ένδοκοσμική έννοια, ταυτισμένη με τόν υλικό κόσμο. Τά πάντα είναι «θεός» (πανθεισμός) και ως εκ τούτου ή «θειος» υλικός κόσμος (Φύση), είναι ή μόνη πραγματικότητα και άποτελεί στοιχείο λατρείας.

Η άπογευματινή συνεδρία ολοκληρώθηκε με τίς παρεμβάσεις των Έντεταλμένων των Ίερών Μητροπόλεων.

Τέλος ολοκληρώθηκαν οι έργασίες της Συνδιασκέψεως με τί σύνταξη, τί συζήτηση και τήν υπογραφή των Πορισμάτων.

Έκ του Γραφείου Τύπου της Ίερας Συνόδου

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός περί οργάνωσης και διαρθρώσεως τῶν Ἐνοριῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου

Ἀριθμ. 3496/1960/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τὰ ἄρθρα 3 παρ. 1 καὶ 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,
2. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 36, 37 παρ. 2 καὶ 38 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),
3. τὰ ἄρθρα 2 παρ. 1 καὶ 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
4. τὰ ἄρθρα 3 καὶ 6 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καὶ Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153/22.8.2018),

5. τὸ ἄρθρον 5 παρ. 1 πέρ. δ' καὶ ε' τοῦ Κανονισμοῦ 263/2014 «Περί συγκροτήσεως ἀρμοδιοτήτων καὶ λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τὴν ὑπ' ἀριθ. 200/19.7.2019 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Περιστερίου κ. Κλήμεντος καὶ

7. τὴν ἀπὸ 4.9.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ἐγκρίνομεν τόν Κανονισμόν τῆς οργάνωσης τῶν Ἐνοριῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ 1 ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ	ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ			
ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	708.000			
ΕΝΟΡΙΑΙ	Φ.Ε.Κ. ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	306/Α'/1930	51.500	5	ΠΕ
ΑΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	108/Α'/1972	50.000	5	ΠΕ
ΑΓ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ	1552/Β'/2015	50500	5	ΠΕ
ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΖΩΗΣ	99/Α'/1964	50.000	5	ΠΕ
ΑΓ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	198/Α'/1965	50.000	5	ΠΕ

ΑΓ. ΙΕΡΟΘΕΟΣ	77/Α'/1968	51.000	5	ΠΕ
ΑΓ. Ι. ΘΕΟΛΟΓΟΣ	1552/Β'/2015	50.000	5	ΠΕ
ΑΓ. ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗ	7/Α'/1981	50.000	5	ΠΕ
ΑΓ. ΜΑΡΙΝΑ	228/Α'/1953	52.000	5	ΠΕ
ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ	99/Α'/1998	50.000	5	ΠΕ
ΠΑΜΙ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ (ΜΑΣΧΑ)	1552/Β'/2015	53.000	5	ΠΕ
ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ (ΠΑΛΛΑΙΟΣ)	399/Α'/1943	50.000	5	ΠΕ
ΑΓ. ΠΑΥΛΟΣ	274/Α'/1971	50.000	5	ΠΕ
ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	61/Α'/1978	50.000	5	ΠΕ

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΟΡΙΩΝ: 14**ΣΥΝΟΛΟΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ: 70****Άρθρον 2****ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ**

Δύο (2) θέσεις Ίεροκηρύκων, ΠΕ Κατηγορίας καί ειδικότητας Θεολόγων, συσταθείσαι διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978.

Άρθρον 3**ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ**

Πέντε (5) οργανικά θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ – ΠΕ, συσταθείσαι διά του ν. 673/77. Έκ τών αρχικώς συσταθεισών δέκα (10) θέσεων Διακόνων μετετράπησαν: α) δύο (2) σέ θέσεις Ίεροκηρύκων (ν. 817/1978) καί β) τρείς (3) σέ θέσεις έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐξῆς:

Άρθρον 4**ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ**
πού βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν

α) Μία (1) θέσις έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλου, κλάδου ΔΕ ἢ ΠΕ, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του ν. 1476/1984.

β) Δύο (2) θέσεις έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, μία (1) κλάδου ΠΕ Διοικητικῶν – Οικονομικῶν καί μία (1) ΥΕ, συσταθείσαι διά του άρθρου 19, παρ. 5 του ν. 2819/2000 καί κατανεμηθείσαι διά τῆς ὑ.ἀ. Α1/293/20.10.2000 (Β' 1351).

Άρθρον 5**ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ**

Τά τῆς πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν

προηγουμένων άρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων πού διορίζονται εἰς τάς θέσεις αὐτάς, διέπονται κατά περίπτωσιν ἀπό τάς διατάξεις τῶν Ίερῶν Κανόνων, τῶν άρθρων 37, 38 καί 42 του ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπό τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Κανονισμῶν 5/1978 «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ Α'48), 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α'153) καί λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

0

Άρθρον 6**Τροποποιήσις του Κανονισμοῦ**

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς Ίερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῇ προτάσει του οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπό σχετικήν ἀπόφασιν του Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθοῦν τά ὄρια ἢ ὁ ἀριθμός ἢ ὁ πληθυσμός τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τήν ἀνάλογον μεταβολήν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμός τῶν έκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Άρθρον 7**Ἰσχὺς του Κανονισμοῦ**

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἔχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα καί κατά τοῦτο ἰσχύει ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατά περίπτωσιν, τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων καί τῶν Κανονισμῶν, συνεπεία τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

Άρθρον 8

Δαπάνη

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθεῖ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 4 Σεπτεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 16.10.2019

Κανονισμός περί ὀργανώσεως καί διαρθρώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων

Ἀριθμ. 3841/1968/2019

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 3 παρ. 1 καί 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,
2. τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 36, 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),
3. τά ἄρθρα 2 παρ. 1 καί 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),
4. τά ἄρθρα 3 καί 6 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α'153/22.8.2018),

5. τό ἄρθρον 5 παρ. 1 πέρ. δ' καί ε' τοῦ Κανονισμοῦ 263/2014 «Περί συγκροτήσεως ἀρμοδιοτήτων καί λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τά δημογραφικά στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 2011 (ΦΕΚ 697-699/20.03.2014 τεύχος Β'),

7. τήν ὑπ' ἀριθ. 1034/233/27.8.2019 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων κ. Νεκταρίου καί

8. τήν ἀπό 4.9.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαικοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστούμεν τήν ύφισταμένην διάρθρωσιν τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκλήρων καί Διακόνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων, καθῶς καί τῶν

ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι βαρύνουσι τόν κρατικόν προϋπολογισμόν, καί ἐγκρίνομεν τόν Κανονισμόν τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν αὐτῆς ὡς ἑξῆς:

**ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ**

**ΑΡΘΡΟΝ 1
ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ**

ἈΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ ἢ ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥ- ΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΕΣ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ
Κέρκυρα	24.838	Υ.Θ. Σηλαιωτίσσης Ἁγίου Βλασίου καί Ἁγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης (Μητροπολιτικός)	583/Γ.Ι./1842 46/Α'/1914	950	2	ΠΕ
		Ἁγίου Ἀντωνίου	46/Α'/1914	370	1	ΤΕ-ΠΕ
		Υ.Θ. Φανερωμένης τῶν Στερεωτῶν	2584/Β'/2015	410	1	ΤΕ-ΠΕ
		Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου	2584/Β'/2015	518	1	ΤΕ-ΠΕ
		Ἁγίων Πάντων	2584/Β'/2015	510	1	ΤΕ-ΠΕ
		Ἁγίου Βασιλείου	46/Α'/1914	430	1	ΤΕ-ΠΕ
		Ἁγίου Ἐλευθερίου	2584/Β'/2015	950	1	ΤΕ-ΠΕ

Κέρκυρα		καί Ύ.Θ. Μανδρακιωτίσσης				
		Άγίου Νικολάου Γερόντων	46/Α'/1914 38/Α'/1962	415	1	ΤΕ-ΠΕ
		Άγίας Παρασκευής	46/Α'/1914 339/Α'/1946	3.000	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγίας Σοφίας	128/Α'/1990	600	1	ΤΕ-ΠΕ
		Άγίου Σπιριδωνος Σαρόκου	46/Α'/1914	2.406	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγίου Άπολλοδώρου Περιοχής Παγκρατείκων	162/Α'/2004	855	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγίας Τριάδος Γαρίτσας	46/Α'/1914	2.469	2	ΔΕ-ΠΕ
		Ύ.Θ. Βλαχερνών Γαρίτσας	46/Α'/1914	2.305	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγιων Τριών Μαρτύρων Άνεμομύλου	46/Α'/1914	1.120	1	ΤΕ-ΠΕ
		Άναλήψεως Κανονίου	46/Α'/1914	2.480	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγίου Γεωργίου Μανδουκίου	2584/Β'/2015	500	1	ΤΕ-ΠΕ
		Άγίου Ιωάννου Λάζου Μανδουκίου	1/Α'/1948	2.250	2	ΤΕ-ΠΕ
		Άγιων Κων/νου, Έλένης και Άγίας Κερκύρας Κουλίνας	84/Α'/1979	1.100	1	ΤΕ-ΠΕ
		Ύ.Θ. Κοιμήσεως Μαμάτων	21/Α'/1994	1.200	1	ΤΕ-ΠΕ
Άλεπού	3.149	Ύ.Θ. Όδηγητριάς	2584/Β'/2015	3.149	2	ΔΕ-ΠΕ
Γουβιά	838	Άγιων Πάντων	217/Α'/1967	838	1	ΔΕ-ΠΕ
Έβροπούλοι	344	Παντοκράτορος	46/Α'/1914	344	1	ΔΕ-ΠΕ
Κανάλιον	4.086	Άγίου Σπιριδωνος	46/Α'/1914	2.480	2	ΔΕ-ΠΕ
		Άγίου Νικολάου	2584/Β'/2015	1.608	1	ΔΕ-ΠΕ
Κοντοκάλιον	1.660	Άγίας Τριάδος	46/Α'/1914	1.660	1	ΔΕ-ΠΕ
Κυρά Χρυσικού	563	Άγίου Σπιριδωνος	2584/Β'/2015	563	1	ΔΕ-ΠΕ
Ποταμός	3.840	Άγίου Βαρβάρου	46/Α'/1914	1.350	1	ΔΕ-ΠΕ

		Υ.Θ. Έλεούσης	46/A'/1914	1.650	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγιου Νικολάου Άλυκων	21/A'/1994	840	1	ΔΕ-ΠΕ
Τεμπλόνιον	356	Υ.Θ. Σπαρμιωτίσσης	2584/B'/2015	356	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΑΡΕΛΙΩΝ						
Άγιος Ίωάννης	876	Άγιου Ίωάννου Προδρόμου	2584/B'/2015	876	1	ΔΕ-ΠΕ
Άφρα	1.098	Υ.Θ. Λαμποβίτσης	46/A'/1914	1.098	1	ΔΕ-ΠΕ
Βάτος	345	Άγιου Νικολάου	46/A'/1914	345	1	ΔΕ-ΠΕ
Γιαννάδες	597	Άγιου Νικολάου	46/A'/1914	597	1	ΔΕ-ΠΕ
Κανακάδες	204	Άγίας Αικατερίνης	2584/B'/2015	204	1	ΔΕ-ΠΕ
Καρουμπάτι- κα	264	Άγίας Τριάδος	165/A'/1988	264	1	ΔΕ-ΠΕ
Κομπήσιον	733	Άγίων Άποστόλων	10/A'/1958	733	1	ΔΕ-ΠΕ
Κοκκίνιον	580	Άγίων Κων/νου & Έλένης	2584/B'/2015	580	1	ΔΕ-ΠΕ
Μάρμαρον	174	Άγίας Μαρίας	2584/B'/2015	174	1	ΔΕ-ΠΕ
Πέλεκας	612	Υ.Θ. Όδηγητριάς	46/A'/1914	612	1	ΔΕ-ΠΕ
Σιναράδες	920	Άγιου Νικολάου	46/A'/1914	555	1	ΔΕ-ΠΕ
		Υ.Θ. Παντανάσσης	46/A'/1914	365	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΧΙΛΛΕΙΩΝ						
Άγιοι Δέκα	370	Υ.Θ. Όδηγητριάς	2584/B'/2015	370	1	ΔΕ-ΠΕ
Άγιος Προκόπιος	378	Άγίας Τριάδος	46/A'/1914	378	1	ΔΕ-ΠΕ
Βαρυπατά- δες	352	Άγίας Παρασκευής και Άγιου Σπυρίδωνος	2584/B'/2015	352	1	ΔΕ-ΠΕ
Βιρός	1.290	Υ.Θ. Όδηγητριάς	46/A'/1914	1.290	1	ΔΕ-ΠΕ
Γαρούνα Άνω	227	Υ.Θ. Έλεούσης	2584/B'/2015	227	1	ΥΕ-ΤΕ
Γαρούνα Κάτω	633	Άγιου Νικολάου	46/A'/1914	633	1	ΔΕ-ΠΕ
Γαστούριον	1700	Υ.Θ. Όδηγητριάς	2584/B'/2015	1700	1	ΔΕ-ΤΕ
Καμάρα	159	Υ.Θ. Βλαχερνών	46/A'/1914	159	1	ΥΕ-ΤΕ
Καλαφατιώ- νες	457	Προφήτου Ήλιου και Υ.Θ. Έλεούσης	2584/B'/2015	457	1	ΥΕ-ΤΕ
Καστελλά- νοι Μέσης	535	Υπαπαντής του Κυρίου	46/A'/1914	535	1	ΔΕ-ΠΕ
Κυνοπιάστες	1.392	Υ.Θ. Έλεούσης	46/A'/1914	1.392	1	ΔΕ-ΠΕ

Κουραμάδες	255	Άγιου Ιωάννου του Καλυβίτου	46/A'/1914	255	1	ΥΕ-ΔΕ
Μπενίτσες	843	Άγιου Νικολάου	46/A'/1914	843	1	ΔΕ-ΠΕ
Σταυρός	312	Υ.Θ. Άγνάντων	2584/B'/2015	312	1	ΥΕ-ΔΕ
Τσάρος	850	Υ.Θ. Εὐαγγελιστρίας	204/A'/1989	850	1	ΥΕ-ΔΕ
Χρυσής	898	Άγίας Κυριακῆς	92/A'/1985	898	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΜΕΛΙΤΕΙΩΝ						
Άγιος Δημήτριος	88	Άγιου Δημητρίου	2584/B'/2015	88	1	ΥΕ-ΔΕ
Άγιος Ματθαίος	1.190	Άγιου Ματθαίου	46/A'/1914	710	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγίας Παρασκευῆς	46/A'/1914	480	1	ΔΕ-ΠΕ
Βραγκανιώτικα	182	Άγίας Παρασκευῆς	167/B'/1986	182	1	ΥΕ-ΔΕ
Βουνιάδες	208	Άγιου Ιωάννου του Προδρόμου	2584/B'/2015	208	1	ΥΕ-ΔΕ
Ἐπισκοπιάνα	261	Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν	2584/B'/2015	261	1	ΥΕ-ΔΕ
Λίνια	273	Ἁγίων Ἐπτά Μαρτύρων τῶν ἐν Κερκύρα Μαρτυρησάντων	213/A'/1998	273	1	ΔΕ-ΠΕ
Μεσογγή	104	Άγιου Νεκταρίου	46/A'/1981	104	1	ΥΕ-ΔΕ
Μοραίτικα	553	Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου	2584/B'/2015	553	1	ΥΕ-ΔΕ
Παυλιάνα Ἄνω	478	Άγιου Δημητρίου	46/A'/1914	478	1	ΥΕ-ΔΕ
Παυλιάνα Κάτω	125	Άγίας Τριάδος	55/A'/1962	125	1	ΥΕ-ΔΕ
Πεντάπιον	262	Υ.Θ. Ὁδηγήτριας	2584/B'/2015	262	1	ΥΕ-ΔΕ
Σπήλαιον	51	Γενεσίου Υ. Θεοτόκου	213/A'/1998	51	1	ΥΕ-ΔΕ
Στρογγυλή	475	Ἁγίων Πάντων	46/A'/1914	475	1	ΥΕ-ΔΕ
Χλομοτιανά	347	Υ.Θ. Κασσιοπίας	2584/B'/2015	347	1	ΥΕ-ΔΕ
Χλομός	509	Υ.Θ. Ζωοδ. Πηγῆς	2584/B'/2015	509	1	ΔΕ-ΤΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΟΡΙΣΣΙΩΝ						
Άγιος Νικόλαος	440	Άγιου Νικολάου	2584/B'/2015	440	1	ΥΕ-ΔΕ
Ἄργυραδες	1.163	Άγιου Ιωάννου του Προδρόμου	2584/B'/2015	1.163	1	ΔΕ-ΠΕ
Βασιλάτικα	147	Άγιου Σπυριδωνος	2584/B'/2015	147	1	ΥΕ-ΔΕ

Κορακάδες	30	Κοιμήσεως τῆς Ὑ. Θεοτόκου	2584/Β'/2015	30	1	ΥΕ-ΔΕ
Κουσπάδες	349	Ἁγίου Ἀθανασίου	2584/Β'/2015	349	1	ΥΕ-ΔΕ
Μαραθιάς	331	Ὑ.Θ. Λαμποβίτισης	2584/Β'/2015	331	1	ΥΕ-ΔΕ
Νεοχωράκιον	225	Ἁγίου Νικολάου	2584/Β'/2015	225	1	ΥΕ-ΔΕ
Πετριτή	663	Ἁγίας Κερκύρας	174/Α'/1996	663	1	ΥΕ-ΔΕ
Περιβόλιον	1.427	Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου	2584/Α'/2015	1.427	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΕΥΚΙΜΜΑΙΩΝ						
Βιταλάδες	524	Ἁγίων Ἀποστόλων	2584/Β'/2015	524	1	ΥΕ-ΔΕ
Δραγωτινά	249	Ταξιάρχων	2584/Β'/2015	249	1	ΥΕ-ΔΕ
Κάβος	515	Ἁγίου Πρακοπίου	46/Α'/1981	515	1	ΥΕ-ΔΕ
Κρητικά	453	Ἁγίου Σπυρίδωνος	2584/Β'/2015	453	1	ΥΕ-ΔΕ
Λευκίμμη	3.148	Ἁγίων Ἀναργύρων Ἀναπλάδων	2584/Β'/2015	550	1	ΔΕ-ΠΕ
		Ἁγίου Ἀρσενίου Ριγγιάδων	2584/Β'/2015	2.070	2	ΔΕ-ΠΕ
		Ἁγίων Θεοδώρων	2584/Α'/2015	158	1	ΔΕ-ΠΕ
		Ὑ.Θ. Ὁδηγητριάς	214/Α'/1980	142	1	ΔΕ-ΠΕ
		Ὑ.Θ. Λαμποβίτισης Μελικίων	2584/Β'/2015	320	1	ΔΕ-ΠΕ
		Ὑ.Θ. Εὐαγγελιστριάς Ποταμίου	2584/Β'/2015	78	1	ΔΕ-ΠΕ
Νεοχώριον	302	Ἁγίας Τριάδος	2584/Β'/2015	302	1	ΥΕ-ΔΕ
Παλιοχώριον	339	Ἁγίου Γεωργίου	86/Α'/1956	339	1	ΥΕ-ΠΕ
Σπαρτερά	100	Ἁγίας Μαρίνης	2584/Β'/2015	100	1	ΥΕ-ΔΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΦΑΙΑΚΩΝ						
Ἅγιος Μάρκος	937	Ὑ.Θ. Λαμποβίτισης	48/Α'/1914	937	1	ΔΕ-ΠΕ
Κορακιάνα Ἄνω	1.411	Ἁγίου Ἀθανασίου	48/Α'/1914	292	1	ΔΕ-ΠΕ
		Ἁγίου Γεωργίου	48/Α'/1914	454	1	ΔΕ-ΠΕ
		Ἁγίου Νικολάου	48/Α'/1914	665	1	ΥΕ-ΠΕ
	2.775	Ἁγίου Νικολάου	2584/Β'/2015	1.102	1	ΔΕ-ΠΕ

Κορακιάνα Κάτω		Υ.Θ. Ζωοδόχου Πηγής	86/A'/141956	1.321	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγιου Δημητρίου Γαζατικών	8/A'/1987	352	1	ΔΕ-ΠΕ
Ζυγός	207	Άγίας Άγάθης	47/A'/1914	20	1	ΔΕ-ΠΕ
Σπαρτύλας	721	Άγιου Σπιριδωνος	47/A'/1914	721	1	ΔΕ-ΠΕ
Σγουράδες	228	Υ.Θ. Ευαγγελιστρίας	47/A'/1914	228	1	ΥΕ-ΔΕ
Σωκράκιον	266	Υ.Θ. Περιβολωτίσσης	48/A'/1914	266	1	ΥΕ-ΔΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΑΛΛΙΟΚΑΣΤΡΙΤΩΝ						
Άλειματά- δες	199	Άγιου Νικολάου	47/A'/1914	199	1	ΥΕ-ΔΕ
Βίστωνας	87	Άγιου Χριστοφόρου	2584/B'/2015	87	1	ΥΕ-ΔΕ
Γαρδελάδες	371	Υ.Θ. Έλεούσης	48/A'/251914	371	1	ΥΕ-ΔΕ
Δουκάδες	721	Υ. Θεοτόκου Μεσοχωριτίσσης	2584/B'/2015	721	1	ΔΕ-ΠΕ
Κρήνη	292	Άγιου Νικολάου	2584/B'/2015	292	1	ΥΕ-ΔΕ
Λιαπάδες	931	Άγίας Άναστασίας τής Φαρμακολυτρίας	48/A'/1914	931	1	ΔΕ-ΠΕ
Λάικωνες	624	Άγιου Νικολάου	2584/B'/2015	624	1	ΔΕ-ΠΕ
Μακράδες	244	Παντοκράτορος	2584/B'/2015	244	1	ΥΕ-ΔΕ
Σκριπερόν	599	Άγιου Στεφάνου	48/A'/1914	599	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΑΣΣΩΠΑΙΩΝ						
Γιμάριον	218	Άγιων Κων/νου & Έλένης	243/A'/1965	218	1	ΔΕ-ΠΕ
Κασσιόπη	977	Υ.Θ. Κασσιοπίας	47/A'/1914	977	1	ΔΕ-ΠΕ
Νησάκιον	370	Άγιων Πάντων	2584/B'/2015	370	1	ΔΕ-ΠΕ
Σινιές	620	Άγίας Βαρβάρας	2584/B'/2015	620	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΘΙΝΑΛΙΩΝ						
Άγιος Παντελεή- μων	194	Άγιου Παντελεήμονος	47/A'/1914	194	1	ΥΕ-ΠΕ
Άχαράβη	1.013	Άγιου Χαραλάμπους	181/A'/20199 0	1.013	1	ΔΕ-ΠΕ
Έπίσκεψις	537	Υ.Θ. Όδηγητρίας καί Άγιου Βασιλείου	47/A'/1914	537	1	ΥΕ-ΔΕ
Κληματιά	237	Άγιου Γεωργίου	2584/B'/2015	237	1	ΥΕ-ΔΕ
Λοῦτσες	223	Άγιου Άθανασίου καί Άγιου Ίακώβου	2584/B'/2015	223	1	ΥΕ-ΔΕ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ 10 [ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2019]

Λαύκιον	229	Άγίας Παρασκευής	47/Α'/1914	229	1	ΥΕ-ΔΕ
Νύμφαι	995	Άγιων Κων/νου & Έλένης	2584/Β'/2015	605	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγιου Νικολάου	2584/Β'/2015	390	1	ΥΕ-ΠΕ
Κυπριανάδες	52	Άγιου Βασιλείου	2584/Β'/2015	52	1	ΥΕ-ΔΕ
Ξανθάτες	189	Άγίας Κυριακής	47/Α'/1914	189	1	ΥΕ-ΔΕ
Περίθεια	560	Άγιων Θεοδώρων	47/Α'/1914	560	1	ΔΕ-ΠΕ
Πετάλεια	171	Άγιου Νικολάου	47/Α'/1914	171	1	ΥΕ-ΔΕ
Ρόδα	561	Άγιου Γεωργίου	34/Α'/1990	561	1	ΥΕ-ΔΕ
Στρινύλας	38	Άγίας Παρασκευής	47/Α'/1914	38	1	ΥΕ-ΔΕ
Σφακερά	227	Υ.Θ. Εισοδίων	47/Α'/1914	227	1	ΥΕ-ΔΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ						
Άγιος Άθανάσιος	192	Ταξιάρχων	2584/Β'/2015	192	1	ΥΕ-ΔΕ
Άγρός	271	Άγιου Βασιλείου	47/Α'/1914	271	1	ΔΕ-ΠΕ
Άρκαδάδες	90	Υ.Θ. Άρκαδιωτίσσης	47/Α'/1914	90	1	ΥΕ-ΔΕ
Άρμενάδες	177	Άγιων Άποστόλων	2584/Β'/2015	177	1	ΥΕ-ΔΕ
Άσπιωτάδες	94	Υ.Θ. Βλαχερνών	47/Α'/1914	84	1	ΥΕ-ΔΕ
Άφιων	297	Άγιου Ιωάννου του Προδρόμου	2584/Β'/2015	297	1	ΥΕ-ΔΕ
Βατωνιές	69	Άγιων Άποστόλων	2584/Β'/2015	69	1	ΥΕ-ΔΕ
Δάφνη	290	Υ.Θ. Εισοδίων	46/Α'/1914	290	1	ΥΕ-ΔΕ
Δροσάτο	146	Άγιου Νικολάου	2584/Β'/2015	146	1	ΥΕ-ΔΕ
Καββαδάδες	651	Άγιου Σπυριδωνος	46/Α'/1914	651	1	ΔΕ-ΠΕ
Καστελλάνοι Γύρου	106	Άγιου Νικολάου	47/Α'/1914	106	1	ΔΕ-ΠΕ
Μεσσαριά - Κοψοχειλάδες	224	Υ.Θ. Καρυσκιωτίσσης και Άγιου Νικολάου	47/Α'/1914	224	1	ΥΕ-ΔΕ
Πάγοι	372	Άγιου Ιωάννου και Άγιων Θεοδώρων	2584/Β'/2015	372	1	ΔΕ-ΠΕ
Πρινύλας	70	Άγιου Νικολάου	2584/Β'/2015	70	1	ΥΕ-ΔΕ
Ραχτάδες	179	Άγίας Βαρβάρας	2584/Β'/2015	179	1	ΥΕ-ΔΕ
Χωρεπίσκοποι	203	Υ.Θ. Κουκαμιωτίσσης	2584/Β'/2015	203	1	ΔΕ-ΠΕ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΕΣΠΕΡΙΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ						
Άγιοι Δούλοι	185	Άγιων Θεοδώρων	2584/Β'/2015	185	1	ΥΕ-ΔΕ
Άγραφοί	274	Υ.Θ. Όδηγήτριας	47/Α'/1914	274	1	ΥΕ-ΔΕ
Άντιπερνοί	202	Άγίας Τριάδος	47/Α'/1914	202	1	ΥΕ-ΔΕ
Άρίλλας	354	Άναλήψεως του Σωτήρος	2584/Β'/2015	450	1	ΥΕ-ΔΕ
Αύλωτες	1.276	Ταξιαρχών	46/Α'/1914	710	1	ΔΕ-ΠΕ
		Υ.Θ. Όδηγήτριας	46/Α'/1914	566	1	ΔΕ-ΠΕ
Βαλανείον	224	Άγιου Άρσενίου	2584/Β'/2015	224	1	ΥΕ-ΔΕ
Βελονάδες	464	Άγίας Τριάδος	46/Α'/1914	464	1	ΥΕ-ΔΕ
Έρείκουσσα	496	Άγιου Νικολάου	2584/Β'/2015	496	1	ΥΕ-ΔΕ
Καβαλλούριον	318	Υ.Θ. Εισοδίων	47/Α'/1914	318	1	ΔΕ-ΠΕ
Καρουσάδες	1.419	Άγιου Γεωργίου	47/Α'/1914	784	1	ΔΕ-ΠΕ
		Άγιου Νικολάου των Ξένων	47/Α'/1914	635	1	ΔΕ-ΠΕ
Κουναβάδες	48	Άγίας Παρασκευής	46/Α'/1914	48	1	ΥΕ-ΔΕ
Λιβάδι Βελονάδων	351	Άγιου Σπυρίδωνος	58/Α'/1958	351	1	ΔΕ-ΠΕ
Μαγουλάδες	764	Άγιων Θεοδώρων	46/Α'/1914	764	1	ΔΕ-ΠΕ
Μαθράκιον	329	Άγιου Νικολάου	2584/Β'/2015	329	1	ΥΕ-ΔΕ
Όθωνοί	392	Άγίας Τριάδος	2584/Β'/2015	392	1	ΥΕ-ΔΕ
Περουλάδες	725	Άγιου Νικολάου	46/Α'/1914	725	1	ΥΕ-ΔΕ
Σιδάριον	386	Άγιου Νικολάου	396/Α'/1936	386	1	ΔΕ-ΠΕ
ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΠΑΞΩΝ						
Βελαντιάτικα	336	Άγιου Γεωργίου	2584/Β'/2015	329	1	ΥΕ-ΔΕ
Βλαχομπογδανάτικα	342	Προφήτου Ήλιού και Υ.Θ. Εισοδίων	2584/Β'/2015	335	1	ΥΕ-ΔΕ
Γάιος	518	Άγίας Τριάδος	2584/Β'/2015	518	1	ΔΕ-ΠΕ
Λάκκα	446	Άγιου Άνδρέου	2584/Β'/012015	412	1	ΔΕ-ΠΕ
		Υπαπαντής του Κυρίου	2584/Β'/2015	34	1	ΔΕ-ΠΕ
Λογγός	298	Άναλήψεως του Κυρίου	2584/Β'/2015	298	1	ΥΕ-ΔΕ
Μαγαζιά	198	Άγιου Σπυρίδωνος	2584/Β'/2015	198	1	ΥΕ-ΔΕ

Φουντάνα	162	Υ.Θ. Βλαχερνών	2584/Β'/2015	162	1	ΥΕ-ΔΕ
ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ						
Κέρκυρα		Άγιου καί Θαυματουργού Σπυρίδωνος	169/Α'/1969 & 149/Α'/2015		1	ΤΕ- ΠΕ
Κέρκυρα		Άγιων Ίάσονος καί Σωσιπάτρου	220/Α'/2009 & 149/Α'/2015		1	ΔΕ- ΠΕ
Παξοί		Άγιου Χαραλάμπους	330/Α'/1981 & 149/Α'/2015		1	ΔΕ- ΠΕ
Παξοί		Υ.Θ. Βελλανιτών	155/Α'/1991 & 149/Α'/2015		1	ΔΕ-ΠΕ

* ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΟΡΙΩΝ: 179.

* ΙΕΡΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΩΝ: 4

* ΣΥΝΟΛΟΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ: 193

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρεῖς (3) θέσεις Ἱεροκηρύκων ΠΕ Κατηγορίας καί ειδικότητος Θεολόγων, συσταθεῖσες διὰ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ ν. 817/1978 καί κατανεμηθεῖσες α) οἱ δύο (2) διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καί β) ἡ μία (1) διὰ τοῦ Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Δύο (2) ὀργανικὲς θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ - ΠΕ, συσταθεῖσες διὰ τοῦ ν. 673/1977. Ἐκ τῶν ἀρχικῶς συσταθεισῶν ὀκτώ (8) θέσεων Διακόνων μετετρέπησαν: α) δύο (2) σέ θέσεις Ἱεροκηρύκων (ν. 817/1978) καί β) τέσσερις (4) σέ θέσεις ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων, ὡς ἐξῆς:

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

πού βαρύνουν τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν

α) Μία (1) θέση ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Διοικητικῶν – Γραμματέων, συσταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν. 1476/1984.

β) Μία (1) θέση ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Ὁδηγῶν – Κλητήρων, συσταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν. 1476/1984, Φ.031/259Α1/31/18.1.1985 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως (Φ.Ε.Κ. 128/Β'/1985).

γ) Μία (1) θέση ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ, συσταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 19 παρ. 5 τοῦ ν. 2819/2000.

δ) Μία (1) θέση ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ, συσταθεῖσα διὰ τοῦ ἄρθρου 23 παρ. Α-α τοῦ ν. 3475/2006.

Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τῆς πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων πού διορίζονται εἰς τὰς θέσεις αὐτάς, διέπονται κατὰ περίπτωσιν ἀπὸ τίς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν ἄρθρων 37, 38 καί 42 τοῦ ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Κανονισμῶν 5/1978 «Περὶ Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ Α'48), 305/2018 «Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α'153) καί λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

Άρθρον 6

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμὸς τροποποιεῖται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπὸ σχετικὴ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθοῦν τὰ ὄρια ἢ ὁ ἀριθμὸς ἢ ὁ πληθυσμὸς τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τὴν ἀνάλογο μεταβολὴ τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Άρθρον 7

Ίσχύς του Κανονισμού

Ο παρών Κανονισμός έχει διαπιστωτικών χαρακτήρα και κατά τούτο ισχύει από της έναρξεως ισχύος, κατά περίπτωσιν, τών Προεδρικών Διαταγμάτων, τών Νόμων, τών Υπουργικών Αποφάσεων και τών Κανονισμών συνεπεία τών όποιων κατηρίσθη.

Η παρούσα απόφασις νά δημοσιευθεῖ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 4 Σεπτεμβρίου 2019

Άρθρον 8

Δαπάνη

Ἐκ τών διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καί Διαποντίων Νήσων.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 16.10.2019

Κανονισμός Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἑπωνυμίαν «Ἴδρυμα Προστασίας Νεότητος “Ἅγιος Πολύκαρπος – Ἅγιος Γεώργιος”», τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς

Ἀριθμ. 3536/2038/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 καί 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α'146),

2. τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αἱ ὁποῖαι ἀπορρέουν ἀπὸ τὰς Εὐαγγελικὰς ἐπιταγὰς, τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τὰς ὑφιστάμενας κοινωνικὰς, ποιμαντικὰς καί πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 532/24.7.2019 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητρ. Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ,

5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 153/26.8.2019 Γνωμοδότησιν τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

6. τὴν ἀπὸ 4.9.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ἀποφασίζει

κωδικοποιεῖ τόν Κανονισμόν τοῦ Ἰδρύματος: «Προστασίας Νεότητος “Ἅγιος Πολύκαρπος – Ἅγιος Γεώργιος” τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς» (Φ.Ε.Κ. Β' 725/9.9.1991, Φ.Ε.Κ. Β' 502/1.4.2011, Φ.Ε.Κ. Β' 1180/19.6.2015, Φ.Ε.Κ. Β' 2070/21.9.2015, Φ.Ε.Κ. Β' 1664/15.5.2017), ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ «ΑΓΙΟΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ – ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΣΥΣΤΑΣΗ - ΤΙΤΛΟΣ - ΕΔΡΑ - ΣΚΟΠΟΙ

Ἄρθρο 1

Σύσταση – Τίτλος – Ἐδρα

Στὴν Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς συνιστάται Ἴδρυμα μέ τὴν ἑπωνυμία «Ἴδρυμα Προστασίας Νεότητος “Ἅγιος Πολύκαρπος – Ἅγιος Γεώργιος”» μέ ἔδρα τόν Πειραιᾶ.

Άρθρο 2

Σκοποί του Ίδρύματος

Σκοποί του εὐαγοῦς τούτου Ίδρύματος εἶναι ἡ παροχή καὶ ἐξασφάλιση, χωρὶς ἐπίδωξη ἐπιχειρηματικοῦ κέρδους, σέ κατάλληλους καὶ εἰδικά ἐξοπλισμένους χώρους του ἔμπρακτης ἀρωγῆς καὶ συμπαράστασης στά νήπια, στά παιδιά καὶ στοὺς νέους τῆς ἐφηβικῆς καὶ μετεφηβικῆς ἡλικίας σέ θέματα ἀγωγῆς, ἐκπαίδευσης, μόρφωσης ἐπιμόρφωσης, πνευματικῆς καθοδήγησης καὶ ἐν γένει ἐνισχύσεως στά πλαίσια τῆς ἑλληνορθόδοξης παιδείας καὶ παράδοσης καὶ γενικότερα στά πλαίσια τοῦ ἑλληνορθόδοξου πολιτισμοῦ. Ἡ λόγῳ καὶ ἔργῳ διακονία πρὸς ἠθικοπνευματικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀρωγὴ καὶ ἐνίσχυση τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων τῆς χώρας καὶ μάλιστα τῶν πλησίον δῆμων, κοινοτήτων καὶ οἰκισμῶν, μέ κατάλληλες ἐκδηλώσεις, καὶ ἀνάλογες παροχές καὶ εἰδικότερα μέ ἐκπαιδευτικὴς μορφωτικὴς διαλέξεις, ἐκθέσεις καὶ ἐκδηλώσεις πρὸς καλλιέργεια καὶ ἀνάπτυξη τοῦ φιλοχρίστου φρονήματος καὶ τῶν χριστιανικῶν ἀρετῶν τοῦ ἑλληνορθόδοξου πολιτισμοῦ.

Άρθρο 3

Μέσα γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν

Γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν, μέσα ἀποτελοῦν εἰδικότερα ἡ ἴδρυση καὶ λειτουργία παιδικοῦ καὶ βρεφονηπιακοῦ σταθμοῦ, σχολείων πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης (ἀκόμη καὶ προσανατολισμοῦ) ὑπὸ τὸν διακριτικὸ τίτλο «Ἅγιος Πολύκαρπος – Ἅγιος Γεώργιος», σχολῶν βυζαντινῆς μουσικῆς καὶ ἀγιογραφίας, παραδοσιακῶν λαϊκῶν χορῶν, ὠδεῶν εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς, κατασκηνώσεων καὶ κάθε ἄλλου συναφοῦς ἐπιμορφωτικοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ τρόπου συμπαράστασης. Ἐπίσης εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάληψη τῆς διαχείρισης –ὡς φορέα ὑλοποίησης– κοινοτικῶν εὐρωπαϊκῶν προγραμμάτων, ἀλλὰ καὶ παγκοσμίων τοιούτων, γιὰ τὴν πρόοδο καὶ ἐπίτευξη τῶν ὡς ἄνω σκοπῶν.

ΟΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΟΡΓΑΝΩΣΗ - ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ

Άρθρο 4

Ὁργάνωση καὶ Διοίκηση

α. Τὸ Ίδρυμα Προστασίας Νεότητος διοικεῖται ἀπὸ τριμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο, πού ἀποτελεῖται ἀπὸ μέλη λαϊκά, ἄνδρες ἢ γυναῖκες, πού ὅλα διορίζονται ἢ παύονται μέ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου

Πειραιῶς, ἓνα δὲ ἐξ αὐτῶν ὀρίζεται μέ τὴν ἀπόφαση τοῦ διορισμοῦ του ὡς Πρόεδρος.

β. Ἡ θητεία τῶν Μελῶν εἶναι τριετῆς καὶ μποροῦν νά ἐπαναδιορισθοῦν. Τὸ ἀξίωμά τους εἶναι τιμητικὸ καὶ ἄμισθο. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς μπορεῖ νά ἀνακαλεῖ καὶ νά ἀντικαθιστᾶ τὰ μέλη τῆς διοικήσεως ὅποτεδήποτε κατὰ τὴν ἐλεύθερη αὐτοῦ κρίση.

γ. Σέ περίπτωση πού κάποιον Μέλος ἀποχωρεῖ γιὰ ὅποιαδήποτε αἰτία, ἀντικαθίσταται μέ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Μητρ. Πειραιῶς. Ἡ θητεία τοῦ μέλους αὐτοῦ διαρκεῖ μέχρι τὸ τέλος τῆς θητείας τῶν ὑπολοίπων Μελῶν.

Άρθρο 5

α. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο συνεδριάζει τακτικὰ κάθε δέμηνο καὶ ἔκτακτα, μετὰ ἀπὸ πρόσκληση τοῦ Προέδρου. Γιὰ τὴν ὕπαρξη ἀπαρτίας πρέπει νά παρευρίσκονται ὁ Πρόεδρος καὶ ἓνα τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

β. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀποφασίζει μέ σχετικὴ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν, ἐνὼ σέ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου.

Άρθρο 6

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Γιὰ κάθε θέμα πού ἀφορᾶ τὸ Ίδρυμα Προστασίας Νεότητος ἀποφασίζει τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο, εἰδικότερα:

α. Προσλαμβάνει καὶ διορίζει τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τοῦ Ίδρύματος σύμφωνα μέ τίς κείμενες διατάξεις.

β. Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιο Προϋπολογισμό, Ἀπολογισμό καὶ Ἰσολογισμό ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ίδρύματος. Τὸ οἰκονομικὸ ἔτος ἀρχίζει: τὴν 1η Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου κάθε ἔτους.

γ. Ἀποφασίζει τίς προσλήψεις καὶ ἀπολύσεις τῶν προσώπων πού κρίνονται ἀπαραίτητα γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ Ίδρύματος μέ πρόταση τοῦ Γ.Δ., σέ συνάρτηση καὶ μέ τίς ἐκάστοτε οἰκονομικὴς δυνατότητές του.

Άρθρο 7

Ἐκπροσώπηση

Τὸ Ίδρυμα προστασίας Νεότητος, σέ ὅλες τίς ἔννομες σχέσεις του ἐναντι ὅποιασδήποτε Ἀρχῆς, τῶν Δικαστηρίων, τῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρό του ἢ ἐν Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, εἰδικὰ ἐξουσιοδοτημένου γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτόν.

"Άρθρο 8

Άρμοδιότητες Προέδρου

α. Ο Πρόεδρος, εκτός από τις αρμοδιότητες που αναφέρθηκαν ήδη καθορίζει τις εργασίες του Διοικητικού Συμβουλίου, άσκει την έποπτεία σε όλους τους τομείς δραστηριότητας του Ίδρύματος και επίλυει τις αναφυόμενες διαφορές των Μελών του Συμβουλίου και των τομέων.

β. Αναθέτει τη διενέργεια ελέγχου των τομέων δραστηριότητας σε ειδικά για τόν σκοπό αυτόν πρόσωπα.

"Άρθρο 9

Άρμοδιότητες Γενικού Διευθυντή

α. Ο Γενικός Διευθυντής φροντίζει για την έν γένει λειτουργία και δραστηριότητα του Ίδρύματος.

β. Άσκει διοικητική και οικονομική έποπτεία στους τομείς δραστηριότητας του Ίδρύματος σε συνεργασία με τόν υπεύθυνο κάθε τομέα.

γ. Συντάσσει τούς κανονισμούς λειτουργίας εκάστου τομέως δραστηριότητας σε συνεργασία με τούς υπευθύνους των τομέων και υποβάλλει αυτούς προς έγκριση στό Διοικητικό Συμβούλιο.

δ. Μελετά και προτείνει στό Διοικητικό Συμβούλιο ένδεικνυόμενα μέτρα γιά τήν ένίσχυση, τόν έμπλουτισμό και τήν εύόδωση των σκοπών του Ίδρύματος.

ε. Καταρτίζει τόν έτήσιο Προϋπολογισμό, Απολογισμό και Ίσολογισμό έσοδων και έξοδων του Ίδρύματος και τόν υποβάλλει στό Διοικητικό Συμβούλιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΊΔΡΥΜΑΤΟΣ

"Άρθρο 10

Γραμματειακή Ύπηρεσία

α. Η γραμματειακή έργασία του Ίδρύματος διεξάγεται από τόν Γραμματέα πού διορίζεται από τόν Πρόεδρο του Ίδρύματος, τό δέ ύψος τής μηνιαίας μισθοδοσίας του καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, κατά τήν ισχύουσα νομοθεσία, και ανάλόγως προς τό ώρARIO έργασίας (πλήρες ή μειωμένο).

β. Ο Γραμματέας τηρεί τήν άλληλογραφία, συντάσσει τά έγγραφα, φυλάσσει με έπιμέλεια τούς κώδικες πρακτικών του Διοικητικού Συμβουλίου και τά άλλα βιβλία και γενικά είναι υπεύθυνος γιά τή γραμματειακή έργασία του Ίδρύματος.

"Άρθρο 11

Λογιστική Ύπηρεσία

α. Η λογιστική έργασία του Ίδρύματος διεξάγεται από Λογιστή ή Λογιστές, πού διορίζονται από τόν Πρόεδρο του Ίδρύματος και προσφέρουν ύπηρεσία είτε κατά πλήρες ώρARIO, είτε με πάγια άντιμισθία, τό ύψος τής οποίας καθορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, κατά τήν ισχύουσα νομοθεσία.

β. Ο Λογιστής εκδίδει τά σχετικά γραμμάτια εισπράξεως και τά έντάλματα πληρωμής, τά όποια υπογράφονται από τόν Πρόεδρο ή τόν Άντιπρόεδρο και τόν Ταμία και τηρεί τά άπαραίτητα λογιστικά βιβλία.

γ. Καταρτίζει κάθε μήνα αναλυτική κατάσταση εισπράξεων και πληρωμών.

δ. Συντάσσει τόν έτήσιο Απολογισμό διαχειρίσεως και γενικά διεξάγει κάθε έργασία σχετική προς τό άντικείμενο τής αρμοδιότητός του πού του άνατίθεται από τόν Πρόεδρο ή τό Διοικητικό Συμβούλιο του Ίδρύματος.

"Άρθρο 12

Ταμειακή Ύπηρεσία

α. Η Ταμειακή έργασία του Ίδρύματος διεξάγεται από τόν Ταμία, πού διορίζεται επίσης από τόν Πρόεδρο του Ίδρύματος και προσφέρει ύπηρεσία ως και ό Γραμματέας και ό Λογιστής, δηλαδή κατά πλήρες ή μειωμένο ώρARIO, με μηνιαίο μισθό ή πάγια άντιμισθία, κατά τς άνάγκες του Ίδρύματος και κατά τήν ισχύουσα νομοθεσία.

β. Ο Ταμίας ένεργεί όλες τς εισπράξεις και τς πληρωμές με βάση τά γραμμάτια εισπράξεων και τά έντάλματα πληρωμής, τά όποια και συνυπογράφει.

γ. Τά ποσά πού δέν είναι άμεσα άναγκαία γιά τς τρέχουσες άνάγκες λειτουργίας του Ίδρύματος, κατατίθενται σε Τράπεζα ή Ταμειυτήριο πού όρίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου. Με τήν ίδια απόφαση όρίζεται και ή διαδικασία αναλήψεως χρηματικών ποσών, κατά περίπτωση.

"Άρθρο 13

Προσωπικό του Ίδρύματος

α. Γιά τήν εύρυθμη λειτουργία του Ίδρύματος συνιστώνται θέσεις ως έξης: Μία (1) θέση Γενικού Διευθυντού, μία (1) θέση Γραμματέως, μία (1) θέση Λογιστού και μία (1) θέση Ταμίου.

β. Κατά τς άνάγκες του Ίδρύματος μπορούν να δημιουργηθούν και άλλες θέσεις, με απόφαση του

Διοικητικού Συμβουλίου καί νά πληρωθοῦν ὅλες ἡ μερικές ἀπό αὐτές, μέ ἀπόφαση τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρο 14

Πόροι τοῦ Ἰδρύματος καί διάθεσή τους

1. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος Προστασίας Νεότητος εἶναι:

α. Τά σχετικά κονδύλια ἀπό τούς ἐτήσιους Προϋπολογισμούς τῶν ἐνοριακῶν ἱερῶν ναῶν τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς.

β. Ἐπιχορηγήσεις ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς, ἐνδεχομένως ἀπό τό Δημόσιο, Δήμους ἢ ἄλλους φορεῖς.

γ. Προαιρετικές εἰσφορές καί δωρεές φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, κληρονομίες, κληροδοσίες κ.λπ.

δ. Κάθε πρόσοδος –ἀπό χρηστή πηγή– πού μπορεῖ νά συμβάλει στήν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ε. Τά κτίρια μέ τόν ἐξοπλισμό τους πού γιά τόν σκοπό αὐτόν παραχώρησε δωρεάν στήν Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης πρ. Σισανίου καί Σιατίστης Πολύκαρπος καί ἀνήκουν στό «Ἰδρυμα Προστασίας Νεότητος “Ἅγιος Πολύκαρπος – Ἅγιος Γεώργιος”».

2. Οἱ πόροι τοῦ Ἰδρύματος διατίθενται γιά τούς σκοπούς του, πού καθορίζονται στά ἄρθρα 2 καί 3 τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, καί γιά τή διασφάλιση τῆς εὐρυθμῆς λειτουργίας του, ὅπως ἐνδεικτικά:

α. Οἰκονομική κάλυψη τῶν δαπανῶν λειτουργίας τῶν διαφόρων τομέων δραστηριότητος τοῦ Ἰδρύματος,

β. μισθοδοσία προσωπικοῦ,

γ. ἔξοδα ἐκτυπώσεως ἐντύπων, φυλλαδίων, ἀφισῶν κ.λπ.,

δ. δαπάνες ὀργάνωσης ἐκδηλώσεων (συνεδρίων, σεμιναρίων, ἐκδρομῶν, φροντιστηρίου κ.α.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΣΦΡΑΓΙΔΑ – ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 15

Τό Ἰδρυμα ἔχει κυκλική σφραγίδα μέ τίς ἐνδείξεις: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΙΔΡΥΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ», καί στό κέντρο τήν εἰκόνα τῶν Ἁγίων Πολυκάρπου καί Γεωργίου.

Ἄρθρο 16

1. Τό Ἰδρυμα καταργεῖται μέ ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς, ὅταν δέν ἐκπληρώνει τίς προϋποθέσεις ἰδρύσεώς του ἢ τούς σκοπούς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ. Μετά τήν τυχόν κατάργηση τοῦ Ἰδρύματος, ἡ κινητή καί ἀκίνητη περιουσία τοῦ περιέρχεται στήν Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς.

2. Ὁ παρῶν κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἐν Ἀθήναις τῆ 4ῃ Σεπτεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Κανονισμός περί οργανώσεως και διαρθρώσεως των Ένοριων και των θρησκευτικών λειτουργιών της Ή. Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς

Άριθμ. 3180/2040/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχοντες υπ' όψιν:

1. Τά Άρθρα 3 παρ. 1 και 13 παρ. 1-3 του Συντάγματος,

2. τά Άρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 36, 37 παρ. 2 και 38 παρ. 2 του ν. 590/1977 «Περί του Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),

3. τά Άρθρα 2 παρ. 1 και 3 του Κανονισμού 8/1979 «Περί Ίερων Ναών και Ένοριων» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),

4. τά Άρθρα 3 και 6 του Κανονισμού 305/2018 «Περί Έφημερίων και Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153/22.8.2018),

5. τό Άρθρον 5 παρ. 1 πέρ. δ' και ε' του Κανονισμού 263/2014 «Περί συγκροτήσεως άρμοδιοτήτων και λειτουργίας των Μητροπολιτικών Συμβουλίων των Ίερων Μητροπόλεων της Έκκλησίας της Ελλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τά δημογραφικά στοιχεία της Έλληνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της άπογραφής του έτους 2011 (ΦΕΚ 697-699/20.03.2014 τεύχος Β'),

7. την υπ' άριθ. 963/2.7.2019 πρότασιν του Σεβ. Μητροπολίτου Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ίουστίνου,

8. την από 27.8.2019 Απόφασιν της Διαρκούς Ίεράς Συνόδου,

διαπιστούμεν την ύφισταμένην διάρθρωσιν των Ένοριων και των οργανικών θέσεων των Έφημερίων, Ίεροκηρύκων και Διακόνων της Ίεράς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς, καθώς και των έκκλησιαστικών υπαλλήλων αυτής, αι όποιαι βαρύνουν τον κρατικόν προϋπολογισμόν, και έγκρίνομεν τον Κανονισμόν της οργανώσεως των Ένοριων και των θρησκευτικών λειτουργών αυτής ως εξής:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ

ΑΡΘΡΟΝ 1 ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ Ή ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗΓΟ- ΡΙΑ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ	91.440	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ (ΜΗΤΡ/ΚΟΣ)	964/Β'/2015	20.765	11	ΤΕ - ΠΕ
		ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΡΕΤΣΟΥΣ (ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ)	964/Β'/2015	6.239	4	ΤΕ - ΠΕ
		ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	964/Β'/2015	22.599	12	ΤΕ - ΠΕ
		ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	964/Β'/2015	8.735	5	ΤΕ - ΠΕ

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ		ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	964/Β'/2015	7.708	4	ΤΕ - ΠΕ
		ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ	964/Β'/2015	4.519	3	ΤΕ - ΠΕ
		ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ	964/Β'/2015	6.443	4	ΤΕ - ΠΕ
		ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ	964/Β'/2015	4.003	3	ΤΕ - ΠΕ
		ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ	964/Β'/2015	6.028	4	ΤΕ - ΠΕ
		ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ	964/Β'/2015	3.801	2	ΤΕ - ΠΕ
ΕΠΑΝΟΜΗ	9.055	ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	757/Β'/2015	5.015	3	ΤΕ - ΠΕ
		ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	964/Β'/2015	4.040	3	ΔΕ - ΠΕ
ΝΕΑ ΜΗΧΑΝΙΩΝΑ	8.653	ΠΑΝΑΓΙΑ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ	964/Β'/2015	8.653	5	ΤΕ - ΠΕ
ΝΕΑ ΚΕΡΑΣΙΑ	1.937	ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ	757/Β'/2015	1.937	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΓΓΕΛΟΧΩΡΙ	1.160	ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	964/Β'/2015	1.160	1	ΥΕ - ΠΕ
ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ	3.096	ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ	964/Β'/2015	3.096	2	ΔΕ - ΠΕ
ΝΕΟΙ ΕΠΙΒΑΤΕΣ	5.965	ΟΣΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	964/Β'/2015	5.965	3	ΔΕ - ΠΕ
ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ						
ΕΠΑΝΟΜΗ		ΑΓΙΟΣ ΑΡΓΥΡΙΟΣ	143/Α'/1997		1	ΤΕ - ΠΕ

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΟΡΙΩΝ: 17, ΙΕΡΩΝ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΩΝ: 1
ΣΥΝΟΛΟΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ: 71

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Δύο (2) θέσεις Ίεροκηρύκων, ΠΕ Κατηγορίας καί ειδικότητος Θεολόγων, συσταθείσαι διά του Άρθρου 25 του ν. 817/1978.

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Πέντε (5) οργανικάι θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ-ΠΕ, συσταθείσαι διά του ν. 673/77. Έκ τών, αρχικώς, συσταθεισών δέκα (10) θέσεων Διακόνων μετετράπησαν: α) δύο (2) εις θέσεις Ίεροκηρύκων (ν. 817/1978) καί β) τρεις (3) εις θέσεις έκκλησιαστικών υπαλλήλων, ως έπεται.

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

πού βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν
1. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Γραφείων, συσταθείσα διά του ν. 1476/1984.
2. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΠΕ, συσταθείσα διά του ν. 2819/2000.
3. Μία (1) θέσις έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΤΕ, συσταθείσα διά του ν. 2819/2000.

Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά της πληρώσεως τών οργανικών θέσεων τών προηγουμένων Άρθρων, ως καί τά της, έν γένει, ύπη-

ρειακής καταστάσεως των θρησκευτικών λειτουργιών και των εκκλησιαστικών υπαλλήλων που διορίζονται εις τάς θέσεις αυτές, διέπονται, κατά περίπτωσιν, από τάς διατάξεις των Ίερών Κανόνων των Άρθρων 37, 38 και 42 του ν. 590/1977 και των, κατ' έξουσιοδότησιν αυτών, έκδοθέντων υπό της Ίερᾶς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος Κανονισμών 5/1978 «Περί Κώδικος Εκκλησιαστικών Υπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί Έφημερίων και Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) και λοιπών συναφών Κανονισμών.

Άρθρον 6

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Ο παρών Κανονισμός τροποποιείται υπό της Ίερᾶς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος προτάσει του οικείου Μητροπολίτου, έπειτα από σχετικήν απόφασιν του Μητροπολιτικού Συμβουλίου και έφ' όσον μεταβληθούν τά όρια ή ό αριθμός ή ό πληθυσμός των ύφισταμένων Ένοριών, έπιβάλλοντα την ανάλογον μεταβολήν των οργανικών θέσεων των Έφημερίων, ή ό αριθμός των εκκλησιαστικών υπαλλήλων.

Αναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα της Εκκλησίας της Ελλάδος τήν 30.10.2019

Διαπιστωτική πράξις: Αναγνώρισις συστάσεως Ένορίας της Ίερᾶς Μητροπόλεως Έδέσσης, Πέλλης και Άλμωπίας συμφώνως πρός τό άρθρον 25 του ν. 4301/2014

Άριθμ. 3848/2108/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχοντες υπ' όψιν:

1. τό άρθρον 25 παρ. 1 του ν. 4301/2014,
2. τήν υπ' αριθ. 378/27.8.2019 εισήγησιν του Σεβ. Μητροπολίτου Έδέσσης, Πέλλης και Άλμωπίας κ. Ίωήλ,
3. τήν από 1.10.2019 Απόφασιν της Διαρκούς Ίερᾶς Συνόδου,

διαπιστούμεν

τή σύστασιν πρό της ενάρξεως ισχύος του ν. 590/1977, της Ένορίας του Ι. Ν. Άγ. Άλεξίου Λειβαδίτης, μέ έδραν τό χωρίον Λειβαδίτσα, της Τοπικής Κοινότητας

Αναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα της Εκκλησίας της Ελλάδος τήν 8.11.2019

Άρθρον 7

ΙΣΧΥΣ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ

Ο παρών Κανονισμός έχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα και, κατά τουτο, ισχύει από της ενάρξεως ισχύος, κατά περίπτωσιν, των Προεδρικών Διαταγμάτων, των Νόμων, των Υπουργικών Αποφάσεων και των Κανονισμών, συνεπεία των οποίων κατηρτίσθη.

Άρθρον 8

ΔΑΠΑΝΗ

Έκ των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού δέν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του Έλληνικού Δημοσίου ή του νομικού προσώπου της Ίερᾶς Μητροπόλεως Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς.

Η παρούσα απόφασιν νά δημοσιευθῆ εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και εις τό επίσημον δελτίον της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Αθήναι, 27η Αύγούστου 2019

† Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματεύς
Αρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Ραχώνης, της Δημοτικής Ένότητος Πέλλης, του Δήμου Πέλλης, της Περιφερειακής Ένότητος Πέλλης, της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, ίδρυθείσης πρό του έτους 1971, ως έμφαίνεται εκ των Διπτύχων της Εκκλησίας της Ελλάδος του έτους 1971 (έκδόσεις Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος).

Η παρούσα Διαπιστωτική Πράξις νά δημοσιευθῆ εις τήν Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Έν Αθήναις τῆ 1η Οκτωβρίου 2019

† Ο Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Αρχιγραμματεύς
Αρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Κανονισμός περί οργάνωσης και διαρθρώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μάνης

Ἀριθμ. 3699/1955

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

1. Τά ἄρθρα 3 παρ. 1 καί 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,

2. τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2, 36, 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),

3. τά ἄρθρα 2 παρ. 1 καί 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),

4. τά ἄρθρα 3 καί 6 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153/22.8.2018),

5. τό ἄρθρον 5 παρ. 1 πέρ. δ' καί ε' τοῦ Κανονισμοῦ 263/2014 «Περί συγκροτήσεως ἀρμοδιοτήτων καί λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 272/Α'/2014),

6. τά δημογραφικά στοιχεία τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 2011 (ΦΕΚ 697-699/20.03.2014 τεύχος Β'),

7. τήν ὑπ' ἀριθ. 486/25.7.2019 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου καί

8. τήν ἀπό 4.9.2019 Ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

διαπιστοῦμεν τήν ὑφισταμένην διάρθρωσιν τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκηρύκων καί Διακόνων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μάνης, καθὼς καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς, αἱ ὁποῖα βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν, καί ἐγκρίνομεν τόν Κανονισμόν τῆς οργάνωσης τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν αὐτῆς ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΗΣ

ΑΡΘΡΟΝ 1 ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ ἢ ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥ- ΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ	ΚΑΤΗ- ΓΟΡΙΑ
Α' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΔΗΜΟΥ ΓΥΘΕΙΟΥ						
ΓΥΘΕΙΟ	1100	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	N.590/1977	1100	1	ΔΕ-ΠΙΕ
	998	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	998	1	ΔΕ-ΠΙΕ
	1995	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	N.590/1977	1995	2	ΔΕ-ΠΙΕ
ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	173	ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	N.590/1977	173	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΙΓΙΕΣ	420	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	420	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΡΝΑ	121	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	N.590/1977	121	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΔΡΟΣΟΠΗΓΗ	57	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	57	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΚΑΛΥΒΙΑ	86	ΑΓ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ	N.590/1977	86	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΚΑΡΒΕΛΑΣ	193	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	193	1	ΥΕ-ΠΙΕ

ΚΟΝΑΚΙΑ	100	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	100	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΗΝΗ	97	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	N.590/1977	97	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΥΟΥΠΟΛΗ	195	ΕΙΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	195	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΥΓΕΡΕΑΣ	25	ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗ	N.590/1977	25	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΡΑΘΕΑ	89	ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	89	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟ	219	ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ	N.590/1977	219	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΥΡΣΙΝΗ	107	ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗ	N.590/1977	107	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΙΟ	291	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	291	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΡΑΣΥΡΟΣ	59	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	59	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΤΑΝΟΣ	143	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	N.590/1977	143	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟ	73	ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ	N.590/1977	73	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΚΑΜΝΑΚΙ	79	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	79	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ	234	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	234	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΚΥΦΙΑΝΙΚΑ	20	ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	20	1	ΥΕ-ΠΕ
Β' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΟΙΤΥΛΟΥ						
ΑΛΙΚΑ	148	ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	148	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΕΟΠΟΛΗ	994	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ	N.590/1977	994	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΑΘΕΙΑ	33	ΑΓ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ	N.590/1977	33	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΑΧΟΣ	89	ΓΕΝ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	89	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΡΥΚΙΟΝ	20	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	N.590/1977	20	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΕΡΜΑ	18	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	18	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΕΡΟΛΙΜΕΝΑΣ	99	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	99	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΡΥΑΛΟΣ	131	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ	N.590/1977	131	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΕΑ	24	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	24	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΕΛΕΦΑ	39	ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	N.590/1977	39	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΙΤΑ	212	ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ	N.590/1977	212	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΝΟΣ	180	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	180	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΣΚΟΥΝΙΟ	20	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	20	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΥΟΝΕΡΙ	68	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑΣ	N.590/1977	68	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΖΑΠΟΣ	10	ΑΝΑΛΗΨ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	10	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΙΝΑ	280	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	280	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΠΟΥΛΑΡΙΟΙ	74	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	74	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟ ΟΙΤΥΛΟ	70	ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ	N.590/1977	70	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΙΚΑΝΔΡΙ	77	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	N.590/1977	77	1	ΥΕ-ΠΕ
ΟΙΤΥΛΟ	382	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	382	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΥΡΓΟΣ ΔΙΡΟΥ	327	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	N.590/1977	327	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΑΥΡΙ	10	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	10	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΣΙΚΑΛΙΑ	53	ΑΓ. ΚΥΡΙΑΚΗ	N.590/1977	53	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΑΡΙΑ	136	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	136	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΑΡΟΥΔΑ	31	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ	N.590/1977	31	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΟΤΑΣΙΑ	20	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑΣ	N.590/1977	20	1	ΥΕ-ΠΕ
Γ' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΛΕΥΚΤΡΟΥ						
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	331	ΑΝΑΛΗΨ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	331	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΩΝ	79	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	79	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ	117	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	117	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΛΑΙΟΧΩΡΙΟΝ	25	ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗ	N.590/1977	25	1	ΥΕ-ΠΕ

ΕΞΩΧΩΡΙΟΝ	227	ΥΠΑΠ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	227	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΥΒΕΣ	24	ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗ	N.590/1977	24	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΔΑΜΥΛΗ	300	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	300	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΡΥΟΒΟΥΝΙΟ	42	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑΣ	N.590/1977	42	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΣΤΑΝΕΑ	102	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	102	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΤΩ ΧΩΡΑ	15	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	15	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΤΡΩΝΙΟ	67	ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗ	N.590/1977	67	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΤΗΦΑΡΙ	77	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	N.590/1977	77	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΑΓΚΑΔΑ	111	ΕΙΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	111	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΟΣΕΝΑ	80	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	80	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΟΜΙΤΣΙ	105	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	N.590/1977	105	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ	741	ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	741	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΙΚΟΒΟΝ	20	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ	N.590/1977	20	1	ΥΕ-ΠΕ
ΞΑΝΘΙΑΝΙΚΑ	30	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	30	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΤΣΑ	199	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	199	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΡΟΑΣΤΙΟ	364	ΕΙΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	364	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΡΟΣΗΛΙΟ	147	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	N.590/1977	147	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΥΡΓΟΣ	95	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	N.590/197 7	95	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΙΓΚΛΙΑ ΑΝΩ	32	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	32	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΙΓΚΛΙΑ ΚΑΤΩ	157	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	157	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΑΪΔΩΝΑ	47	ΓΕΝ. ΧΡΙΣΤΟΥ	N.590/1977	47	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΒΙΝΑ	10	ΑΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ	N.590/1977	10	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΟΥΠΑ	628	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	N.590/1977	628	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΡΑΧΗΛΑ	95	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	N.590/1977	95	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΣΕΡΙΑ ΑΝΩ	53	ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	53	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΣΕΡΙΑ ΚΑΤΩ	139	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	139	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΑΓΚΡΙΑΝΙΚΑ	10	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	10	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΩΡΑ ΕΞΩΧΩΡΙΟΥ	132	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	132	1	ΥΕ-ΠΕ
Δ' ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΒΙΑΣ						
ΑΒΙΑ	611	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	611	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΛΤΟΜΥΡΑ	47	ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	N.590/1977	47	1	ΥΕ-ΠΕ
ΒΕΡΓΑ	2252	ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	2252	1	ΔΕ-ΠΕ
ΒΟΡΕΙΟ	154	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	154	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΟΛΟΙ ΑΝΩ	91	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑΣ	N.590/1977	91	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΟΛΟΙ ΚΑΤΩ	242	ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	N.590/1977	242	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΙΑΝΕΪΚΑ	52	ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗ	N.590/1977	52	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΜΠΙΟΣ	372	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	372	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΑΛΤΑ	100	ΥΠΑΠ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	100	1	ΥΕ-ΠΕ
Μ.ΜΑΝΤΙΝΕΙΑ	705	ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑΣ	N.590/1977	705	1	ΥΕ-ΠΕ
ΟΡΟΒΑ	50	ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	N.590/1977	50	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΗΓΑΔΙΑ	44	ΠΑΜ. ΤΑΞΙΑΡΧΕΣ	N.590/1977	44	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟ	327	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	327	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΩΤΗΡΙΑΝΙΚΑ	149	ΖΩΟΔ. ΠΗΓΗ	N.590/1977	149	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΩΡΑ ΚΕΝΤΡΟΥ	132	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	132	1	ΥΕ-ΠΕ

Ε΄ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΝΗΣ						
ΔΗΜΑΡΙΣΤΙΚΑ	15	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	15	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΡΥΜΟΣ	52	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	52	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΚΚΑΛΑ	255	ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	N.590/1977	255	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΤΡΩΝΑΣ	530	ΑΓ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	N.590/1977	530	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΑΓΕΙΑ	161	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	161	1	ΥΕ-ΠΕ
ΝΥΦΙ	137	ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	N.590/1977	137	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΛΟΜΟΧΩΡΙΟΝ	80	ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ	N.590/1977	50	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΕΙΜΑΡΡΑ	57	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	57	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤ΄ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΣΜΥΝΟΥΣ						
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	180	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	180	1	ΥΕ-ΠΕ
ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ	94	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	94	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΣΤΑΝΙΑ	46	ΜΕΤΑΜ. ΣΩΤΗΡΟΣ	N.590/1977	46	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΚΚ. ΛΟΥΡΙΑ	141	ΕΥΑΓΓ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	141	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΛΙΣΣΑ	100	ΕΙΣ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	100	1	ΥΕ-ΠΕ
ΜΕΛΙΤΙΝΗ	126	ΑΓ. ΒΑΡΒΑΡΑ	N.590/1977	126	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΑΛΑΙΟΒΡΥΣΗ	80	ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ	N.590/1977	80	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΤΡΙΝΑ	272	ΑΓ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ	N.590/1977	272	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΡΟΣΗΛΙΟΝ	95	ΚΟΙΜ. ΘΕΟΤΟΚΟΥ	N.590/1977	95	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΕΛΕΓΟΥΔΙΟΝ	58	ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΙ	N.590/1977	58	1	ΥΕ-ΠΕ

ΣΥΝΟΛΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΝΟΡΙΩΝ: 114

ΣΥΝΟΛΟΝ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ:115

Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Τρείς (3) θέσεις Ίεροκηρύκων, ΠΕ Κατηγορίας καί ειδικότητος Θεολόγων, συσταθείσαι διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978 καί κατανεμηθείσαι α) αί δύο (2) διά του αυτού άρθρου καί β) μία (1) διά του Π.Δ. 582/1980.

Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Μία (1) οργανική θέση Διακόνου, Κατηγορίας ΔΕ-ΠΕ, συσταθείσα διά του ν. 673/77. Έκ των αρχικώς συσταθεισών όκτώ (8) θέσεων Διακόνων α) δύο (2) μετετράπησαν εις θέσεις Ίεροκηρύκων (άρθρο 25 ν. 817/1978), β) δύο (2) μετεφέρθησαν εις τήν Ί. Μητρόπολιν Πατρών (π.δ. 367/1979) καί γ) τρείς (3) μετετράπησαν εις θέσεις έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων:

Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

πού βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπολογισμόν

α) Μία (1) θέση έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Γραμματέως - Λογιστού, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του ν. 1476/1984.

β) Μία (1) θέση έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΔΕ Κλητήρος-Όδηγού, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του ν. 1476/1984.

γ) Μία (1) θέση έκκλησιαστικού υπαλλήλου, κλάδου ΠΕ Διοικητικού – Οικονομικού, συσταθείσα διά του άρθρου 23 του ν. 3475/2006.

Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τής πληρώσεως τῶν οργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων άρθρων ὡς καί τά τής ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν έκκλησιαστικῶν υπαλλήλων πού διορίζονται εις τās θέσεις αὐτάς, διέπονται κατά περίπτωσιν ἀπό τās διατάξεις τῶν Ίερῶν Κανόνων, τῶν άρθρων 37, 38 καί 42 του ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπό τής Ίερᾶς Συνόδου τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος Κανονισμῶν 5/1978 «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ Α΄ 48), 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α΄ 153) καί λοιπῶν συναφῶν κανονισμῶν.

Άρθρον 6

Τροποποιήσις τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρών Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπό σχετικῆν ἀπόφασιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθοῦν τά ὅρια ἢ ὁ ἀριθμός ἢ ὁ πληθυσμός τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τήν ἀνάλογον μεταβολήν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημεριῶν, εἴτε ὁ ἀριθμός τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

Άρθρον 7

Ἰσχύς τοῦ Κανονισμοῦ

Ὁ παρών Κανονισμός ἔχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα καί κατά τοῦτο ἰσχύει ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατά περίπτωσιν, τῶν Προεδρικῶν Διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων καί τῶν Κανονισμῶν συνεπεῖα τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

Άρθρον 8

Δαπάνη

Ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μάνης.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθεῖ εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εἰς τό ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 4ῃ Σεπτεμβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.10.2019

Κανονισμός ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, ἐκποιήσεως, ἀγορᾶς, ἀνταλλαγῆς καί ἀντιπαροχῆς ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς
Ἀριθμ. 3897/2037/2019

**Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὸ ἄρθρο 46 παρ. 2 τοῦ ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α'146),

2. Τίς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα, οἱ ὁποῖες ἀπορρέουν ἀπὸ τίς Εὐαγγελικὲς ἐπιταγές, τοὺς Ἱερούς Κανόνες καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τίς ὑφιστάμενες κοινωνικές, ποιμαντικὲς καί πνευματικὲς ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς,

4. τὴν ὑπ' ἀριθ. 688/344/9.8.2019 Πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου,

5. τὴν ὑπ' ἀριθ. 156/3.9.2019 Γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

6. τὴν ἀπὸ 4.9.2019 Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

Ἀποφασίζει

ψηφίζει τὸν Κανονισμό ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, ἐκποιήσεως, ἀγορᾶς, ἀνταλλαγῆς καί ἀντιπαροχῆς, τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς, ἔχοντα οὕτως:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

περὶ ἐκμισθώσεως, μισθώσεως, παραχωρήσεως, ἐκποιήσεως, ἀγορᾶς, ἀνταλλαγῆς καί ἀντιπαροχῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς.

Άρθρο 1

Άντικείμενο Κανονισμού

1. Ο παρών Κανονισμός ρυθμίζει τη διαδικασία που θα τηρείται για την κατάρτιση συμβάσεων οικονομικής διαχείρισης των εκκλησιαστικών ακινήτων και ειδικότερα τη διαδικασία, η οποία πρέπει να τηρείται υπό των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου τής Ή. Μητροπόλεως Μεσογαίας και Λαυρεωτικής, και άφορα στις συμβάσεις εκμίσθωσης, χρονοεκμίσθωσης (leasing), παραχωρήσεων τής χρήσεως επί μηνιαίου ή έτησιου μισθώματος, εκποιήσεων, άγορών, ανταλλαγών και εκποιήσεως επί άντιπαροχή ακινήτων ή επί τιμήματι, των οποίων ή ιδιοκτησία ή ή έπικαρπία άνήκει ή έχει άνατεθει ή διαχείριση και διοίκηση σέ αυτά μέ διάταξη νόμου ή οιασδήποτε μορφής σύμβαση διαχειρίσεώς τους.

2. Ώς Έκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) κατά τά άνωτέρω όρίζονται τά άναφερόμενα στο άρθρο 1 παρ. 4 του ν. 590/1977, όπως ισχύει κάθε φορά. Ώς Έκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Ίδιωτικού Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) όρίζονται τά Ήσυχαστήρια, τά Έκκλησιαστικά Ίδρύματα, τά Ήρά Προσκυνήματα και τά εκκλησιαστικά Μουσεία και όσα κατά νόμο όρίζονται ως Ν.Π.Ι.Δ., τελούντα υπό τήν έποπτεία των Ή. Μητροπόλεων.

3. Ώς διοικούν όργανο για τίς άνάγκες του παρόντος Κανονισμού νοείται τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο για τήν Ή. Μητρόπολη, τό Ήγουμενοσυμβούλιο για τήν Ή. Μονή και τά Ήσυχαστήρια, τό Έκκλησιαστικό Συμβούλιο για τήν Ένορία και τό εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο για τά λοιπά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α / ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Άρθρο 2

Τρόπος Έκμισθώσεως

1. Τά εκκλησιαστικά ακίνητα εκμισθώνονται διά δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού.

2. Κάτ' εξαίρεση, τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί να προβαίνει κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος όργάνου του σέ εκμισθώσεις άνευ διαγωνισμού:

α) Όταν ή έτησία πρόσοδος παρά του εκμισθουμένου ακινήτου δέν ύπερβαίνει τό ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ.

β) Όταν πρόκειται για εκμισθωση ακινήτων προς άλλα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ή σέ οργανισμούς και εκκλησιαστικά ιδρύματα κοινωφελούς χαρακτήρα ιδιωτικού δικαίου, τά όποια εκπληρούν κοινωφελείς

σκοπούς, για τήν ίκανοποίηση των στεγαστικών ή άλλων σχετικών προς εκπλήρωση των σκοπών τούς λειτουργικών άναγκών. Κοινωφελής σκοπός για τήν έφαρμογή τής παρούσης διατάξεως είναι εκείνος, ό όποιος ένδιαφέρει κατά προτεραιότητα και άποδεδειγμένα τό κοινωνικό σύνολο ή κοινωνικές ομάδες και δέν περιορίζεται στα μέλη του νομικού προσώπου, σέ κάθε δέ περίπτωση δέν μπορεί να άποβλέπει σέ οικονομικής φύσεως έπιχείρηση. Περιορισμένης εκτάσεως οικονομικές δραστηριότητες ως πηγή προσθέτων πόρων κοινωφελούς ιδρύματος, έφ' όσον έξυπηρετούν τόν σκοπό τής παραχωρήσεως, κρίνονται κατά περίπτωση από τό όργανο που διοικεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

γ) Όταν πρόκειται για εκμισθωση ακινήτων που προορίζονται για έντελώς καθορισμένη ειδική έποχιακή χρήση, και ή όποια σέ καμία περίπτωση δέν μπορεί να διαρκέσει πλέον των έπτά (7) μηνών.

δ) Όταν πρόκειται για εκμισθωση μέ σκοπό τήν άπόκτηση ή διατήρηση τής νομής ακινήτου, όποτε ή εκμισθωση συνολογείται για χρονικό διάστημα μέχρι δύο (2) ετών.

ε) Όταν ό δεύτερος έπαναληπτικός διαγωνισμός άποβεί άγονος ή άσύμφορος κατά τήν αίτιολογημένη κρίση του όργάνου, που διοικεί τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

στ) Κατ' έφαρμογήν πάσης άλλης ειδικής διατάξεως νόμου, διά τής όποιας έπιτρέπεται ή άνευ διαγωνισμού εκμισθωση εκκλησιαστικού ακινήτου.

3. Πρό τής εκμισθώσεως συντάσσεται από έπιλεγόμενο άνεξάρτητο εκτιμητή (φυσικού ή νομικού προσώπου) που άσκει κατ' έπάγγελμα τό έργον τουτο, Έκθεση καταμετρήσεως και εκτιμήσεως τής άγοραίας αξίας και μισθωτικής αξίας του προς εκμισθωση εκκλησιαστικού ακινήτου. Η ως άνω έκθεση μπορεί να ύποκατασταθεί από φύλλα ύπολογισμού αξίας του ακινήτου, συντασσόμενα υπό άρμοδίου Συμβολαιογράφου, όποτε ως μισθωτική έτήσια αξία λαμβάνεται τουλάχιστον τό 6% τής άντικειμενικής. Σέ καμία περίπτωση τό ζητούμενο μίσθωμα δέν δύναται να ύπολείπεται τής προσδιοριζόμενης μισθωτικής αξίας του ακινήτου, ως προκύπτει εκ τής άνωτέρω εκθέσεως. Σέ περίπτωση άκάρπου δημοπρασίας δύναται να έπαναδημοπρατηθεί μέ μείωση κατά 10% τής τιμής τής πρώτης προσφοράς. Έάν άποβεί άκαρπη και αύτή ή δημοπρασία, δύναται να εκμισθωθεί και μέ άπευθείας σύμβαση. Στην Έκθεση που δέν πρέπει να έχει συνταχθεί πέραν του έτους πρό

του διαγωνισμού, αναφέρονται ό Ο.Τ.Α., ό οικισμός, ή θέση, τυχόν έπωνυμία, ή άκριβής διεύθυνση, ή ύπάρχουσα χρήση του άκινήτου, ή άντικειμενική άξία, ή παλαιότητα, ή έμπορικότητα της περιοχής, καθώς και κάθε άλλο στοιχείο τό όποιο κρίνεται άπαραίτητο για τόν προσδιορισμό της έμπορικής άξίας του άκινήτου.

Άρθρο 3

Χρονική διάρκεια έκμισθώσεως

1. Η διάρκεια της μισθώσεως τών έκκλησιαστικών άκινήτων καθορίζεται έλεύθερα αναλόγως της καταστάσεως του άκινήτου, εάν αυτό χρήζει άνακατασκευής, συντηρήσεως, διατηρήσεως, και της έν γένει προοπτικής του. Μπορεί νά καθορισθεί και μακροχρόνια μίσθωση αναλόγως της θέσης και κατάστασης του άκινήτου και εάν για τή συντήρησή του ή τήν άνακατασκευή του απαιτούνται ιδιαίτερα ουσιώδεις δαπάνες του μισθωτού και υπό τήν προϋπόθεση ότι τίς έπωμίζεται κατά μέγα μέρος ή έξ ολοκλήρου. Ειδικώς διά τά άγροκτήματα, έλαιοκτήματα και έν γένει για τίς άγροτικές έκτάσεις και τούς βοσκοτόπους, ή διάρκεια είναι τετραετής τουλάχιστον (άρθρα 619 - 634 ΑΚ).

2. Για τή δημοπράτηση έκμισθώσεως άκινήτων πού υπάγονται σέ ειδικό καθεστώς προστατευόμενης έπαγγελματικής ή άλλης χρήσεως, έφαρμόζονται και οί κατά περίπτωση ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις.

Άρθρο 4

Ειδικές έκμισθώσεις έκμετάλλευσης άκινήτων

1. Έπιτρέπεται ή κατάρτιση μακροχρονίου μισθώσεως διαρκείας έως ένενήκοντα (90) έτών, για περιπτώσεις έκμεταλλεύσεως και άξιοποίησεως μεγάλων άγόνων έκτάσεων ή γηπέδων, έντός ή έκτός σχεδίου πόλεως ή οικισμού, οί όποίες απαιτούν ιδιαίτερα ουσιώδεις δαπάνες του μισθωτού, όπως κατασκευή κτιρίων, τεχνικών έργων, έγκαταστάσεων και γενικώς τήν έκτέλεση μεγάλου έπενδυτικού προγράμματος, μέ αυτοχρηματοδότηση ή όχι.

2. Η έπιλογή του μισθωτή, έφ' όσον δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει μέ τή διαδικασία του δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, κατόπιν αίτιολογημένης άποφάσεως του διοικούντος όργάνου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, γίνεται διά προσκλήσεως έκδηλώσεως ένδιαφέροντος και άξιολογήσεως προσφορών. Σέ κάθε περίπτωση οί όροι της διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμού ή της προσκλήσεως έκδηλώσεως ένδιαφέροντος

καθορίζονται κατά περίπτωση μέ άπόφαση του διοικούντος όργάνου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

3. Στην κατά τήν προηγουμένη παράγραφο άπόφαση θά περιλαμβάνονται ειδικοί όροι για τά οικονομικά, τεχνικά και λοιπά στοιχεία, ως και πιθανά έπενδυτικά προγράμματα μελετοκατασκευών ή συμπράξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέως (Σ.Δ.Ι.Τ.) και τά κριτήρια άξιολογήσεως και βαθμολογίας για τήν έπιλογή τών ύποψηφίων μισθωτών. Η διατύπωση τών τελικών όρων της συμβάσεως θά γίνεται έντός του πλαισίου τών όρων της προσκλήσεως και κατόπιν άπ' ευθείας διαπραγματεύσεως. Η κατάρτιση συμβάσεως έξαρτάται άπό τήν άπόλυτη κρίση του διοικούντος όργάνου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

4. Έπιτρέπεται ή μίσθωση διά πολλαπλές χρήσεις, προσδιοριζομένης όμως έπακριβώς στό κείμενο του άρχικού μισθωτηρίου.

5. Μετά τήν ύπογραφή του άρχικού μισθωτηρίου, έπιτρέπεται ή μετατροπή της χρήσεως του μισθίου συνολικώς ή έν μέρει, μόνον έφ' όσον τήν έγκρίνει τό διοικούν όργανο του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου, τό όποιον θά όρίσει τούς όρους και προϋποθέσεις αυτής, κατόπιν προηγουμένης έγγράφου αίτήσεως του μισθωτού.

6. Η μακροχρόνια μίσθωση σέ φυσικό πρόσωπο είναι έλευθέρως μεταβιβαστή κατ' αίτηση του καθολικού διαδόχου και κατόπιν έγγράφου άποδοχής του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

Άρθρο 5

Προκήρυξη Διαγωνισμού Έκμισθώσεως

1. Οί όροι πάσης μισθώσεως καθορίζονται υπό του διοικούντος όργάνου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή του άρμοδίως έξουσιοδοτημένου όργάνου και περιλαμβάνονται στή σχετική διακήρυξη διαγωνισμού.

2. Η διακήρυξη του διαγωνισμού ύπογράφεται διά τήν 'Ι. Μητρόπολη, 'Ι. Μονές και 'Ηουχαστήρια, 'Ενορίες υπό του Μητροπολίτου, 'Ηγουμένου και Προέδρου του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου άντιστοιχώς και όσον άφορά τά έκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ., υπό τών άρμοδίως έξουσιοδοτημένων όργάνων τους, δημοσιεύεται δέ δέκα (10) τουλάχιστον ήμέρες πρό του διαγωνισμού, δι' αναρτήσεως στήν ιστοσελίδα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή στήν ιστοσελίδα της 'Ιεράς Μητροπόλεως. Για τίς έκμισθώσεις μέ έτήσιο μίσθωμα

πού υπερβαίνει τό ποσό τῶν δέκαπέντε χιλιάδων (15.000) εὐρώ, περίληψη τῆς διακηρύξεως δημοσιεύεται σέ μία ἢ περισσότερες τοπικές ἐφημερίδες ἢ σέ μία ἡμερησία τῶν Ἀθηνῶν δέκα ἡμέρες πρό τοῦ διαγωνισμοῦ. Τό μέγεθος τῆς δημοσιότητας πρέπει νά εἶναι ἀνάλογο τῆς τιμῆς ἐκκινήσεως καί τοῦ προσδοκωμένου ἀποτελέσματος τοῦ διαγωνισμοῦ σέ συνάρτηση πρός τό κόστος τῆς δημοσιότητας.

Ἡ ὡς ἄνω δημοσίευση μπορεῖ νά γίνει καί γιά ἐκμισθώσεις μέ ἐτήσιο μίσθωμα κάτω τῶν 15.000,00 εὐρώ, κατά τήν κρίση τοῦ διοικούντος ὀργάνου.

3. Ἡ διακήρυξη μπορεῖ νά παραπέμπει στίς ἰσχύουσες γιά τά ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί νά περιλαμβάνει: Τόν χρόνο (ἡμερομηνία, ὥρα ἐνάρξεως καί λήξεως), τόν τόπο διενεργείας τῆς δημοπρασίας, τόν τρόπο κατακυρώσεως τοῦ ἀποτελέσματος, τήν περιγραφή τοῦ ἀκινήτου καθ' ὅ,τι ἀφορᾷ τό εἶδος, τή θέση, τίς συγκεκριμένες ἐπιτρεπτές χρήσεις, τό ἐμβαδόν, τήν τιμή ἐκκινήσεως τῆς δημοπρασίας καί τοῦ καταβλητέου μισθώματος, τίς τυχόν σταδιακές ἀναπροσαρμογές τοῦ μισθώματος, καί ἰδιαίτερα ἐπί πολυετῶν μισθώσεων, τόν τρόπο καί τόν τόπο καταβολῆς τοῦ μισθώματος, τή διάρκεια τῆς μισθώσεως καί τούς λοιπούς ὅρους μέ τούς ὁποίους θά συμφωνηθεῖ ἡ ἐκάστοτε συγκεκριμένη μίσθωση.

Ἄρθρο 6

Χρόνος καί Τόπος διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ

1. Οἱ διαγωνισμοί ἐκμισθώσεων ἤδη ἐκμισθωμένων ἀκινήτων διενεργοῦνται ἐντός τοῦ προηγουμένου ἀπό τῆς λήξεως τῆς ὑπαρχούσης μισθώσεως τριμήνου καί πάντως ἀμελλητί (ἀνευ ὑπαίτιου καθυστερήσεως) γι' αὐτές πού ἤδη ἔχουν λήξει.

2. Οἱ διαγωνισμοί διενεργοῦνται ἀπό ἐπιτροπές, οἱ ὁποῖες ὀρίζονται ὑπό τοῦ διοικούντος ὀργάνου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τοῦ ἀρμοδῶς ἐξουσιοδοτημένου ὀργάνου ταυτόχρονα μέ τή λήψη ἀποφάσεως διά τήν ἐκμίσθωση τοῦ ἀκινήτου. Αὐτό ἰσχύει καί στούς διαγωνισμούς μέ ἔγγραφες προσφορές ἢ μέ ἐγγραφή προσφορᾶς καί πρόσθετη δυνατότητα βελτιώσεως τῆς προσφορᾶς.

3. Οἱ διαγωνισμοί διεξάγονται στήν ἔδρα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ στά γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς.

4. Οἱ προσφορές ὑποβάλλονται πρός τήν ἀρμόδια ἐπιτροπή διενεργείας τοῦ διαγωνισμοῦ κατά τήν ἡμερομηνία καί ὥρα πού ὀρίζεται στή διακήρυξη.

Ἄρθρο 7

Τρόπος διενέργειας τοῦ διαγωνισμοῦ

1. Γιά τή συμμετοχή στόν διαγωνισμό ἀπαιτεῖται κατάθεση ἐγγυήσεως εἴτε δι' ἐγχειρίσεως χρηματικοῦ ποσοῦ τοῖς μετρητοῖς εἰς τό ταμεῖο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς ἢ διά καταθέσεως ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης στήν Ἑλλάδα Τράπεζας, κατά τούς ὅρους τῆς Διακήρυξης. Προσφορές ἀνευ ἐγγυήσεως δέν γίνονται δεκτές πρός κατάθεση. Ἡ ἐγγύηση συμμετοχῆς ὀρίζεται κατ' ἐκτίμηση σέ ποσόν ἴσο πρός τό ἓνα δωδέκατο (1/12) τῶν μισθωμάτων τῆς ἐτήσιας μισθωτικῆς περιόδου βάσει τοῦ μισθώματος τῆς τιμῆς ἐκκινήσεως, ἐκτός ἐάν ὀρίζεται ἄλλως στή διακήρυξη.

2. Ἡ ἐγγυητική ἐπιστολή συμμετοχῆς στόν διαγωνισμό πρέπει νά εἶναι τριμήνου διάρκειας, ἐκτός τυχόν ἀντίθετης καί αὐστηρότερης πρόβλεψης στή διακήρυξη.

3. Μέ τήν ἐγγυητική ἐπιστολή, τό πιστωτικό Ἴδρυμα θά ἀναλαμβάνει τήν ὑποχρέωση καταβολῆς τοῦ καθορισμένου ποσοῦ, ἀνευ δικαιώματος νά ἐρευνᾷ ἂν πράγματι ὑπάρχει ἢ ἂν εἶναι νόμιμη ἢ ἀπαιτήση (κυρία ὀφειλή) πρός τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, διά μόνης τῆς δηλώσεως τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου του γιά τήν κατάπτωση τῆς ἐγγυήσεως.

4. Οἱ ἐγγυητικές ἐπιστολές πρέπει νά περιλαμβάνουν τόν ἐκδότη μέ πλήρη ἐπωνυμία καί διεύθυνση, ἡμερομηνία ἐκδόσεως, τόν ἀριθμό τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς, τό δικαιούχο ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο πρός τό ὁποῖο ἀπευθύνεται, τό καλυπτόμενο διά τῆς ἐγγυήσεως ποσό, τή σχετική διακήρυξη καί τήν ἡμερομηνία τοῦ διαγωνισμοῦ καί τούς ὅρους ὅτι: καλύπτει ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος θά κάνει χρήση τῆς διά καταθέσεώς της πρός τήν Ἐπιτροπή τοῦ διαγωνισμοῦ ἀσχέτως ὀνομαστικοῦ προσδιορισμοῦ, ἢ ἐγγύηση παρέχεται ἀνέκκλητα καί ἀνεπιφύλακτα, ὁ δέ ἐκδότης παραιτεῖται τῆς ἐνστάσεως τῆς διαιρέσεως καί διζήσεως. Τό ποσό τῆς ἐγγυήσεως τηρεῖται στή διάθεση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί θά καταβληθεῖ ὀλικά ἢ μερικά ἐντός τριῶν (3) ἡμερῶν, κατόπιν ἀπλῆς εἰδοποιήσεως δι' ἐγγράφου τοῦ νομίμου ἐκπροσώπου.

5. Ἡ ἐγγυητική ἐπιστολή συμμετοχῆς στόν διαγωνισμό ἢ τά μετρητά ἢ ἡ τραπεζική ἐπιταγή, τά ὁποῖα κατατέθηκαν, ἀποδίδονται στόν τελευταῖο πλειοδότη (ὑπερθεματιστή) κατά τήν ὑπογραφή τοῦ μισθωτηρίου, ἢ κατόπιν τῆς μή ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ

διαγωνισμού, στους ύπολοιπους συμμετέχοντας στο τέλος του διαγωνισμού.

6. Οι προσφορές διατυπώνονται προφορικά, εκτός εάν στη διακήρυξη καθορίζεται ο έγγραφος τύπος υποβολής τους είτε ο έγγραφος τύπος με δυνατότητα βελτιώσεως προφορικά στο επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, και όπως ή χρονική στιγμή και ο τόπος ορίζονται από τη διακήρυξη ή προβλέπονται από αυτήν.

7. Κάθε προσφορά πλειοδότη πρέπει να είναι ανώτερη της άμεσως προηγούμενης κατά ποσό ίσο προς 2% τουλάχιστον της τιμής έκκινήσεως και η πρώτη προσφορά επίσης κατά ποσοστό 3% ανώτερη της τιμής έκκινήσεως.

8. Προσφορά για λογαριασμό άλλου προσώπου δεν αποκλείεται, αρκεί να παραδίδεται από τον εμφανιζόμενο, πλήν της έγγυψέως, και σχετικό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο με νόμιμη θεώρηση της γνησιότητας της υπογραφής, κατά την κατάθεση της προσφοράς, ειδ' άλλως θεωρείται άμαχητα ο συμμετέχων ως πλειοδότης και άτομικώς για τον εαυτό του. Για τὰ νομικά πρόσωπα και τις εταιρίες τό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο υπογράφεται από τον νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου ή της εταιρίας, συνοδεύεται δέ από τὰ νομιμοποιητικά έγγραφα του νομικού προσώπου.

9. Ο διαγωνισμός διεξάγεται και περατώνεται χωρίς διακοπή εντός του καθοριζομένου από τη διακήρυξη χρόνου. Για τή διενέργειά του συντάσσεται πρακτικό, τό οποίο, μετά τή λήξη του διαγωνισμού και τήν ανακήρυξη του τελευταίου πλειοδότη, υπογράφεται από τήν επιτροπή και από τόν τελευταίο πλειοδότη. Παράταση του καθορισμένου χρόνου λήξεως του διαγωνισμού επιτρέπεται έφ' όσον συνεχίζονται οι προσφορές. Κατόπιν λήξεως του διαγωνισμού καμμία προσφορά δέν γίνεται δεκτή.

10. Η επιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού μετά τό τέλος του διαγωνισμού συντάσσει έκθεση, διά της οποίας εκφέρει τή γνώμη της για τό σύμφορον ή όχι της προσφοράς του πλειοδότη και προτείνει τήν κατακύρωση ή όχι του αποτελέσματος της δημοπρασίας.

11. Στόν διαγωνισμό δι' έγγραφων προσφορών, οι οικονομικές προσφορές πρέπει να περιέχονται σε σφραγισμένους φακέλους, κατατίθενται στην επιτροπή διενέργειας του διαγωνισμού εντός του οριζομένου από τή διακήρυξη χρονικού διαστήματος, συνοδεύονται

από τήν έγγυψη και τὰ νομιμοποιητικά και λοιπά έγγραφα πού ορίζονται στη διακήρυξη. Οι προσφορές ύποχρεωτικά αναγράφουν τό ονοματεπώνυμο, τήν έπωνυμία και τή διεύθυνση του προσφέροντος, τό προσφερόμενο μίσθωμα, ολογράφως και αριθμητικώς και είναι ύπογεγραμμένες από τόν ύποψήφιο. Με τήν ολοκλήρωση της καταθέσεως τών εγγράφων προσφορών και τόν έλεγχο τών νομιμοποιητικών και λοιπών δικαιολογητικών εγγράφων, ή επιτροπή σε δημόσια συνεδρίαση άποσφραγίζει τούς φακέλους τών οικονομικών προσφορών και συντάσσει πρακτικό πού περιέχει τὰ όνόματα τών προσφερόντων και τὰ αντίστοιχα προσφερόμενα ποσά. Όταν δέν ακολουθει στάδιο βελτιώσεως τών εγγράφων προσφορών με προφορικές βελτιώσεις, τό πρακτικό ολοκληρώνεται με τήν ανακήρυξη ως (προσωρινού) πλειοδότη του προσφέροντος τό μεγαλύτερο μίσθωμα και ύπογράφεται από τήν επιτροπή και τόν πλειοδότη. Έπειτα ή επιτροπή συντάσσει έκθεση, διά της οποίας εκφέρει τή γνώμη της για τό σύμφορον ή όχι της τελικής προσφοράς και προτείνει τήν κατακύρωση ή όχι του αποτελέσματος.

12. Άλλως, κατά τήν ίδια ή επομένη δημόσια συνεδρίαση της επιτροπής συνεχίζεται ο διαγωνισμός με τήν ύποβολή προφορικών προσφορών, κατά τὰ προβλεπόμενα στην παράγραφο 7 του παρόντος πλήν αντίθετης πρόβλεψης στη διακήρυξη. Η ύποβολή τών προφορικών προσφορών διεξάγεται και τελειώνει χωρίς διακοπή μέσα στον χρόνο, τόν οποίο προέβλεψε ή διακήρυξη. Για τή διενέργεια τών προφορικών πλειοδοσιών συντάσσεται πρακτικό, τηρείται δέ ή διαδικασία τών τελευταίων περιόδων της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 8

Κατακύρωση αποτελέσματος – Έπανάληψη διαγωνισμού

1. Για τήν κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού αποφασίζει, κατ' ελεύθερη κρίση, τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο.

2. Σε κάθε περίπτωση ή έγκριση ή όχι του αποτελέσματος μπορεί να γίνει εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός τό αργότερο από τή διενέργεια του διαγωνισμού.

3. Σε περίπτωση άρνήσεως του τελευταίου πλειοδότη να ύπογράψει τό πρακτικό διεξαγωγής της δημοπρασίας ή τό μισθωτήριο συμβόλαιο ή να προσκομίσει τυχόν προβλεπόμενη έγγυψη καλής εκτελέσεως τών όρων

της μίσθωσης εντός της προθεσμίας πού όρίστηκε από της έγγραφου είδοποίησέως του, περί της οποίας γίνεται μνεία στο πρακτικό, καταπίπτει ή έγγυση συμμετοχής στον διαγωνισμό, υπέρ του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου λόγω ποινικής ρήτηρας, τό δέ ακίνητο επαναδημοπρατείται σέ βάρος του τελευταίου πλειοδότη, επιφυλασσομένου του δικαιώματος του εκκλ. νομικού προσώπου νά επιδιώξει τήν αποκατάσταση πάσης περαιτέρω θετικής ή αποθετικής ζημίας.

4. Κατά τήν περίπτωση της ανωτέρω παραγράφου, αντί επαναλήψεως του διαγωνισμού, επιτρέπεται κατόπιν αιτιολογημένης απόφάσεως του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, όταν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος ή εκκλησιαστικής ωφελείας, ιδίως όταν ή μισθωτική αξία είναι μικρή νά καλείται ό δεύτερος πλειοδότης γιά τήν υπογραφή μισθωτηρίου, εάν θέλει, μέ τήν τιμή της προσφοράς του. Στην περίπτωση αυτή τά δικαιώματα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου γιά κατάπτωση της έγγυσης της προηγούμενης παραγράφου παραμένουν αναλλοίωτα.

5. Ό κατά τά ως άνω επαναληπτικός διαγωνισμός σέ βάρος του τελευταίου πλειοδότη διενεργείται εντός είκοσι (20) ήμερών από της ήμέρας διεξαγωγής του άρχικού διαγωνισμού, καί στην περίπτωση της άρνήσεως υπογραφής του πρακτικού διενεργείας αυτού ή από της λήξεως της προθεσμίας υπογραφής του μισθωτηρίου.

6. Κατά τόν επαναληπτικό διαγωνισμό δέν δικαιούται νά λάβει μέρος ό τελευταίος πλειοδότης, σέ βάρος του όποιου γίνεται ή επαναδημοπρατήση. Κατά τά λοιπά ισχύουν οί όροι του άρχικού διαγωνισμού. Ώς τιμή εκκίνησης στον επαναληπτικό διαγωνισμό όρίζεται ή ίδια της προηγούμενης δημοπρασίας, εκτός εάν άλλως αποφασίσει τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο.

7. Οί επαναληπτικοί διαγωνισμοί προκηρύσσονται μέ περιληπτική διακήρυξη αναφερόμενη στους όρους της άρχικής, πραγματοποιούνται κατόπιν είκοσι (20) τουλάχιστον ήμερών από τή δημοσίευση της περιληπτικής διακήρυξης καί διεξάγονται κατά τήν ίδια διαδικασία του άρχικού διαγωνισμού.

8. Σέ περίπτωση πού ό επαναληπτικός διαγωνισμός αποβεί άγονος ή επιτευχθεί μικρότερο μίσθωμα, δι' απόφάσεως του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, μπορεί νά αποφασιστεί ή προκήρυξη νέου διαγωνισμού μέ διαφορετικούς πλέον όρους.

9. Σέ κάθε περίπτωση διαγωνισμού είναι δυνατόν στη διακήρυξη νά προβλέπεται ότι σέ περίπτωση πού αυτός αποβεί άγονος, θά επαναλαμβάνεται τήν αντίστοιχη ήμέρα της επομένης εβδομάδος στον αυτό τόπο καί ώρα υπό τους ίδιους όρους.

10. Τυχόν ένσταση υπό έχοντος έννομο συμφέρον γιά παράβαση όρου ή όρων της διακήρυξεως, κατατίθεται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριών (3) ήμερών από του διαγωνισμού γιά τήν Ί. Μητρόπολη καί τά Έκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ. στον Μητροπολίτη, γιά τίς ένορίες στον Πρόεδρο του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου καί γιά τίς Ί. Μονές στον Ήγούμενο. Ήπί της ένστάσεως αποφαίνεται τελεσιδίκως τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

Άρθρο 9

Σύμβαση Μισθώσεως

1. Έντός πέντε (5) ήμερών από τήν κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού, καλείται έγγραφως ό πλειοδότης πού αναδείχθηκε, καί εντός προθεσμίας όχι μακρότερης των τριάντα (30) ήμερών από τήν παραλαβή της προσκλήσεως, νά προσέλθει προς υπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως, προσκομίζοντας τήν προβλεπομένη έγγυση σέ μετρητά ή τραπεζική έπιταγή ή έγγυητική έπιστολή καλής εκτελέσεως της συμβάσεως κατά τά προβλεπόμενα στις παραγράφους 3 καί 4 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού, ποσού ίσου τουλάχιστον προς τά μισθώματα δύο μηνών. Ή έγγυητική έπιστολή θά είναι διάρκειας μεγαλύτερης τουλάχιστον επί τρίμηνο του χρόνου γιά τόν όποιο μισθώνεται τό ακίνητο, πλήν τυχόν αντίθετης καί αυστηρότερης πρόβλεψης της διακήρυξης. Από τήν κατάθεση της έγγυσης αυτής επιστρέφεται ή έγγυση συμμετοχής στον διαγωνισμό. Ή έγγυση καλής εκτέλεσης επιστρέφεται άτοκα εντός μηνός από τήν επιστροφή της χρήσεως του ακινήτου στο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί τή διαπίστωση εκπλήρωσης όλων των συμβατικών υποχρεώσεων του μισθωτή.

2. Μέ τήν υπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως, ή όποία καταρτίζεται σύμφωνα μέ τους όρους της διακήρυξης, ό μισθωτής θεωρείται ότι παραλαμβάνει ταυτόχρονα τή χρήση του μισθίου, τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν υποχρεούται στην εγκατάσταση καί αρχίζει ή υποχρέωσή του προς καταβολή του μισθώματος καί προς τήρηση όλων των λοιπών όρων της συμβάσεως. Όλοι οί όροι της μισθωτικής συμβάσεως

είναι ουσιώδεις, ή δε μή τήρηση ἔστω καί ἑνός ἀπό αὐτούς δημιουργεῖ νόμιμο λόγο καταγγελίας τῆς μίσθωσης καί ἀποβολῆς τοῦ μισθωτοῦ ἀπό τό μίσθιο. Ὁ μισθωτής δέν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρέωσης καταβολῆς τοῦ μισθώματος σέ περίπτωση μή χρήσεως τοῦ μισθίου, ἡ ὁποία δέν ὀφείλεται σέ ἀποκλειστική ὑπαιτιότητα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου. Μεταβολή τῆς χρήσεως ἢ καθ' οἰονδήποτε τρόπο ἐπέκταση τῆς συμφωνημένης χρήσεως τοῦ μισθίου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

3. Τά ἔξοδα δημοπρασίας καί δημοσιεύσεων βαρύνουν τόν μισθωτή καί ἐξοφλοῦνται ταυτόχρονα μέ τήν ὑπογραφή τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως.

4. Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν φέρει καμμία ἀπολύτως ὑποχρέωση γιά ὁποιοσδήποτε δαπάνες οὔτε τίς πλέον ἀναγκαῖες ἐπί τοῦ μισθίου, οὔτε εὐθύνεται γιά τήν πραγματική ἢ νομική κατάσταση τοῦ μισθίου ἀπέναντι τοῦ μισθωτῆ. Θεωρεῖται ὅτι ὁ μισθωτής λαμβάνει γνώση τῆς καταστάσεως αὐτῆς κατά τήν ὑπογραφή τοῦ μισθωτηρίου καί δέν δικαιούται ἀπό αὐτήν τήν αἰτία νά ἀπαιτήσει μείωση τοῦ μισθώματος ἢ νά καταγγεῖλει τή μίσθωση γιά τούς ἀνωτέρω λόγους.

5. Ὁ μισθωτής ὀφείλει νά διατηρεῖ σέ καλή κατάσταση τό μίσθιο καί δέν μπορεῖ νά ἐπιφέρει μετατροπές σέ τοῦτο χωρίς προηγούμενη ἔγγραφη συναίνεση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου. Ὅποιαδήποτε προσθήκη, οἰκοδόμημα, καί ἐν γένει βελτίωση τοῦ μισθίου ἀπό τόν μισθωτή θά πραγματοποιεῖται βάσει νομίμου ἀδείας τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν καί θά παραμένει μετά τή λήξη τῆς μίσθωσης σέ ὄφελος τοῦ μισθίου, χωρίς καμμία ἀξίωση ἀποζημίωσης ἀπό τόν μισθωτή, ὁ ὁποῖος δέν δικαιούται νά προβεῖ σέ ἀφαίρεση αὐτῶν ἢ σέ συμψηφισμό τῆς ἀξίας τους πρὸς ὁποιαδήποτε ἄλλη χρηματική ὑποχρέωσή του ἔναντι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου. Τυχόν αὐθαίρετες κατασκευές ἐπί τοῦ μισθίου θά ἀποτελοῦν λόγο ἀμέσου καταγγελίας τῆς συμβάσεως μισθώσεως, τά δέ τυχόν πρόστιμα, θά βαρύνουν τόν μισθωτή.

Ἄρθρο 10

Παράταση - Ἀναμίσθωση - Λύση τῆς μίσθωσης

1. Σιωπηρῆ παράταση τῆς μισθώσεως ἢ ἀναμίσθωση δέν ἐπιτρέπεται. Ἐπίσης δέν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπεκμίσθωση, ὄλου ἢ μέρους τοῦ μισθίου, ἐκτός καί ἐάν προβλέπεται ρητῶς στή διακήρυξη, οὔτε ἡ μερική ἢ

ὀλική παραχώρηση τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, μετά ἢ ἄνευ ἀνταλλάγματος. Ὁ μισθωτής ὑποχρεοῦται, ὅπως μετά τή λήξη τῆς μισθώσεως ἐκκενῶσει καί παραδώσει τό μίσθιο ἀμέσως καί ἀπροφασίστως, ἄλλως ὑπόκειται σέ ἔξωση, μέ τίς ἰσχύουσες κάθε φορά διατάξεις, μή ἀποκλειομένης τῆς προβλέψεως ποινικῆς ρήτρας γιά κάθε ἡμέρα καθυστέρησης ἀπόδοσης τοῦ μισθίου.

2. Κατ' ἐξαίρεση, ἐπί ἐπαγγελματικῶν μισθώσεων ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρηση τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου, πρὸς ἑταιρία προσωπική ἢ περιορισμένης εὐθύνης, ἡ ὁποία θά συσταθεῖ μέ συμμετοχή τοῦ μισθωτοῦ μέ τούς ἰδίους –ισχύοντες μετά τοῦ ἀρχικοῦ μισθωτοῦ– συμβατικούς ὅρους. Ἐναντι τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου εὐθύνονται ἀλληλεγγύως καί εἰς ὀλόκληρο ὁ μισθωτής καί ἡ ἑταιρία, πρὸς τήν ὁποία παραχωρήθηκε ἡ χρήση τοῦ μισθίου. Ἐπιτρέπεται γιά μία φορά συμβατική μεταβολή στά πρόσωπα τῆς ἑταιρίας, ἐφ' ὅσον δέν ἀφορᾶ τόν ἀρχικό μισθωτή. Ἡ παραχώρηση τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου κατά τίς περιπτώσεις αὐτές γνωστοποιεῖται πρὸς τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ἐγγράφως ἐντός τριάντα (30) ἡμερῶν. Ἡ ἀνωτέρω ὑποχρέωση γνωστοποίησεως περιλαμβάνει καί τό ἀντίγραφο τῆς σχετικῆς συμβάσεως ὅσο καί τά στοιχεία ἐκείνων, πρὸς τούς ὁποίους γίνεται ἡ παραχώρηση.

3. Στήν περίπτωση ἐκποίησησεως ἐκμισθωμένου ὑπό ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἀκινήτου, ἡ μίσθωση λύεται ἀζημίως διὰ τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί ὁ μισθωτής ὑποχρεοῦται νά ἀποδώσει τή χρήση τοῦ μισθίου μετά πάροδο εὐλόγου προθεσμίας δύο ἕως πέντε μηνῶν ἀπό τῆς ἐγγράφου εἰδοποίησεώς του. Σχετικός ὅρος πρέπει νά περιλαμβάνεται στή διακήρυξη τῆς μισθώσεως καί στό μισθωτήριο συμβόλαιο. Ἡ παρούσα διάταξη δέν ἐφαρμόζεται γιά τίς εἰδικές ἐκμισθώσεις ἐκμεταλλεύσεως ἀκινήτων τοῦ ἄρθρου 4 καί τίς ἐπαγγελματικές μισθώσεις διὰ τό χρονικό διάστημα κατά τό ὁποῖο προστατεύεται ὁ μισθωτής.

4. Τή λύση τῆς μισθώσεως γιά κάθε παράβαση τῶν ὄρων τοῦ μισθωτηρίου, ἀφοῦ ὁ καθένας ἀπό αὐτούς θεωρεῖται οὐσιώδης, ἀποφασίζει τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο ἢ τό ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένο ὄργανο. Ἀκολούθως καταπίπτει ἡ ἐγγύηση τῆς καλῆς ἐκτελέσεως, καταγγέλλεται ἡ μίσθωση καί ὁ μισθωτής ἀποβάλλεται ἀπό τό μίσθιο κατά τίς ἰσχύουσες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β/ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΣ

Άρθρο 11

Περιπτώσεις παραχώρησης χρήσεως

1. Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται να παραχωρεί τη χρήση ακινήτων του για όρισμένο ή άοριστο χρόνο, δωρεάν ή έναντι ανταλλάγματος, εν όλω ή εν μέρει, σέ Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., δημόσιες επιχειρήσεις και εν γένει Ν.Π.Ι.Δ., εφ' όσον εκπληρούν κοινωφελείς σκοπούς, για την ικανοποίηση των στεγαστικών και άλλων σχετικών λειτουργικών αναγκών προς εκπλήρωση των σκοπών τους. Κοινωφελής σκοπός για την εφαρμογή της παρούσας διατάξεως είναι ο προσδιοριζόμενος κατ' άρθρο 2 παρ. 2 στοιχ. β' του παρόντος.

2. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται να παραχωρεί ακίνητά του διά όρισμένο ή άοριστο χρόνο σέ Ο.Τ.Α. ή άλλους φορείς του δημοσίου τομέα με δυνατότητα άνεγέρσεως κτιρίων ή μετατροπών στά υπάρχοντα κτίρια, με δαπάνες του χρήστη, κατόπιν ρητής προεγκρίσεως υπό του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή/και της Ύπηρεσίας Δομήσεως της Έκκλησίας της Ελλάδος (όπου πρέπει) των σχετικών σχεδίων. Στους όρους της παραχώρησης θα περιλαμβάνεται υποχρεωτικώς, ότι τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν στερείται του δικαιώματος άρσεως της παραχώρησης άνευ άποζημιώσεως του χρήστη, έκτός εάν ό χρήστης άπαιτήσει τή σύνταξη συμβολαιογραφικού έγγραφου για τήν παραχώρηση, στό όποιο θά αναγράφονται ρητά οι προϋποθέσεις και οι όροι της άποζημιώσεως του καθώς και οι όροι της ανακλήσεως της.

3. Οι πάσης φύσεως φόροι, δαπάνες, τέλη κ.λπ., τά όποια βαρύνουν τό ακίνητο, καταβάλλονται άποκλειστικά άπό τόν χρήστη.

Άρθρο 12

Διαδικασία παραχώρησης της χρήσεως

– Ανάκληση

1. Η παραχώρηση της χρήσεως ακινήτων έκκλησιαστικών νομικών προσώπων γίνεται με άπόφαση του διοικούντος όργάνου ή του άρμοδίως έξουσιοδοτημένου όργάνου, με τήν όποία προσδιορίζονται άκριβώς ό σκοπός για τόν όποιον πρόκειται να χρησιμοποιηθεί τό ακίνητο, ό χρόνος διαρκείας της παραχώρησης, τό ποσό του τυχόν καταβλητέου εφ' άπαξ ή καταβαλλομένου περιοδικώς ανταλλάγματος, οι όροι άναπροσαρμογής του ανταλλάγματος ως και κάθε άλλος άναγκαίος

όρος, κατά τήν κρίση του διοικούντος όργάνου ή του άρμοδίως έξουσιοδοτημένου όργάνου.

2. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έχει τό δικαίωμα να άνακαλεί μονομερώς πάσα παραχώρηση χρήσεως ακινήτου του, άνεξαρτήτως πότε ή υπό ποίου έγένετο για έγκατάλειψη της χρήσεως, ή λόγω μή τηρήσεως των όρων του παραχωρητηρίου. Πάσα προσθήκη ή βελτίωση στό ακίνητο παραμένει προς όφελος αυτού, άνευ υποχρεώσεως προς καταβολή άποζημιώσεως προς όποιονδήποτε, έκτός εάν άλλως όρίστηκε στή σύμβαση παραχώρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ/ ΕΚΠΟΙΗΣΕΙΣ

Άρθρο 13

Τρόπος έκποιήσεων

1. Η έκποίηση των ακινήτων των έκκλησιαστικών νομικών προσώπων διενεργείται κατά κανόνα με δημόσιο πλειοδοτικό διαγωνισμό, του όποιου οι όροι καθορίζονται με άπόφαση του διοικούντος τό νομικό πρόσωπο όργάνου και άναφέρονται στή διακήρυξη.

2. Κάτ' έξαίρεση έπιτρέπεται ή άνευ διαγωνισμού έκποίηση ακινήτων προς τό Έλληνικό Δημόσιο, Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Έπιχειρήσεις και άλλα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τά όποια εκπληρούν σκοπούς κοινής ώφελείας, όπως νοούνται κατά τά άναφερόμενα στό άρθρο 2 παρ. 2 στοιχ. β' του παρόντος Κανονισμού. Επί πλέον είναι έπιτρεπτή ή άνευ διαγωνισμού έκποίηση, όταν δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον να γίνει διαγωνισμός, όπως π.χ. επί συνιδόκτητων οικόπεδων ή συνιδόκτητων παλαιών οικήμάτων. Οι άπ' εύθείας έκποιήσεις γίνονται κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος όργάνου, με τήν όποία καθορίζονται οι όροι της πώλησεως και ό τρόπος καταβολής του τιμήματος. Σε καμία περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δέν δύναται να υπολείπεται της προσδιοριζόμενης άγοραίας άξιας υπό του άνεξαρτήτου έκτιμητή του άρθρου 2 παρ. 4 του παρόντος.

3. Κατ' έξαίρεση, εφ' όσον επί έκκλησιαστικών ακινήτων δημιουργήθησαν νομικές και πραγματικές καταστάσεις που παρακλύδουν τήν άσκηση νομής και κατοχής και εν γένει τήν ελεύθερη διαχείριση των κατά τήν κρίση του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, έπιτρέπεται εφ' όσον ήθελε κριθεί σύμφωρος άπό τό διοικούν όργανον, ή προς συμβιβασμό και διακανονισμό της υποθέσεως άπ' εύθείας έκποίηση ακινήτου με όριζόμενο άπό τούς διοικούντες ποσοστό μείωσης στις τιμές του

χρόνου έκποιήσεως προς ιδιώτες, τηρουμένης της διαδικασίας επίκαιρου εκτιμήσεως της αγοραίας αξίας του πρό της έκποιήσεως κατά τὰ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 4 διαλαμβανόμενα.

4. Γιά περιπτώσεις ἀκινήτων ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων πού βρίσκονται στήν ἄλλοδαπή, ἐφαρμόζονται ὅσες διατάξεις περί ἐκποιήσεων τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κειμένων ἀκινήτων εἶναι δυνατόν νά τύχουν ἐφαρμογῆς συμβατῶς κατά περίπτωση, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐντοπίων πραγματικῶν καί νομικῶν συνθηκῶν δυνάμει αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος ὄργανου. Διά τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἀνά συγκεκριμένο ἀκίνητο προσδιορίζονται οἱ ὅροι τῆς ἐκποιήσεως καί τὰ ὄργανα ἢ τὰ πρόσωπα ἐνώπιον τῶν ὁποίων θά διενεργηθεῖ ἡ ἐκποίηση.

5. Εἰδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τήν ἄνευ διαγωνισμοῦ ἐκποίηση ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἐξακολουθοῦν νά ἰσχύουν.

6. Στήν ἔννοια τῆς ἐκποιήσεως περιλαμβάνεται καί ἡ παραχώρηση κυριότητος ἀκινήτου μέ τό σύστημα τῆς ἀντιπαροχῆς, ἡ ὁποία διενεργεῖται διά δημοσίου διαγωνισμοῦ, καθώς ἐπίσης καί ἡ παραχώρηση σέ τρίτον, γιά ὀρισμένο χρονικό διάστημα, «δικαιώματος ἐπιφανείας» ἐπί ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου, κατ' ἄρθρο 47 παρ. 3 καί 5 τοῦ ν. 590/1977.

7. Πρό πάσης ἐκποιήσεως συντάσσεται ὑπό τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ ὑπό ἐπιλεγμένου ἀνεξαρτήτου ἐκτιμητῆ (φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου) πού ἀσκεῖ μέ ἄδεια καί κατ' ἐπάγγελμα τό ἔργο τοῦτο καί κατά προτίμηση ἐγγεγραμμένου στό Μητρώο πιστοποιημένων ἐκτιμητῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Ἐκθεση Καταμετρήσεως καθώς καί Ἐκτιμήσεως τῆς αγοραίας ἀξίας του πρός ἐκποίηση ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου. Στήν Ἐκθεση ἀναφέρονται ὁ Ο.Τ.Α., ὁ οἰκισμός, ἡ θέση, ἡ τυχόν ἐπωνυμία, ἡ ἀκριβῆς διεύθυνση καί ἡ ὑπάρχουσα χρήση τοῦ ἀκινήτου. Εἰδικότερα ἐπί μή οἰκοδομημένων οἰκοπέδων, γηπέδων ἢ ἐκτάσεων συντάσσεται πλήρης τοπογραφικό διάγραμμα, μέ πρόσθετες πληροφορίες ὁδοιπορικοῦ προσβάσεως, τοπογραφικῆς διαμορφώσεως τοῦ ἀκινήτου καί τῆς περιοχῆς στήν ὁποία βρίσκεται, τυχόν καλλιέργεια ἢ ἄρδευση. Γιά οἰκοδομημένα γήπεδα ἢ ἀστικά ἀκίνητα πέραν τοῦ τοπογραφικοῦ, πρέπει νά ὑφίστανται καί σχέδια κατόψεων ὄλων τῶν ὁρόφων, τὰ ὁποία ἐμφανίζουν τή συνολική οἰκοδομημένη ἐπιφάνεια καί τόν ὄγκο τῶν κτισμάτων. Σέ καμμία περίπτωση

τό ζητούμενο τίμημα δέν μπορεῖ νά ὑπολείπεται τῆς προσδιοριζομένης αγοραίας ἀξίας τοῦ ἀκινήτου ὅπως προκύπτει ἀπό τήν ἀνωτέρω ἔκθεση.

8. Ἐπιτρέπεται ἡ λόγῳ ὄωρεᾶς παραχώρηση ἄνευ ἀνταλλάγματος ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπί ἀκινήτου ἀπό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο σέ ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

Ἄρθρο 14

Προκήρυξη, χρόνος, τόπος, τρόπος διενεργείας διαγωνισμοῦ, κατακύρωση ἀποτελέσματος – ἐπαναληπτικός διαγωνισμός

1. Οἱ ἀναφερόμενες στίς ἐκμισθώσεις ρυθμίσεις τῶν ἄρθρων 5, 6, 7 καί 8 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται καί ἐπί τῶν ἐκποιήσεων μέ τήν ἀναγκαῖα ἀνάλογη ἐφαρμογή τῶν λεκτικῶν προσαρμογῶν.

2. Γιά τίς ἐκποιήσεις, ἡ διακήρυξη πρέπει νά παραπέμπει σέ πλήρη τοπογραφική ἀποτύπωση καί ἀκριβῆς ἐμβαδόν τοῦ ἀκινήτου, γιά οἰκοδομημένα γήπεδα ἢ ἀστικά ἀκίνητα, σχέδια κατόψεων, στά ὁποῖα νά ἐμφαίνεται τό ἐμβαδόν, ὁ ὄγκος τῶν κτισμάτων, ὁ προσδιορισμός τῆς θέσεως, ἔτσι ὥστε νά χωροθετεῖται τό ἀκίνητο πλήρως γιά τούς ἐνδιαφερομένους πλειοδότες.

3. Ἡ ἐξόφληση τοῦ τιμήματος προβλέπεται ἀπό τή διακήρυξη καί μπορεῖ νά γίνει μέ ἐφ' ἅπαξ καταβολή ἢ τμηματικῶς σέ ἄτοκες ἢ ἔντοκες δόσεις. Ἡ μέ ὁποιοδήποτε τρόπο πίστωση μέρους ἢ συνόλου τοῦ τιμήματος ἐπιτρέπεται μόνο ὑπό τήν ἐξασφάλιση παρακρατήσεως τῆς κυριότητος.

4. Ὁ φόρος μεταβίβασης, τὰ τέλη χαρτοσήμου καί ὄλοι οἱ ἕτεροι συναφεῖς φόροι καί τέλη, τὰ συμβολαιογραφικά δικαιώματα, δικηγορικές ἀμοιβές, δικαιώματα Ταμείου νομικῶν, δικαιώματα δικηγορικῶν συλλόγων καί ὁποιοδήποτε ἄλλο ἐξοδο, ἀκόμη καί ἐάν δέν ἀναφέρεται στόν παρόντα, ὅπως καί τὰ ἐξοδα μεταγραφῆς βαρύνουν πάντοτε καί ἀνεξαρτήτως ὕψους τόν ἀγοραστή. Τά ἐξοδα δημοσιεύσεων καί δημοπρασίας, τὰ ὁποῖα συγκεκριμένα, τό καθένα αὐτοτελῶς, ἀναφέρονται σέ ἀπόλυτο ἀριθμό στή διακήρυξη καί ἀφοροῦν μόνο τόν συγκεκριμένο διαγωνισμό, βαρύνουν τόν ἀγοραστή.

5. Ἡ ἐκποίηση τῶν ἀκινήτων τοῦ ἄρθρου 47 παρ. 1 τοῦ ν. 590/1977 καί τῶν ἀκινήτων τῶν Ἱερῶν Μονῶν ὑπόκειται στή διαδικασία ἐγκρίσεως τῆς προκηρύξεως καί τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας ἀπό τή Διарκή Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρο 15

Σύμβαση Έκποιήσεως

1. Μετά τήν κατακύρωση του αποτελέσματος της δημοπρασίας, γνωστοποιείται άμέσως προς τόν πλειοδότη ή απόφαση κατακυρώσεως καί καλείται άμελλητί έγγραφως νά προσέλθει έντός προθεσμίας δέκα πέντε (15) ήμερών γιά τήν παραλαβή του χρηματικού καταλόγου έξοφλήσεως του τιμήματος καί έτοιμασία του πωλητηρίου συμβολαίου καί έντός προθεσμίας τό άργότερο τριάντα (30) ήμερών νά υπογράψει τό σχετικό πωλητήριο συμβόλαιο.

2. Τό πωλητήριο συμβόλαιο άναλόγως προς τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο υπογράφεται υπό του άρμοδίου όργάνου, ήτοι του Μητροπολίτου, Ήγουμένου ή Προέδρου του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου. Ή σύμβαση πωλήσεως θεωρείται όριστικά τελειωμένη μέ τήν ύπογραφή του συμβολαιογραφικού έγγραφου καί από του χρόνου αυτού μετατίθεται ό κίνδυνος αλλά καί μεταβιβάζονται τά όφέλη του πράγματος προς τόν άγοραστή.

3. Τό τίμημα καταβάλλεται όλόκληρο πρό της ύπογραφής του συμβολαίου μεταβιβάσεως, σέ περίπτωση δέ προβλέψεως της διακηρύξεως περί καταβολής του σέ δόσεις, ό άγοραστής ύποχρεούται νά καταβάλει τήν πρώτη δόση πρό της ύπογραφής του συμβολαίου. Στην περίπτωση αυτή είναι ύποχρεωτική ή άναγραφή διαλυτικής αίρέσεως ύπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου σέ περίπτωση μή έμπροθέσμου έξοφλήσεως δόσεως.

4. Καθυστέρηση έξοφλήσεως δύο όποιωνδήποτε δόσεων άνεξαρτήτως διαδοχικής ή μόνης της τελευταίας, συνεπάγεται αυτόδίκαια διάλυση της συμβάσεως πωλήσεως, όποτε ή μέν κυριότητα του άκινήτου επανέρχεται στό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, οί δέ δόσεις πού καταβλήθηκαν καταπίπτουν λόγω ποινικής ρήτηρας ύπέρ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Μόνο κατόπιν αποφάσεως του διοικούντος όργάνου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου είναι δυνατόν νά θεωρηθεί ότι δέν εκπληρώθηκε ή αίρεση καί νά επιδιωχθεί ή είσπραξη της ληξιπροθέσμου δόσεως πλέον τόκων ύπερημερίας, ή καί τών άλλων δόσεων άκόμη, οί όποιες καθίστανται άμέσως άπαιτητές, σύμφωνα προς τίς σχετικές περί είσπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις. Σχετικά προς τά άνωτέρω πρέπει νά περιλαμβάνεται σχετικός ρητός όρος στή διακήρυξη καί τό περί μεταβιβάσεως συμβολαιογραφικό έγγραφο. Κατόπιν της όλοσχερούς έξοφλήσεως του τιμήματος, ό

άγοραστής δύναται νά ζητήσει τή χορήγηση, μέ δαπάνη του, συμβολαιογραφικής έξοφλητικής αποδείξεως.

5. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έχει δικαίωμα έγγραφής ύποθήκης επί του πωλουμένου άκινήτου, στην περίπτωση πού ύπάρχει πίστωση του τιμήματος καί δέν έχει παρακρατηθεί ή κυριότητα, άνεξαρτήτως εάν αυτό προβλέπεται από τή διακήρυξη. Τά έξοδα της ύποθήκης βαρύνουν σέ κάθε περίπτωση τόν άγοραστή.

6. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο από τήν ύπογραφή του συμβολαίου πωλήσεως δέν ευθύνεται σέ καμμία άπολύτως περίπτωση γιά πραγματικά καί νομικά έλαττώματα του πωληθέντος άκινήτου ή διά έπ' αυτού ύπάρχοντα βάρη καί δουλειες. Μόνο μέ τή συμμετοχή στον αντίστοιχο διαγωνισμό τεκμαίρεται άμάχητα ότι ό προσφέρων έχει λάβει γνώση ύπ' ευθύνη του καί έχει έξετάσει τούς τίτλους ιδιοκτησίας του άκινήτου ως καί τήν πραγματική κατάσταση του άκινήτου.

7. Σέ περίπτωση έκνικήσεως έπιστρέφεται τό καταβληθέν τίμημα άτοκα καί στην περίπτωση μερικής έκνικήσεως έπιστρέφεται στον άγοραστή άνάλογο ποσό, τό όποιο καθορίζεται από τό όργανο πού διοικεί τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

8. Ή έκποίηση μισθωμένων άκινήτων έπιφέρει τίς κατά τήν παράγραφο 3 του άρθρου 10 του παρόντος συνέπειες. Σχετικός όρος δέον νά άναφέρεται στή διακήρυξη καί νά έχει κατοχυρωθεί τό σχετικό δικαίωμα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου διά αυτόδίκαια λύση της μισθώσεως στό μισθωτήριο του έκποιουμένου μισθωμένου άκινήτου. Ή παρούσα διάταξη δέν εφαρμόζεται στις μακροχρόνιες μισθώσεις του άρθρου 4 του παρόντος Κανονισμού καί στις επαγγελματικές μισθώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ/ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 16

1. Έπιτρέπεται ή άνταλλαγή έκκλησιαστικού άκινήτου μέ ιδιωτικό ή ιδιωτικά άκίνητα κατόπιν αποφάσεως του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, ή όποία αίτιολογεί τήν επιδιωκόμενη άνταλλαγή καί καθορίζει τά κριτήρια συγκρισιμότητας τών προς άνταλλαγή άκινήτων, τόν τρόπο ύποβολής καί τά προβλεπόμενα δικαιολογητικά, τόν έπιμερισμό τών έξόδων πραγματοποιήσεως της άνταλλαγής καί τόν τρόπο δημοσιότητας της μελετουμένης άνταλλαγής. Δύναται νά προβεί σέ άνταλλαγή άκινήτου τό νομικό πρόσωπο καί στην περίπτωση πού εκ τών συνθηκών

επιβάλλεται ή έχει συμφέρον για την πραγματοποίηση των σκοπών του.

2. Τά προς ανταλλαγή ακίνητα δέον όπως είναι ίσης χρηματικής αξίας ή διαφοράς αξίας υπέρ του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου μέχρι 20% βάσει επικαιροποιημένων εκτιμήσεων του ανεξαρτήτου εκτιμητή κατ' άρθρο 2 παρ. 3 του παρόντος.

3. Στην προκειμένη περίπτωση δέν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού περί διενεργείας δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε/ ΑΓΟΡΕΣ

Άρθρο 17

Σκοπός Άγορών

1. Εκκλησιαστικό Ν.Π. δύναται να προβαίνει σε αγορές εντός της Έλληνικής Επικράτειας για την απόκτηση κτιρίων, οικοπέδων ή έδαφικών εκτάσεων καταλλήλων για την άμεση πραγματοποίηση των σκοπών του ή προς αξιοποίηση και εκμετάλλευση της περιουσίας του.

2. Τό ζητούμενο ακίνητο δύναται να αγορασθεί, σε όποια κατάσταση έχει και εύρισκεται ή ως μελλοντικό, έτοιμο προς χρήση, συγκεκριμένο τελικό προϊόν, συμφώνως προς τις ειδικές προδιαγραφές και τά λοιπά αναφερόμενα στην πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος.

3. Εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί να συνάπτει συμβάσεις απόκτησεως έμπράγματος δικαιωμάτων για κτίρια σε τρίτες χώρες για την προαγωγή των κατά την παράγραφο 1 σκοπών ή αναγκών και μέ αγορά μετοχών επί ακινήτων.

Άρθρο 18

Τρόπος αγοράς

1. Η αγορά ακινήτων υπό εκκλησιαστικού νομικού προσώπου πραγματοποιείται κατόπιν απόφασεως του διοικούντος αυτό όργανου μετά από δημόσια πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος.

2. Κατ' εξαίρεση δύναται να πραγματοποιηθούν αγορές δι' άπ' ευθείας διαπραγματεύσεων, άν:

α) δέν είναι δυνατόν ή

β) δέν είναι συμφέρον ή

γ) δέν είναι έπιτρεπτό, λόγω του επείγοντος της ένεργείας, να προηγηθεί δημοσίευση προσκλήσεως έκδηλώσεως ενδιαφέροντος, ή

δ) τό προς αγορά ακίνητο είναι μοναδικό για την έξυπνρήτηση του συγκεκριμένου σκοπού για τόν όποϊον προορίζεται, ή

ε) τό ακίνητο άνήκει σε άλλο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ή τό Δημόσιον ή Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. του εύρύτερου δημόσιου τομέα.

3. Προκειμένης αγοράς δι' άπ' ευθείας διαπραγματεύσεων, ή απόφαση αγοράς του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανου πρέπει να είναι ειδικώς αίτιολογημένη κατά τά άνωτέρω.

4. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί να προβαίνει στις αγορές έκπλειστηριαζόμενων έκουσίως ή άναγκαστικώς ακινήτων συμμετέχοντας στους άντιστοιχους πλειστηριασμούς κατόπιν απόφασεως του διοικούντος όργανου, στην όποία θά καθορίζεται τό άνωτατο ποσό της προσφοράς μή συμπεριλαμβανομένων των έξόδων, τά όποια βαρύνουν τόν υπερθεματιστή. Για τή λήψη απόφασεως άρκει εισήγηση μέ εκτίμηση της αξίας του ακινήτου κατ' άρθρο 2 παρ. 3 του παρόντος.

Άρθρο 19

Πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος

1. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος, έγκρίνεται από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό Ν.Π. όργανο και ένδεικτικώς άναφέρει:

α) Τήν περιοχή εντός της όποίας δέον να εύρίζεται τό ακίνητο.

β) Τήν κατ' έλάχιστον ή τήν κατά τό δυνατόν μέ μεγαλύτερη προσέγγιση έκταση ή έμβαδόν για γήπεδα ή οικόπεδα και έμβαδόν ή όγκο για κτίσματα, μέ ειδικότερη άναφορά στους χώρους κυρίας χρήσεως και βοηθητικούς, τίς έπιθυμητές ή κατά τόν νόμο προβλεπόμενες θέσεις σταθμεύσεως, ως και τυχόν άλλες πρόσθετες έξυπνρητήσεις άναγκαίες για τήν προοριζόμενη χρήση του.

γ) Τό άναγκαίο έμβαδόν, επί κτιρίων, για πλήρη αυτότέλεια του κτιρίου ή τήν αυτότέλεια τμήματος κτιρίου ή τή διάταξη των χώρων στό συγκρότημα κτιρίων.

δ) Τό άναγκαίο ή έπιθυμητό της θέσεως του ακινήτου επί ή πλησίον όδικών άξόνων, κόμβων όδικής κυκλοφορίας και μέσων μαζικής μεταφοράς.

ε) Τόν έπιθυμητό μέγιστο χρόνο παλαιότητας ή τό νεόδμητο της κατασκευής του.

στ) Τήν προθεσμία εντός της όποίας πρέπει να ύποβληθούν οι προσφορές.

ζ) Τά έγγραφα, σχέδια και λοιπά στοιχεία, τά όποια πρέπει να συνοδεύουν τίς προσφορές και συγκεκριμένα, επί οικοπέδων γηπέδων, τοπογραφικό διάγραμμα, όροι δομήσεως, χρήσεις γής και προβλέψεις γενικών

πολεοδομικών σχεδίων και επί κτιρίων προσθέτως αντίγραφο οικοδομικής άδειας, σχέδια κατόψεων, περιγραφή του κτιρίου με ποιοτικά στοιχεία οικοδομικών και Η/Υ έγκαταστάσεων.

η) Πρόσφατες φωτογραφίες του ακινήτου.

θ) Τήν οικονομική προσφορά, ή οποία κατατίθεται σε σφραγισμένο φάκελο, στην οποία εκτός του συνολικού τιμήματος, πρέπει να αναφέρονται οι τιμές των χώρων κύριας χρήσεως, των βοηθητικών αποθηκευτικών και κοινόχρηστων χώρων, όπως και των χώρων σταθμεύσεως.

ι) Υπεύθυνη Δήλωση για την εμπρόθεσμη προσκομιδή, όταν ζητηθούν, απάντων των νομιμοποιητικών στοιχείων του προσφέροντος, τίτλων του ακινήτου, πιστοποιητικού Υποθηκοφυλακείου ή Κτηματολογικού Γραφείου κ.λπ.

ια) Τόν χρόνο και τόν τόπο υποβολής των προσφορών.

ιβ) Τή χρονική διάρκεια ισχύος της προσφοράς.

ιγ) Τά έξοδα δημοσιότητας της προσκλήσεως, ή τυχόν άμοιβή του έκτιμητή για την έκτίμηση του ακινήτου πού θά προκριθεί (τά όποια θά αναφέρονται τό καθένα αúτοτελώς και σε άπόλυτο άριθμό), ως και τά συμβολαιογραφικά έξοδα ή πάσης φύσεως έξοδα, βαρύνουν μόνο τόν πωλητή.

ιδ) Τόν τρόπο πληρωμής.

ιε) Στο κείμενο της προσκλήσεως ή στο παράρτημα αύτης παρατίθενται οι άπαιτήσεις, τίς όποιες πρέπει να πληρούν τά ακίνητα, μέ τήν κατά τό δυνατόν αναλυτικότερη περιγραφή τους, ήλεκτρολογικές έγκαταστάσεις, θέρμανσης, κλιματισμού, άερισμού, πυρασφαλείας, πυροπροστασίας, φωτισμού, συστημάτων άσφαλείας, άνελκυστήρων, κ.λπ.

ιστ) Στο κείμενο της προσκλήσεως ή στο παράρτημα αύτης παρατίθενται τά κριτήρια αξιολογήσεως, ό τρόπος βαθμολογίας και προκρίσεως του καταλληλότερου ακινήτου, όπως αναλυτικώς αναφέρονται στο έπόμενο άρθρο.

ιζ) Όσες προσφορές δέν έμφανίζουν ικανοποιητικό βαθμό πληρότητας ως προς τά προαναφερόμενα άπαραίτητα στοιχεία, θά άπορρίπτονται.

ιη) Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καμμία ευθύνη δέν φέρει στην περίπτωση τυπικής ή οúσιαστικής άπορρίψεως προσφοράς ή λόγω μεταβολής της έκ της προσκλήσεως προβλεπομένης διαδικασίας άγοράς ακινήτου ή λόγω ματαιώσεως της άγοράς καθ' οίοδήποτε στάδιο της διαδικασίας και για όποιοδήποτε λόγο.

ιθ) Κατά τό διάστημα από της προκρίσεως του ακινήτου ή της έπικυρώσεως του άποτελέσματος της διαδικασίας έπιλογής και έως τήν ύπογραφή του συμβολαίου άγοράς, όλες οι ένέργειες του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και του ύποψηφίου πωλητή δέν παράγουν καμμία ύποχρέωση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και κανένα αντίστοιχο δικαίωμα του ύποψηφίου πωλητή.

κ) Για τήν τελική λήψη άποφάσεως της άγοράς ακινήτου τό διοικούν όργανο άποφασίζει έλευθέρως.

κα) Όποιοδήποτε πρόσθετο στοιχείο κριθεί άναγκαίο.

2. Ειδικότερα για άγορές κτιρίων και για τήν παροχή δυνατότητας στους ενδιαφερομένους να άνταποκριθούν στην πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος, οι όποιοι δέν διαθέτουν έτοιμο κτίριο κατά τίς άπαιτήσεις της χρήσεως για τήν όποίαν θά χρησιμοποιηθεί τό ακίνητο, δύνανται να ληφθούν προσφορές για ύπό άνέγερση κτίρια ή ύπάρχοντα κτίρια ή κτιριακά συγκροτήματα στα όποια θά γίνουν μετατροπές ή μετασκευές και θά παραδοθούν, μελλοντικά, έτοιμα προς χρήση, συγκεκριμένο τελικό προϊόν, κατά τά ζητούμενα ύπό της προσκλήσεως, ζητούνται να ύποβληθούν πρόσθετα στοιχεία:

α) Είδος και καθεστώς ιδιοκτησίας. Είδος έκπροσωπήσεως προσφέροντος.

β) Κατάσταση παλαιότητας του προσφερομένου κτιρίου, σημερινή χρήση, χρόνος κατασκευής, συνολική νόμιμη δομημένη έπιφάνεια, στοιχεία άδειών άνεγέρσεως, έπιφάνεια οικόπεδου, τεχνική περιγραφή οικοδομικών και ήλεκτρολογικών και μηχανολογικών έγκαταστάσεων, κτιριοδομικά και δομοστατικά στοιχεία της κατασκευής.

γ) Συνοπτική περιγραφή των προτεινομένων παρεμβάσεων και διαρρυθμίσεων και τεχνικές προδιαγραφές αυτών.

δ) Αρχιτεκτονικά σχέδια (κατόψεις, όψεις, τομές) των ύπαρχουσών κτιριακών έγκαταστάσεων.

ε) Φάκελος τεχνικής προσφοράς, ή όποία πρέπει να περιλαμβάνει, τουλάχιστον ίδεες προτεινομένης λύσεως αξιοποιήσεως του ακινήτου, περιγραφή προτεινομένης λύσεως, αρχιτεκτονική προμελέτη (σε επίπεδο μελέτης) μέ πλήρη σειρά σχεδίων κατόψεων όλων των χώρων, όψεων και τομών, προμελέτες κατασκευών, έπισκευών, διαρρυθμίσεων και λοιπών έργασιών, οι όποιες θά γίνουν στο κτίριο, τεχνική έκθεση μέ τεύχος ύλικών, προδιαγραφών αυτών και

τρόπο κατασκευής (ποιοτικά στοιχεία), προμελέτες ηλεκτρολογικών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων με προσεγγιστικό προσδιορισμό των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών τους, στοιχεία μελετητικής ομάδος.

στ) Χρόνος παραδόσεως του προσφερομένου κτιρίου με χρονοδιάγραμμα αποπερατώσεως των ενδιαμέσων διακεκριμένων σταδίων και προβλεπομένων έργων με άφετηρία την ημερομηνία εκδόσεως της οικοδομικής άδειας.

3. Παραλείψεις ή τροποποιήσεις των στοιχείων, τά οποία αναγράφονται στίς προηγούμενες παραγράφους δέν έπηρεάζουν την έγκυρότητα της προσκλήσεως ή του διαγωνισμού.

4. Πρόσθετες διευκρινίσεις επί άμφιβόλων σημείων της προσκλήσεως δύναται νά παρέχει ή έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού πρό του άνοιγματος των οικονομικών προσφορών άυτεπαγγέλτως ή ως άπάντηση σέ έρωτήματα των προτιθεμένων νά καταθέσουν προσφορά.

Άρθρο 20

Κριτήρια – Άξιολόγηση – Βαθμολογία

Τεχνικής και Οικονομικής προφοράς

1. Η πρόσκληση εκδηλώσεως ενδιαφέροντος για άγορά άκινήτου στό συνοδευτικό παράρτημα άναφέρει τά κριτήρια άξιολογήσεως των προσφορών, τά όποία άναλυτικώς ή όμαδοποιημένως θά άφορούν τά παρακάτω:

α) Θέση άκινήτου στην εύρύτερη περιοχή όπου εύρίσκεται και προσβασιμότητα από οδικούς άξονες και μέσα μαζικής μεταφοράς.

β) Περιβάλλον χώρος και προσπελασιμότητα έγγυτέρας περιοχής (μέσα μαζικών μεταφορών, οδικοί κόμβοι, λεωφόροι κ.λπ.).

γ) Άρχιτεκτονική λύση, λειτουργικότητα, μετατρεψιμότητα.

δ) Υποδομή κτιρίου, ποιότητα κατασκευής.

ε) Έπάρκεια και καταλληλότητα χώρων κύριας χρήσεως.

στ) Έπάρκεια βοηθητικών χώρων.

ζ) Έπάρκεια χώρων στάθμευσης.

η) Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου.

θ) Χρόνο άνεγέρσεως - χρόνο διαθέσεως.

2. Άναφέρεται ό συντελεστής βαρύτητος έκάστου κριτηρίου ή ομάδος κριτηρίων.

3. Προσδιορίζεται ή κλίμακα βαθμολογίας και ή

έλαχίστη μερική ή συνολική βαθμολογία για την καταλληλότητα ή άπόρριψη κάθε προσφοράς.

4. Προσδιορίζεται ό τρόπος άναγωγής των προσφερομένων έπιφανειών, ύέργειων βοηθητικών χώρων, ύπόγειων άποθηκών, ύέργειων ή ύπογείων χώρων σταθμεύσεως στους χώρους κυρίας χρήσεως.

5. Για την άξιόπιστη συγκριτική άξιολόγηση των προσφορών είναι δυνατόν νά προσδιορίζεται ό τρόπος ύπολογισμού συσχετισμού προσφερομένων άνοιγμένων έπιφανειών, τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικής προσφοράς βάσει μαθηματικού τύπου, εκ του όποιου θά προκύπτει ή οικονομικότερη προσφορά.

Άρθρο 21

Διαδικασία Άγορών

1. Η έγκεκριμένη από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος, δημοσιεύεται είκοσι (20) τουλάχιστον ήμέρες πριν από την ημερομηνία κατάθεσης των προσφορών, εκτός εάν διαφορετικά όρίζεται στην πρόσκληση με άνάρτηση στά γραφεία του νομικού προσώπου, στό όποίο θά κατατεθούν οι προσφορές και στά γραφεία του αντίστοιχου πρωτοβάθμιου Ο.Τ.Α., μέσα στην περιφέρεια των όποιων άναζητείται τό προς άγορά άκίνητο. Περιλήψη της πρόσκλησης δημοσιεύεται σέ δύο ή περισσότερες ήμερήσιες τοπικές ή πανελληνίου κυκλοφορίας έφημερίδες και στίς περιπτώσεις πού άπαιτείται, και στην Έφημερίδα της Εύρωπαϊκής Ένωσης. Τό μέγεθος της δημοσιότητας πρέπει νά είναι άνάλογο του προβλεπομένου τιμήματος άγοράς σέ συνάρτηση με τό κόστος δημοσιότητας.

2. Για την άξιολόγηση των προσφορών όρίζεται έπιτροπή από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο, ή όποία άποτελείται από μέλη της τεχνικής ύπηρεσίας του και εάν κρίνεται σκόπιμο, συμμετέχει και εκπρόσωπος του φορέα για λογαριασμό του όποιου θά άγοραστεί τό άκίνητο. Έάν δέν ύφίσταται τεχνική ύπηρεσία όρίζονται τρία κατάλληλα προς τόuto πρόσωπα, με άπόφαση του Διοικούντος Όργάνου.

3. Έργο της Έπιτροπής είναι ή διαπίστωση της πληρότητας των προσφορών, ή τεχνική άξιολόγηση και βαθμολογία αυτών, ή έξαγωγή της τελικής τεχνικής βαθμολογίας, ή άποσφράγιση των οικονομικών προσφορών και ό συσχετισμός τελικής τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικών προσφορών για νά προκύψει ή πρόκριση του καταλληλότερου και οικονομικότερου προς άγορά άκινήτου.

4. Τό πόρισμα τής επιτροπής μέ τυχόν πρόσθετες παρατηρήσεις υποβάλλεται στό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο γιά λήψη κατ' ἀρχάς ἀποφάσεως προκρίσεως καί συνεχίσεως τής διαδικασίας ἀγοράς.

5. Τό προκριθέν γιά ἀγορά ἀκίνητο, ἀποστέλλεται σέ ἀνεξάρτητο ἐκτιμητή του ἄρθρου 2 παρ. 3 του παρόντος γιά ἐκτίμηση τής ἀξίας του, μετά ἀπό ὀριστικοποίηση ὄλων τῶν ποσοτικῶν ἐπί μέρους καί στό σύνολό τους μεγεθῶν, τῶν ἀναλυτικῶν ποιοτικῶν στοιχείων καί χαρακτηριστικῶν του κτιρίου, ἡ ὀριστικοποίηση τῶν προθεσμιῶν σύνταξης ὀριστικῶν μελετῶν, μελετῶν ἐφαρμογῆς, ἔγκρισης αὐτῶν ἀπό τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο καί ἔκδοσης οἰκοδομικῆς ἄδειας ὡς καί προσδιορισμοῦ ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν, ρητρῶν.

6. Ὁλοκληρώνεται ὁ ἔλεγχος τίτλων του προσφερομένου ἀκινήτου καί διαπιστώνεται ἐάν τρίτος, τό Δημόσιο ἢ ἕτερο ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπον διεκδικεῖ ἢ ὄχι δικαιώματα ἐπ' αὐτοῦ.

7. Συμφωνεῖται ἡ ὁποιαδήποτε πρόσθετη ὑποχρέωση του πωλητῆ ἀπό μή δυναμένη νά προβλεφθεῖ ἀπό τήν πρόσκληση ἐκδήλωσης ἐνδιαφέροντος ἰδιαιτερότητα του προσφερομένου ἀκινήτου.

8. Διενεργοῦνται διαπραγματεύσεις ἀπό ἐπιτροπή, ἡ ὁποία ὀρίζεται ἀπό τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπον ὄργανο ἢ τό ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένο ὄργανο, ὅπως στήν παρ. 2 του παρόντος ἄρθρου.

9. Ἡ λήψη τελικῆς ἀπόφασης ἀπό τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο γιά ἀγορά ἀκινήτου λαμβάνεται κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίση.

Ἄρθρο 22

Συμβόλαιο Ἀγοράς

Μετά τή λήψη τελικῆς ἀποφάσεως καλεῖται ὁ προσφέρων γιά ὑπογραφή του συμβολαίου ἀγοράς, στό ὁποῖο, ἐκτός ἀπό τήν περιγραφή του ἀκινήτου, ὡς ἔχει καί ἀγοράζεται ἢ ὡς μελλοντικό ἔτοιμο πρὸς χρήση τελικό προϊόν, συμφωνοῦνται:

1. Τό τίμημα καί ὁ τρόπος καταβολῆς αὐτοῦ. Σέ περίπτωση ἀγοράς μελλοντικοῦ ἔτοιμου τελικοῦ προϊόντος, γιά τήν ἐκάστοτε καταβολή δόσης ὀρίζεται ἡ ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεων του πωλητῆ γιά τήν πρόοδο τῶν ἐργασιῶν, σέ συνάρτηση μέ τήν ἐφαρμογή του χρονοδιαγράμματος ἐκτέλεσης αὐτῶν, ὁ τρόπος πιστοποίησης τής ἐκτέλεσης αὐτῶν καί ὅποιες ἄλλες προϋποθέσεις τυχόν συμφωνηθούν.

2. Ἡ προθεσμία παράδοσης του κτιρίου ἔτοιμου

πρὸς χρήση καί οἱ τμηματικές προθεσμίες προόδου τῶν ἐργασιῶν. Οἱ χρόνοι προσωρινῆς καί διοικητικῆς παραλαβῆς καί ὀριστικῆς παραλαβῆς ὡς καί ὁ τρόπος καί χρόνος γνωστοποίησης στόν πωλητή τυχόν παρατηρήσεων τῶν ἐπιτροπῶν παραλαβῆς καί ὁ χρόνος ἐκτέλεσης τῶν ἐργασιῶν πού δέν ἔχουν ἐκτελεσθεῖ.

3. Οἱ προθεσμίες ἐκπόνησης τῶν ὀριστικῶν μελετῶν, ἔγκρισης αὐτῶν ἀπό τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο, ὑποβολῆς φακέλου γιά ἔκδοση οἰκοδομικῆς ἄδειας, ἐκπόνησης μελετῶν ἐφαρμογῆς, ἐκπόνησης κατὰ περίπτωση εἰδικῶν μελετῶν καί ὅποιες ἄλλες εἰδικότερες προθεσμίες ἔχουν συμφωνηθεῖ γιά τήν ὀλοκλήρωση κατασκευῆς του κτιρίου.

4. Οἱ ὑποχρεώσεις του πωλητῆ γιά τήν παροχή τῶν ἀναγκαίων πληροφοριῶν, στοιχείων καί διευκολύνσεων πρὸς τό ὄργανο πού ὀρίζεται ἀπό τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο γιά τήν παρακολούθηση τῆς κατασκευῆς του κτιρίου.

5. Τό ποσό καί ἡ διάρκεια τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς καλῆς ἐκτέλεσης τῶν ἐργασιῶν πού συμφωνοῦνται μέ τό συμβόλαιο ὡς καί τῶν τμηματικῶν καί τελικῆς παράδοσης του κτιρίου κ.λπ., πού θά ἀποτελέσουν λόγους κατάπτωσης τῆς ἐγγύησης. Τό ποσόν τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς καλῆς ἐκτέλεσης τῶν ὄρων του συμβολαίου σύμφωνα μέ τά προβλεπόμενα στίς παραγράφους 3 καί 4 του ἄρθρου 7 του παρόντος Κανονισμοῦ δέν μπορεῖ νά εἶναι κατώτερο του 10% του συνολικοῦ τιμήματος ἀγοράς, ἐκτός ἐάν διαφορετικά ἀναφέρεται στήν πρόσκληση ἐκδήλωσης ἐνδιαφέροντος.

6. Οἱ ποινικές ρῆτρες γιά μή ἔγκαιρη περάτωση τῶν τμηματικῶν προθεσμιῶν καί τελικῆς παράδοσης του κτιρίου. Οἱ ποινικές ρῆτρες παρακρατοῦνται ἀπό τίς τμηματικές καταβολές καί ἐάν τό ποσό αὐτῶν δέν ἐπαρκεῖ, εἰσπράττονται ἀπό τίς ἐγγυητικές ἐπιστολές.

7. Σέ περίπτωση παραβίασης συμφωνηθείσας ἡμερομηνίας σταδιακῆς περάτωσης ἐργασιῶν ἢ τμηματικῆς ἢ τελικῆς παράδοσης του κτιρίου ἀπό ὑπαιτιότητα ἢ ἀδυναμία του πωλητῆ, δικαιούται αὐτομάτως ὁ ἀγοραστής, χωρίς τήρηση ὁποιοῦδήποτε ἄλλου ὄρου, νά προβαίνει μέ δαπάνες του, συμψηφιζόμενες στό τίμημα, στή συνέχιση ἐργασιῶν ἀποπεράτωσης του κτιρίου.

8. Στήν περίπτωση πού καταστρεῖ ἀναγκαῖα ἡ ἀγορά ἀπό τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο νέων, πρόσθετων καί συμπληρωματικῶν ἐργασιῶν ἢ μελετῶν, οἱ ὁποῖες δέν ἦταν δυνατόν νά προβλεφθοῦν μέχρι τῆς ὑπογραφῆς του συμβολαίου, τότε ἡ ἐνέργεια αὐτή:

α) Εἶναι στή διακριτική εὐχέρεια καί ἐπιλογή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

β) Ἀποτελεῖ ὑποχρέωση ἀνάληψης εὐθύνης πώλησης τοῦ πωλητῆ.

γ) Ἡ ἀγορά τῶν νέων ἐργασιῶν ἢ μελετῶν πραγματοποιεῖται μέ τήν ὑπογραφή νέου συμβολαίου ἀγοράς, νέου ἀντικειμένου, τό ὁποῖο θά ἀποτελεῖ προέκταση τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαίου ἀγοράς.

δ) Ἡ ἀνάθεση ἐκτέλεσης ἢ ἐκπόνησης αὐτῶν σέ τρίτη τεχνική Ἐταιρία ἢ Μελετητικό γραφεῖο ἀποτελεῖ δικαίωμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί ὑποχρέωση τοῦ πωλητῆ γιά παροχή τῶν ἀπαραίτητων διευκολύνσεων καί μὴ παρεμβολῆς ὁποιαδήποτε ἐμποδίων ἢ κωλυμάτων στόν τρίτο ἀνάδοχο γιά τήν ἐκτέλεση τῶν νέων ἐργασιῶν.

ε) Ἡ κοστολόγηση τῶν νέων ἐργασιῶν, οἱ ὁποῖες πιθανόν νά ἀνατεθοῦν στόν πωλητή, μπορεῖ νά γίνει μέ κατ' ἀναλογία ἐφαρμογή τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων μέ τιμές ΑΤΟΕ, ΑΤΗΕ καί ΑΤΕΟ κατά τόν χρόνο τῆς νέας συμφωνίας, μέ προσυμφωνημένη μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο, ποσοστιαία ἐπ' αὐτῶν ἔκπτωση, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐμπορικοῦ κέρδους, τῶν γενικῶν ἐξόδων καί τοῦ Φ.Π.Α., ἢ μέ ἄλλο τρόπο ἐπίσης προσυμφωνημένο μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο.

στ) Ἡ κοστολόγηση νέων μελετῶν, οἱ ὁποῖες πιθανόν νά ἀνατεθοῦν στόν πωλητή, μπορεῖ νά γίνει μέ κατ' ἀναλογία ἐφαρμογή τῶν διατάξεων περί ἀμοιβῶν ἐκποίησης Μελετῶν Δημοσίων Ἔργων μέ προσυμφωνημένη μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο ποσοστιαία ἐπ' αὐτῶν ἔκπτωση ἢ μέ ἄλλο τρόπο ἐπίσης προσυμφωνημένο μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο.

ζ) Οἱ τυχόν αὐξομειώσεις εἰδῶν, ὑλικῶν ἢ μηχανημάτων, ποιότητας καί ποσότητας ἐργασιῶν, ἀπό αὐτές πού ἔχουν συμφωνηθεῖ μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο, συμψηφίζονται στό κόστος τῶν νέων ἐργασιῶν γιά τήν διαμόρφωση τοῦ κόστους αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ /ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ

Ἄρθρο 23

Τρόποι Ἀντιπαροχῶν - Διαδικασία

1. Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μέ ἀπόφαση τοῦ διοικούντος ὀργάνου του δύναται νά προβαίνει στήν ἀξιοποίηση τῶν οἰκοπέδων (μετά ἢ ἄνευ κτισμάτων), τῶν ὁποίων εἶναι κύριος ἢ διαχειριστής, μέ ἀνοικοδόμηση αὐτῶν, μέ τό σύστημα ἀντιπαροχῆς ποσοστῶν στό οἰκόπεδο ὁμοῦ μετά τῶν ὀριζοντίων ἰδιοκτησιῶν, οἱ ὁποῖες ἀντιστοιχοῦν σέ αὐτά, λόγῳ ἐργολαβικοῦ ἀνταλλάγματος. Ἡ ἀνοικοδόμηση μέ

ἀντιπαροχή δύναται νά πραγματοποιηθεῖ:

α) Διά δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, μετά ἀπό σύνταξη μέ μέριμνα τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τρίτου, πλήρους μελέτης γιά τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ οἰκοπέδου, στήν ὁποία θά περιλαμβάνεται πλήρης ἀρχιτεκτονική, στατική, γεωλογική, ἠλεκτρομηχανολογική καί ὑδραυλική μελέτη, τεχνική περιγραφή, συγγραφή ὑποχρεώσεων, προθεσμία ἀποπερατώσεως, πίνακας ποσοστῶν συνιδιοκτησίας καί κατανομῆς δαπανῶν κοινοχρήστων καί κοινοκτῆτων ἰδιοκτησιῶν, πίνακας ἀποτιμῆσεως τῆς κάθε διηρημένης ἰδιοκτησίας ἢ ὀρόφου, προβλεπομένων νά ἀνεγερθοῦν καί θά εἶναι καθορισμένες καί θά λαμβάνονται ὡς πλήρως ἀποπερατωμένες καί σχέδιο τῆς καταρτισθησομένης ἐργολαβικῆς συμβάσεως, καί προσυμφώνου περί τῆς σταδιακῆς μεταβιβάσεως τῶν ποσοστῶν τοῦ οἰκοπέδου περιέχοντος καί διατάξεις διά τήν καταρτισθησομένη ὀροφότητα ὅπως καί κάθε ἄλλο στοιχεῖο ἐπιβαλλόμενο ἢ κρινόμενο ὡς σκόπιμο κατά τίς ὑπάρχουσες συνθήκες, ἢ ἀπαιτούμενων κατά τήν φύση τοῦ ἔργου. Ἡ ἀποτίμηση τῆς ἀξίας τῶν ἀντιπαροχομένων ἰδιοκτησιῶν καί τοῦ συνόλου τῶν ὑπό ἀνέγερση ἰδιοκτησιῶν, θά καθορίζεται συμφώνως πρός τούς συγκεκριμένους συντελεστές ἀξίας τῆς κάθε διηρημένης ἰδιοκτησίας, θά ἐκφράζεται σέ ἀπόλυτες ἢ σχετικές τιμές καί θά ἀναφέρεται στόν σχετικό πίνακα στή διακήρυξη.

β) Μέ προσκλήσεις ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος, ὅπου οἱ ἐνδιαφερόμενοι καλοῦνται ὅπως ὑποβάλουν, πλὴν τῆς προσφοράς ποσοστοῦ ἀντιπαροχῆς, ἰδέες περί τοῦ τρόπου ἀξιοποίησης τοῦ οἰκοπέδου μέ ἀρχιτεκτονική, στατική, ἠλεκτρομηχανολογική, γεωλογική, ὑδραυλική προμελέτη, τεχνική συγγραφή ὑποχρεώσεων, πίνακα ποσοστῶν συνιδιοκτησίας, κατανομή δαπανῶν, κοινοχρήστων καί κοινοκτῆτων, σχέδιο σταδιακῆς μεταβιβάσεως ποσοστῶν οἰκοπέδου, καί κάθε ἄλλο στοιχεῖο ἐπιβαλλόμενο ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ἔργου. Στή διακήρυξη θά καθορίζονται τά κριτήρια καί ὁ τρόπος ἀξιολογήσεως προσφορῶν.

γ) Μέ ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις, ὅταν δέν εἶναι δυνατόν ἢ συμφέρον νά γίνει διαγωνισμός, ὅπως ἰδίως στίς περιπτώσεις συνιδιοκτητῶν οἰκοπέδων ἢ συνιδιοκτητῶν παλαιῶν οἰκημάτων.

Ἄρθρο 24

Πλειοδοτικοί διαγωνισμοί – Πρόσκληση ἐκδηλώσεως ἐνδιαφέροντος

1. Ἡ διακήρυξη ἀναρτᾶται καί δημοσιεύεται κατά

τά προβλεπόμενα στο άρθρο 5 παρ. 2 του παρόντος Κανονισμού, αναφέρει δε και καλεί τους ενδιαφερομένους:

α) Νά υποβάλουν εντός προθεσμίας όχι συντομότερης των είκοσι (20) ημερών από της δημοσιεύσεως προσφοράς σε άκεραιες μονάδες των προσφερομένων προς τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ποσοστών αντιπαροχής σύμφωνα με τον πίνακα αποτιμώσεως της αξίας των διηρημένων ιδιοκτησιών και τον πίνακα, στον όποιον θά εμφαίνονται οι προσφερόμενες επί μέρους ιδιοκτησίες προς τό νομικό πρόσωπο για την κάλυψη του ποσοστού της αντιπαροχής.

β) Νά θέσουν τους βασικούς όρους σχεδίου της καταρτισθησομένης εργολαβικής συμβάσεως, σχεδίου προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβίβασης των ποσοστών του οικοπέδου, στο όποιο θά περιέχονται και διατάξεις για την καταρτισθησομένη όροφοκτησία, ως επίσης και κάθε άλλο στοιχείο ανάλογα απαιτούμενο κατά τις συνθήκες και τή φύση του έργου.

γ) Τά προσόντα αυτών πού δύνανται νά λάβουν μέρος στον διαγωνισμό.

δ) Έγγυητική επιστολή σύμφωνη προς τά αναφερόμενα στο άρθρο 7 παρ. 3 και 4 του παρόντος Κανονισμού, ποσού όχι χαμηλότερο του δέκα τοίς εκατό (10%) της αξίας του οικοπέδου, όπως αυτή αποτιμάται δυνάμει της εκτιμητικής Έκθέσεως του άρθρου 2 παρ. 3 του παρόντος.

ε) Έν σχέσει προς τό περιεχόμενο, τον τύπο των προσφορών, τή διαδικασία διεξαγωγής της δημοπρασίας, ανακηρύξεως πλειοδότη κατακυρώσεως του αποτελέσματος του διαγωνισμού θά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

2. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος δημοσιεύεται κατά τά διαλαμβανόμενα εις την προηγούμενη παράγραφο, θά αναφέρει και θά καλεί τους ενδιαφερομένους:

α) Νά υποβάλουν προσφορές εντός προθεσμίας όχι μικρότερης των είκοσι (20) ημερών από της δημοσιεύσεως, ξεχωριστά για τά αιτούμενα τεχνικά στοιχεία (σχέδια, τεύχη, συγγραφές), όπως αυτά αναλυτικά θά ζητούνται, και ξεχωριστά σε σφραγισμένο φάκελο με τους οικονομικούς όρους της προσφοράς, ιδίως τό ποσοστό της αντιπαροχής, ολογράφως και αριθμητικώς.

β) Νά υποβάλουν σχέδιο εργολαβικής σύμβασης πού θά καταρτισθεί, σχέδιο προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβίβασης των ποσοστών του οικοπέδου, στο όποιο

θά περιέχονται και διατάξεις για την όροφοκτησία πού θά καταρτισθεί, όπως επίσης και κάθε άλλο στοιχείο πού απαιτείται ανάλογα με τις συνθήκες και τή φύση του έργου.

γ) Τά κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών, τους συντελεστές βαρύτητας των κριτηρίων, τή βαθμολογία και τον τρόπο ύπολογισμού και συσχετισμού της τεχνικής βαθμολογίας με την οικονομική προσφορά για τή συγκριτική αξιολόγηση των προσφορών.

δ) Τά προσόντα αυτών πού μπορούν νά λάβουν μέρος στον διαγωνισμό.

ε) Νά καταθέσουν έγγυητική επιστολή σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο.

στ) Σέ σχέση με τις διαδικασίες του διαγωνισμού και κατακύρωσης αποτελέσματος, θά εφαρμόζονται ανάλογες διατάξεις του Κανονισμού.

3. Όλα τά έξοδα του διαγωνισμού και δημοσιεύσεις, τά όποια τό καθένα χωριστά και σε απόλυτες τιμές αναφέρονται στή διακήρυξη ή πρόσκληση ενδιαφέροντος και βαρύνουν τον ανάδοχο, όπως επίσης και όλα τά έξοδα κατάρτισης των σχετικών συμβάσεων, των πράξεων σύστασης όριζόντιας ιδιοκτησίας, συμβολαιογραφικά έξοδα, πάσης φύσεως έξοδα και έξοδα μεταγραφών βαρύνουν τον ανάδοχο. Τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο δέν έχει καμμία οικονομική ύποχρέωση για την εκτέλεση της σύμβασης.

4. Τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο άποφασίζει κατ' έλευθέραν κρίσιν.

5. Τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν ύποχρεούται σε καμμία περίπτωση σε παροχή άποζημιώσεως προς τους ύποβάλλοντες προσφορά.

Άρθρο 25

Σύμβαση Άντιπαροχής

Η σύμβαση αντιπαροχής καταρτίζεται σύμφωνα με τά όριζόμενα στή διακήρυξη του διαγωνισμού ή στήν πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος και ανάλογα προς τις σχετικές διατάξεις του Άστικού Δικαίου.

Άρθρο 26

Έγκρίσεις άποφάσεων Διοικούντος Όργάνου

Οι κατά τά άνωτέρω άποφάσεις, διακηρύξεις, προσκλήσεις ενδιαφέροντος για εκμίσθωση, εκποίηση, αγορά, ανταλλαγή, αντιπαροχή ή παραχώρηση χρήσεως ακινήτων της μέν 'Ι. Μητροπόλεως, των Ένοριών και Έκκλησιαστικών Ν.Π.Ι.Δ. εγκρίνονται από

τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο, των δέ Μονών από τόν Μητροπολίτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ/ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 27

Διατάξεις Νόμων

Ειδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν τή χωρίς διαγωνισμό εκμίσθωση ή εκποίηση εκκλησιαστικών ακινήτων εφαρμόζονται κατά παρέκκλιση του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 28

Τροποποίηση Διατάξεων – Έναρξη Ισχύος

1. Οί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού τροποποιούνται ή συμπληρώνονται, ή καταργούνται δι' απόφασης της Δ.Ι.Σ., ή όποία δημοσιεύεται στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Ό παρών Κανονισμός δέν προκαλεί δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμού του νομικού προσώπου της Ίερας Μητροπόλεως Μεσογαίας και Λαυρεωτικής.

3. Οί διατάξεις του παρόντος καταλαμβάνουν τίς εκκρεμείς διαδικασίες ή συμβάσεις μισθώσεων, εκποιήσεων, αγορών, ανταλλαγών και αντιπαροχών.

4. Η ισχύς του παρόντος Κανονισμού αρχίζει από της δημοσιεύσεώς του στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό επίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» της Έκκλησίας της Ελλάδος.

Η απόφαση αυτή νά δημοσιευθεί στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως και στό περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Έν Αθήναις τή 4η Σεπτεμβρίου 2019

† Ό Αθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ό Αρχιγραμματεύς
Αρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της Έκκλησίας της Ελλάδος τίν 30.10.2019

Κανονισμός συστάσεως, συγκροτήσεως και λειτουργίας
αύτοτελους υπηρεσίας πληροφορικής, ψηφιακών εφαρμογών
και διαχειρίσεως έργων της Ί. Αρχιεπισκοπής Αθηνών

Άριθμ. 4414/2185/2019

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβούσα υπ' όψιν:

1. τά άρθρα 1 παρ. 4, 29 παρ. 2 και 30 παρ. 1 του ν. 590/1977 «Περί Καταστατικού Χάρτου της Έκκλησίας της Ελλάδος» (Α' 146),

2. Τάς υποχρεώσεις της ποιμανούσης Έκκλησίας πρός τό χριστεπώνυμον πλήρωμα, αί όποίαι απορρέουν από τάς Εύαγγελικές επιταγάς, τούς Ίερούς Κανόνας και τούς νόμους του Κράτους,

3. τάς ύφισταμένας κοινωνικές, ποιμαντικές και πνευματικές ανάγκας της Ί. Αρχιεπισκοπής Αθηνών,

4. τήν υπ' αριθ. 6285/25.9.2019 Πρότασιν του Μακαριω-

τάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ίερωνύμου

5. τήν υπ' αριθ. 163/30.9.2019 γνωμοδότησιν της Νομικής Ύπηρεσίας της Έκκλησίας της Ελλάδος και

6. τήν από 1.10.2019 Απόφασιν της Διαρκούς Ίερας Συνόδου,

Αποφασίζει

συνιστά στην Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών αύτοτελή Ύπηρεσία Πληροφορικής, Ψηφιακών Εφαρμογών και Διαχειρίσεως Έργων, ή λειτουργία της όποίας διέπεται από τίς διατάξεις του έξης Κανονισμού.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ, ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΟΥΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ,
ΨΗΦΙΑΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΕΡΓΩΝ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Άρθρο 1

Σύσταση καί Συγκρότηση

1.1. Συστήνεται αυτότελης Ύπηρεσία Πληροφορικής, Ψηφιακών Έφαρμογών καί Διαχείρισης Έργων στό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

1.2. Η πρόσληψη του προσωπικού γίνεται διά συμβάσεως εργασίας όρισμένου ή άορίστου χρόνου ή συμβάσεως έργου, δι' άποφάσεως του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου ή του Μητρ. Συμβουλίου. Σέ περίπτωση πρόβλεψης νέων θέσεων ή αναδιάρθρωσης τών ήδη υπάρχόντων στήν Ίερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, κατά τό άρθρο 152 κεφ. 2 του ύπ' άριθ. 156/2002 Κανονισμού, ή πρόσληψη του προσωπικού τής Ύπηρεσίας γίνεται κατά τίς διατάξεις του ύπ' άριθ. 5/1978 Κανονισμού τής Εκκλησίας τής Ελλάδος (ΦΕΚ Α' 48).

Άρθρο 2

Άρμοδιότητες Ύπηρεσίας

2.1. Οί άρμοδιότητες τής Ύπηρεσίας Πληροφορικής, Ψηφιακών Έφαρμογών καί Διαχείρισης Έργων, σέ συνεργασία μέ τίς έμπλεκόμενες ύπηρεσίες/τμήματα/ γραφεία τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών καί μέ άπώτερο στόχο τόν έκσυγχρονισμό τής διοικητικής λειτουργίας καί τή συνεχή ψηφιακή ανάπτυξη τής Εκκλησιαστικής Αρχής, είναι:

2.1.1. Ο σχεδιασμός, διασφάλιση χρηματοδότησης, διαχείριση καί ύλοποίηση τών εξειδικευμένων έργων, πλήν τών έργων άποκλειστικής άρμοδιότητας τής Τεχνικής Ύπηρεσίας τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, καί ειδικότερα:

α) Η ύποστήριξη στήν αναζήτηση πόρων για χρηματοδότηση τών έργων τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών από δημόσιους, ιδιωτικούς (δωρεές, χορηγίες), ένωσιακούς καί λοιπούς πόρους, καθώς καί για τή βέλτιστη δυνατή αξιοποίηση αυτών.

β) Η διαμόρφωση σέ έτήσια βάση, του προγραμματισμού τών έργων καί του πλάνου εξεύρεσης πόρων.

γ) Ο σχεδιασμός τών τεχνικών προδιαγραφών τών έργων καί ή διενέργεια όλων τών άπαραιτήτων ένεργειών, ώστε νά εξασφαλισθεί ή χρηματοδότηση τών έργων.

δ) Η προετοιμασία καί ή διενέργεια, σύμφωνα μέ τήν ισχύουσα νομοθεσία καί τούς κανόνες διαφάνειας καί άνταγωνισμού, τών άπαιτούμενων διαδικασιών άνάθεσης δημοσίων συμβάσεων.

ε) Η παρακολούθηση τής πορείας ύλοποίησης, τής παραλαβής τών παραδοτέων/έκρωών τών Άναδόχων καί τής γενικότερης προόδου τών έπιμέρους έργων τών έργων, ώστε νά έλαχιστοποιούνται προβλήματα καί καθυστερήσεις στήν εξέλιξη τους.

στ) Η συνεργασία μέ τό Τμήμα Οικονομικών τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, προκειμένου νά διασφαλιστεί ή τήρηση τών ύποχρεώσεων πού συνδέονται μέ τήν οικονομική διαχείριση, όπως αυτές άπορρέουν από τό πλαίσιο χρηματοδότησης τών έργων.

ζ) Η διασφάλιση τής τήρησης τών ύποχρεώσεων πού άπορρέουν από τίς συμφωνίες χρηματοδότησης τών έργων.

η) Η συνεργασία μέ τήν Τεχνική Ύπηρεσία τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών για τή διενέργεια όλων τών άνωτέρω άναφερόμενων ένεργειών καί διαδικασιών, όπου άπαιτείται.

2.1.2. Έπιπλέον τών άνωτέρω, για τόν Τομέα Τεχνολογιών Πληροφορικής καί Έπικοινωνιών (Τ.Π.Ε), ή Ύπηρεσία Πληροφορικής, Διαχείρισης καί Ύλοποίησης Έργων άναλαμβάνει:

α) Τόν συντονισμό τών ψηφιακών δράσεων καί τής γενικότερης ψηφιακής στρατηγικής τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

β) Τήν έκπροσώπηση τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών σέ διεθνή καί έλληνικά FORA, συνέδρια, ήμερίδες κ.ά. για θέματα έφαρμογής νέων Τεχνολογιών Πληροφορικής καί Έπικοινωνιών (Τ.Π.Ε).

γ) Τήν ύποστήριξη τής διαρκούς έπικοινωνίας τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών μέ φορείς του Δημοσίου, μέ ιδιωτικούς φορείς, αλλά καί μέ διεθνείς φορείς για τόν σχεδιασμό καί τήν ύλοποίηση έργων καί τήν ανάπτυξη συνεργασιών, μέ έμφαση στίς ψηφιακές τεχνολογίες.

δ) Τήν έξασφάλιση τής όμαλης λειτουργίας καί τής βέλτιστης αξιοποίησης τών ύφιστάμενων συστημάτων, ψηφιακών πλατφορμών καί διαδικτυακών έφαρμογών τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, μέσφ του έμπλουτισμού τους μέ πρόσθετο περιεχόμενο καί ύπηρεσίες, καθώς καί τή συντήρηση καί επέκταση αυτών.

ε) Τή διασφάλιση τής συνεχούς ενημέρωσης τής Ίεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών σχετικά μέ τίς εξελίξεις στόν τομέα τών Τεχνολογιών Πληροφορικής καί

Ἐπικοινωνιῶν (Τ.Π.Ε.), ἐπισημαίνοντας ἀλλαγές στὶς ὁποῖες ἀπαιτεῖται σχετικὴ συμμόρφωση.

στ) Τὴν ἀξιοποίηση τῶν Τεχνολογιῶν Πληροφορικῆς καὶ Ἐπικοινωνιῶν (Τ.Π.Ε.) γιὰ τὴν προώθηση τῶν κοινωνικοπρονοιακῶν καὶ λοιπῶν δράσεων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν πρὸς ὄφελος τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἐπέκταση τῆς χρήσης Τεχνολογιῶν Πληροφορικῆς καὶ Ἐπικοινωνιῶν (Τ.Π.Ε.) καὶ σὲ ἄλλους σημαντικούς τομεῖς ὑπηρεσιῶν, πού παρέχει ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν στὴν κοινωνία, στό πλαίσιο τῆς ἀποστολῆς τῆς.

Ἄρθρο 3

Ἀρμοδιότητες Προϊσταμένου

Ο Προϊστάμενος τῆς ἐν λόγῳ Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἔχει τίς ἀκόλουθες ἀρμοδιότητες: α. Ὅρίζεται ὡς ὑπεύθυνος ἔργου καὶ ὑπογράφει στό πλαίσιο τῆς ἀρμοδιότητάς του: i) ὅλα τὰ σχετικά ἔγγραφα γιὰ τὰ ὡς ἄνω ἀναφερόμενα ἔργα πού ὑλοποιεῖ ἡ Ὑπηρεσία καὶ τίς ἀποφάσεις πού ἀπαιτοῦνται γιὰ τὴν ὑποβολή, ἔνταξη καὶ τὴ χρηματοδότηση τῶν ἔργων, ii) ψηφιακὰ ὡς «ἀκριβὲς ἀντίγραφο» κάθε ἔγγραφο πού ἀπαιτεῖται νὰ καταχωρηθεῖ – ἀναρτηθεῖ στό Ἐθνικὸ Σύστημα Ἡλεκτρονικῶν Δημοσίων Συμβάσεων (ΕΣΗΔΗΣ) γιὰ τὴ διενέργεια ἠλεκτρονικῶν ἐφαρμογῶν καθὼς καὶ σὲ κάθε ἄλλη ἠλεκτρονικὴ πλατφόρμα, στὴν ὁποία ἀπαιτεῖται ψηφιακὴ ὑπογραφή, iii) γιὰ τὴ διενέργεια τῶν διαγωνιστικῶν διαδικασιῶν καὶ τῶν σχετικῶν τευχῶν διακήρυξης καθὼς καὶ τῶν Συμβάσεων.

β. Ἐπιμελεῖται: i) τὴν παρακολούθηση τῆς πορείας καὶ τὴν ὑλοποίηση τῶν ἔργων, ii) τὴν ὀλοκλήρωση τῶν ἔργων καὶ iii) τὴν ἐκπλήρωση τοῦ συνόλου τῶν ὑποχρεώσεων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, πού ἀπορρέουν ἀπὸ τίς συμφωνίες χρηματοδότησης τῶν ἔργων.

γ. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν σὲ διεθνή καὶ ἐλληνικά FORA, συνέδρια, ἡμερίδες κ.ἄ., γιὰ τὴν προώθηση τῆς ψηφιακῆς στρατηγικῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἐν γένει γιὰ θέματα Τεχνολογιῶν Πληροφορικῆς καὶ Ἐπικοινωνιῶν (Τ.Π.Ε.).

δ. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν στό σύνολο τῶν ἐνεργειῶν ἢ/καὶ διαφορῶν i) ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν, ἐλεγκτικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν σὲ σχέση μὲ τὴ διαδικασία ἀνάθεσης καὶ ἐκτέλεσης τῶν ἔργων ἀρμοδιότητος τῆς Ὑπηρεσίας καὶ ii) ἐνώπιον τῶν ἰδιωτικῶν, διεθνῶν φορέων καθὼς καὶ φορέων τοῦ Δημοσίου, ἤτοι τίς ἐμπλεκόμενες Διευθύνσεις/ Ὑπηρεσίες, Διαχειριστικὲς Ἀρχές τῶν Προγραμμάτων,

Εἰδικές καὶ Γενικές Γραμματεῖες, τὴν ἀρμόδια Πολιτικὴ ἡγεσία κ.ἄ., γιὰ τὴν ἐξασφάλιση πόρων, τὸν σχεδιασμό καὶ τὴν ὑλοποίηση ἔργων καὶ τὴν ἀνάπτυξη συνεργασιῶν μὲ ἔμφαση στὶς Τεχνολογίες Πληροφορικῆς καὶ Ἐπικοινωνιῶν (Τ.Π.Ε.).

Σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας, αὐτός θά ὀρίζει τὸν ἀναπληρωτὴ του ἐξ ἐνός ἐκ τῶν συνεργατῶν τῆς Ὑπηρεσίας.

Ἄρθρο 4

Σὲ περιπτώσεις ἔργων μὲ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ προκύπτει σύγκρουση ἀρμοδιότητος μεταξύ τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, θά ἀποφαίνεται ἀρμοδίως ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, μετὰ ἀπὸ εἰσήγηση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρο 5

Κάθε διάταξη πού ἀντιτίθεται στὶς ρυθμίσεις τῆς παρούσης, καταργεῖται.

Ἡ παρούσα ἀπόφαση δύναται νὰ τροποποιηθεῖ ἢ νὰ συμπληρωθεῖ ὅποτεδῆποτε μὲ ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Ἄρθρο 6

Μὲ τὴν παρούσα δὲν προκαλεῖται ὁποιαδήποτε δαπάνη. Κάθε μελλοντικὴ δαπάνη πού θά προκαλεῖται ἀπὸ τὴ λειτουργία τῆς Ὑπηρεσίας, θά βαρύνει τὸν προϋπολογισμό τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἄρθρο 7

Ἡ παρούσα ἀπόφαση νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στό Δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἄρθρο 8

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ παρούσα Ἀπόφαση νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στό ἐπίσημο δελτίο «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 1.10.2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

Ἀναρτήθηκε στὴν ἴστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.11.2019

Κανονισμός περί διαρθρώσεως τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκηρύκων καί Διακόνων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου

Ἄριθμ. 4161/2125/2019

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν:

Τά ἄρθρα 1 παρ. 3 καί 13 παρ. 1-3 τοῦ Συντάγματος,
τά ἄρθρα 1 παρ. 4, 36, 37 παρ. 2 καί 38 παρ. 2 τοῦ
ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (ΦΕΚ 146/Α'/1977),

τά ἄρθρα 2 παρ. 1 καί 3 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 «Περί
Ἱερῶν Ναῶν καί Ἐνοριῶν» (ΦΕΚ 1/Α'/1980),

τά ἄρθρα 3 καί 6 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί
Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ 153 Α'),

τό ἄρθρον 5 παρ. 1 πέρ. δ' καί ε' τοῦ Κανονισμοῦ
263/2014 «Περί συγκροτήσεως, ἀρμοδιοτήτων καί
λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν

Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»
(ΦΕΚ 272/Α'/2014),

τά δημογραφικά στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Στατιστικῆς
Ἱηρεσίας τῆς ἀπογραφῆς τοῦ ἔτους 2011 (ΦΕΚ 697/20-
3-2014 καί ΦΕΚ 698/20-3-2014),

τήν ὑπ' ἀριθ. 721/9.9.2019 πρότασιν τοῦ Σεβ. Μητρ.
Πολυανῆς καί Κιλκισίου κ. Ἐμμανουήλ καί
τήν ἀπό 1.10.2019 ἀπόφασιν τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς
Συνόδου,

διαπιστοῦμεν

τήν ὑφισταμένην διάρθρωσιν τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν
ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, Ἱεροκηρύκων
καί Διακόνων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί
Κιλκισίου καθώς καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων
αὐτῆς, αἱ ὁποῖαι βαρύνουν τόν κρατικόν προϋπο-
λογισμόν ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΡΘΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΝΟΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΛΥΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΙΛΚΙΣΙΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ 1

ΕΝΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ

ΠΟΛΙΣ ἢ ΧΩΡΙΟΝ	ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ	ΕΝΟΡΙΑΙ	ΦΕΚ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΝΟΡΙΑΣ	ΟΡΓΑ- ΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΦΗΜΕ- ΡΙΩΝ	ΚΑΤΗ- ΓΟΡΙΑ
ΚΙΛΚΙΣ	22.914	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	908/Β'/2017	6.115	4	ΤΕ-ΠΙΕ
		ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑ ΜΑΡΤΥΡΕΣ	908/20.3.2017	4.378	3	ΤΕ-ΠΙΕ
		ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	2.274	2	ΤΕ-ΠΙΕ
		ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	32/14.2.1995	4.215	3	ΤΕ-ΠΙΕ
		ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ & ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	39/5.3.2002	4.232	3	ΤΕ-ΠΙΕ
		ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	29/12.2.1998	912	1	ΤΕ-ΠΙΕ
		ΑΓΙΟΣ ΘΕΡΑΠΩΝ	56/1.4.2009	788	1	ΤΕ-ΠΙΕ

ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	97	ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	908/20.3.2017	97	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΓΙΑ ΚΥΡΙΑΚΗ	108	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	108	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	180	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	908/20.3.2017	180	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΓΙΟΝΕΡΙ ΝΕΟ	1.176	ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΓ. ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ	908/20.3.2017	1176	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΑΓΙΟΝΕΡΙ ΠΑΛΑΙΟ	886	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	886	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	4967	ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ	908/20.3.2017	4967	3	ΤΕ-ΠΙΕ
ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	101	ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	908/20.3.2017	101	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ	68	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	68	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΓΧΙΑΛΟΣ	738	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	738	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΑΚΡΙΤΑΣ	149	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	149	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΚΡΟΠΟΤΑΜΙΑ	128	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	128	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΜΑΡΑΝΤΑ	256	ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	908/20.3.2017	256	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΝΑΒΡΥΤΟ	85	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	85	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΝΘΟΦΥΤΟ	272	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	272	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΝΤΙΓΟΝΕΙΑ	109	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	109	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΑΝΩ	267	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	267	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΑΤΩ	408	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	408	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ	423	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	423	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΒΑΘΗ	309	ΠΑΝΑΓΙΑ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗ	908/20.3.2017	309	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΒΑΘΥΛΑΚΚΟΣ	2.337	ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ	908/20.3.2017	2337	2	ΔΕ-ΠΙΕ
ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ	330	ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	908/20.3.2017	330	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΒΑΦΕΙΟΧΩΡΙ	603	ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	603	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΓΑΒΡΑ	69	ΑΓΙΟΙ ΠΕΤΡΟΣ & ΠΑΥΛΟΣ	908/20.3.2017	69	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΓΑΛΛΙΚΟΣ	969	ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΗΜΩΝ	908/20.3.2017	969	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΓΕΡΑΚΑΡΙΟ	168	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	168	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΣΤΡΟ Ν.	578	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	578	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΣΤΡΟ Π.	280	ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	908/20.3.2017	280	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΔΑΦΝΟΧΩΡΙ	43	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	43	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΔΙΒΟΥΝΟ	46	ΑΓΙΟΙ ΠΕΤΡΟΣ & ΠΑΥΛΟΣ	908/20.3.2017	46	1	ΥΕ-ΠΙΕ

ΔΙΠΟΤΑΜΟΣ	141	ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ	908/20.3.2017	141	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΟΪΡΑΝΗ	83	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	908/20.3.2017	83	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΟΡΚΑΔΑ	372	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	372	1	ΥΕ-ΠΕ
ΔΡΟΣΑΤΟ	713	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	713	1	ΔΕ-ΠΕ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΧΩΡΙ	126	ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	908/20.3.2017	126	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ	114	ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	908/20.3.2017	114	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ	360	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	360	1	ΥΕ-ΠΕ
ΕΥΚΑΡΠΙΑ	514	ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	514	1	ΔΕ-ΠΕ
ΖΑΧΑΡΑΤΟ	196	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	196	1	ΥΕ-ΠΕ
ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΟ	328	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	328	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΕΟΔΟΣΙΑ	229	ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	908/20.3.2017	229	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΕΟΔΩΡΑΚΙ ΑΝΩ	53	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	53	1	ΥΕ-ΠΕ
ΘΕΟΔΩΡΑΚΙ ΚΑΤΩ	97	ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ	908/20.3.2017	97	1	ΥΕ-ΠΕ
ΓΣΩΜΑ	207	ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	908/20.3.2017	207	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΒΑΛΑΡΙ	33	ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	908/20.3.2017	33	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΙΡΟΗ	40	ΑΓΙΑ ΕΙΡΗΝΗ	908/20.3.2017	40	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΛΛΙΝΑΡΙΑ	109	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	109	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΜΠΑΝΗΣ	1.170	ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	908/20.3.2017	1170	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΑΡΤΕΡΕΣ	187	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	187	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΑΣΤΑΝΙΕΣ	430	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	430	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΕΝΤΡΙΚΟ	228	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	228	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΙΛΑΔΙ	91	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	91	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΚΚΙΝΙΑ	73	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	73	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΛΧΙΔΑ	81	ΑΓΙΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ	908/20.3.2017	81	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΡΟΜΗΛΙΑ	370	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	908/20.3.2017	370	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΡΥΦΗ	106	ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	908/20.3.2017	106	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΟΥΡΩΝΟΥΔΑ	145	ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	908/20.3.2017	145	1	ΥΕ-ΠΕ
ΚΡΗΣΤΩΝΗ	988	ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	908/20.3.2017	988	1	ΔΕ-ΠΕ
ΚΡΗΤΙΚΑ	143	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	143	1	ΥΕ-ΠΕ
ΛΑΟΔΙΚΙΝΟ	186	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	186	1	ΥΕ-ΠΕ

ΛΕΒΕΝΤΟΧΩΡΙ	273	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	273	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΛΕΙΨΥΔΡΙΟ	51	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	908/20.3.2017	51	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΛΕΥΚΟΧΩΡΙ	236	ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	908/20.3.2017	236	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΑΝΔΡΕΣ	475	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	475	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΑΥΡΟΝΕΡΙ	535	ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ	908/20.3.2017	535	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΜΑΥΡΟΠΛΑΓΙΑ	45	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	45	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΥΣΗ	492	ΑΓΙΟΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ & ΝΙΚΟΛΑΟΣ	908/20.3.2017	492	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΕΡΝΑ	312	ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	908/20.3.2017	312	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΕΛΑΝΘΙΟ	123	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	123	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΕΛΙΣΟΥΡΓΕΙΟ	63	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	63	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΕΣΣΙΑΝΟ	128	ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	908/20.3.2017	128	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΟ	386	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	386	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΕΤΑΞΟΧΩΡΙ	68	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	68	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΙΚΡΟΚΑΜΠΟΣ	731	ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	908/20.3.2017	731	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΜΟΝΟΛΙΘΙ	31	ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	908/20.3.2017	31	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΟΥΡΙΕΣ	555	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	555	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΜΥΛΟΧΩΡΙ	79	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	908/20.3.2017	79	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΜΥΡΙΟΦΥΤΟ	677	ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ	908/20.3.2017	677	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΝΕΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑ	3.050	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	2330	2	ΤΕ-ΠΙΕ
ΝΕΑ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑ	3.050	ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	115/13-8-1984	780	1	ΤΕ-ΠΙΕ
ΝΕΑ ΣΑΝΤΑ	1.693	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	908/20.3.2017	1693	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΝΕΑ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ	923	ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	908/20.3.2017	923	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΞΗΡΟΒΡΥΣΗ	171	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	171	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΞΗΡΟΧΩΡΙ	567	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	567	1	ΔΕ-ΠΙΕ
ΞΥΛΟΚΕΡΑΤΙΑ	273	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	273	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΠΑΛΑΤΙΑΝΟ	42	ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ	908/20.3.2017	42	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	451	ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	908/20.3.2017	451	1	ΥΕ-ΠΙΕ
ΠΑΡΟΧΘΙΟ	50	ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	908/20.3.2017	50	1	ΥΕ-ΠΙΕ

ΠΕΔΙΝΟ	817	ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	817	1	ΔΕ-ΠΕ
ΠΕΡΙΝΘΟΣ	22	ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	908/20.3.2017	22	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ	150	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	150	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΕΤΡΑΔΕΣ	10	ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ	908/20.3.2017	10	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΙΚΡΟΛΙΜΝΗ	114	ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	908/20.3.2017	114	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΓΙΑ	388	ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	908/20.3.2017	388	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΛΑΓΙΟΧΩΡΙ	14	ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	908/20.3.2017	14	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΝΤΟΚΕΡΑΣΙΑ	83	ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ	908/20.3.2017	83	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΤΑΜΙΑ ΑΝΩ	62	ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	908/20.3.2017	62	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΟΤΑΜΙΑ ΚΑΤΩ	63	ΑΓΙΟΙ ΠΕΤΡΟΣ & ΠΑΥΛΟΣ	908/20.3.2017	63	1	ΥΕ-ΠΕ
ΠΥΡΓΩΤΟ	163	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	163	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΙΖΑΝΑ	86	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	908/20.3.2017	86	1	ΥΕ-ΠΕ
ΡΟΔΩΝΑ	11	ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ	908/20.3.2017	11	1	ΥΕ-ΠΕ
Σ. Σ. ΜΟΥΡΙΩΝ (ΜΙΚΡΟΒΡΥΣΗ)	1.040	ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	908/20.3.2017	1040	1	ΔΕ-ΠΕ
ΣΕΒΑΣΤΟ	103	ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ	908/20.3.2017	103	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ	50	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	50	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΑΥΡΟΧΩΡΙ	398	ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ & ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ	908/20.3.2017	398	1	ΥΕ-ΠΕ
ΣΤΕΦΑΝΙΑ	58	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	58	1	ΥΕ-ΠΕ
ΤΕΡΙΠΥΛΛΟΣ	483	ΑΓΙΟΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ	908/20.3.2017	483	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΑΝΑΡΙ	96	ΠΑΜΜΕΓΙΣΤΟΙ ΤΑΞΙΑΡΧΑΙ	908/20.3.2017	96	1	ΥΕ-ΠΕ
ΦΥΣΚΑ	152	ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ	908/20.3.2017	152	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΕΙΜΑΔΙΟ	155	ΥΨΩΣΙΣ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ	908/20.3.2017	155	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΕΡΣΟ	814	ΑΓΙΟΙ ΚΩΝ/ΝΟΣ & ΕΛΕΝΗ	908/20.3.2017	814	1	ΔΕ-ΠΕ
ΧΡΥΣΟΠΕΤΡΑ	113	ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	908/20.3.2017	113	1	ΥΕ-ΠΕ
ΧΩΡΥΓΙ	668	ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	908/20.3.2017	668	1	ΔΕ-ΠΕ

* Συνολικός αριθμός Ένοριών: 119

* Σύνολον οργανικών θέσεων Έφημερίων: 133

"Άρθρον 2

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΩΝ

Δύο (2) θέσεις Ίεροκηρύκων ΠΕ Κατηγορίας καί ειδικότητος Θεολόγων, συσταθείσαι διά του άρθρου 25 του ν. 817/1978 καί κατανεμηθείσαι διά του αυτού άρθρου καί διά του Π.Δ. 582/1980. Έκ των αρχικώς συσταθεισών τεσσάρων θέσεων Ίεροκηρύκων, δύο μετετράπησαν εις θέσεις εκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων (ν. 3848/2010).

"Άρθρον 3

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Τρεῖς (3) ὀργανικαί θέσεις Διακόνων, κατηγορίας ΔΕ – ΠΕ, συσταθείσαι διά του ν. 673/77. Έκ των αρχικώς συσταθεισῶν ὀκτώ (8) θέσεων Διακόνων μετετράπησαν: α) δύο (2) εις θέσεις Ίεροκηρύκων (ν. 817/1978) καί β) τρεῖς (3) εις θέσεις εκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων (ν. 1476/1984).

"Άρθρον 4

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
πού βαρύνουν τόν κρατικό προϋπολογισμό

α) Μία (1) θέσις εκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ Διοικητικοῦ – Οἰκονομικοῦ, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του ν. 1476/1984 καί κατανεμηθείσα διά τῆς Φ.031/259/Α1/31/18.1.1985 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως (ΦΕΚ Β' 128).

β) Μία (1) θέσις εκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ Ὁδηγοῦ - Κλητήρος, συσταθείσα διά του άρθρου 20 του ν. 1476/1984 καί κατανεμηθείσα διά τῆς Φ.031/259/Α1/31/18.1.1985 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως (ΦΕΚ Β' 128). (Έκ των τριῶν συσταθεισῶν διά του ν. 1476/1984 θέσεων εκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἰ. Μ. Πολυανῆς καί Κιλκισίου, μία θέσις μετεφέρθη εις τήν Ἰ. Μητρόπολιν Ἐλευθερουπόλεως διά τῆς Α1/70/22-2-96 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ΦΕΚ Β' 121).

γ) Μία (1) θέσις εκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου κλάδου ΔΕ Διοικητικῶν - Γραμματέων, συσταθείσα διά του άρθρου 48 του ν. 3848/2010.

δ) Μία (1) θέσις εκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου κλάδου ΠΕ Διοικητικοῦ - Οἰκονομικοῦ, συσταθείσα διά του άρθρου 48 του ν. 3848/2010.

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 8.11.2019

"Άρθρον 5

ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τά τῆς πληρώσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν προηγουμένων άρθρων ὡς καί τά τῆς ἐν γένει ὑπηρεσιακῆς καταστάσεως τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν καί τῶν εκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων πού διορίζονται εις τάς θέσεις αὐτάς, διέπονται κατά περίπτωσιν ἀπό τάς διατάξεις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τῶν άρθρων 37, 38 καί 42 του ν. 590/1977 καί τῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Κανονισμῶν 5/1978 «Περί Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων» (ΦΕΚ Α' 48), 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (ΦΕΚ Α' 153) καί λοιπῶν συναφῶν Κανονισμῶν.

"Άρθρον 6

Τροποποιήσις του Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός τροποποιεῖται ὑπό τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆ προτάσει του οἰκείου Μητροπολίτου, ἔπειτα ἀπό σχετική ἀπόφασιν του Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, καί ἐφ' ὅσον μεταβληθοῦν τά ὄρια ἢ ὁ ἀριθμός ἢ ὁ πληθυσμός τῶν ὑφισταμένων Ἐνοριῶν, ἐπιβάλλοντα τήν ἀνάλογον μεταβολήν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν Ἐφημερίων, εἴτε ὁ ἀριθμός τῶν εκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων.

"Άρθρον 7

Ἰσχὺς του Κανονισμοῦ

Ὁ παρῶν Κανονισμός ἔχει διαπιστωτικόν χαρακτήρα καί κατά τοῦτο ἰσχύει ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος, κατά περίπτωσιν, τῶν προεδρικῶν διαταγμάτων, τῶν Νόμων, τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων καί τῶν Κανονισμῶν συνεπεία τῶν ὁποίων κατηρτίσθη.

"Άρθρον 8

Δαπάνη

Έκ τῶν διατάξεων του παρόντος Κανονισμοῦ δέν προκαλεῖται δαπάνη εις βάρος του προϋπολογισμοῦ του Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἢ του νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις νά δημοσιευθεῖ εις τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί εις τό ἐπίσημον δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 1η Ὀκτωβρίου 2019

† Ὁ Ἀθηνῶν ἹΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΕΛΘΟΗ τίν
ΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΝ
ΔΙΑ
Ο ΕΠΙΔΟΥΣ.....

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣ 25/2019

Τό Πρωτοβάθμιον Συνοδικόν διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχούς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 162ας Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου καί ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶ, β) Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεωργίου, γ) Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος καί δ) Γρεβενῶν κ. Δαβίδ.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῆ 26ῃ Αὐγούστου 2019, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Δευτέρα καί ὥρᾳ 2:00 ἀπογευματινῇ, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάλῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καί Ἰασίου 1 καί τῆ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καί τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεβαστιανοῦ Σωμαράκη, ἵνα κρίνῃ καί δικάσῃ τόν Ἱεροδιάκονον Σεβαστιανόν Χατζημιχαήλ, κατά κόσμον Μιχαήλ, Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου, κατηγορούμενον ἐπὶ....., καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Διάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου,..... ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων τῆς ὑποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, λόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4/2019 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 325/1120/31-5-2019 Κλητηρίου Θεσπίσματος καί δημοσιευθέντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 55 τοῦ Ν. 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν Διαδικασίας», ὡς ἀγνώστου διαμονῆς.

Διεξεληθόν καί ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καί στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καί τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Χαρίτωνος.

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θείους καί Ἱερούς Κανόνας καί τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ
Ἐπειδὴ
Ἐπειδὴ
Ἐπειδὴ
Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καί ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανούσης καί τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καί ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικὰ περιστατικά κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καί κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνφθὰ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὁ κατηγορούμενος, Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Διάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου,

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδίκηματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καί ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καί Ἱ. Κανόνων.....

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τόν κατηγορούμενον τῶν κατηγοριῶν ἐπὶ....., καί συγκεκριμένως ὅτι Κληρικός τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολᾶς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί δὴ Διάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καί Περιθεωρίου,, ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καί ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ

τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεί τήν ποινήν τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτόν τέλεον παντός ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ μοναχικοῦ του σχήματος καί διαγραφῆς του ἐκ τοῦ μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐνάθης καί Περιθεωρίου, κατάγον αὐτόν καί ἐπαναφέρων εἰς τήν τάξιν τῶν λαϊκῶν, προσφωνούμενον τοῦ λοιποῦ διὰ τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρους αὐτοῦ καί ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τήν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 Ε) δικαστικήν δαπάνην.

3) Συνωδῶ ταῖς διατάξεις τῶν ἄρθρων 125, 126, 127, 128, 130, 133, 134, 136 καί 151 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ἡ παρούσα ἀπόφασις ὑπόκειται εἰς τὰ ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας, ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί τῆς ἐφέσεως ἥτις ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καί ἀσκούνται διαδοχικῶς καί οὐχί ταυτόχρονως.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 127, 128 καί 134 τοῦ ν. 5383/1932:

«Ἡ ἀνακοπή ἐπιτρέπεται ἐντός δέκα ἡμερῶν ἀπό τῆς εἰς τόν καταδικασθέντα ἐπιδόσεως τῆς ἀνακοπτομένης ἀποφάσεως.

Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ εἰς ἄλλον τόπον παρά τόν τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται κατὰ ὀκτώ μὲν ἡμέρας ἂν οὗτος κατοικῆ ἐκτός τῆς ἔδρας τοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ αὐτῇ ὅμως περιφερείᾳ τῆς Μητροπόλεως, κατὰ δέκα πέντε δὲ ἡμέρας ἂν κατοικῆ ἐν ἑτέρᾳ Μητροπόλει. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς κατοικῆ ἢ διατρίβῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἢ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία ἐπεκτείνεται ἐπὶ ἡμέρας ἐξήκοντα»,

«Ἡ ἡμέρα τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν συυπολογίζεται εἰς τὴν προθεσμίαν.

Ἡ πρὸς ἀνακοπὴν προθεσμία λήγει τὴν 6ην ὥραν μ.μ. τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἢ ἐάν ἡ τελευταία ἡμέρα

εἶναι Κυριακή ἢ ἄλλη ὑπὸ τοῦ Κράτους διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἀνεγνωρισμένη ἑορτή, τὴν 6ην ὥραν μ.μ. τῆς ἐπιούσης.

Ἐκπρόθεσμος ἀνακοπὴ εἶναι δεκτὴ μόνον ἐάν ἡ προθεσμία παρήλθῃ ἐξ ἀνωτέρας βίας εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἐν τῇ ἀποφάσει», καί

«Ἡ πρὸς ἔφεσιν προθεσμία εἶναι δεκαήμερος, ἀρχομένη ἐπὶ μὲν τῆς κατ' ἐρήμην ἀποφάσεως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τόν καταδικασθέντα, ἐπὶ δὲ τῆς κατ' ἀντιμωλιαν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς ἀποφάσεως.

Ὡς πρὸς τόν ὑπολογισμόν τῆς προθεσμίας καί τὴν ἐπέκτασιν αὐτῆς ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 127-128».

Δυνάμει δὲ τῆς παρ. α' τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ ὡς ἄνω νόμου:

«Ἐπὶ κατηγορουμένων ἀγνώστου διαμονῆς ἢ ἐπίδοσις λογίζεται γενομένη, ἐάν τὸ περιεχόμενον τοῦ ἐπιδοτηρίου ἐγγράφου γνωστοποιηθῇ δις διὰ τοῦ περιοδικοῦ τῆς «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ» καί μιᾶς ἐφημερίδος καί ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως παρέλθωσι δύο ἑβδομάδες».

Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ἀσκήσεως κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρω ἐνδίκων μέσων, αὕτη καθίσταται τελεσίδικος, ἀμετάκλητος καί ἐκτελεστή. Ἡ προθεσμία αὕτη ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς.

Εἰς περίπτωσιν παραλείψεως τῆς ὑπὸ τοῦ καταδικασθέντος ἀσκήσεως ἐφέσεως κωλύεται ἡ παραδεκτὴ ἀσκῆσις ἐνδίκου βοηθήματος κατὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Προεδρεύων
τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου
† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας ΚΟΣΜΑΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ
† Ὁ Κίτρος καί Κατερίνης ΓΕΩΡΓΙΟΣ
† Ὁ Ἰωαννίνων ΜΑΞΙΜΟΣ
† Ὁ Ἐλασσώνος ΧΑΡΙΤΩΝ
† Ὁ Γρεβενῶν ΔΑΒΙΔ

Ὁ Γραμματεὺς
Ἀρχιμ. Σεβαστιανὸς Σωμαράκης

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Πρός τόν Ίεροδιάκονον Σεβαστιανόν Χατζημιχαήλ,
κατά κόσμον Μιχαήλ,
Κληρικόν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ξάνθης
καί Περιθεωρίου.
(νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Διά τοῦ παρόντος, κοινοποιούμεν σοι κατωτέρω τήν ἐρήμην σου ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 25/2019 ἀπόφασις τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διά Πρεσβυτέρους, Διακόνους καί Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 122 παρ. 2 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περί Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί τῆς πρό Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τοῦτο τίθεται καί ἰσχύει συμπληρωθέν ὑπό τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1714/1942 καί κατά τά σαφῶς ὀριζόμενα ὑπό τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἵνα οὕτω λάβῃς γνώσιν αὐτῆς καί ἀσκήσῃς κατ' αὐτῆς τά συμφώνως τοῖς ἄρθροις 126 καί 133 τοῦ προειρημένου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμου ἔνδικα μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καί τῆς ἐφέσεως.

Προσεπιδηλούμεν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς ὑπό τοῦ Νόμου 5383/1932 καθοριζομένης προθεσμίας, θέλει ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀπόφασις καταστή, συνωδᾶ τῷ ἄρθρῳ 151 Αὐτοῦ, τελεσίδικος, ὀριστική καί ἀμετάκλητος.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων
Ἀρχιμ. Σεβαστιανός Σωμαράκης

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 16.10.2019
καί τὴν 8.11.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱ.Ναῶν:

Ἁγίου Γεωργίου Ναυπλίου

Ἁγίου Πέτρου Ἄργους

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ

κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 2019
†Ὁ Ἀργολίδος ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.11.2019

Ἱερά Μητρόπολις Ἀργολίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱ.Ναοῦ:

Ἐπαπαντῆς Χριστοῦ Λευκακίων

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18ῃ Ὀκτωβρίου 2019
†Ὁ Ἀργολίδος ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.11.2019

Ἱ. Μητρόπολις Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» καί προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱ. Ναῶν: Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀμπελοκήπων, Ἁγίου Γεωργίου Ἐλευθερίου, Ἁγίου Παντελεήμονος Πολίχνης

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα ὅπως ἐντός ἐνός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ὡς ἄνω κενῶν θέσεων.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 16ῃ Ὀκτωβρίου 2019
†Ὁ Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 8.11.2019

**Ίερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου,
Όρεστιάδος καί Σουφλίου**

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» καί τών άρθρων 4-7 καί 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις Διακόνων τών Ένορ. Ίερών Ναών:

Άγιών Θεοδώρων Νέας Όρεστιάδος
Άγιου Γεωργίου Σουφλίου

Καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Διδυμοτείχῳ τῇ 23ῃ Όκτωβρίου 2019
†Ό Διδυμοτείχου, Όρεστιάδος καί Σουφλίου
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

*Άναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα
τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος τίν 8.11.2019*

**Ίερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου,
Όρεστιάδος καί Σουφλίου**

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» καί τών άρθρων 4-7 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις Έφημερίων τών Ένορ. Ί.Ναών:

Άγιου Άποστόλου Παύλου Ίσαακίου
Άγιου Νικολάου Παταγῆς

Καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Διδυμοτείχῳ τῇ 23ῃ Όκτωβρίου 2019
†Ό Διδυμοτείχου, Όρεστιάδος καί Σουφλίου
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

*Άναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα
τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος τίν 8.11.2019*

Ίερά Μητρόπολις Μονεμβασίας καί Σπάρτης

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις τών άρθρων 4-7 του Κανονισμού 305/2018 τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων καί Διακόνων» καί προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις τακτικῶν Έφημερίων τών Ίερών Ναών

Άγιου Νικολάου Μονεμβασίας
Είσοδίων τής Θεοτόκου Καλλονῆς
Άγιου Δημητρίου Κάμπου
Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου Καρύτσας
Άγιών Ταξιαρχῶν Λαγίου
Άγιών Άναργύρων Μακρυνάρας

Καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα όπως έντός ενός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών ώς άνω κενών θέσεων.

Έν Σπάρτῃ τῇ 18ῃ Όκτωβρίου 2019
†Ό Μονεμβασίας καί Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

*Άναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα
τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος τίν 8.11.2019*

Ίερά Μητρόπολις Ύδρας, Σπετσῶν καί Αιγίνης

Έχοντες υπ' όψιν τάς διατάξεις του άρθρου 38, παρ. 2 του Ν. 590/77 «Περί Καταστατικού Χάρτου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος» καί τών άρθρων 4-7 καί 20 του υπ' αριθμ. 305/2018 Κανονισμού τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος «Περί Έφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τάς κενάς οργανικές θέσεις τακτικού Διακόνου καί τακτικῶν Έφημερίων τών Ένοριακῶν Ίερών Ναών:

Εύαγγελισμού τής Θεοτόκου Πορτοχελίου
Είσοδίων Θεοτόκου Αιγίνης
Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Αιγίνης

Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως Αιγίνης (Προσκυνηματικός)
Καλούμεν τούς βουλομένους καί έχοντας τά κανονικά καί νόμιμα προσόντα, όπως έντός μηνός από τής δημοσιεύσεως τής παρούσης υποβάλωσιν ήμίν τά απαιτούμενα δικαιολογητικά διά τήν κατάληψιν τών άνωτέρω κενών θέσεων.

Έν Ύδρα τῇ 17ῃ Όκτωβρίου 2019
†Ό Ύδρας, Σπετσῶν καί Αιγίνης ΕΦΡΑΙΜ

*Άναρτήθηκε στήν ιστοσελίδα
τῆς Έκκλησίας τῆς Ελλάδος τίν 8.11.2019*

Ίερά Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», β) τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» καί γ) τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ «Ὁργάνωση καί διάρθρωση τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας» (Ἦπ' Αριθμ. 450/742 ΦΕΚ: Β' 1495/03.05.2019), προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱ. Ναῶν:

Ἁγίου Ἀθανασίου Ἀδένδρου (β' θέσις)

Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Ἀλεξανδρείας

Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Ἀλεξανδρείας (β' θέσις)

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀλεξανδρείας (β' θέσις)

Ἁγίου Δημητρίου Ἀρκοχωρίου

Ἁγίων Ἀρχαγγέλων Ἀρχαγγέλου

Ἁγίου Ἀθανασίου Βεροίας

Ἁγίας Τριάδος Βεροίας

Ἁγ. Σάββα Βεροίας (β' θέσις)

Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Καλοχωρίου

Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου Κυμίνων (β' θέσις)

Τιμίου Προδρόμου Μακροχωρίου (β' θέσις)

Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Νέων Μαλγάρων (β' θέσις)

Ἁγίου Μηνᾶ Ναούσης (β' θέσις)

Ἁγίου Γεωργίου Νησελουδίου

Ἁγίου Νικολάου Παλαιοῦ Σκυλιτσίου

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Παλατιτσίων

Ἁγίας Παρασκευῆς Πλατάνου

Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Πλατέως (β' θέσις)

Ἁγίου Δημητρίου Πολυδενδρίου

Ἁγίου Ἀθανασίου Ράχης

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Χαλάστρας (β' θέσις)

Ἁγίων Νεομαρτύρων Χαλάστρας (β' θέσις)

Ἁγίου Δημητρίου Χαρίεσσας

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 2019

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.11.2019

Ἱ. Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις α) τοῦ Ν. 817/1978, β) τό Π.Δ. 582/1980, γ) τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. Α' 73/09.04.2012) καί δ) τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ «Ὁργάνωση καί διάρθρωση τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας» (Ἦπ' Αριθμ. 450/742 ΦΕΚ: Β' 1495/03.05.2019), προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως Ἱεροκήρυκος τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱ. Μητροπόλεως καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 2019

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.11.2019

Ἱ. Μητρόπολις Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», β) τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ 305/2018 «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» καί γ) τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ «Ὁργάνωση καί διάρθρωση τῶν Ἐνοριῶν καί τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας» (Ἦπ' Αριθμ. 450/742 ΦΕΚ: Β' 1495/03.05.2019), προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῶν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἱ. Ναῶν

Ἁγίων Ἀποστόλων Βεροίας (Μητροπολιτικός)

Ἁγίου Ἀντωνίου Βεροίας

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ναούσης

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Βεροίᾳ τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 2019

† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα

τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.11.2019

**Ἱερά Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καί
Φαναριοφερσάλων**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν Ἐφημερίου τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Κοιμήσεως Θεοτόκου Μορφοβουνίου

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καρδίτῃ τῆ 6ῃ Νοεμβρίου 2019

†Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων
ΤΙΜΟΘΕΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 29.11.2019*

**Ἱερά Μητρόπολις Ἱερισσοῦ,
Ἁγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν Ἐφημερίου τοῦ Ἑνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ:

Ἁγίου Γεωργίου Γαλατίστης (β' θέσις)

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἀρναίᾳ τῆ 8ῃ Νοεμβρίου 2019

†Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 29.11.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος καί Ἱθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικάς θέσεις τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἑνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας
πόλεως Λευκάδος

Ἁγίου Νικολάου πόλεως Λευκάδος

Καλοῦμεν τούς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λευκάδι τῆ 11ῃ Νοεμβρίου 2019

†Ὁ Λευκάδος καί Ἱθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 29.11.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Ἐφημερίων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀναλήψεως τοῦ Σωτήρος Ἄετοκορυφῆς
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἄετολόφου

Ἁγίου Τρύφωνος Ἐβρένου

Ἁγίου Γεωργίου Κιζαρίου

Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Λυκείου

Ἁγίου Γεωργίου Μέστης

Προφήτου Ἡλιοῦ Παλλαδίου

Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Πολυάνθου

Ἁγίου Δημητρίου Στρώμης

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κομοτηνῇ τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 2019

†Ὁ Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.11.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Νικολάου Ἀρετσοῦς (Καθεδρικός)

Ἁγίου Παντελεήμονος

Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Νέας Κρήνης

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμαριά τῇ 6ῃ Νοεμβρίου 2019

†Ὁ Νέας Κρήνης καί Καλαμαριάς ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.11.2019*

Ἱερά Μητρόπολις Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἐνοριακῶν Ἱ.Ναῶν:

Ἁγίου Γεωργίου Κομοτηνῆς

Τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κομοτηνῇ τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 2019

†Ὁ Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 29.11.2019*

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Συνάντηση τοῦ Μακαριωτάτου μέ τούς
ἀρμοδίους Ὑπουργούς γιά τό μεταναστευτικό*

Συνεκλήθη τήν Πέμπτη 10 Ὀκτωβρίου, στά γραφεία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μέ πρωτοβουλία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπή τοῦ «Κέντρου Συμπαραστάσεως Παλιννοστούντων καί Μεταναστῶν – Οἰκουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων» ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὀλοένα αὐξανόμενης ροῆς προσφύγων καί μεταναστῶν στόν Ἑλλαδικό χῶρο.

Παρόντες στή συνεδρίαση ἦσαν οἱ ἐξοχότατοι ὑπουργοί κ. Μ. Χρυσοχοϊδης, Ὑπουργός Προστασίας τοῦ Πολίτη, καί Γ. Κουμουτσάκος, Ἀν. Ὑπουργός Προστασίας τοῦ Πολίτη, ἀρμόδιος γιά θέματα Μεταναστευτικῆς Πολιτικῆς. Ἐπιπλέον συμμετείχαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου κ. Εὐσέβιος, ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Θεοχάρης καί ὁ Γ. Διευθυντής τῆς Ε.Κ.Υ.Ο., Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Φαρμάκης.

Κατά τή διάρκεια τῆς συνεδριάσεως ὁ Μακαριώτατος τόνισε τό ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό προσφυγικό/μεταναστευτικό. Ἡ Ἐκκλησία, τόνισε, ἀκολουθώντας τήν εὐαγγελική προτροπή γιά βοήθεια τοῦ ἐμπερίστατου ἀδελφοῦ, ἀνεξαρτήτως χρώματος, θρησκείας ἢ καταγωγῆς, εἶναι ἔτοιμη νά συνδράμει ἀποφασιστικά καί νά βοηθήσει τήν Πολιτεία.

Στόν ἐπί μακρόν γόνιμο διάλογο πού ἐπακολούθησε συνεισέφεραν μέ προτάσεις οἱ παριστάμενοι ὑπουργοί, τά μέλη τῆς Δ.Ε., Σεβ. Μητροπολίτες Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καί Πετρουπόλεως κ. Ἀθηναγόρας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Κέντρου, Ν. Ἰωνίας καί Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ καί ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, καθώς καί ὁ Γ. Διευθυντής τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. καί ὁ Διευθυντής τοῦ Κέντρου Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Παντελεήμων Παπασυμφάκης. Ὁ κεντρικός ἄξονας τῆς ὅλης συζητήσεως καί ὁ κύριος προβληματισμός ἐκ

μέρους τῆς Ἐκκλησίας ἦταν ἡ περιφρούρηση τῆς τήρησης τῶν ὑψηλῶν προδιαγραφῶν ὑλοποίησης τῶν προγραμμάτων πού εφαρμόζει ἡ Ἐκκλησία, τά ὁποῖα καί τήν ἔχουν καταστήσει ὡς τόν πλέον ἀξιόπιστο φορέα ὑλοποίησης καί σέ εὐρωπαϊκό ἐπίπεδο. Γιά τόν λόγο αὐτό ἡ Ἐκκλησία θεωρεῖ ἐπιβεβλημένη τήν συμμετοχή της σέ ὅλα τά στάδια ἐκτέλεσης τῶν προγραμμάτων πού θά ἀναλάβει π.χ. φιλοξενία - ἐκπαίδευση - ἀπασχόληση - κοινωνική ἔνταξη. Τίθεται δέ προτεραιότητα στους ἀσυνόδευτους ἀνηλίκους καί στίς οἰκογένειες προσφύγων.

Πρός αὐτή τήν κατεύθυνση ἀποφασίστηκε ὅτι σύνδεσμοι μέ τό Ὑπουργεῖο, γιά μὲν τήν Ε.Κ.Υ.Ο. θά εἶναι ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Φαρμάκης, Γενικός Διευθυντής αὐτῆς, γιά δέ τό Κέντρο ὁ Διευθυντής αὐτοῦ, Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης Παντελεήμων Παπασυμφάκης, καθώς καί τά τεχνικά κλιμάκια αὐτῶν.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου*

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ ἐργασίες τῆς ΔΙΣ μινός Νοεμβρίου 2019

Συνῆλθε ἀπό τή Δευτέρα 4 ἕως καί τήν Τετάρτη 6 Νοεμβρίου ἡ Διαρκής Ἱερᾶ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 163ης Συνδικτικῆς Περιόδου, ὑπό τήν προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τίς τρεῖς Συνεδρίες ἡ Διαρκής Ἱ. Σύνοδος: Ἐνέκρινε τήν τοποθέτηση τοῦ Πανος. Ἀρχιμανδρίτου κ. Βαρνάβα Θεοχάρη στή θέση τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, κατόπιν εἰσπηγήσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Ἐπλήρωσε τίς κενές ἐπιτελικές θέσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, διορίζοντας:

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Νεκτάριο Καρσιώτη ὡς Γραμματέα Κωδικογράφου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Πολύκαρπο Κεντικε-

λένη στό Γραφείο Ἀρχείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Μάξιμο Μητράρα στό Γραφείο Ἐπικυρώσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἀθηναγόρα Σουπουρτζῆ ὡς Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Τέχνης καί Μουσικῆς καί τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῶν Μνημείων.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Σάββα Ζέρβα ὡς Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῆς Θείας Λατρείας καί τοῦ Ποιμαντικοῦ Ἔργου καί τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως.

Τόν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Χερουβεῖμ Μουστάκα ὡς Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καί Εὐποίας.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ

*Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία
τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου
πρώην Περιστερίου κυροῦ Χρυσοστόμου*

Στόν Ἱ. Μητροπολιτικό Ναό Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Περιστερίου προεξάρχοντας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου τελέσθηκε στίς 9.11.2019 τό μεσημέρι ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία τοῦ Μακαριστοῦ μητροπολίτου πρώην Περιστερίου κυροῦ Χρυσοστόμου.

Ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχῆ κ. Βαρθολομαίου ἐκφώνησε τόν ἐπικήδειο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, ἐνῶ ἐκ μέρους τῆς Ἱ. Σ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τί ζωή καί τό ἔργο τοῦ μακαριστοῦ μίλησε ὁ Β' Γραμματεὺς-Πρακτικογράφος Ἀρχιμ. Σεραπίων Μιχαλάκης. Κατόπιν, μίλησε ὁ Μητροπολίτης Περιστερίου κ. Κλήμης καί στή συνέχεια ὁ Δήμαρχος Περιστερίου κ. Ἀνδρέας Παχατουρίδης, ἐνῶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημ. Συμβουλίου κ. Βασίλειος Λῶλος ἀνέγνωσε τό ψήφισμα, σύμφωνα μέ τό ὁποῖο, τό Δημοτικό Συμβούλιο τοῦ Δήμου Περιστερίου σέ Ἑκτακτῆ Συνεδριάσή του στίς 8/11/2019, ὁμόφωνα κατέληξε νά παραστεῖ σύσσωμο τό Δημοτικό Συμβούλιο στήν ἐξόδιο ἀκολουθία. Νά ἀναρτηθοῦν μεσίστες οἱ σημαίες ἀπό τήν Παρασκευή 8/11/2019 ἕως καί

τήν Κυριακή 10/11/2019 σέ ὅλα τά δημοτικά κτίρια, λόγῳ τριήμερου πένθους. Νά ἐκφράσει τά εἰλικρινῆ συλλυπητήρια τοῦ Δημάρχου, τοῦ Προέδρου καί τῶν μελῶν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου στούς συγγενεῖς τοῦ κοιμηθέντος. Νά κατατεθεῖ στεφάνι ἀπό τόν Δήμαρχο Περιστερίου. Νά κατατεθεῖ στεφάνι ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἐκπροσωπώντας τό Δημοτικό Συμβούλιο.

Ὁ Μητροπολίτης πρώην Περιστερίου Χρυσόστομος (Ζαφείρης) γεννήθηκε τό 1935 στήν Ἄρτα. Σπούδασε Θεολογία στή Χάλκη καί ἔκανε μεταπτυχιακές σπουδές στή Γαλλία καί τή Γερμανία. Ὑφηγητής Θεολογίας στά Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν καί Στρασβούργου. Δίδαξε σέ διάφορες Θεολογικές Σχολές στήν Ἀμερική, Λίβανο κ.λπ. Χειροτονήθηκε τό 1960 Διάκονος καί τό 1970 Πρεσβύτερος. Ἐξελέγη Τιτουλάριος Μητροπολίτης Γαρδικίου τό 1976 καί ὀρίσθηκε Διευθυντής τοῦ Διορθόδοξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Χρημάτισε μέλος τῶν Κ. Ε. τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν καί τοῦ Συμβουλίου Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν. Ἐξελέγη Μητροπολίτης Περιστερίου τό 1977.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

*Ἀγιοκατάταξη Νεομαρτύρων
ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο*

Πέντε νέοι ἅγιοι προστέθηκαν στίς 3.10.2019 στό ἀγιολόγιο τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὕστερα ἀπό ἀπόφαση τῆς Ι.Σ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Μετά ἀπό σχετική εἰσήγηση τοῦ Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφείμ, ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, στήν πρώτη της συνεδρία γιά τί νέα συνοδική περίοδο, ἀποφάσισε τήν ἀναγραφή στό ἀγιολόγιο τῆς Ἐκκλησίας μαρτύρων καταγόμενων στήν πλειοψηφία τους ἀπό τήν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Καστοριάς.

Οἱ μάρτυρες πού ἡ Ἐκκλησία τιμᾷ ἀπό σήμερα ὡς ἅγιους εἶναι οἱ: Μᾶρκος Πέτρος Μαρκούλης ἐκ Κλεισούρας, Νοῦλτζος ἐκ Καστοριάς καί οἱ σύν αὐτῷ ἀθλήσαντες Γεώργιος ἐκ Καστοριάς, ἱερέας Βασίλειος Καλαπαλίκης, ἐφημέριος Χιλοδεντρίου Καστοριάς καί ἀρχιμανδριτῆς Πλάτωνας Αἰβαζίδης, μέ καταγωγή ἀπό τήν Πάτμο.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

*Ανακοινωθέν γιά τή Χειροτονία
τοῦ Ἐπισκόπου Τράλλεων κ. Βενιαμίν*

Ἐν χαρμῶσιν ἀτμοσφαίρα καί ἐν πληθούσῃ Ἐκκλησίᾳ, τήν Κυριακὴν, 3ην Νοεμβρίου, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαῖος πρόεστη τῆς Θείας Λειτουργίας ἐν τῷ Π. Πατριαρχικῷ Ναῶ, καθ' ἣν ἐτέλεσε τήν εἰς Ἀρχιερέα χειροτονίαν τοῦ Θεοφιλ. Ἐπιφισμένου Ἐπισκόπου Τράλλεων κ. Βενιαμίν, Μ. Ἐκκλησιάρχου μέχρι τοῦδε τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Τρανουπόλεως κ. Γερμανοῦ, Δωδώνης κ. Χρυσοστόμου, Μύρων κ. Χρυσοστόμου, Ἰκονίου κ. Θεολίπτου, Κυδωνιῶν κ. Ἀθηνάγορου καί Λήμνου καί Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου.

Κατ' αὐτήν, ὁ Παναγιώτατος ἐτέλεσε καί τήν εἰς πρεσβύτερον χειροτονίαν τοῦ Ἱερολ. Πατριαρχικοῦ Διακόνου κ. Ἀετίου Νικηφόρου, ὄν καί μετά τήν ἀπόλυσιν ἐχειροθέτησεν εἰς τό ὄφικιον τοῦ Μ. Ἐκκλησιάρχου τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οἱ Σεβ. Μητροπολίται Γέρων Πριγκιποννήσων κ. Δημήτριος, Μυριοφύτου καί Περιστάσεως κ. Εἰρηναῖος, Συνάδων κ. Διονύσιος, Καλλιουπόλεως καί Μαδύτου κ. Στέφανος καί Ἀδριανουπόλεως κ. Ἀμφιλόχιος, οἱ Θεοφίλ. Ἐπίσκοποι Ἀλικαρνασσοῦ κ. Ἀδριανός καί Ἀραβισσοῦ κ. Κασσιανός, Κληρικοί τῆς Ἁγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως, Ἄρχοντες Ὀφικιάλιοι τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ Εὐγεν. κ. Δανάη Βασιλάκη, Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Πόλει, συγγενεῖς τῶν νέων Ἱεράρχου καί Πρεσβυτέρου καί προσκυνηταί ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐξ Ἀργολίδος καί ἀλλαχόθεν.

Πρό τῆς Χειροτονίας προσεφώνησε διά νοθετηρίων καί παραινετικῶν λόγων τόν Θεοφίλ. Ἐπιφισμένον ὁ Παναγιώτατος, ἐξάρας τήν ἀφοσιωμένην τριακονταετῆ σχεδόν διακονίαν

αὐτοῦ εἰς τήν Πατριαρχικὴν Αὐλὴν, ὑπογραμμίσας δ' ὅλως ἰδιατέρως τό γεγονός ὅτι οὗτος καθίσταται Ἱεράρχης τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι κληρονόμος τιμωτάτων παραδόσεων καί ἀξιῶν καί φρουρός τῆς πνευματικῆς παρακαταθήκης τοῦ Γένους.

Ἐν τῷ τέλει τῆς Θείας Λειτουργίας, ὁ νεοχειροτονηθείς Ἐπίσκοπος ἀνεληθὼν εἰς τήν τρίτην βαθμίδα τοῦ Θρόνου, ἐτέλεσε τήν Ἀπόλυσιν καί διένεμεν εἰς τό ἐκκλησίασμα τό ἀντίδωρον, δεχθεῖς, ὁμοῦ μετά τοῦ νέου Μ. Ἐκκλησιάρχου, τὰς εὐχὰς καί τὰ συγχαρητήρια τῶν συγγενῶν καί φίλων αὐτῶν, ὡς καί τῶν προσελθόντων πολυαρίθμων πιστῶν.

Κατά τήν ἐπακολουθήσασαν δεξίωσιν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, ἀντεφώνησε καταλλίλως ὁ χειροτονηθείς Ἀρχιερεύς, ἐκφράσας τὰ διακατέχοντα αὐτόν αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καί σεβασμοῦ πρὸς τό σεπτόν πρόσωπον τοῦ Πατριάρχου καί τῶν Σεβασμιωτάτων μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου, καθὼς καί συγκινήσεως καί συνοχῆς διὰ τήν νέαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὑψηλὴν θέσιν ἀφ' ἧς καλεῖται πλέον νά συνεχίσῃ τήν διακονίαν αὐτοῦ, μὴ παραλείψας νά ἀναφερθῇ εἰς τοὺς βιωματικούς δεσμούς του μετά τοῦ Φαναρίου καί νά μνημονεύσῃ μετ' εὐλαβείας τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυροῦ Δημητρίου, ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τοῦ ὁποίου εἰσῆλθεν οὗτος εἰς τήν Πατριαρχικὴν Αὐλὴν, ὡς καί τῶν χειροτονησάντων αὐτῶν εἰς τὸν α' καί β' βαθμὸν τῆς ἱερωσύνης Σεβ. Μητροπολιτῶν Γέροντος Νικομυδείας κ. Ἰωακείμ καί Ἰκονίου κ. Θεολίπτου, ἀντιστοίχως.

Ἀκολούθως, ὁ Παναγιώτατος ἀπευθυνθεὶς διὰ πατρικῶν λόγων καί πρὸς τόν νεοχειροτονηθέντα πρεσβύτερον, νύχηθη αὐτῷ πιστὴν καί εὐορκὸν διακονίαν εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας καί ἐξῆρε τὰ περικοσμούντα αὐτόν χαρίσματα, τό ἦθος, τήν παιδείαν, τήν ἐργατικότητα καί τήν ἀποτελεσματικότητά του, ὡς καί τήν ἀφοσιώσιν του εἰς τό καθῆκον καί εἰς τόν Πατριάρχην του.

Ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου